

We Lwowie, dnia 29. stycznia 1907.

Alleg 16

Sprawozdanie

Wydziału krajowego z czynności w zakresie przemysłu krajowego.

Wysoki Sejmie!

W ubiegłej sesji powziął Wys. Sejm w sprawach, dotyczących szkolnictwa przemysłowego i przemysłu krajowego szereg uchwał, które kolejno przytaczamy. Mianowicie uchwalił Wys. Sejm na posiedzeniu z dnia 18. listopada 1905 w sprawie uzupełniających szkół przemysłowych:

1. Sejm przyjmuje sprawozdanie Wydziału krajowego z czynności w zakresie przemysłowych szkół uzupełniających, tudzież sprawozdanie c. k. Rady szkolnej krajowej o stanie tych szkół do wiadomości.

2. Sejm uznając pożyteczną dla kraju działalność tych zakładów, wyraża nadzieję, że Wydział krajowy i nadal dążyć będzie do zakładania ich wszędzie tam, gdzie tylko stosunki miejscowe na to zezwolą.

3. Sejm poleca Wydziałowi krajowemu, ażeby ciągnął rozwijał działalność w kierunku umożliwienia ukończonym uczniom dalszego kształcenia się w rysunku zawodowym i o osiągniętych skutkach zdawał sprawę.

4. Sejm uznając chwilowe trudności zakładania kursów uzupełniających o kierunku handlowym, poleca Wydziałowi krajowemu, aby ważnej tej sprawy z uwagi nie spuszczał, kursy takie urządzał w miarę możliwości i ewentualne wyniki podawał do wiadomości Sejmu.

5. Sejm wzywa c. k. Rząd, ażeby przez władze przemysłowe pierwszej instancji nieustannie czuwał nad wydatnością i regularnością frekwencji w wymienionych szkołach.

6. Sejm wzywa c. k. Rząd, ażeby przy Akademii handlowej we Lwowie utworzył kursy specjalne dla nauczycieli ludowych celem takiego ich wykształcenia, ażeby z korzyścią uczyć mogli na urządzie się mających nzupełniających kursach handlowych.

Następnie na posiedzeniu dnia 15. listopada 1905 w przedmiocie szkół zawodowych uchwalił Wys. Sejm :

I. Sejm przyjmuje do wiadomości sprawozdanie Wydziału krajowego z dnia 22. września 1905 l. 88.617. i dołączone do niego sprawozdanie z czynności kraj. Komisji dla spraw przemysłowych w zakresie szkół zawodowych.

II. Sejm wzywa c. k. Rząd :

1. Ażeby ze skarbu państwa przyznawał wyższe zasiłki na utrzymanie krajowych szkół zawodowych ;

2. ażeby dla kursów majsterskich i wędrownych, urządzanych z ramienia c. k. Ministerstwa handlu, starał się o nauczycieli władających dokładnie językiem krajowym.

III. Sejm upoważnia Wydział krajowy, aby stabilizował na dotychczasowych posadach :

a) Jana Trojnarą, fachowego instruktora w krajowej szkole sukienniczej w Rakszawie ze stałą płacą 1800 K. rocznie prócz mieszkania w naturze ;

b) Józefa Wiecha, fachowego instruktora w tejże szkole ze stałą płacą 1800 K. rocznie prócz mieszkania w naturze ;

c) Ewę Antoniewiczównę, kierowniczkę krajowej szkoły hafciarskiej w Makowie ze stałą roczną płacą 1440 K. prócz mieszkania w naturze, ewentualnie ryczałtu 200 K ;

oraz przyznał im prawo do emerytury na równi z innymi stabilizowanymi urzędnikami krajowymi, wymienionymi w §. 12. ust. 2. lit. b. statutu emerytalnego, uchwalonego przez Sejm dnia 21. stycznia 1889, tudzież z zastosowaniem uchwały sejmowej z dnia 3. stycznia 1874 i pod warunkami tą uchwałą określonymi wymierzał :

a) Janowi Trojnarowi i Józefowi Wiechowi trzy pięciolecia po 180 K. rocznie ;

b) Ewie Antoniewiczównie trzy pięciolecia po 160 K. rocznie.

Służba policzalna do emerytury poczyna się liczyć od dnia przyjęcia do służby krajowej, do pięcioleci zaś od uchwały sejmowej.

IV. Sejm poleca Wydziałowi krajowemu :

1. Ażeby przez odpowiednie finansowe poparcie przyszedł w pomoc zorganizowaniu większej produkcji zabawkarskiej przy krajowym warsztacie naukowym dla wyrobu zabawek w Jaworowie ;

2. ażeby idąc w pomoc wydatniejszej produkcji koszykarskiej w kraju, udzielał pożyczek z odpowiednich funduszków na cele rolnicze, na kulturę łożyny koszykarskiej, której brak zaczyna się w kraju odczuwać ;

3. ażeby przyznał wydatną pomoc na wzięcie udziału w wystawie przemysłu austriackiego w Londynie w r. 1906.

V. Wzywa się c. k. Rząd, aby przy wydzierżawianiu i sprzedawaniu łożyny na terenach rządowych w pierwszym rzędzie uwzględnił szkoły koszykarskie i drobnych producentów, a nie oddawał jak dotąd wielkich obszarów łożyny w ręce tylko jednego przedsiębiorcy, co jest w wysokim stopniu szkodliwym dla rozwoju przemysłu koszykarskiego, a zwłaszcza wykonywanego przez drobnych przemysłowców.

Wreszcie uchwalił był Wys. Sejm na posiedzeniu z dnia 14. listopada 1905 po rozprawie nad sprawozdaniem c. k. Rady szkolnej krajowej o stanie państwowych szkół przemysłowych szereg rezolucyj do c. k. Rządu. Odpowiedź na te rezolucje zamieszcza Wydział krajowy w sprawozdaniu z czynności dep. II. Tam również zdaje Wydział krajowy sprawę z tego, w jaki sposób wykonał polecenie Wys. Sejmu,

które Wys. Sejm przy rozprawach nad rubr. XII. budżetu krajowego w dniu 22. listopada 1905 powziął.

O ile się zaś rozchodzi o wykonanie powyżej przytoczonych uchwał, tudzież o ile się rozchodzi o czynności podjęte w bieżącym roku w zakresie przemysłu krajowego, zdaje Wydział krajowy sprawę w następującem przedłożeniu, przyczem jednak zaznacza, że w przedłożeniu tem ogranicza się do omówienia tych spraw tylko o tyle, o ile ich już nie omówiła krajowa Komisya dla spraw przemysłowych w dołączonem tu \therefore sprawozdaniu z swych czynności, dokonanych w okresie od 1. lipca 1905 do 20. grudnia 1906.

Alegat.

Szkoły przemysłowe uzupełniające.

Odnoszące się do tego działu szkolnictwa przemysłowego uchwały Wys. Sejmu z dnia 18. listopada 1905 na wstępie przytoczone, a będące dosłownem powtórzeniem takich samych uchwał z poprzedniego roku tj. z dnia 26. października 1904, wskazywały Wydziałowi krajowemu, jak corocznie kierunki, w którychby akcyja Wydziału krajowego na tem polu w dalszym ciągu postępować miała.

Miało to być dążenie do zakładania nowych szkół przemysłowych uzupełniających, tudzież nowych kursów handlowych uzupełniających, wreszcie tworzenie kursów rysunkowych dla uczniów, którzy już ukończyli szkołę przemysłową uzupełniającą.

Atoli akcyja ta jest w równej mierze zależną od zasadniczej uchwały Wys. Sejmu z dnia 5. maja 1900, zezwalającej na tworzenie takich szkół tylko tam, gdzie czynniki lokalne zobowiążą się aktem prawnie zdziałanym do pokrywania trzeciej części kosztów utrzymania takiej szkoły i do tak zwanych realnych świadczeń. Przyznać atoli trzeba, że brak zrozumienia potrzeb takiej szkoły i korzyści, jakie ona przynosi tym warstwom, dla których jest przeznaczoną, jest w kraju jeszcze dosyć wielki. Jest jeszcze pewna ilość gmin miejskich i to takich, dla których roczny wydatek 800 do 1.000 K. bo tyle mniej więcej wynosi jedna trzecia część kosztów utrzymania, nie stanowi finansowej różnicy, a które mimoto właśnie z braku tego zrozumienia, opierają się założeniu szkoły. Co więcej, są gminy i to gminy znaczne, materialnie zasobne, które zadowolone z tego, że w dawniejszych czasach założono u nich taką szkołę przy bardzo małym z ich strony materialnem poparciem, ignorują wprost wszelkie do nich stosowane wezwania o podniesienie prestacyi do wskazanej granicy i wolą się narazić na zwiniecie szkoły, aniżeli kilkuset koronami zwiększonego rocznego wydatku, nie mającego bezwarunkowo żadnego znaczenia w ich stosunkowo wielkim budżecie, przyczynić się do podtrzymania egzystencyi szkoły. Wychodzą bowiem z tego mylnego mniemania, że fundusz krajowy jest zasobniejszy i że dla niego pokrycie tak drobnej różnicy tem mniejszy stanowi wyłom, zapominają jednak o tem, że szkół takich jest obecnie 54 i że gdyby fundusz krajowy miał do każdej szkoły jeszcze ponad $\frac{1}{3}$ część nań przypadającą dokładać po kilkaset koron rocznie, ogólna kwota byłaby tak poważną, żeby i na funduszu krajowym zaciążyła. Stąd też pochodzi, że mimo nacisku nie powiodło się jeszcze Wydziałowi krajowemu dotąd doprowadzić do tego, aby świadczenia gmin dorównywały $\frac{1}{3}$ kosztów utrzymania tych szkół. Kosztują one zawsze jeszcze fundusz krajowy 76.244 K. rocznie, podczas gdy gminy i inne czynniki lokalne dają tylko 68.872 K. Wydział krajowy ma jednakowoż nadzieję, że mu się powiedzie różnicę tę w najbliższej przyszłości wyrównać.

W powyższem przedstawieniu sprawy mieści się zarazem odpowiedź, dlaczego tempo w zakładaniu szkół tego typu nie jest może takim, jak tego sobie Wys. Sejm życzył, skoro w dwukrotnych po sobie następujących identycznych uchwałach Wydziałowi krajowemu rzecz tę przypominał. Wydział krajowy musi tu postępować z przeczor-

nością, by nie naraził Skarbu krajowego na wydatki, których również nie miał na myśli Wys. Sejm, skoro poczynił w tym kierunku zastrzeżenia w uchwale z 5. maja 1900.

W ciągu roku przedmiotowego przybyło do 52 już przedtem czynnych szkół 3 nowe, mianowicie w Brzesku, Turce i Dębicy; w tej ostatniej miejscowości powstała szkoła taka dopiero w ciągu bieżącego roku szkolnego 1906/7.

O szczegółach, dotyczących się strony pedagogicznej, tudzież o datach co do frekwencji Wydział krajowy nie wspomina, gdyż szczegóły te znajdzie Wys. Sejm częścią w sprawozdaniu Rady szkolnej krajowej z tego działu naszego szkolnictwa, częścią zaś w sprawozdaniu komisji przemysłowej. Co do frekwencji zauważa tylko Wydział krajowy, że jest ona w porównaniu do poprzednich lat znacznie lepszą, a na polepszenie to wpłynęło nie poczucie obowiązku u majstrów posyłania terminatorów do szkoły, lecz obawa przed grzywnami, jakimi ich c. k. Starostwa okładać poczęły, wykonując ściślej postanowienia ustawy przemysłowej na skutek okólnika Prezydium c. k. Namiestnictwa z dnia 11. stycznia 1906 L. 13766 05, spowodowanego rezolucją Wys. Sejmu na wstępie pod 5. przytoczoną.

Natomiast działalność miejscowych wydziałów szkolnych, mających wedle przepisów statutu organizacyjnego wykonywać bezpośredni, ściśły nadzór nad szkołą, jej personelem i kierownictwem, była z nielicznymi wyjątkami prawie żadną. Były nawet takie wydziały, które w ciągu roku nie odbyły ani jednego posiedzenia, zaznaczając tem niedwuznacznie, że im nic nie zależy ani na prosperowaniu szkoły, ani też na jej upadku. Apelując do obywatelskiego poczucia poszczególnych członków, wskazał im zarazem Wydział krajowy na obowiązki, jakich się dobrowolnie podjęli, zachęcił do sumienniejszego ich spełniania a zarazem zalecił, by dla zbliżenia szkoły do tych warstw, dla których szkoła właściwie istnieje, wprowadzono stały dyżur z pomiędzy miejscowych majstrów, wyznaczonych do tego przez przełożenia stowarzyszeń przemysłowych. Wydział krajowy nie wątpi, że jego apel do członków wydziałów szkolnych odniesie pożądany skutek, a wprowadzenie dyżurów majsterskich osłabi znacznie w pierwszym rzędzie uprzedzenie majstrów do tych szkół, a następnie przyczyni się do podniesienia frekwencji i karności wśród młodzieży rzemieślniczej, uczęszczającej do tych szkół.

Oddziałów handlowych przy szkołach przemysłowych uzupełniających powstało w roku przedmiotowym dwa t. j. w Kołomyi i w Krakowie na Kaźmierzu; zamierzonym zaś jest utworzenie w ciągu roku 1907 dalszych sześciu tj. we Lwowie w szkole im. Sobieskiego, Brodach, Przemyśle, Rzeszowie, Tarnowie i Złoczowie. Zależnym ono będzie wyłącznie od decyzji odnośnych gmin co do ponoszenia trzeciej części kosztów utrzymania, gdyż odpowiednia subwencja krajowa w wysokości $\frac{1}{3}$ kosztów mieści się w preliminarzu rubr. XII. wydatków funduszu krajowego, zaś subwencja państwowa również w jednej trzeciej jest zapewnioną.

W sprawie zakładania w kraju szkół handlowych poszła krajowa komisja przemysłowa w dołączonym sprawozdaniu znacznie dalej. Opierając się na referacie dyrektora lwowskiej akademii handlowej i przyjmując jego na tę kwestję zapatrywanie, pragnie komisja, aby bezwzględnie powstało w różnych miejscowościach co najmniej 7 na razie całodziennych szkół handlowych dwuklasowych, z tych 6 przy bardzo znacznym, prawie przeważnym udziale funduszu krajowego. W tym celu proponuje Wydziałowi krajowemu w końcowym ustępie powołanego sprawozdania, ażeby przedstawił Wys. Sejmowi do uchwały:

1. dwie rezolucye do c. k. rządu o założenie przynajmniej czterech takich szkół, mianowicie jednej przy akademii handlowej we Lwo-

wie, jednej w Krakowie i co najmniej dwóch przy istniejących szkołach realnych;

2. polecenie do Wydziału krajowego, aby poczynił starania celem najrychlejszego założenia kosztem kraju a przy współudziale państwa i gmin trzech szkół handlowych tego typu, wreszcie

3. polecenie do Wydziału krajowego, ażeby się bezzwłocznie zajął sprawą kształcenia odpowiednich sił nauczycielskich.

Do wniosków tych nie mógł się Wydział krajowy przychylić w całej pełni, lecz ograniczył się jedynie do przedstawienia Wys. Sejmowi do uchwały pierwszych dwóch rezolucyi. Sądził bowiem, że jest jego obowiązkiem, o ile uzna potrzebę założenia kosztem kraju takich szkół w trzech miejscowościach za wskazaną, — przedtem zastanowić się, w których miejscowościach należałoby to z istotnym pożytkiem dla sprawy uczynić, a następnie przeprowadzić z interesowanymi czynnikami niezbędne rokowania i dopiero wówczas wystąpić wobec Wys. Sejmu z konkretnymi cyfrowo uzasadnionymi wnioskami, a nie ograniczyć się na wywołaniu ogólnikowego polecenia do samego siebie, mającego tylko akademickie znaczenie.

Co zaś do wniosku pod 3), to uczyniono temu zadość przez wstawienie do preliminarza na rok 1907 rubr. XII. p. 143 zwiększonej o 1000 K. kwoty, z której Wydział krajowy kandydatom do zawodu nauczycielskiego w szkołach handlowych udzieli odpowiednich zasiłków, umożliwiających im kształcenie się w obranym zawodzie.

W sprawie uzupełniających kursów rysunkowych dla ukończonych uczniów szkół przemysłowych uzupełniających, do czego się odnosi uchwała Wys. Sejmu pod 3. przytoczona, postanowił Wydział krajowy po wysłuchaniu zdania komisji przemysłowej i w porozumieniu z Radą szkolną krajową urządzić w 11 miastach wyliczonych w sprawozdaniu komisji, w roku szkolnym 1907/8 pięciomiesięczne takie kursy.

Kończąc na tem rzecz o tym dziele naszego szkolnictwa przemysłowego, nadmieniam jeszcze Wydział krajowy, że w sprawie poruszonej uchwałą Wys. Sejmu z dnia 22. listopada 1905 co do szkoły przemysłowej uzupełniającej w Białym i ewentualnego urządzenia takiej szkoły przy polskiej szkole wydziałowej im. Kościuszki nie otrzymał Wydział krajowy jeszcze relacji.

Szkoły przemysłowe zawodowe.

Ilość szkół przemysłowych zawodowych nie uległa wprawdzie w roku przedmiotowym na ogół zmianie, uległa jej jednak w szczególności. Zwinięto bowiem szkołę koszykarską w Wojsławiu pod Mielcem, gdyż straciła tam zupełnie rację bytu, przystąpiono natomiast do założenia w Drohowsku zgodnie z intencją Wys. Sejmu krajowej szkoły rzemiosł, przeznaczonej wyłącznie do kształcenia wychowanków zakładu fundacji hr. Skarbka. Szkoła ta będzie nosić urzędową nazwę: „Krajowa szkoła rzemiosł w zakładzie hr. Skarbka dla sierót w Drohowsku”. Zaszła też drobna zmiana w rozmieszczeniu, gdyż szkołę koszykarską w Warzycach przeniesiono do niezbyt odległego Brzostka, gdzie lepsze znalazła umieszczenie i odpowiednie warunki bytu.

Wszystkie niemal szkoły zawodowe, rozmieszczone po wsiach lub małych miasteczkach, cierpią na brak pomieszczeń dla uczniów, a jeżeli się jakie w większych miejscowościach znajdują, to ceną swą są dla ubogiej młodzieży tych szkół wprost niedostępne. By temu brakowi przynajmniej stopniowo zaradzić, a uczniom tych szkół zapewnić dach nad głową i skromne pożywienie, a nadto rozciągnąć nad nimi dozór w godzinach pozaszkolnych, zakłada Wydział krajowy przy współudziale miejscowych czynników internaty, przeznaczając na ich utrzymanie te mniej więcej kwoty, jakie dotąd przeznaczają dla danej szkoły jako zasiłki stypendyjne. Że jednak kwoty te zawsze są cokolwiek wyższe, aniżeli dotychczas udzielane stypendya, zaszła potrzeba zwiększenia

o 3.000 K kredytu, przeznaczanego dotąd przez Wys. Sejm na stypendya. Wydział krajowy nie wątpi, że Wys. Sejm uznając pożyteczność tego wydatku, przyjmie odnośny wniosek, mieszczący się w rubr. XII, p. 142 b. Dotąd posiadają już internaty szkoła garncarska w Kołomyi, szkoły stolarskie w Stanisławowie i Kalwaryi, szkoła kołodziejska w Tlumaczu, szkoła tkacka w Krośnie i szkoła sukiennicza w Rakszawie.

Preliminowane wydatki na ten dział szkolnictwa przemysłowego wzrosły mimo całej skrupulatności w ich zestawianiu okrągło o 56.000 K w porównaniu do roku 1906. Główną zwyżkę stanowi poraz pierwszy pojawiający się a w preliminarzu szczegółowo uzasadniony wydatek na utrzymanie organizującej się szkoły rzemieślni w Drohowyżu. wynosi on 33.000 K *brutto*. Dalszą zwyżkę w okrągłej kwocie 12.000 K powoduje konieczna potrzeba wystawienia w Jaworowskiej szkole zabawkarskiej szopy i suszarni, a sprawienia dla szkoły sukienniczej w Rakszawie kadzi do farbowania i dynamometru. Reszta tej zwyżki w kwocie 11.000 K rozdziela się na wszystkie niemal pozostałe szkoły i na urządzenie kursów majsterskich, gdyż potrzeby ich wzrastają, a subwencya państwowa mimo kilkakrotnie ponawianych rezolucyj Wys. Sejmu stoi stale w mierze.

Z pomiędzy szkół najgorzej była temi czasy pomieszczona szkoła tkacka w Glinianach, ciesząca się znaczną frekwencją uczniów. Mimo rokowań z gminą i Towarzystwem tkackim nie powiodło się wynaleść odpowiedniego pomieszczenia nawet za zwiększonym czynszem. Budynek zaś, w którym się szkoła do wiosny bieżącego roku mieściła, był w takim stanie, że go Zwierzchność gminna widziała się zmuszoną z urzędu zamknąć z obawy przed zawaleniem się. W tym stanie rzeczy nie pozostawało jak tylko albo rozpocząć budowę domu, albo rozglądać się za nabyciem realności, w którejby po przeprowadzeniu drobnych adaptacji można szkołę umieścić. Ta druga alternatywa wydawała się o tyle korzystniejszą, że przerwa w nauce dała się zredukować do kilku miesięcy. A że z przeniesieniem się sądu powiatowego do rządowej świeżo ukończonej realności opróżnił się dotąd przezeń zajmowany mурowany dom, którego właścicielka nie chciała dalej odnajmować, pragnąc się go pozbyć, Wydział krajowy z tego skorzystał i po dłuższych rokowaniach postanowił go nabyć za cenę 28.000 K. Koszta adaptacji niezbędnych wyniosą 6.000 K, ogólny koszt będzie zatem 34.000 K. Wydział krajowy przedkłada tedy Wys. Sejmowi do uchwały wniosek, upoważniający go do nabycia w Glinianach realności, objętej lwh. 163 ks. gr. gm. katastr. Gliniany, za cenę 28.000 K, tudzież do przeprowadzenia niezbędnych dla pomieszczenia szkoły tkackiej adaptacji kosztem 6.000 K, wreszcie do zaciągnięcia na ten cel w Banku krajowym licząc się ze stratą na kursie pożyczki komunalnej w wysokości 35.000 K imiennej wartości w 4% obligacjach komunalnych IV emisji, zwrotnej w przeciągu 34¹/₂ lat. Zarazem nadmieniam Wydział krajowy, że do preliminarza wydatków rubr. XII. wstawił kwotę, potrzebną na ratę wstępną i ratę amortyzacyjną tej pożyczki.

Nader szczupło w stosunku do ilości uczniów i do zakresu swego działania pomieszczona jest szkoła garncarska w Kołomyi w lokalu, dostarczonym przez gminę, która oświadczyła delegatom komisji przemysłowej gotowość zaradzenia temu brakowi przez dobudowę potrzebnych ubikacji, jeżeli fundusz krajowy tytułem czynszu opłacać będzie taką kwotę, jaka się okaże potrzebną na roczne oprocentowanie i amortyzację pożyczki, którąby gmina na cel tej dobudowy musiała zaciągnąć. W przypuszczeniu, że gmina zabierze się bezzwłocznie do tej roboty, wstawił Wydział krajowy do rubr. XII. wydatków preliminarza na rok 1907 odpowiednią z tego tytułu kwotę i zamierzał nawet uprosić Wys. Sejm o upoważnienie do czynienia tego wydatku stale. Gdy jednak gmina do tej pory dalszych kroków w tym kierunku nie pod-

jęła, Wydział krajowy wstrzymuje się teraz z żądaniem tego upoważnienia.

Kwestya pomieszczenia warsztatu naukowego kapeluszniczego w Myślenicach, ciągnąca się od kilku lat, doczeka się niebawem definitywnego rozwiązania. Jeszcze w r. 1902 oświadczył był Wydział krajowy gminie miasta Myślenic gotowość wyjednięcia u Wys. Sejmu pomocy materialnej w doprowadzeniu do skutku budowy odpowiedniego lokalu, w którymby tak warsztat naukowy, jak i wspólna pracownia kapelusznicza wraz z potrzebnymi ku temu maszynami znalazły pomieszczenie. Pomoc ta polegać miała na tem, że gmina zaciągnie pożyczkę w maksymalnej wysokości 60.000 K, potrzebnej na wybudowanie takiego domu, a fundusz krajowy opłacać będzie pod formą czynszu raty amortyzacyjnej od tej pożyczki i oprocentowanie dopóty, dopóki rzeczony budynek służyć będzie na cele wyżej wskazane. W tym celu wstawił był nawet Wydział krajowy do preliminarza na rok 1903 kwotę 3600 K jako pierwszą, względnie 2 pierwsze raty r. 1903. Cała jednakowoż sprawa utknęła na braku odpowiedniego gruntu pod budowę, jaki gmina miała bezpłatnie dostarczyć. Gdy nadzieja na dostarczenie gruntu przez gminę zawiodła, a rokowania w innym kierunku prowadzone dotąd jeszcze ukończone nie zostały, Wydział krajowy wystąpi przed Wys. Sejm z konkretnymi wnioskami dopiero w roku przyszlým.

Krajowa
mechaniczna
stacya do-
świadczalna
we Lwowie.

Czynność kraj. mechanicznej stacyi doświadczalnej w ciągu ubiegłego roku szkolnego, t. j. od 15. lipca 1905 po 15. lipca 1906 była znacznie większą niż w latach poprzednich.

W stacyi wykonano następujące badania:

1. Badania cementu i zapraw hydraulicznych.

Przeprowadzono jedno badanie wapna hydraulicznego dla c. k. sądu powiatowego w Zbarażu (sprawa sporna) i dwa badania cementu portlandzkiego dla c. k. dyrekcji kolei państwowych we Lwowie.

2. Badanie piasku.

Przeprowadzono badanie piasku dla Wydziału Rady pow. w Kołomyi celem stwierdzenia przydatności dla fabrykacji wyrobów cementowych, i dla c. k. Dyrekcji kolei państwowych we Lwowie dla orzeczenia, czy się nadaje do zapraw cementowych jako materiał budowlany.

3. Badanie kamieni naturalnych.

Z 22 kamieniołomów położonych w Galicyi a 2 położonych w Król. Polskiem badano kamienie przeważnie dla celów regulacji rzek, a mianowicie: dla c. k. Namiestnictwa we Lwowie z 10 łomów, dla c. k. dyrekcji kolei państwowych z 3 łomów, dla c. k. kierownictwa regulacji Dniestru z 1 łomu, dla kierownictwa budowy kraj. kolei lokalnej Tarnów-Szczucin z 1, kierownictwo restauracji królewskiego Zamku na Wawelu nadesłało 3 okazy, a strony prywatne 6.

4. Badanie cegieł.

Przeprowadzono badania 9 gatunków cegieł celem stwierdzenia przydatności do budowy fabrycznych kominów; dwóch oznaczeń żądała gazownia miejska we Lwowie, siedm strony prywatne.

5. Badanie betonu.

Wykonano ich trzy. Jedno dla wyznaczenia mocy na ciśnienie płyty betonowej, drugie wyznaczenie mocy na ciśnienie kostek i słupków żelazno-betonowych; zostało ono ogłoszone w niemieckiem czasopiśmie Beton und Eisen. Trzecie badanie wykonuje się przy udziale

prof. Dr. Thuliego i firmy Sosnowski & Zachariewicz, i ma na celu badanie słupów żelazno-betonowych na wyboczenie. Wyniki dotychczasowe badania wskazują już wielką wyższość dokładnej laboratoryjnej roboty nad próbami na placu budowy.

6. Badanie płytek posadzkowych.

Przeprowadzono badanie mocy seryi płytek kamionkowych oferowanych do wyłożenia korytarzy w gmachu c. k. Szkoły politechnicznej na złamanie i na zużywanie się.

7. Badanie ziemi.

Radca szkolny M. Łomnicki nadesłał 4 próbki ziemi do wyznaczenia spławialności w wodzie, w warunkach specjalnych, odmiennych od warunków, które zachodzą w rolnictwie i przy melioracji.

8. Badanie żelaza i stali.

Dla m. zakładu elektrycznego we Lwowie przeprowadzono badania ze stałą niklową, z której są wykonane nowe osie wozów motorowych.

Inspektor kotłów parowych, p. Hornung nadesłał paski blachy kotłowej z uszkodzonej rury płomiennej do wyznaczenia ciągliwości i mocy na ciągnięcie materiału.

Wykonano dalej badania naukowe wyznaczające moc na ciągnięcie stali tyglowej, żelaza zlewne, bronzu i miedzi, dostarczonych przez zarząd warsztatów c. k. kolei państwowych we Lwowie, i badane na ciągnięcie i wyboczenie żelazo, używane na wkładki do słupów żelazno-betonowych. Badanie to jest w związku z wymienionym powyżej badaniem żelazno betonowych słupów na wyboczenie.

9. Analizy chemiczne.

Stacya pośredniczyła w wykonaniu 8 analiz: 1 analizy węgla kamiennego, 1 węgla antracytowego, 1 nowego materiału opałowego, 1 wody wodociągowej, 2 wody studziennej, 1 analizy gipsu i 1 wapienia.

Ogółem zbadano w stacyi około 1.000 okazów, a taksy pobrane wyniosły 2.323 K, z czego za badania przypada 2.093 K, a 230 za obrobieńnię kostek.

Słuchacze c. k. szkoły politechnicznej, zapisani na III. i IV. rok nauk wydziału budowy maszyn byli, o ile możliwości, dopuszczani do doświadczeń.

Prof. dr. Julian Niedźwiecki raczył i w tym roku dopomagać stacyi przez bezpłatne oznaczenie petrograficzne nadsyłanych do zbadania kamieni.

Inne sprawy

Uchwałą z dnia 15. listopada 1905 przekazał Wys. Sejm petycję gminy m. Lwowa o przyczynienie się do kosztów budowy muzeum przemysłowego, zaś uchwałą z dnia 22. listopada 1905 petycję gminy m. Krakowa o podwyższenie subwencji na budowę wyższej szkoły handlowej Wydziałowi krajowemu do zbadania i przedstawienia odpowiednich wniosków.

Zdając o tem szczegółowo sprawę w sprawozdaniu z czynności dep. II. na str. 8., Wydział krajowy na tem miejscu nadmieniał, że przy końcu przedstawia Wys. Sejmowi do uchwały wniosek odnośnie do pierwszej petycji, co do drugiej petycji Wydział krajowy wniosku nie stawia, gdyż w tej sprawie jest już uchwała Wys. Sejmu z 6. lipca 1901, która dosłownie brzmi:

„Sejm upoważnia Wydział krajowy do pokrywania, począwszy od dnia 1. stycznia 1902 z funduszu krajowego procentów i rat anuitetowych od pożyczki zaciągniętej się mającej przez gminę miasta Krakowa w sumie maksymalnej 70.000 K na budowę gmachu dla szkoły han-

dlowej i wstawiania na ten cel do preliminarza budżetu krajowego, począwszy od r. 1902 według planu dla 4°/_o pożyczek hipotecznych z 29 letnim terminem spłaty w Banku krajowym obowiązującego, corocznie kwoty 4.200 K przez lat 29⁴.

„Sejm zastrzega przy tem, iż powyższa subwencya z funduszu krajowego staje się płynną dopiero z chwilą, gdy fundusze przez gminę miasta Krakowa, oraz przez Izbę handlową i przemysłową w Krakowie na budowę szkoły handlowej w Krakowie przeznaczone, zostaną na przeprowadzenie budowy wyczerpane“.

„Subwencya funduszu krajowego nie może jednak w żadnym razie być zwiększona, natomiast ma być zmniejszoną o tyle, o ile po wypracowaniu szczegółowych planów okazałoby się, że gmach za mniejszą kwotę od obecnie w przybliżeniu na 232.318 K obliczonej może być wybudowany“.

W zeszłorocznem sprawozdaniu przedstawił Wydział krajowy, w jakim stadyum znajduje się sprawa utworzenia państwowej szkoły ślusarstwa maszynowego w Tarnopolu. Mimo nacisku wywieranego przez Wydział krajowy, sprawa nie wiele postąpiła. Magistrat miasta Tarnopola w porozumieniu z miejscowymi czynnikami odrzucił ministerjalny szkic budynku, jakiby czynniki lokalne przy współudziale funduszu krajowego miały wystawić dla pomieszczenia tej szkoły, a wypracował swój projekt, zawierający nietylko pomieszczenie dla tej szkoły, ale także dla kursu kucia koni, którego utworzenia miasto i okolica się domaga i to równocześnie ze szkołą ślusarską. Rzecz cała jest obecnie w Ministerstwie, które do chwili zamknięcia niniejszego sprawozdania nie objawiło jeszcze swej decyzji.

Wśród uchwał Wys. Sejmu z dnia 12. listopada 1904, powziętych w załatwieniu petycji centralnego związku galicyjskiego przemysłu fabrycznego, były także trzy uchwały, co do których Wydział krajowy w zeszłorocznem sprawozdaniu oznajmił, że krajowa komisya przemysłowa prowadzi badania w kierunku w uchwałach wskazanym.

Uchwały te dotyczyły:

1. powołania do życia Banku przemysłowego;
2. wygotowana przy pomocy komisji przemysłowej w granicach dotychczasowej dotacji funduszu przemysłowego planu systematycznej akcji finansowej, uwzględniającej w wydatnej mierze powoływanie do życia potrzebnych gałęzi przemysłu;
3. obmyślenia przy pomocy komisji przemysłowej i po wysłuchaniu centralnego związku fabrycznego sposobów, zmierzających do powołania do życia wielkiego przemysłu.

Co do uchwały pod 1. Wydział krajowy nadmienia, że rokowania prowadzone w tej mierze przez szefa dep. II. na miejscu w Pradze nie dały w rezultacie dodatniego wyniku.

Życzeniu temu uczyni poniekąd zadość projekt, który Wydział krajowy Wys. Sejmowi oddzielnie przedstawia w sprawozdaniu w przedmiocie zmian niektórych postanowień statutu Banku krajowego.

Co do uchwał pod 2 i 3, to przedmiot niemi poruszony wyczerpuje al. XVII. dołączony do załączonego sprawozdania komisji przemysłowej.

Na podstawie powyższego przedłożenia i na podstawie sprawozdania kraj. komisji dla spraw przemysłowych, której wnioski Wydział krajowy z wyjątkiem przytoczonych tam pod IV. 3 i 4. przyjmuje, Wydział krajowy wnosi:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

I. Sejm przyjmuje do wiadomości sprawozdanie Wydziału krajowego z czynności w zakresie przemysłu krajowego i dołączone do niego sprawozdanie komisji dla spraw przemysłowych.

II. Sejm wzywa c. k. Rząd:

1. ażeby ze skarbu państwa przyznał wyższe dotacje na utrzymanie krajowych szkół zawodowych;

2. ażeby obracał większe niż dotychczas kwoty z przyznanych na ten cel funduszków państwowych na popieranie rękodzieł i przemysłu w Galicyi, jużto w formie udzielania maszyn pomocniczych, jużto w formie pożyczek i subwencji bezzwrotnych;

3. ażeby znosił się w sprawach tego popierania i w sprawie urządzić się mających specjalnych kursów dla rękodzielników z Wydziałem krajowym i krajową komisją dla spraw przemysłowych celem uzyskania jednolitości w działaniach kraju i państwa;

4. ażeby przy państwowych szkołach przemysłowych we Lwowie i Krakowie, bez redukcji dotychczasowej organizacyi ychże, urządził specjalne oddziały elektrotechniczne;

5. ażeby przystąpił do urządzenia stałych kursów dla palaczy i dozorców maszyn parowych oraz dla maszynistów kolejowych przy c. k. szkole politechnicznej lub państwowej szkole przemysłowej we Lwowie;

6. ażeby przy stawianiu nowego gmachu dla państwowej szkoły przemysłowej we Lwowie uwzględniono pomieszczenie w nim oddziału ceramicznego i urządzono go jako wyższy zakład naukowy dla wszystkich ważnych dla kraju działów keramiki użytkowej i artystycznej;

7. ażeby założył w jak najkrótszym czasie dwuklasową szkołę handlową przy c. k. Akademii handlowej we Lwowie, oraz jedną taką szkołę w Krakowie;

8. ażeby w myśl §. 5. ustawy z dnia 24. sierpnia 1899 o szkołach realnych w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z W. Ks. Krakowskiem założył w jak najkrótszym czasie dwuklasowe szkoły handlowe na razie przynajmniej przy dwóch szkołach realnych.

III. Sejm upoważnia Wydział krajowy do nabycia na fundusz krajowy realności, objętej lwh. 163 ks. gr. gm. kat. Gliniany, kosztem 28.000 K, tudzież do przeprowadzenia kosztem 6.000 K adaptacyj, niezbędnych dla pomieszczenia tam szkoły tkackiej.

Na pokrycie tego wydatku zaciągnie Wydział krajowy w Banku krajowym pożyczkę komunalną w wysokości 35.000 K imiennej wartości w 4% obligacjach IV. emisji, zwrotną w ciągu 34½ lat. Potrzebną na amortyzację i oprocentowanie kwotę wstawiać będzie Wydział krajowy do budżetu krajowego.

IV. Sejm upoważnia Wydział krajowy do pokrywania z funduszu krajowego począwszy od 1. stycznia 1907 procentów i rat anuitetowych od pożyczki w maksymalnej sumie 100.000 K, jaką gmina stoł. miasta Lwowa zaciągnie na pokrycie wydatku budowy muzeum przemysłowego.

Z Rady Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Marszałek krajowy;

St. Badeni, w. r.

Sprawozdawca:

Dr. Władysław Jahl, w. r.

Członek Wydziału krajowego.

SPRAWOZDANIE

z czynności

KOMISYI KRAJOWEJ

dla spraw przemysłowych

za czas od 1. lipca 1905 do 20. grudnia 1906.

Sprawozdanie niniejsze z czynności Komisji krajowej dla spraw przemysłowych obejmuje ośmnaście-miesięczny okres czasu, t. j. od 1. lipca 1905 do 20. grudnia 1906. W skutek tego zamieszczone są w niem zestawienia statystyczne nie tylko za rok szkolny 1904/5, których ogłoszenie w ostatnim sprawozdaniu było już nie możliwe, lecz także za rok szkolny 1905/6.

W okresie tym sprawozdawczym zaszły zmiany w składzie osobowym Komisji. Stratę bardzo ciężką poniosła Komisya przez śmierć swego wiceprezesa i długoletniego członka, posła do Sejmu krajowego i Izby posłów Rady państwa, Dyrektora wyższej szkoły przemysłowej w Krakowie ś. p. Jana Rottera. Prace i zasługi tego męża w dziedzinie życia publicznego są zanadto dobrze znane i cenione, ażeby się tu nad nimi szerzej rozwodzić było potrzeba. Gdziekolwiek go powołano do działania, spełniał swe obowiązki z niepospolitą gorliwością i pracowitością. Oddał też niemale usługi przemysłowi krajowemu nie tylko przez żywy współudział w czynnościach Komisji, ale także na stanowisku kierownika Zakładu, który do zawodów przemysłowych młodzież przysposabia. Strata więc Męża tak z zadaniami przemysłu obznajomionego, jego dojrzałych rad i doświadczenia, jest dla Komisji wielką i nie wnet da się powetować.

Na miejsce, opróżnione w Komisji przez śmierć ś. p. Jana Rottera, który zasiadał w niej z ramienia Wydziału krajowego, powołał Wydział krajowy dr. Józefa Schoenetta, c. k. instruktora stowarzyszeń przemysłowych we Lwowie.

Dalsza zmiana w składzie Komisji zaszła wskutek rezygnacji J. O. księcia Andrzeja Lubomirskiego, który zasiadał z wyboru Komisji. Na miejsce to opróżnione wybrała Komisya członkiem swym dr. Józefa Milewskiego dyrektora Banku krajowego.

Po tych zmianach i uzupełnieniach przedstawia się obecnie skład osobowy Komisji jak następuje:

Przewodniczący J. E. Stanisław hr. Badeni, Marszałek krajowy.

Zastępcy przewodniczącego: Władysław hr. Zamoyski, Edmund Zieleniewski, dr. Władysław Jahl.

Członkowie: Leopold Baczewski, dr. Artur Benis, Wojciech Biechoński, Ignacy Drewnowski, Jan Franke, Tadeusz Fiedler, August Gorayski, dr. Henryk Kolischer, dr. Juliusz Leo, Bernard Liban, Józef Makusch, Michał Michalski, Teofil Merunowicz, dr. Józef Milewski, Arnulf Nawratil, Bronisław Pawlewski, Antoni Pawłowski, dr. Stanisław Rittel, dr. Tadeusz Rutowski, Karol Schayer, dr. Józef Schoenett August Soltyński, Antoni Stefanowicz, Gustaw Steingraber, dr. Władysław Stesłowicz, dr. Henryk Szarski, Włodzimierz Szuchiewicz, Narcyz Ulmer, Józef Wczelak, dr. Józef Wereszczyński, Dr. Alfred Zgórski, Bolesław Zardecki.

Skład obu komitetów stałych:

a) do komitetu dla spraw szkolnych należą pp.: J. Franke, T. Fiedler, M. Michalski, A. Nawratil, A. Pawłowski, A. Stefanowicz, A. Soltyński, W. Szuchiewicz.

b) do komitetu dla spraw przemysłowych i handlowych pp.: W. Biechoński, L. Baczewski, dr. W. Stesłowicz, G. Steingraber, N. Ulmer, J. Wczelak, E. Zieleniewski, dr. A. Zgórski.

W okresie sprawozdawczym odbyła Komisya cztery posiedzenia pełne, a to w dniach 17. grudnia 1905, 18. marca, 29. lipca i 2. grudnia 1906.

Oba komitety stałe odbyły w tym czasie 25 posiedzeń, a mianowicie Komitet dla spraw szkolnych 16, Komitet dla spraw przemysłowych i handlowych 9 posiedzeń. Prócz tego zbierały się i obradowały przygodne komisye, zwolywane dla spraw specjalnych.

W skład Biura Komisji krajowej dla spraw przemysłowych, które w myśl statutu zostaje pod kierownictwem kaźdoczesnego szefa tego departamentu Wydziału krajowego, któremu sprawy przemysłowe są przydzielone, wchodzi:

Juliusz Starkel, sekretarz Komisji, od r. 1891. Konrad Łoziński, inżynier, referent techniczny od r. 1904, Maksymilian Łomnicki, urzędnik conceptowy od r. 1903.

Od 1. października 1906 wzmocnione zostało Biuro Komisji, wskutek uchwały sejmowej, jeszcze jednym pracownikiem. Jest nim referent statystyczny. Na stanowisko to powołał Wydział krajowy na podstawie rozpisanego konkursu, dr. Zygmunta Gargasa.

Przechodzimy teraz do szczegółowego przedstawienia działalności Komisji.

I. Szkoły przemysłowe uzupełniające.

Liczba szkół przemysłowych uzupełniających w kraju podniosła się w roku szkolnym 1905/6 do 54. W porównaniu ze stanem szkół w początkach roku szkolnego 1904/5 przybyły zatem dwie nowe szkoły, a mianowicie w Brzesku i w Turce. Nadto przedstawiła Komisja Wydziałowi krajowemu wnioski, dotyczące się zorganizowania szkoły uzupełniającej w Dębicy.

Toczące się już od dłuższego czasu rokowania z innymi miastami o tworzenie dalszych szkół, nie doprowadziły dotąd do ostatecznego wyniku, a to głównie dla niemożności zapewnienia dostatecznych funduszy na ich utrzymanie.

Dążenie Komisji, o którym już w ostatnim sprawozdaniu wspomniano, ażeby umożliwić tworzenie szkół uzupełniających o niższym typie, a przeto i mniej wymagających na swe utrzymanie, nie doprowadziło do pożądanego celu, gdyż c. k. Rząd, o ile to Komisji wiadomo, nie zgodził się na takie rozwiązanie sprawy. Są natomiast ze strony Rady szkolnej krajowej przygotowane inne wnioski, któremi zamierza ona umożliwić młodzieży rękodzielniczej i w mniejszych gminach korzystanie z nauki przemysłowej uzupełniającej.

Al. I i II. Koszt utrzymania szkół przemysłowych uzupełniających w latach szkolnych 1904/5 i 1905/6 zestawiono w załączonych tu wykazach na podstawie preliminarzy. Okazuje się z tego zestawienia, że w roku 1905 do ogólnego kosztu utrzymania tych szkół w wysokości 193.704 K, przyczyniały się gminy, fundacje, kasy oszczędności, towarzystwa zaliczkowe, Rady powiatowe, Izby handlowe i inne czynniki miejscowe kwotą 61.588 K, udział kraju wynosił 66.035 K na skarb państwa zaś przypadało 66.081 K.

Podobny stosunek pomiędzy kosztami utrzymania, przypadającymi na czynniki lokalne, kraj i rząd, zachodzi także w wykazie za r. 1906. Czynniki lokalne są obciążone wydatkiem 65.090 K, fundusz krajowy ma do pokrycia 68.838 K, skarb państwa kwotę 67.493 K.

Faktycznie przez skarb państwa wypłacona kwota różni się jednak od preliminarzowej. Na rok 1905 asygnowało c. k. Ministerstwo wyznań i oświecenia reskryptem z d. 3. czerwca 1905 L. 17.179 kwotę 68.615 na utrzymanie 52 szkół, na rok 1906 zaś, reskryptem z d. 29. czerwca 1906 L. 16.173 na utrzymanie 54 szkół kwotę 67.983 K. Pomimo, że kwoty te są wyższe od kwot w wykazie podanych, nie dorównają jednak kwotom, których się od c. k. Rządu na rzecz szkół przemysłowych uzupełniających domagano; ogółem bowiem przedstawiono c. k. Rządowi wnioski na rok 1905 w wysokości 73.331 K, a na rok 1906 w wysokości 73.403. Różnica pochodzi stąd, że c. k. Rząd uwzględnia wprawdzie żądania subwencji na utrzymanie poszczególnych szkół, lecz stale uchyla się od współudziału w kosztach ogólnej natury jak przybory i druki szkolne, remuneracje itd., i jeśli kwoty jakie na ten cel przyznacza, to asygnuje je poza obrębem preliminarzy szkół, wprost na ręce Rady szkolnej krajowej. Zresztą powoduje różnicę i ta okoliczność, że z przedstawionych c. k. Rządowi subwencyjnych kwot, odpadają odnoszące się do takich szkół, które są wprawdzie projektowane, lecz w ciągu roku budżetowego nie weszły w życie.

Al. III. i IV. Co do frekwencji uczniów w szkołach przemysłowych uzupełniających dołączamy dwa wykazy statystyczne wedle zestawień Rady szkolnej krajowej. a to za lata szkolne 1904/5 i 1905/6. Porównanie cyfr tego ostatniego z cyframi wykazu frekwencji za rok szkolny 1903/4 przedstawia się jak następuje: Liczba zapisanych uczniów wzrosła z 5.926 na 6.728 tj. niemal o 12%, liczba uczniów pozostałych do końca roku szkolnego podniosła się z 4.806 na 5.621 t. j. o 14,5%, pro-

cent średnio uczęszczających uczniów z 68% na 75%, a liczba bezwzględna uczniów, którzy cel nauki osiągnęli, wzrosła z 3.578 na 4.475 tj. o przeszło 20%.

Pocieszającą zwykłą tych cyfr przypisać wypada nietylko samemu wzrostowi liczby szkół o cztery, lecz także wzmoczeniu się frekwencji w dawniejszych szkołach i lepszemu jej dopilnowaniu, co za sobą pociąga także znaczne podniesienie się liczby takich uczniów, którzy przepisany cel nauki osiągnęli. Wynika z tego, że owe ujemne strony frekwencji, o których zeszlóroczne sprawozdanie Komisji mówiło, należy uważać za usunięte, że niechęć majstrów ku szkole z powodu przesunięcia czasu nauki na wcześniejsze godziny niknie, i że w ogóle tak u majstrów, jak i u samej młodzieży budzi się i ustala coraz wyraźniej poczucie, że im do należytego wykonywania rzemiosła nauki uzupełniającej potrzeba.

W zapisach do szkół przemysłowych uzupełniających uderzała ta okoliczność, że kursa przygotowane w tych szkołach były zawsze przepełnione, a na właściwych kursach przemysłowych malała liczba uczniów. Wynikało to w części z błędnego pojmowania celu nauki, jaki spoczywa na kursie przygotowawczym. Z jednej strony przyjmowano na ten kurs nawet analfabetów, którzy do żadnej szkoły przedtem nie uczęszczali i którymi żadną miarą szkoła przemysłowa uzupełniająca nie może się zajmować — z drugiej strony zaś umieszczano tam i takich uczniów, którzy powinni byli być zapisani wprost do I. klasy przemysłowej, przysługując im bezpodstawnie czas nauki.

Frekwencja szkół przemysłowych uzupełniających wymagała tedy ściślejszego pod tym względem uregulowania. Uczyniła temu zadość Rada szkolna krajowa okólnikiem swym z dnia 28. lipca b. r. L. 30087, który między

Al. V. załącznikami % w całości połączamy.

I inną także okoliczność, wpływającą bardzo na regularniejszą frekwencję uczniów szkół przemysłowych uzupełniających, uwzględniła Rada szkolna krajowa

Al. VI. w okólniku swym z d. 22. czerwca 1906 L. 24346. którego osnowę w całości % podajemy. Określono w nim ściśle środki przymusu, względnie kary, jakie mają być na podstawie samejże ustawy przemysłowej przez kierownictwa szkół i władze przemysłowe stosowane, a do których dotąd w szkołach naszych się nie uciekano.

Ze swej strony uważała Komisja (L. 467) za wskazane zwrócić uwagę Wydziału krajowego jeszcze na dwie okoliczności, których ściśle przestrzeganie może się przyczynić także do ściślejszego uregulowania frekwencji. Zauważono mianowicie, że przymus posyłania terminatorów do szkoły uzupełniającej odnosi się wyłącznie do przemysłowców, posiadających karty przemysłowe lub koncesye, nie zaś do przemysłowców domowych, którzy wykonują swój przemysł tylko przy pomocy domowników, bo tym uczniów do terminu przyjmować nie wolno. Z drugiej strony podniosła Komisja, że postanowienia § 15. statutu normalnego szkół przemysłowych uzupełniających nie należy tak tłumaczyć, że tylko ci uczniowie rzeczonych szkół mogą być od dalszej nauki uwolnieni, którzy z dosłownie „dobrym“ postępem naukę ukończyli, gdyż takie uwolnienie następuje już i wtedy, jeśli w świadectwie „dostateczny“ postęp ucznia został stwierdzony. Ścisłe stosowanie tych zasad powinno spowodować uwolnienie szkoły od niepotrzebnego balastu uczniów, a tem samem do zapewnienia szkole coraz większej ilości tej młodzieży rzemieślniczej, na której ciąży obowiązek uczęszczania do niej.

Wszystko to uprawnia do przewidywania, że warunki nauki w szkołach przemysłowych uzupełniających będą się stale poprawiały, że wzrastać będzie frekwencja nie na najniższym, lecz na wyższych stopniach nauki, i jeśli tylko Wydziały szkolne spełnią zechcą sumiennie swe obowiązki, liczyć będzie można na coraz lepsze owoce nauki, odpowiadające tym kosztom, jakie się na nią łoży.

O stanie i wynikach nauki w szkołach przemysłowych uzupełniających zdaje sprawę Rada szkolna krajowa, do niej bowiem w myśl §. 12 statutu normalnego tych szkół należy nadzór pedagogiczno-dydaktyczny. Tu nadmienić tylko wypada w łączności z tem, co się już w zeszlórocznym sprawozdaniu Komisji podało, że z wielkim pożytkiem dla celów nauki, w miejscowościach liczących więcej, niż jedną szkołę, postępuje dalej specjalizowanie frekwencji uczniów. W Krakowie zostało to już w ubiegłym roku przeprowadzone, we Lwowie zaś weszło w życie z początkiem b. roku szkolnego. Podział uwzględnia przedewszystkiem grupowanie oddzielne uczniów przemysłu przyrodziewczego (szewców, krawców, kuśnierzy,

czapników i t. d.) a uczniów przemysłów budowlanych i konstrukcyjnych (ślusarze, stolarze, cieśle, blacharze, kowale i t. d.), między którymi nauka rysunków odmienne ma zadania i da się dopiero po przeprowadzeniu podziału dosadniej pod względem fachowym uprawiać.

W kierunku tym poszła Komisya jeszcze dalej, stosując się do woli Wysockiego Sejmu, wyrażonej w uchwale z d. 10. listopada 1905., która brzmi jak następuje: „Sejm poleca Wydziałowi krajowemu, ażeby ciąglą rozwijał działalność w kierunku umozebnienia ukończonym uczniom dalszego kształcenia się w rysunku zawodowym i o osiągniętych skutkach zdawał sprawę“. Dążąc do osiągnięcia tego celu — zwłaszcza, że wskutek ponawiania kursów nauki rysunków, które się w państwowej szkole przemysłowej we Lwowie dla nauczycieli szkół uzupełniających urzędników, jest coraz więcej dobrych sił nauczycielskich do rozporządzenia — przedstawiła Komisya sprawozdaniem z d. 23. marca b. r. L. 289 Wydziałowi krajowemu wniosek, ażeby dla ukończonych uczniów szkoły przemysłowej, względnie czeladników i majstrów, urządzono pięciomiesięczne kursa rysunkowe o czterech godzinach nauki tygodniowo, na razie przy jedenastu szkołach przemysłowych nzupełniających, a to: w Krakowie przy szkołach na Kleparzu i na ulicy Lubomirskiego, we Lwowie przy szkołach św. Marcina, im. Konarskiego i im. Staszica, w Podgórzu, w Przemyśle (przy I szkole), Drohobyczu, Nowym Sączu, Stanisławowie i Tarnowie. Równocześnie udano się do c. k. Rządu o przyznanie na ten cel odpowiedniej podwyżki subwencyjnej na r. 1907 i wstawiono także do preliminarza budżetu krajowego na rok 1907 odnośne kredyty w dotyczących pozycjach.

Kursa zamierzone mają być niezależnymi od planu i czasu nauki w szkołach uzupełniających, a uwzględniać mają natomiast o ile możności stosunki miejscowe i potrzeby rzemieślników, co do treści nauki zaś liczyć się z zawodami frekwentantów.

Idąc za uchwałami Wysokiego Sejmu z d. 26. października 1904 i d. 15. listopada 1905, tyzącemi się zakładania kursów w uzupełniających o kierunku handlowym, powzięła Komisya uchwałę, ażeby przystąpić w najbliższym roku szkolnym do urządzenia ośmiu oddziałów handlowych, przy szkołach przemysłowych uzupełniających, a to we Lwowie w szkole im. Sobieskiego, w Krakowie na Kazimierzu, w Rzeszowie, Tarnowie, Przemyśle (w szkole I), Brodach, Złoczowie i Kołomyi. Wprowadzono też potrzebne kwoty zasiłków ze strony skarbu państwa i funduszu krajowego, tak do wykazu zasiłków żądanych od c. k. Rządu dla szkół przemysłowych, jak i do preliminarza budżetu krajowego na r. 1907.

Jeden z tych kursów, a mianowicie w szkole przemysłowej uzupełniającej im. Sobieskiego w Kołomyi — gdzie i gmina do kosztów utrzymania się przyczynia — został już z początkiem b. roku szkolnego otwarty.

Przyjęty przez Radę szkolną krajową plan nauki dla tych kursów handlowych, podaje się w /z. załączeniu.

W celu zapewnienia sobie odpowiednich sił nauczycielskich na oddziałach handlowych, zostały już dwukrotnie urządzone kursa komercyalne dla nauczycieli szkół przemysłowych uzupełniających w lwowskiej Akademii handlowej. Pierwszy taki kurs odbył się w r. 1904, drugi w lecie roku zeszłego i trwał od 29. maja do 22. lipca 1905. Sprawozdanie Rady szkolnej krajowej o tym kursie, którego koszta w przeważnej części pokryte zostały z funduszy, przeznaczonych na szkoły przemysłowe, mówi, że wzięło w nim udział 15 nauczycieli, a przedmiotami nauki były: buchalterya w 7 godzinach tygodniowo, rachunki kupieckie w 8 godzinach, korespondencya handlowa w 6 godzinach i nauka o handlu i wekslach w 4 godzinach tygodniowo. Rada szkolna dodaje, iż „uczestnicy kursu przykładali się z taką gorliwością do nauki, że cały jej obszerny program można było zupełnie wykończyć, dzięki zwłaszcza godzinom nadprogramowym, które kierownik kursu dodawał chętnie na życzenie pracowitych słuchaczy. Wynik nauki był bardzo pomyślny, skoro na 14 uczestników 5 otrzymało cenzurę bardzo dobrą, 8 dobrą, a 1 dostateczną. Jednemu z uczestników zły stan zdrowia nie pozwolił ukończyć kursu“.

Starano się również o dalsze i o ile możności jak najstaranniejsze przygotowanie nauczycieli do udzielania nauki rysunków w szkołach przemysłowych uzupełniających. Kurs trzymiesięczny, mający to przygotowanie na celu, odbył się w roku bieżącym, w czasie od 19. kwietnia do 14. lipca w państwowej

szkole przemysłowej we Lwowie. Wzięło w nim udział 20 nauczycieli, a przedmiotami nauki były: rysunki geometryczne i rzutowe w 12 godzinach, rysunki odręczne w 10 godzinach i nauka o formach artystycznych w 8 godzinach tygodniowo. Rada szkolna stwierdziła przez inspektora szkolnego „gorliwą ze wszech miar i wytrwałą pracę uczestników kursu“. Wydatek, którym się kraj do odbycia tego kursu przyczynił, wynosi 3.810 K.

Komisya nie omieszkala w końcu czynić starań o przysparzanie szkołom środków naukowych i podręczników. Przy współudziale jej zostało zarządzane i subwencją krajową poparte trzecie poprawne wydanie „Drugiej książki polskiej do czytania dla szkół przemysłowych“ przez Towarzystwo pedagogiczne we Lwowie, a zapewnienie poparcia finansowego dano zamierzonym dalszym wydawnictwom a to: „Stylistyki“, „Podręcznika Geometrii“, zwięzłego podręcznika „Geografii handlowej“ oraz „Wskazówek do nauki rysunku rzutowego“ dla użytku szkół przemysłowych uzupełniających.

II. Szkoły zawodowe, kursa majsterskie, wystawy.

Liczba szkół zawodowych, warsztatów naukowych oraz czasowych kursów wynosiła w roku szkolnym 1905/6 ogółem 55, a mianowicie: 34 krajowych szkół i warsztatów naukowych, 17 subwencyonowanych i kursów czasowych dla szewstwa. W liczbie tej mieści się 20 zakładów dla koszykarstwa, 4 dla kołodziejstwa z kowalstwem, 2 dla stolarstwa, 1 dla zabawkarstwa, 3 dla garncarstwa i keramiki w ogóle, 4 dla szewstwa, 11 dla tkactwa, 4 dla koronkarstwa, 1 dla hafciarstwa i 1 dla powroźnictwa, nadto 4 kursa czasowe dla szewstwa.

Al. VIII. Koszt utrzymania rzeczonych zakładów, zestawiony wedle preliminarzy w dwóch załączonych tu tabelach, wynosił w roku 1905 ogółem 392.937 K, a mianowicie z zasiłków gmin, rad powiatowych i źródeł miejscowych 16.796 K, z funduszu krajowego 173.381 K, ze skarbu państwa 93.800, ze sprzedaży wyrobów szkolnych 108.950 K. Wydatek na rok 1906 wynosi ogółem 441.841 K. Na sumę tę składają się następujące kwoty: zasiłki od gmin, rad powiatowych i źródeł miejscowych 17.016 K, subwencya kraju 202.475 K, ze skarbu państwa 96.400 K, ze sprzedaży wyrobów szkolnych 126.250 K.

i IX. Faktycznie przez c. k. Rząd uiszczona kwota subwencji jest jednak inną. Za rok 1905 wynosiła ona na podstawie rozporządzeń c. k. Ministerstwa wyznań i oświecenia z d. 18. maja 1905 L. 17.032 jedynie 83.200 K, t. j. mniej o 5.600 K od kwoty żądanej, za rok 1906 zaś, na podstawie rozporządzenia z d. 20. lipca b. r. L. 16.174 wynosi 97.200 K. Kwota ta jest wyższą o 800 K od wykazanej powyżej kwoty subwencji żądanych. Gdy się jednak uwzględni, że 800 K przyznało c. k. Ministerstwo na szkołę koszykarską w Trembowli, której w naszym wykazie statystycznym nie ma, bo z funduszu krajowego nie na nią nie prelimitowano — okaże się, iż przyznana subwencya rządowa kryje się zupełnie z przedstawionymi Radzie szkolnej krajowej żądaniami.

Mimo uwzględnienia wniosków c. k. rządowi przedstawionych po raz pierwszy w całej ich rozciągłości, pozostaje jednak do sprawdzenia fakt, że zawsze jeszcze łoży fundusz krajowy przeszło dwa razy tyle co skarb państwa na utrzymanie krajowych szkół zawodowych że więc należy się dopominać i nadal od c. k. Rządu, o wydatniejsze szkół tych subwencyonowanie.

Al. X. Co do stanu frekwencji w szkołach zawodowych przedkłada się w załączeniu dwa wykazy za lata szkolne 1904/5 i 1905/6. W ogólnych cyfrach, w porównaniu z frekwencją za dwa lata poprzednie, przedstawia się ona jak następuje:

i XI.

Zawód rękodzielniczy	W r. 1903			W r. 1904			W r. 1905			W r. 1906		
	uczniowie i uczenice									zwycz.	nadz.	Razem
	zwycz.	nadz.	Razem	zwycz.	nadz.	Razem	zwycz.	nadz.	Razem			
Koszykarstwo . . .	266	71	337	392	69	461	326	81	407	320	53	373
Kołodziejstwo . . .	134	3	137	140	3	143	147	2	149	152	—	152
Stolarstwo	74	9	83	84	7	91	70	7	77	73	15	88
Zabawkarstwo . . .	37	4	41	33	—	33	59	—	59	62	—	62
Garncarstwo	32	13	45	32	2	34	53	5	58	55	6	61
Szewstwo	74	51	125	95	140	235	104	82	186	101	58	159
Tkactwo	171	18	189	198	16	214	188	33	221	173	41	214
Powroźnictwo . . .	—	5	5	5	—	5	6	—	6	4	—	4
Koronkarstwo . . .	91	35	126	107	26	133	124	32	156	141	38	179
Hafciarstwo	50	—	50	41	2	43	30	11	41	48	—	48
Murarstwo	—	32	32	—	22	22	—	—	—	—	—	—
Razem	929	241	1170	1127	287	1414	1107	253	1360	1129	211	1340

W zestawieniu powyższem okazuje się zniżka liczby uczniów za rok 1905/6 w porównaniu z r. 1903/4. Bliższa analiza cyfr poucza, że na różnicę tę złożyła się obniżka głównie w dwóch działach nauki zawodowej, t. j. koszykarstwa i szewstwa, oraz odpadnięcie liczby uczniów murarskich, w skutek tego, że po r. 1904 nie odbył się już dalszy kurs murarski w Sieniawie. Ubytek uczniów koszykarskich, wynoszący 88, tłumaczy się w pierwszym rzędzie ubytkiem uczniów nadzwyczajnych, t. j. pracowników już wykształconych, którzy w miarę tworzenia się wytwórczych pracowni koszykarskich przechodzą tam jako robotnicy, i nie obejmowani są już wykazami szkolnymi — zresztą zaś ubytkiem liczby uczniów zwyczajnych, o czem jeszcze na właściwem miejscu będzie mowa. Co do ubytku uczniów w zakresie szkół szewskich nadmienia się, że jest on tylko wynikiem zmniejszenia się liczby uczniów nadzwyczajnych, za jakich między innymi wpisywano do wykazów szkół w Witkowie i Kołomyi majstrów szewskich, którzy odbywali czasowe kursa, szczególnie dla wyćwiczenia się w wyrobie obuwia wojskowego, i większej liczby odbytych kursów majsterskich dla szewców — gdyż liczba uczniów zwyczajnych w szkołach szewskich podniosła się właściwie o 6-ciu. W szkołach innych zawodów — uwzględnwszy odpadnięcie kursu murarskiego — jest wogóle nadwyżka 112 uczniów w porównaniu z rokiem 1903/4 do skonstatowania.

Przechodząc do poszczególnych grup szkół zawodowych zestawiamy poniżej najważniejsze szczegóły ich rozwoju.

Szkoły koszykarskie rozwijają się dalej pomyślnie i wpływają wogóle na podniesienie przemysłu koszykarskiego Galicyi, nie tylko przez to, że zasilają go należycie wykształconymi robotnikami, lecz także przez wpływ na produkowanie wyrobów coraz lepszych, zdolnych do korzystnego wywozu i zapewnienia robotnikom większego zarobku.

Jak z powyższego porównawczego zestawienia frekwencji wypływa, nastąpił w niektórych szkołach ubytek uczniów w ostatnim roku szkolnym. Fluktuacja ta co do liczby uczniów jest w szkołach koszykarskich objawem stałym. W kilku szkołach, szczególnie na zachodzie, liczyć się ona musi częstokroć z ruchem emigracyjnym do Niemiec, zresztą ubywają uczniowie, którzy, ukończywszy naukę, pracowali dalej w szkole, a w miarę tworzących się pracowni wytwórczych, przechodzą następnie do tychże jako robotnicy. Nakoniec należy i to podnieść, że w zakresie nauki koszykarstwa okazuje się potrzebnem przenoszenie szkół z siedzib, w których dawniej były czynne, do miejscowości innych, gdzie się o naukę koszykarstwa upominają — bo po dłuższem trwaniu szkoły na jednym miejscu i wykształceniu pewnej liczby koszykarzy, którzy w siedzibie szkoły zamierzają koszykarstwo uprawiać, wyczerpnje się materiał uczniów i maleje wogóle interes dla szkoły.

Na podstawie takiego zapatrywania, zarządzone zostało i w czasokresie niniejszego sprawozdania, przeniesienie dwóch szkół koszykarskich do innych miejscowości i tak: na wiosnę b. r. przeniesiono szkołę z Wielowśi do Tarnobrzega. Uczyniono to na prośbę gminy m. Tarnobrzega, która domagała się urządzenia tam szkoły koszykarskiej, przeznaczając na pomieszczenie jej bezpłatnie odpowiedni lokal. Wydział powiatowy deklarował ze swej strony, że będzie dawał na utrzymanie szkoły po 300 K rocznie, a Zarząd dóbr J.W. hr. Z. Tarnowskiego dostarcza bezpłatnie po 3 sęgi drzewa na opał szkoły i po 10 kóp wikliny na cele nauki. Zorganizowana na tych podstawach nowa szkoła została oddana pod opiekę Dr. Waleryana Momińskiego, lekarza powiatowego w Tarnobrzegu jako kuratora, a obowiązki instruktora objął Piotr Gwóźdź, wychowanek szkoły koszykarskiej w Zatorze i późniejszy przodownik na centralnym kursie koszykarskim we Lwowie. Aby jednak z drugiej strony nie wypuszczać z opieki produkcji koszykarskiej, która w ciągu istnienia szkoły zapuściła w Wielowśi korzenie, oddano produkcję tę i jej robotników pod opiekę kraj. Związku przemysłowego, który koszykarstwem w ostatnich czasach o wiele żywiej się zajął. Utrzymuje się tedy i po przeniesieniu szkoły do Tarnobrzega odpowiednio zorganizowany przemysł koszykarski w Wielowśi, który gromadzi przy pracy miejscowych koszykarzy, o ile ich od niej nie odrywa powołanie do służby wojskowej, lub zajęcia flisackie, właściwe ludności miejscowej.

Innego przeniesienia szkoły koszykarskiej dokonano z Warzyc w powiecie jasielskim do Brzostka, w powiecie pilźnieńskim. Nastąpiło to na usilne nalegania Wydziału powiatowego w Pilźnie, który na rzecz szkoły koszykarskiej w Brzostku postanowił dostarczyć bezpłatnie odpowiedniego pomieszczenia, a nadto płacić rocznie po 400 K na utrzymanie szkoły. Z początkiem b. roku szkolnego została tedy szkoła z Warzyc do Brzostka przeniesioną. Na kuratora jej zaproszonym został proboszcz miejscowy ks. kanonik Stefan Szymkiewicz, instruktorem szkoły pozostał zaś dawniejszy instruktor szkoły warzyckiej, p. Józef Szośtak. Lecz nie pozostawiono i teraz dalszej produkcji koszykarskiej w Warzycach bez opieki. Podobnie jak w Wielowśi, poruczono podtrzymanie jej i zorganizowanie kraj. Związkowi przemysłowemu, odstępując na ten cel bezpłatne użytkownictwo z budynku szkolnego, którym Wydział krajowy na podstawie umowy dzierżawnej jeszcze przez trzy lata dysponuje, i przyczyniając się zasiłkiem 200 K rocznie na rzecz przodownika, który ma produkcję tej na miejscu dozorować. Początkowe takie organizacje produkcji w zakresie drobnego przemysłu wymagają wogóle pomocy finansowej aż do wzmocnienia się i ustalenia; to też i na podtrzymanie produkcji koszykarskiej w Wielowśi udziela się także niezbędnych zasiłków.

Poza temi dwoma miejscowościami przypomnieć jeszcze należy szkołę koszykarską w Nieznanowicach w powiecie bocheńskim gdzie Związek przemysłowy, korzystając z obszerniejszych lokalności, oddanych na szkołę, składy jej materiałów i wyrobów, gromadzi poza właściwymi uczniami większą liczbę wprawnych już koszykarzy i zatrudnia ich wyrobem artykułów, przeznaczonych głównie na wywóz poza granice kraju.

Oprócz przyczyniania się do organizacyi wspólnych pracowni koszykarskich w miejscowościach, gdzie już szkoła wpłynęła na lepsze wykształcenie pewnej liczby koszykarzy, zalecono kraj. Związkowi przemysłowemu łączenie drobniejszych, a żywotnych szkółek koszykarskich, celem wspólnego komercyalnego obsługiwania ich w nabywaniu materiałów i zbytu wyrobów. Akcyę taką podjął Związek co do szkół koszykarskich w Milezycach i Chyszewicach łącznie ze szkołą w Rudkach i spodziewać się należy, iż wpłynie ona na podniesienie i utrwalenie przemysłu koszykarskiego w powiecie rudeckim.

Poza szkołami stałymi wspomnieć jeszcze należy o ośmiomiesięcznym kursie koszykarskim, który się odbył w Skawinie, w powiecie wielickim. Pomimo, że przeznaczony na kurs instruktor nie odpowiedział w zupełności położonemu w nim zaufaniu i nauka nie była jak najlepiej prowadzona, skorzystano z niej jednak tyle, że zaraz po ukończeniu kursu założone zostało na miejscu rejestrowane stowarzyszenie koszykarskie, które ma dalszą produkcję koszykarską prowadzić i ukończonych uczniów kursu zająć.

Do utrzymania koszykarstwa galicyjskiego na pewnej, poważnej już dziś wyżynie, tak pod względem technicznego wykończenia wyrobów jak i artystycznego

smaku form, przyczynia się dzielnie istniejący już trzeci rok we Lwowie Centralny kurs koszykarstwa. Gromadzi on co roku 10 do 12-tu ukończonych uczniów krajowych szkół koszykarskich i uzupełnia wykształcenie ich zawodowe, nie tylko co do wprawy technicznej przez współdziałanie w wykonywaniu nowych i trudniejszych wyrobów z łziny, trzciny i bambusu, ale nadto ćwiczy ich dużo w rysunkach i podaje im dodatkowe wiadomości teoretyczne, niezbędne dla każdego przyszłego instruktora i samodzielnego przedsiębiorcy koszykarskiego, z zakresu rachunków i stylistyki przemysłowej. Owoce tej pracy są bardzo dobre, a w dalszym trwaniu i ustaleniu Centralnego kursu koszykarstwa leży jedyna rękojmia dla żywotności i ciągłego rozwijania się przemysłu koszykarskiego, któremu źródła nowych, coraz lepszych form i bezustannego podsycaenia fachowej wiedzy koszykarzy niezbędnie potrzeba, jeśli przemysł ten nie tylko nabytą już dziś w świecie dobrą sławę swych wyrobów ma utrzymać, lecz podnosić ją jeszcze, a tem samem zapewniać lepsze zarobki krajowym koszykarzom.

Centralny kurs koszykarstwa święcił już dotychczas przynoszące mu zaszczyt tryumfy z powodu wyrobów swych, które za pośrednictwem kraj. Związku przemysłowego były wystawione w c. k. Muzeum przemysłowym we Wiedniu i na wystawie austriackiej w Londynie. I tu i tam zdołał zwrócić na siebie uwagę i pozyskać nabywców wśród sfer najwyższych. Niemniej chlubnie zaprezentowały się wyroby Centralnego kursu na jubileuszowej wystawie w Bukareszcie.

Nauka kołodziejstwa odbywa się jak dotąd z bardzo dobrym skutkiem w czterech krajowych szkołach kołodziejskich, w których z kołodziejstwem łączy się także praktycznie kowalstwo, zastosowane do kucia wozów, wózków, powozów i wykonywania najzwyczajniejszych narzędzi rolniczych.

Najstarsza z tych szkół, w Kamionce strumiłowej, cieszy się zdobytą już zdawna dobrą reputacją, najmłodsza w Tłumaczu rozwija się bardzo dobrze i zaczyna celować wynikami swej nauki, tak teoretycznej jak i praktycznej.

Zupełnie dobrze oświeciła też wypada rezultaty nauki, zwłaszcza praktycznej, szkoły w Grzymałowie — szkoła w Grybowie zaś, zajmując nowy, celowi swemu zupełnie odpowiadający budynek, ma teraz wszelkie dane, ażeby nie tylko gromadzić większą liczbę uczniów, ale także i pod względem swych, najzupełniej zadowolniających wyników naukowych, dążyć jeszcze wyżej.

O rozwoju szkół kołodziejskich i odczuwaniu pożyteczności ich nauki dla kraju, świadczy zresztą podnosząca się liczba ich uczniów, która w ostatnich trzech latach wzrosła o 11%.

Nauka stolarstwa przedstawia się wybornie w obu krajowych szkołach stolarskich.

Szkoła stolarska w Stanisławowie ma już tak ugruntowaną sławę celującego w swoim rodzaju zakładu naukowego, że o pożytecznej jej działalności nie ma się co dłużej rozwodzić. Zarówno teoretyczną jak i praktyczną stronę nauki można uznać bez przesady za wyborną, prowadzenie nauki rysunków zasługuje na wszelkie pochwały. A że strony te dodatnie zakładu odczuwa sama publiczność, najlepszym na to dowodem utrzymująca się ciągle znaczna liczba uczniów, największa wogóle, jaką można w zakładzie pomieścić.

Inny charakter i zadanie ma szkoła stolarska w Kalwarii. Posiadając znakomicie wyposażoną halę maszynową, ma ona służyć nie tylko do kształcenia pewnej, bardziej ograniczonej liczby uczniów, lecz także posiłkować miejscowy przemysł stolarski i utworzone z miejscowych rękodzielników stowarzyszenie wytwórcze. Jak wszędzie, gdzie się ma z zastarzalemi, niedołącznemi formami produkcji i wyzyskującymi tę produkcję nakładcami do czynienia, tak i w Kalwarii zadanie na szkole cięższe, nie od razu da się przeprowadzić. Już dziś jednakże wpływ szkoły jest znaczny i dane są wszelkie warunki, ażeby się przy niej wykształciło i skupiło znaczne grono stolarzy, kładąc podstawę dla odrodzonego i korzystniejszego dla nich przemysłu domowego.

Szkoła ma swą doniosłość i z tego względu, że jest jedyną w kraju, która obznajamia swych uczniów z maszynami stolarskimi i ćwiczy ich w używaniu tychże. Z uwagi na potrzebę rozszerzania tych wiadomości maszynowych w stolarstwie, skierowano nawet trzech uczniów ze Lwowa do szkoły stolarskiej w Kalwarii, dawszy im odpowiednie zasiłki stypendyjne na odbycie nauki.

Szkoła zabawkarska w Jaworowie czyni ciągle znaczne postępy, nie tylko co do liczby uczniów, lecz, co ważniejsza, w zakresie swej nauki i wyrobu

tanych zabawek przy pomocy maszyn. W ciągu ubiegłego roku szkolnego urządzoną została w niej hala maszynowa, posiadająca poruszany motorem benzynowym garnitur maszyn, najpotrzebniejszych przy masowej produkcji drewnianych zabawek. Do prowadzenia wyrobu maszynowego sprowadzono z Czech specjalistę, p. Pawła Zwonarza, który najzupełniej zadaniu swemu odpowiada, zwłaszcza, że i pod względem przyswojenia sobie języka wykładowego zadziwiająco szybkie czyni postępy. W najbliższym czasie przystąpić się ma do maszynowego urządzenia drugiej jeszcze sali, przeznaczonej głównie dla zabawkarzy, którzy, ukończywszy naukę w szkole i postanowiwszy wykonywać zabawkarstwo na własny rachunek, szukają pomocy maszyn dla ułatwienia i większej rentowności swej pracy. Na koszt tego urządzenia maszynowego i postawienie niezbędnej szopy wstawione zostały do preliminarza na rok 1907 potrzebne kredyty.

Dla nauki garncarstwa i keramiki wogóle istnieją dwa zakłady krajowe w Kołomyi i Podgórzu i subwencyonowana pracownia produkcyjna w Toustem.

Istnienie kraj. szkoły garncarskiej w Kołomyi wiązano przez kilka ostatnich lat z projektami rozszerzenia państwowej szkoły przemysłowej we Lwowie, względnie z urządzeniem projektowanego w pierwotnym jej programie oddziału ceramicznego jako wyższego zakładu naukowego dla keramiki użytkowej i artystycznej. W razie przyścia do skutku takiego zakładu, myślano o zwinięciu szkoły kołomyjskiej. Lecz nadzieja takiego rozwiązania sprawy jest ciągle wątpliwa. O ile Komisji wiadomo, nie obejmuje program rządowy nowego budynku dla państwowej szkoły przemysłowej lokalności dla działu ceramicznego, i nie słychać również o zamiarach c. k. rządu, ażeby miał do utworzenia wyższej szkoły ceramicznej we Lwowie przystąpić. Utrzymanie więc szkoły garncarskiej w Kołomyi i starania o dalszy jej rozwój, odkąd frekwencya w niej się podniosła i utrwaliła, nie mogą być z oka spuszczone, a nawet, gdyby utworzenie wyższego zakładu naukowego dla keramiki użytkowej i artystycznej we Lwowie przyszło do skutku, może być i nadal szkoła ta ze względu na swą żywotność i lokalne znaczenie utrzymana.

Zgodnie z tem zapatrywaniem przedstawiła też Komisya Wydziałowi krajowemu wnioski, mające na oku ulepszenie i rozszerzenie nauki w szkole kołomyjskiej, szczególnie w zakresie ceglarstwa i kaflarstwa i stosownie do tego rozszerzenie szkolnego budynku. Wnioski te zachodzą swe uzupełnienie w odnośnej pozycji preliminarza, w której wstawiono kredyt na pokrycie raty pożyczki, zaciągniętej się mającej przez gminę na rozszerzenie budynku szkolnego. Nie osłabia to jednak konieczności dalszego upominania się o wyższy zakład państwowy dla keramiki we Lwowie i ponowna rezolucya w tym względzie nie staje się zbędną.

Wzmagające się w całym kraju wytwórstwo k.fli i coraz bardziej upowszechniające się używanie pieców kaflowych, oraz produkcję pozaszkolną w Kołomyi zdobnych naczyń o specjalnym charakterze zdobniczym, przypisać należy wyłącznie oddziaływaniami na przemysł ceramiczny tej, od długiego już czasu istniejącej szkoły.

Co do kraj. kursów ceramicznych w Podgórzu jest do zauważania, że w interesie lepszej frekwencyi i dokładniejszego kształcenia zawodowego ich uczestników, przedstawiła Komisya w czerwcu b. r. wnioski, mające na celu zmianę programu nauki począwszy od 1. października b. r.

Wnioski te, oparte na doświadczeniach, uczynionych przez kierownika kursów i ich komitet szkolny, inny czynią podział nauki na część teoretyczną i ćwiczenia praktyczne, taki mianowicie, że pierwszy kurs teoretyczny ma trwać, nie jak dotąd, przez 6 lecz przez 9 miesięcy, a to od 1. października do 30. czerwca, natomiast drugi kurs, łącznie z ćwiczeniami laboratoryjnymi, ma trwać tylko 6 miesięcy, t. j. od następnego 1. października do końca marca, miesiące zaś leżące, pomiędzy obu kursami, t. j. czas od 1. lipca do 30. września, ma być obrócony na zajęcia praktyczne uczniów w dotyczących fabrykach. W ten sposób nauka, pomimo zredukowania całego jej czasu do 18 miesięcy, zamiast dwóch lat, może znacznie lepsze wykształcenie dać uczniom, z których dotychczas wielu, po odbyciu pierwszego kursu sześciomiesięcznego i następnej sześciomiesięcznej praktyce, pozostawali już stale w fabrykach jako robotnicy, nie wykształceni tak, jakby należało.

Poza tymi normalnymi kursami nauki wskazała Komisya jeszcze jako rzecz potrzebną, ażeby był w Zakładzie urządzonym także wyższy kurs specjalny, dostępny ukończonym a najzdolniejszym uczniom kursów, któryby wiadomości ich pogłębiał i w pewnych specjalnościach zawodu ceramicznego rozszerzał. Celem tego

kursu byłoby przygotowywanie wermistrzów i samoistnych przemysłowców w zakresie wyrobu dachówek, kafli, okładzin ściennych, płytek posadzkowych, rozmaitych wyrobów z gliny ogniotrwałej, wyrobów cementowych i t. p.

Ażeby jednak umożliwić uczniom należyte korzystanie z udzielanej im nauki, wskazała Komisya jako rzecz nieodzowną przychożenie im w pomoc, tak na czas praktyki fabrycznej jak i studyów na wyższym kursie, skromnymi zasiłkami stypendyjnymi, gdyż odbywanie praktyki w fabryce za wynagrodzeniem robotnika redukuje ją zazwyczaj do zbyt szczupłego zakresu zajęć, przy których uczeń nie może wiele skorzystać.

Po konsekwentnem przeprowadzeniu takiej organizacyi spodziewa się Komisya nie tylko podniesienia frekwencyi, lecz także znacznie lepszych wyników nauki teoretycznej i praktycznej, a tem samem i lepszych usług, jakie mają kursa oddawać przemysłowi ceramicznemu w kraju.

Szkoły szewskie ogółem funkcyonują dobrze. Przeciwno szkole szewskiej w Kołomyi występował szewcy tamtejsi, oskarżając ją o szkodliwą dla nich konkurencyę. Najściślejże zżadanie zarzutów wykazało wszakże najzupełniejszą ich bezpodstawność, tak, że należy się w nich domyslać nie rzeczowych, lecz osobistych pobudek. Dość przytoczyć, że szkoła, ćwicząc praktycznie swych uczniów, wykonywała i wykonuje przeważną część obuwia na zlecenie samychże szewców miejscowych, którzy je następnie sprzedają — więc jeżeli mogą być jakie żale, to chyba pomiedzy tymi szewcami którym już obuwia dostarczać nie jest w stanie gdyż celem jej nie jest wcale produkcya lecz nauka. Warunki niezbędnej produkcyi w szkole i używania pomocników, zostało zresztą ścisłymi przepisami we wszystkich szkołach szewskich uregulowane, a kierownicy ich i wizytator z ramienia Komisyi sami dokładają starań, ażeby szkoła o ile możności rękodzielnikom miejscowym konkurencyi nie czyniła.

Oprócz szkół szewskich były w ubiegłym roku czynnymi także kursa majsterskie dla szewców. Było ich cztery, z których dwa odbyły się we Lwowie, a to od 1. marca do 10. kwietnia i od 6. maja do 23. czerwca, trzeci w Tarnowie od 9. lipca do 25. sierpnia, a czwarty w Krakowie, który trwał od 9. października do 2. grudnia b. r. Na każdym z tych kursów było po 14 uczestników. Fachowe kierownictwo kursów, po śmierci byłego wędrownego nauczyciela szewstwa ś. p. Celewicza, który je dawniej prowadził, spoczywało w ręku p. Filipa Prociuka, kwalifikowanego nauczyciela szkół ludowych, który, po odbyciu specjalnych studyów teoretycznych i praktycznych w zakresie szewstwa i rachunkowości przemysłowej, został przez Wydział krajowy na wędrownego nauczyciela szewstwa powołany. Stały opiekun rzeczonych kursów z ramienia Komisyi, radca A. Nawratil, zwiadał je wszystkie i uznał udzielaną na nich naukę i wyniki jej za zupełnie dobre.

Krajowa szkoła tkacka w Krośnie straciła przez śmierć swego dłu-goletniego kierownika, ś. p. Henryka Gruszeckiego, który z gruntownemi wiadomościami fachowemi łączył niezwykłą gorliwość w pełnieniu swych obowiązków i prawdziwie obywatelskie poczucie w pracy nad podnoszeniem przemysłu krajowego. W spuściznie po ś. p. H. Gruszekim pozostaje dla szkół tkackich opracowany przez niego „Podręcznik do nauki tkactwa“, który Komisya nakładem swym wydała.

Miejsce kierownika szkoły zajął p. Henryk Jodkiewicz, technik tekstylny z Królestwa Polskiego, który studia techniczne we Lwowie odbywał, a następnie za granicą w przemysle tekstylnym kształcił się i pracował.

Zmian ważniejszych w zakresie szkół i warsztatów tkackich nie ma do zanotowania. Nadmienić tylko wypada, że szkoła tkacka w Glinianach, pracująca w związku z akcyjnym Towarzystwem tkackim w Łańcucie, a odznaczająca się zawsze wzorowem kierownictwem, wielką żywotnością i znacznieszą liczbą uczniów, nie mogła być już nadal w walących się budynkach szkolnych utrzymana, skutkiem czego nabył Wydział krajowy w Glinianach odpowiedni murowany budynek, w którym szkoła obecnie bardzo dobrze się mieści.

Szkoła tkacka w Wilamowicach, oddana pod zarząd krajowego Związku przemysłowego, przyczynia się obecnie bardzo wydatnie do zorganizowania i podniesienia tkactwa ręcznego w tej dawnej siedzibie tkaczy na zachodnich kresach kraju. Oprócz rozmaitych tkanin, które tam były dotąd wykonywane, począwszy od najgrubszych szarych płócien do pakowania, aż do cienkiej weby i stołowiny adamaszko-

wej, wzięto obecnie w zakres produkcji dwa inne artykuły tkackie, a mianowicie wyrób półwełnianych, tanich kobierców o charakterze kilimowym, nadających się przedewszystkiem do kościołów, tudzież osnowanych barwną tkaniną storów patyczkowych, które, po uzupełnieniu robotą stolarską na miejscu, są już zupełnie montowane do nabycia.

Szkoła koronkarska w Zakopanem przechodzi peryod organizacyjny. Kuratorem jej obecnie jest p. Stanisław Barabasz, dyrektor rządowej szkoły przemysłu drzewnego w Zakopanem, a zastępcą jego p. Alfred Szczepański. Kierownictwo szkoły spoczywa w ręku p. Leontyny Reichard, a niebawem zostanie dotychczasowy personal nauczycielski uzupełniony specjalnie ukwalifikowaną nauczycielką rysunków w celu odświeżenia i rozwinięcia produkcji szkolnej. Koszta, połączone z reorganizacją i wyższem rozwinięciem tego zakładu, znalazły wyraz w preliminarzu na r. 1907, i wypada się spodziewać, że szkoła, która po dłuższej chorobie i śmierci dawnej swej kierowniczki zaczęła się chylić do upadku, a dziś już znacznie się podniosła, stanie wkrótce na jeszcze wyższym poziomie.

Wogóle co do wyrobu koronek, tak w szkołach krajowych w Zakopanem i w Bobowej, jak i w szkołach subwencyonowanych w Kańczudze i Jaworowie, należy stwierdzić, że na wystawach zwracają one uwagę obcych na siebie, zyskują wzięcie i poparcie u osób i instytucyj, zajmujących się wywozem koronek, tak, iż wyrób ich kształtuje się coraz korzystniej jako gałąź przemysłu domowego, mogącego zapewnić lepsze niż dotąd dochody koronkarkom.

Szkoła hafciarska w Makowie jest ciągle żywotną i spełnia coraz dzielniej swoje zadanie. Przypisać to należy fachowej opiekunce szkoły, p. Leonii Bierkowskiej i kierownicze, Ewie Antonowiczównie, które zajmują się gorliwie zakładem i dokładają wszelkich starań, aby pod względem artystycznym wartość haftów szkolnych podnosić coraz wyżej i wpływ ten wywierać także na hafciarki, pracujące poza szkołą. O dążnościach tych świadczy między innymi złożone przez p. Ewę Antonowiczównę sprawozdanie z ostatniej podróży naukowej, które tu /: w całości podajemy.

Al. XII. Spis osobowy kuratorów, kierowników, etatowych nauczycieli i wermistrzów, Al. XIII. w objętych wykazem statystycznym krajowych szkołach zawodowych, podajemy /: w załączeniu.

Poza omówionymi powyżej zakładami i kursami zawodowymi, wypada jeszcze wspomnieć o dwóch kursach zawodowych w zakresie rzemiosł, które dotychczas nie były przedmiotami kursów przez kraj urządzanych. Jednym z nich jest kurs dla piekarzy, który po zupełnem zorganizowaniu rozpoczął się w drugiej połowie listopada we Lwowie, lecz przerwany został wskutek bezrobocia piekarzy, jakie w tej porze wybuchło — drugim zaś kurs dla stolarzy, zorganizowany na wzór majsterskich kursów stolarskich c. k. Muzeum technologicznego we Wiedniu. Po wykończeniu modeli i wzorów przez specjalnie do tego przygotowanego instruktora fachowego, p. Stanisława Jamroża, któremu kierownictwo kursu powierzono, rozpocznie się rzeczony kurs w początkach lutego 1907 we Lwowie i trwać będzie ośm tygodni.

Dwa inne kursa specjalne, a to kurs zawodowy dla ślusarzy, urządzony w Krakowie przy współdziałaniu sił nauczycielskich i z pomocą środków naukowych Świątynickiej szkoły ślusarskiej — i specjalny kurs stolarski, urządzony w Winnikach przy współdziałaniu sił nauczycielskich państwowej szkoły przemysłowej we Lwowie, poparto zasiłkami z funduszu krajowego.

Oprócz tego odbyły się w Krakowie jeszcze trzy kursa fachowe dla stolarzy, krawców i szewców, urządzone przez wiedeński Oddział popierania przemysłu przy c. k. Ministerstwie handlu (Gewerbeförderungsdienst). Kursowi dla stolarzy, ze względu na użycie na nim sił nauczycielskich, władających językiem polskim i na stwierdzone dobre wyniki nauki, dano zasiłek 400 K na koszta urządzenia.

Po raz pierwszy odbyły się w tym roku kursa buchalteryczne dla rękodzielników w Krakowie i we Lwowie. W urządzeniu tych kursów współdziałała także Komisya przez delegata swego p. A. Pawłowskiego o, dyrektora Akademii handlowej we Lwowie.

W Krakowie dał do rzeczonych kursów inicjatywę c. k. Instruktor stowarzyszeń przemysłowych i członek Komisji, Dr. J. Schoenett, działający z ramie-

nia c. k. Ministerstwa handlu. Kursa te trwały w czasie od 27. listopada 1905 do 30. kwietnia 1906. Brali w nich udział uczestnicy pięciu stowarzyszeń przemysłowych, jużto złączeni w dwóch oddziałach równorzędnych na ogólnym kursie handlowym, jużto na pięciu specjalnych kursach, gdzie była traktowaną dla każdego rzemiosła oddzielną pojedynczą buchalterya rękodzielnicza. Wszystkich zapisanych uczestników kursu było 111, między tymi liczone blacharzy, kowali i ślusarzy 27, z których ukończyło kurs 19, krawców 22, z których ukończyło kurs 12, malarzy pokojowych 20, z których ukończyło kurs 14, stolarzy 22, z których ukończyło kurs 14, szewców 20, z których ukończyło kurs 17.

O wyniku tych kursów złożył dodatnią opinię delegowany do ich zlustrowania delegat Komisji dyr. A. Pawłowski. Do kosztów ich urządzenia przyczynił się kraj kwotą 1000 K, c. k. Ministerstwo handlu kwotą 500 K, gmina m. Krakowa kwotą 450 K. Izba handlowa i przemysłowa kwotą 250 K.

Kursem we Lwowie, który się odbywał w dwóch specjalnych oddziałach, kierował dyr. A. Pawłowski. Nauka rozpoczęła się na nim d. 11. czerwca i trwała do 5. lipca. Liczba uczestników zapisanych wynosiła 73, a między tymi 33 krawców, z których ukończyło kurs 15, 20 szewców, z których ukończyło kurs 10, 9 stolarzy, którzy wszyscy do końca kursu pozostali i 11 metalowców, z których ukończyło kurs tylko 4. Nauka odbywała się codziennie od godz. 6—8 wieczorem, a wszyscy uczestnicy kursu otrzymali potrzebne do nauki zeszyty i formularze bezpłatnie. Wynik nauki było w ogóle zadowolniający. Kierownik kursu uczynił jednak uwagę, że w przyszłości należałoby rozszerzyć plan naukowy kursu, trwanie tegoż przydłużyć do 6 miesięcy i starać się o utworzenie osobnego oddziału dla majstrów, co uważali za potrzebne sami majstrowie, którzy w rzeczonym kursie uczestniczyli.

Koszta kursu wynosiły 1400 K, a złożyły się na nie zasiłki: funduszu krajowego 520 K. Izby handlowej i przemysłowej we Lwowie 500 K, c. k. Ministerstwa handlu 380 K.

Co do urządzania wszelkich kursów rękodzielniczych, jużto wędrownych, jużto majsterskich w Galicyi, uważa Komisya za niezbędne, ażeby o podejmowanej w tej mierze akcji c. k. Ministerstwa handlu powiadamianym był wcześniej Wydział krajowy i Komisya kraj. dla spraw przemysłowych, jak wogóle o wszelkich zarządzeniach c. k. rządu, tyczących się popierania rzemiosł i przemysłu w kraju. Jestto nieodzownem dlatego, że w sprawach tej samej kategorii żywą jest również działalność Wydziału krajowego i byłoby wskazaniem, ażeby się na tem polu działania państwa i kraju, na podstawie wspólnego programu, harmonijnie uzupełniały. Dążenie do takiego uregulowania sprawy, dającego przedewszystkiem możność należytego budżetowania wydatków na ten cel, znalazło wyraz w wniosku do rezolucyi, który w końcowych wnioskach niniejszego sprawozdania zamieszczono.

W kierunku zawodowego kształcenia handlowego nie uważa Komisya za dostateczne istniejących dotąd szkół wyższych, oddziałów handlowych przy szkołach przemysłowych uzupełniających i czasowych kursów, o których powyżej była mowa.

W myśl niejednokrotnie objawionej opinii Wysokiego Sejmu należy jeszcze sprężyć się starać się o umożliwienie takiego zawodowego kształcenia handlowego, któreby przyczyniało się do inteligentnego wyrabiania stanu kupieckiego w zakresie handlu średniego. Pomiedzy wnioskami końcowymi zamieszczono też wnioski do rezolucyi, któreby zarówno rząd jak i Wydział krajowy pobudziły do zakładania całodziennych, dwuklasowych szkół handlowych, jakie w innych krajach monarchii istnieją, a w Galicyi jedynie przez dwie prywatne szkoły o języku wykładowym niemieckim są reprezentowane.

Bliższe uzasadnienie tych wniosków mieści się w specjalnem sprawozdaniu,

Al. XIV. które się tu / w całości załącza.

Do krajowych szkół zawodowych zaliczyć jeszcze należy, poczynawszy od d. 1. listopada b. r., szkołę rzemiosł w Drohowsyżu, którą Wydział krajowy po myśli Wysokiego Sejmu objął w zarząd na mocy specjalnej umowy, zawartej między Wydziałem krajowym a Fundacją śp. Stanisława hr. Skarbka. Na podstawie rozpisane konkursu i wniosku Komisji, został dyrektorem rzeczony szkoły mianowany p. Feliks Blauth, b. inspektor kolei państwowej w Stanisławowie. W chwili, gdy to piszemy, przygotowuje dyrektor wszystko, czego potrzeba do całkiem nowego wyposażenia warsztatów szkoły w maszyny pomocnicze i na-

rzędzia, oraz dokonywa się reszty przekształceń wewnętrznych, ażeby oddane na cele szkoły skrzydło budynku Zakładu sierot i ubogich w Drohowyżu mogło być wedle postanowień umowy jako samoistna szkoła rzemiosł urządzona. Zasadniczy program nauki i urządzenia warsztatów został uchwalony, w najbliższym czasie nastąpią konieczne zmiany i uzupełnienia personalu szkolnego i warsztatowego i spodziewać się należy, iż najpóźniej z dniem 1. marca 1907 będzie mogła szkoła w całości na nowych podstawach być zreorganizowana. Potrzebne na utrzymanie szkoły kredyty, po uwzględnieniu tego, co Fundacya śp. Stanisława hr. Skarbka ze swej strony na niąłoży, wstawiono do preliminarza na rok 1907. Na fachowego inspektora szkoły zaprosił Wydział krajowy Radcę Dworu a członka Komisji p. J. Frankego. W sprawach administracyjnych współdziałać z nim mają Szef Departamentu II. Wydziału krajowego dr. W. Jahl i sekretarz Komisji J. Starkel.

Wszystko, co się tyczy działalności krajowej Stacji ceramicznej, podaje kierownik tejże inżynier E. Krzen w specjalnem sprawozdaniu, które

Al. XV. się tu $\frac{1}{2}$ załącza.

Co do udziału w wystawach nadmienić wypada, że z wyrobami niektórych szkół zawodowych i okazami galicyjskiego przemysłu domowego wziął był udział krajowy Związek przemysłowy, otrzymawszy na ten cel pomoc z funduszu krajowego, na wystawie c. k. Muzeum dla sztuk i przemysłu we Wiedniu i na wystawie przemysłowej austriackiej w Londynie. Oprócz tego obesłał także wystawę jubileuszową w Bukareszcie. Poza tem subwencyonowano z funduszu krajowego Doroczny jarmark lwowski, który się odbył w miesiącach letnich na placu powystawowem we Lwowie i zgromadził wcale pokaźną liczbę producentów przemysłowych ze Lwowa i z kraju.

W drugiej połowie września z r. odbyła się we Lwowie wystawa prac uczniów rękodzielniczych, w której także brały udział szkoły przemysłowe uzupełniające lwowskie i państwowa szkoła przemysłowa. Wystawy tego rodzaju odbyły się także, za wpływem c. k. Instruktora stowarzyszeń przemysłowych dr. Schoenetta, w Rzeszowie od 19. do 27. listopada i w Nowym Sączu od 10. do 17. grudnia 1905 i były — podobnie jak wystawa we Lwowie — z funduszu krajowego poparte.

Wystawy prac uczniów rękodzielniczych są w ogóle bardzo pożądanę, gdyż nietylko przyczyniają się do utrzymania pewnej łączności między rękodzielnikiem, jego pracownią i szkołą, ale, budząc emulację pomiędzy uczniami warsztatowymi, wpływają na większą pilność i staranność w ich nauce warsztatowej i pozwalają publiczności kontrolować postępy w rozwoju rękodzieł, co i na pomyślność tychże powinnyby dobrze oddziaływać. Wystawa lwowska była niewątpliwie udaną i ściągała wielu zwiedzających, zwłaszcza, że była połączona z wielce ciekawą wystawą starożytności cechowych polskich.

III. Bezpośrednie popieranie przemysłu.

Pośród starań, mających na celu bezpośrednie popieranie przemysłu, miała Komisya ciągle na oku sprawę założenia większej tkalni mechanicznej w kraju, w myśl uchwały Wysokiego Sejmu z d. 12. października 1903.

Kroki czynione w tej sprawie, o których w sprawozdaniu zeszłorocznem była mowa, nie doprowadziły do celu. Trzeba było zatem czynić poszukiwania dalsze i rozszerzać wiadomość o pomocy i ulgach, które kraj skłonny jest przyznać przedsiębiorcy, gotowemu do założenia wielkiej tkalni mechanicznej w Galicyi. Skutkiem tych zabiegów zgłosił się przemysłowiec wiedeński p. Emil Czeczowiczka z projektem założenia w Andrychowcie tkalni mechanicznej dla tkanin bawełnianych na 400 do 500 krosien przy pomocy kraju. Uznawszy propozycję tę za poważną i dającą dostateczne rękojmie tak w osobie p. Czeczowiczki jak i jego spółników, przedstawiła Komisya Wydziałowi krajowemu wniosek przeznaczenia na ten cel z funduszu przemysłowego 400.000 K w formie $2\frac{1}{2}\%$ pożyczki, spłacalnej w okresie dwudziestoletnim, oraz przyrzeczenia ewentualnego dalszych ustawowych ulg i poparcia, z zastrzeżeniami wszakże co do terminu wybudowania fabryki i wprowadzenia jej w ruch. Bliższe rokowania z p. Czeczowiczką doprowadziły do pożądanego celu — grunta pod fabrykę zostały już zakupione, jest tedy nadzieja, że w najbliższym roku powinnyby fabryka stanąć.

Inna tkalnia mechaniczna, na razie na 44 krosien, korzystając z ulg, uczynionych przez Wydział krajowy przy zlikwidowaniu przedsiębiorstwa tkackiego „Prządka“ w Krośnie, została już w tej starej siedzibie tkackiej na nowych podstawach zorganizowaną i w ruch puszczoną. Spodziewać się należy, że przy dalszej pomocy kraju, stanie ona na silnych podstawach i zastąpić zdoła wyrobami krajowymi część olbrzymiej ilości tkanin obcego pochodzenia, któremi kraj jest zalewany.

Przedmiotem szczegółowych i najstaranniejszych badań uczyniła Komisya sprawę wydatniejszego niż dotąd poparcia działań Krajowego Związku przemysłowego. Do sprawy tej odnosi się uchwała Wysokiego Sejmu z d. 3. listopada 1904, która brzmi:

„Sejm w uznaniu dodatniej działalności kraj. Związku przemysłowego, poleca Wydziałowi krajowemu, aby zbadał, do jakiej wysokości kraj. fundusz przemysłowy poręczyć może za kredyt, któryby udzielił Bank krajowy kraj. Związkowi przemysłowemu na podkład towarów, złożonych w magazynach Związku, faktur i listów przewozowych. Stosownie do wyników badań Wydział krajowy wysokość poręki ustanowi jednak nie wyżej, jak na 300.000 K.“

Po rokowaniach, przeprowadzonych z Zarządem kraj. Związku przemysłowego i po zasięgnięciu opinii Dyrekcyi Banku krajowego, przyszła Komisya do przekonania, że wykonaniu tej uchwały stoją na przeszkodzie powody formalne. Z jednej strony udzielanie kredytu na podkład towarów, faktur i listów przewozowych natrafiłoby na trudności w manipulacji kraj. Związku przemysłowego, z drugiej zaś strony nie może być fundusz przemysłowy poczytywany za osobę moralną, zdolną do przyjęcia poręki, ani też nie może być Bankowi dane polecenie do udzielenia pożyczki za tą poręką.

Tymczasem jest to rzecz nie ulegająca wątpliwości, że działalność kraj. Związku przemysłowego rozrasta się coraz bardziej i że wogóle udzielanie pomocy nakładowemu organizowaniu domowego i drobnego przemysłu w kraju jest jednym z najważniejszych zadań, jakie są w kierunku popierania przemysłu krajowego do podjęcia, zwłaszcza, gdyby na ten cel fundusz przemysłowy o poważniejszą kwotę został podwyższony.

Al. XVI. Bliższe zbadanie opracowanego przez Dyrekcyę Związku memoriału, którego odpis w całości się tu podaje, dało Komisji podstawę do uznania, że mianowicie w trzech kierunkach zasługuje kraj. Związek przemysłowy na wydatniejsze finansowe poparcie, a to: przy organizowaniu kożusznictwa, tkactwa ręcznego i koszykarstwa. W każdym wszakże z tych działów mogą udzielenie pożyczki lub zaliczek uzasadnić dopiero ściśle projekta organizacyjne lub zawarte umowy, z którychby zarówno sprawność handlowa, jak i rentowność przedsiębiorstwa oraz warunki zarobku drobnych przemysłowców dały się ocenić. Gdy warunkom tym można już dziś uczynić zadość w obrębie kożusznictwa, bo cała niemal, zorganizowana przez Związek produkcya, idzie tu na dostawy dla dyrekcyi kolejowych i w granicach pewnych, ściśle określonych terminów zapłaty zwrotną jest gotówka, wydana na zakupno surowego materiału i robociznę — przeto Komisya uznała tę część produkcyjno-handlowego działania Związku za odpowiednio zorganizowaną i uchwaliła przedstawić Wydziałowi krajowemu wniosek, ażeby kraj. Związkowi przemysłowemu na wykonanie dostawy kożuchów dla służby kolejowej przyszedł z pomocą 3-procentowymi zaliczkami z funduszu przemysłowego do wysokości 100.000 K, zwrotnymi przy wypłacie należności za dostawie kożuchy.

Zdaniem Komisji da się również i w dwóch dalszych działach obmyśleć pomoc finansową dla Związku, skoro tylko przedstawione jej będą konkretne, pod względem zakresu produkcji i handlu ściśle sformułowane i ewentualnymi umowami poparte projekta.

Co do wygotowania planu systematycznej akcji finansowej w granicach dotychczasowego funduszu przemysłowego, oraz wdrożenia większej akcji celem powołania do życia wielkiego przemysłu i ściągnięcia większych przemysłowców z poza granic kraju — do czego się uchwały Wysokiego Sejmu z dnia 12. listopada 1904 odnoszą — podaje się w załączeniu ./ szczegółowe sprawozdanie, które Komisya Wydziałowi krajowemu przedłożyła.

Al. XVII. O ile powiększony już dziś fundusz przemysłowy na to zezwala, rozwija się i dzisiejsza akcja w obu, wskazanych rzeczonymi uchwałami kierunkach. Świadczy

o tem przystąpienie do budowy wielkiej tkalni mechanicznej w Andrychowie — o czym już powyżej była mowa — a co do ewentualnego przesiedlania wielkich przemysłowców z poza granic kraju, nadmienić wypada o wdrożonych ostatnimi czasy rokowanach z firmą H. Cegielski w Poznaniu, mających na celu urządzenie fabryki narzędzi rolniczych w Wadowicach i przyjsię jej ze znacznieszą pomocą finansową, skoro zamierzone utworzenie Towarzystwa akcyjnego dla tego przedsięwzięcia przyjdzie do skutku i spełnione zostaną inne, wiążące się z tą sprawą warunki.

O dalszej jednak akcyi na szeroką skalę mogłaby być mowa dopiero po dalszem, a znacznem wzmocnieniu krajowego funduszu przemysłowego lub po stworzeniu w kraju specjalnego Zakładu dla kredytu przemysłowego, co już w zeszłym rocznym sprawozdaniu Komisji obszerniej omówiono.

Tu wypada zaznaczyć, że dotychczasowe wzmocnienie krajowego funduszu przemysłowego dało możność znacznie wydatniejszego bezpośredniego popierania finansowego już to nowo powstających przedsiębiorstw przemysłowych, już to takich, które się technicznie ulepszają i rozszerzają. I tak, gdy w czasie od 1. stycznia 1903 do 30. czerwca 1904 liczone 36 zaleconych przez Komisję pożyczek na ogólną sumę 762.400 K, a w ciągu następnego roku, od 1. lipca 1904 do 30. czerwca 1905 roku 41 pożyczek na ogólną sumę 909.500 K, to na półtoraroczny okres czasu, objęty niniejszem sprawozdaniem, przypada 43 pożyczek na ogólną sumę 2,128.500 K. W cyfrach tych uwidoczni się najwymowniej znaczny postęp w finansowem popieraniu przemysłu krajowego, a oraz fakt, że poszczególne pożyczki mogą być znacznie wyższe, a więc ułatwiające organizację większych przedsiębiorstw przemysłowych.

Oto szczegółowy wykaz pożyczek, które Komisya w okresie sprawozdawczym Wydziałowi krajowemu do uwzględnienia przedstawić uchwaliła:

1. H. Blattowi, konfekcyoniście w Przemysłu, 20.000 K na 3% za ubezpieczeniem hipotecznem, do spłaty w 40 równych ratach kwartalnych od 1. stycznia 1907

2. Leopoldowi Ungerowi, fabrykantowi zapalek w Zadziewu, 20.000 K na 3% za hipotecznem ubezpieczeniem, do spłaty w 60 równych ratach kwartalnych od 1. stycznia 1907.

3. Feliksowi Romaszkanowi, na fabrykę papieru w Wadowicach, 150.000 K, na 3% za ubezpieczeniem na realności fabrycznej, pod warunkiem zamknięcia kosztorysu fabryki w obrębie 320.000 K, złożenia w Banku krajowym własnego kapitału 150.000 K i zapewnienia dalszego kapitału obrotowego 50.000 K. Pożyczka ma być spłacalną w 40 równych ratach półrocznych od 1. stycznia 1908.

4. Spółce tapicerów i dekoratorów we Lwowie 12.000 K na 3% do spłaty w 24 równych ratach kwartalnych, począwszy od 1. stycznia 1907 za osobistą solidarną poręką wszystkich 12 członków Spółki.

5. Mikołajowi Woronieckiemu, stolarzowi w Krakowie, na wyrób kaszt drukarskich 6.000 K na 3% do spłaty w 30 równych ratach kwartalnych od 1. lipca 1907 za hipotecznem ubezpieczeniem.

6. Herszowi Enochowi i Synom, garbarzom w Oświęcimiu, 40.000 K na 3% do spłaty w 40 równych ratach kwartalnych od 1. lipca 1907, za ubezpieczeniem hipotecznem.

7. Karolowi Domieczkowi, elektrotechnikowi we Lwowie, 25.000 K na 3% do spłaty w 25 równych ratach kwartalnych od 1. lipca 1907, za ubezpieczeniem hipotecznem.

8. Józefowi Neumanowi, właścicielowi drukarni „Piller i Spółka“ we Lwowie, 80.000 K na 3% do spłaty w 32 równych ratach kwartalnych od 1. lipca 1907, za hipotecznem ubezpieczeniem.

9. A. St. Zipperowi, zegarmistrzowi we Lwowie, 140.000 K na 3% do spłaty w 40 równych ratach kwartalnych od 1. lipca 1907, za hipotecznem ubezpieczeniem.

10. Zakładowi J. Jabłońskiego i Spółki dla reprodukcji fototechnicznej w Krakowie, 20.000 K na 3% do spłaty w 40 równych ratach kwartalnych od 1. lipca 1907, za hipotecznem ubezpieczeniem.

11. K. Kranikowskiemu, właścicielowi zakładu litograficznego w Krakowie, 12.000 K na 3% do spłaty w 20 równych ratach kwartalnych od 1. lipca 1907, za ściąganiem reszty dawnej pożyczki i dostarczeniem dostatecznej poręki.

12. Zygmuntowi Gottliebowi, właścicielowi zakładu reprodukcji artystycznej w Krakowie, 15.000 K na 3% do spłaty w 30 równych ratach kwartalnych od 1. lipca 1907, za ubezpieczeniem hipotecznym.

13. Franciszkowi Stupnickiemu, bronzownikowi w Przemyśle, 10.000 K na 3% do spłaty w 20 równych ratach kwartalnych od 1. lipca 1907, za hipotecznym ubezpieczeniem.

14. Braciom Pogorzelskim, właścicielom ślusarni w Krakowie, na wyrób żelaznych mebli 16.000 K na 3% do spłaty w 32 równych ratach kwartalnych od 1. lipca 1907, za hipotecznym ubezpieczeniem.

15. Towarzystwu przemysłowemu dla wyrobów żelaznych w Krakowie 100.000 K na 3% do spłaty w 60 równych ratach kwartalnych, za hipotecznym ubezpieczeniem.

16. Józefowi Góreckiemu, właścicielowi fabryki wyrobów żelaznych w Krakowie, 100.000 K na 3% do spłaty w 60 równych ratach kwartalnych od 1. lipca 1907, za hipotecznym ubezpieczeniem i ściągnięciem reszty dawniejszej pożyczki.

17. Karolowi Rudolphiemu i Spółce, właścicielom fabryki armatur w Trzebini, 40.000 K na 3% do spłaty w 40 równych ratach kwartalnych od 1. lipca 1907, za hipotecznym ubezpieczeniem.

18. Braciom Bartik, właścicielom fabryki maszyn w Tarnowie, 120.000 K na 3% do spłaty w 40 równych ratach kwartalnych od 1. lipca 1907, za ubezpieczeniem hipotecznym i ściągnięciem reszty dawniejszych pożyczek.

19. Braciom Batorowiczom, fabrykantom lin drucianych w Drohobyczu, 20.000 K na 3% do spłaty w 40 równych ratach kwartalnych od 1. stycznia 1908, po potrąceniu reszty dawnej pożyczki, za hipotecznym ubezpieczeniem.

20. Władysławowi Cirinowi, stolarzowi we Lwowie, na produkcję czopów, 8.000 K na 3% do spłaty w 36 równych ratach kwartalnych od 1. stycznia 1908.

21. Israelowi Wolfowi, właścielowi garbarni we Lwowie, 50.000 na 3% za hipotecznym ubezpieczeniem, pod warunkiem, że przed wypłatą zaprowadzona zostanie w fabryce porządna buchalterya.

22. Łucyanowi Baranowskiemu, właścicielowi fabryki lakierów w Krakowie, 20.000 K na 3% za hipotecznym ubezpieczeniem, do spłaty w 40 równych ratach kwartalnych od 1. stycznia 1908.

23. Natanowi Halpernowi, fabrykantowi ozdób na drzewka w Jarosławiu, 8.000 K na 3% za ubezpieczeniem hipotecznym, do spłaty w 20 równych ratach kwartalnych od 1. lipca 1907.

24. Leonowi Stabrowskiemu, właścicielowi fabryki zapalek w Sidzinie pod Krakowem, 20.000 K na 3% za hipotecznym ubezpieczeniem, do spłaty w 40 równych ratach kwartalnych od 1. stycznia 1908.

25. Lazarowi Voglowi, fabrykantowi „Galiziolu“ (tłuszczu roślinnego) w Jarosławiu, 30.000 K na 3% za ubezpieczeniem hipotecznym, do spłaty w 30 równych ratach kwartalnych od 1. stycznia 1908.

26. Natalii bar. Brunickiej, właścicielce fabryki wazeliny w Kłęczanach, 20.000 K na 3% do spłaty w 40 równych ratach kwartalnych od 1. stycznia 1908, za hipotecznym ubezpieczeniem.

27. Antoniemu Wolnemu, wytwórcy surogatu kawy w Stanisławowie, 3.000 K na 3% do spłaty w 20 równych ratach kwartalnych od 1. lipca 1907, za hipotecznym ubezpieczeniem.

28. Emilii Pydynkowskiej, właścicielce zakładu restauracyjnego starożytnych tkanin, 6.000 K na 3% za poręką hr. Włodzimierzowej Dzieduszyckiej do spłaty w 20 równych ratach kwartalnych od 1. stycznia 1907.

29. Ch. H. Lipschützowi, fabrykantowi zapalek w Skolem, 50.000 K na 3% do spłaty w 50 równych ratach kwartalnych od 1. stycznia 1908, za ubezpieczeniem hipotecznym na fabryce.

30. Firmie „Laufer & Schneid“, fabryce mebli stylowych w Bolechowie, 25.000 K na 3% za ubezpieczeniem hipotecznym, do spłaty w 50 równych ratach kwartalnych od 1. stycznia 1908.

31. Arturowi Friedrichowi, fabrykantowi mydła i świec we Lwowie, 50.000 K na 3% za ubezpieczeniem hipotecznym, do spłaty w 50 równych ratach kwartalnych od 1. stycznia 1908.

32. Gabryelowi Górskiemu i Spółce, fabryce farb (dawniej Karmańskiego) na Zwierzyńcu pod Krakowem, 40.000 K na 3% za ubezpieczeniem hipotecznym, do spłaty w 60 równych ratach kwartalnych od 1. stycznia 1908.

33. Adolfowi Mechnerowi, właścicielowi farbiarni tkanin w Andrychowcie, 20.000 K na 3% za ubezpieczeniem hipotecznym, do spłaty w 40 równych ratach kwartalnych od 1. stycznia 1908.

34. Emilowi Czezowiczce w Wiedniu 400.000 K na 2½%, spłacalnych co najwyżej w dwudziestu latach, na założenie w Andrychowcie wielkiej tkalni mechanicznej na 400 do 500 krosien.

35. Janowi Golińskiemu, snycerzowi w Mszanie Dolnej, 1.500 K na 3% do spłaty w 20 równych ratach kwartalnych od 1. stycznia 1908, za hipotecznym ubezpieczeniem.

36. Bernardowi Ratzowi, fabrykantowi plomb w Podwołoczyskach, 25.000 K na 3% do spłaty w 40 równych ratach kwartalnych od 1. stycznia 1908, za ubezpieczeniem hipotecznym.

37. Tadeuszowi i Tekli Höflingerom, właścicielom fabryki cukrów we Lwowie, 50.000 K na 3% do spłaty w 60 równych ratach kwartalnych od 1. stycznia 1908, za hipotecznym ubezpieczeniem.

38. Paulinie Mandlowej, właścicielce pracowni kilimkarskiej w Tarnopolu, 3.000 K na 3% do spłaty w 20 równych ratach kwartalnych od 1. lipca 1907, za odpow. poręką.

39. Związkwowi handlowo-przemysłowemu katolickich krawców w Krakowie 30.000 K na 3% do spłaty w 20 równych ratach kwartalnych od 1. stycznia 1908, za odpow. poręką.

40. Henrykowi Chauerowi, właścicielowi zakładu kowalskiego i pracowni kołodziejskiej we Lwowie, 16.000 K na 3% do spłaty w 32 równych ratach kwartalnych od 1. stycznia 1908, za hipotecznym ubezpieczeniem.

41. Krajowemu Związkwowi przemysłowemu we Lwowie 100.000 K na 3% jako krótkoterminową zaliczkę na wykonanie dostaw kozuchów dla pięciu dyrekcji kolejowych.

42. Akcyjnemu Towarzystwu wyrobu maszyn rolniczych H. Cegielski, 200.000 K, skoro szczegóły i warunki finansowe urządzenia fabryki w Wadowicach zostaną umówione i Wydziałowi krajowemu przedłożone.

43. Towarzystwu kowali w Sułkowicach po reorganizacji tegoż 7.500 K.

Dla scharakteryzowania ruchu, jaki się obecnie wśród przemysłowców krajowych w kierunku tworzenia nowych, oraz ulepszania i rozszerzania dawniejszych przedsiębiorstw odbywa, podaje się jeszcze, że liczba podań, wniesionych w okresie sprawozdawczym o udzielenie pożyczek, wynosiła 198, a suma pożyczek, o które proszono, 6,863.600 K.

Przedsiębiorstwa korzystające z pożyczek krajowego funduszu przemysłowego są coraz częściej i ściślej badane celem sprawdzenia, czy pożyczony im fundusz na właściwy cel został użyty i z jakim skutkiem dla dalszego prowadzenia i rozwoju przedsiębiorstwa. Oto spis przedsiębiorstw, które z ramienia Komisji w okresie sprawozdawczym lustrowano:

1. Romaszkan Feliks, fabryka papieru w Wadowicach.
2. Unger Leopold, fabryka zapalek w Zadzielu
3. Enoch Hersch i Ska, garbarnia w Oświęcimiu
4. Dobrowolski M. fabryka opatrunków w Podgórzu.
5. Kranikowski K. litografia w Krakowie.
6. Batorowicze, fabryka lin drucianych w Drohobyczu.
7. Bartkowie, fabryka maszyn w Tarnowie.
8. Górecki Józef, fabryka wyrobów żelaznych w Krakowie.
9. Sulikowski St. fabryka wyrobów metalowych w Dębnikach.
10. Rudolphi i Ska, fabryka armatur w Trzebini.
11. Polisiuk Jan, garbarnia w Złoczowie.
12. Rappaport, Löwenthal i Gans, parowa fabryka bielizny w Przemyślu.
13. Domiczek Karol, zakład elektromechaniczny we Lwowie.
14. Ziatkes Chune, garbarnia w Gołogórach.
15. Lipschütz Ch. H. fabryka zapalek w Skolem.
16. Lipschütz Józef fabryka zapalek w Stryju.

17. Niemojowski S. W. fabryka papieru listowego we Lwowie.
18. Szafranski Ludwik, stolarz we Lwowie.
19. Piller i Ska zakład litograficzny we Lwowie.
20. Zipper A. H. fabryka zegarków we Lwowie
21. Friedrich Artur, fabryka świec i mydła we Lwowie.
22. Cirin Władysław, stolarz we Lwowie.
23. Vogel Lazar, fabryka tłuszczu roślinnego w Jarosławiu.

Poza pożyczkami z funduszu przemysłowego udzielano także zasiłki bezwrotne z przeznaczonego na ten cel kredytu, jużto ukończonym uczniom szkół zawodowych na założenie pracowni lub rozpoczęcie praktyki zawodowej, jużto na specjalne cele przemysłowe, kursa, wystawy itp. W czasokresie niniejszego sprawozdania przedstawiła Komisya Wydziałowi krajowemu następujące wnioski o udzielenie zasiłków:

1. Pięciu ukończonym uczniom szkoły szewskiej w Starym Sączu J. Paszkiewiczowi, J. Kuncowi, J. Gabrysiowi i St. Twardowskiemu po 20 K na zakupno narzędzi szewskich (L. 701).

2. Trzem ukończonym uczniom szkoły szewskiej w Dobczycach, W. Serafinowi, J. Włodarczykowi i St. Zajęcowi po 20 K na zakupno narzędzi szewskich (L. 706).

3. Sześciu starszym sukiennikom rakszawskim, którzy ukończyli kurs w szkole sukienniczej, a to: Jakóbowi Walawendrze, J. Frączkowi, I. Bętkowskiemu, Józefowi Walawendrze, A. Walawendrze i F. Pelcowi po 60 K na sprawienie krosien (L. 618).

4. Czterem starszym sukiennikom w Łańcucie, którzy odbyli kurs w szkole sukienniczej w Rakszawie, a to: I. Kozdałowi, J. Dudzińskiemu, J. Markiewiczowi i M. Sawickiemu po 60 K na sprawienie krosien (L. 585).

5. Dwom ukończonym uczniom szkoły tkackiej w Kossowie D. Maksymiukowi i K. Staszynskiemu po 80 K na sprawienie krosien (L. 823).

6. Filipowi Didyczowi, kilimarzowi w Moskalówce, 60 K jako zasiłek na zakupno krosna (683).

7. Dwom uczniom ukończonym subwencyonowanej szkoły tkackiej w Budzanowie, a to: T. Rogowskiemu i P. Wilowskiemu po 80 K na sprawienie krosien tkackich (L. 1266).

8. Janowi E. Jarosińskiemu, ukończonemu uczniowi szkoły stolarskiej w Kalwaryi 200 K na założenie własnej pracowni (L. 1226).

9. Anieli Schiffer, uczennicy centralnego kursu koronkarskiego we Wiedniu, 300 K na uzupełnienie studyów (L. 611).

10. Kaflarzowi Romanowi, wykształconemu w Kołomyi, 100 K na sprawienie form i narzędzi do wyrobu kafi w Budzanowie (L. 733).

11. Bar. Konstancyi Lipowskiej 240 K na wyuczanie kilimarstwa w swej pracowni w N. Sączu (L. 820).

12. St. Kurczyńskiemu, ukończonemu uczniowi państwowej szkoły przemysłowej, 60 K na wyjazd do Pragi i wyszukania tam sobie zajęcia (L. 709).

13. A. Głogowskiemu, ukończonemu uczniowi państwowej szkoły przemysłowej we Lwowie, 60 K na wyjazd do Wiednia i wyszukania tam sobie zajęcia (L. 853).

14. Janowie Moskwie, garncarzowi 120 K, na odbycie kursu kaflarstwa w szkole garncarskiej w Kołomyi (L. 1278).

15. Szczepanowi Macierzance, koszykarzowi w Kopyczyńcach, 100 K na urządzenie własnej pracowni (L. 1282).

16. Komitetowi wystawy prac uczniów rękodzielniczych w Tarnowie 300 K na kosztą tej wystawy (L. 660)

17. Komitetowi wystawy prac uczniów rękodzielniczych we Lwowie 1000 K na kosztą tej wystawy (L. 747).

18. Lidze pomocy przemysłowej zasiłek na częściowe pokrycie kosztów urządzania i rozszerzenia wystawy ruchomej przemysłu krajowego (L. 658).

19. Na kosztą kursu majsterskiego dla malarzy w Krakowie 200 K (L. 40).

20. Towarzystwu „Polska sztuka stosowana“ na dalsze wydawnictwo 600 K.

21. Towarzystwu „Pomoc przemysłowa w Brzeżanach“ 200 K.

22. Bolesławowi Wawnikiewiczowi, ukończonemu uczniowi akademii handlowej na odbywanie praktyki handlowej w Hamburgu 500 K (L. 98).

23. Stanisławowi Jędrysowi, koszykarzowi w Olszanicz pod Krakowem, na założenie własnej pracowni 200 K (L. 420).

24. Ks. Stefanowi Onyszkiewiczowi, kierującemu szkołą koszykarską w Chyszewicach, 150 K na szkółkę łoży koszykarskiej (L. 309).

25. Dyonizemu Wrzeszczowi, tkaczowi w Świeżu, 50 K na sprawienie ulepszonych krosien tkackich (L. 544).

26. Julii Kosteckiej, nauczycielce w Suchodole, 250 K na rozszerzenie zaprowadzonego tam domowego przemysłu koronkarskiego (L. 517).

27. Józefowi Stauderowi, czeladnikowi kotlarskiemu, na uzupełnienie zawodowego wykształcenia w Altenburgu, zasiłek stypendyjny 300 K (L. 307).

28. Franciszkowi Niewczykowi, fabrykantowi instrumentów muzycznych, który się przesiedlił z Poznania do Lwowa, na rozszerzenie pracowni 1500 K (L. 390).

29. Komitetowi dorocznego jarmarku lwowskiego na częściowe pokrycie kosztów urządzenia 2000 K (L. 522).

30. Michałowi Kukurbie i Stanisławowi Budzianowskiemu garncarzom po 120 K na odbycie 6-miesięcznego kursu kaflarskiego w szkole garncarskiej w Kołomyi (L. 277).

31. Czterem sukiennikom w Leżajsku po 50 K na pokrycie dodatkowych kosztów urządzenia ręcznych krosien sukienniczych (L. 304).

32. Władysławowi Kulcowi, Wojciechowi Marczykowi, Janowi Franczurze, Wojciechowi Opocze, Wojciechowi Wilczakowi, Maryanowi Michałkiewiczowi, Franciszkowi Pokojowi, Janowi Kozłowi i Janowi Pawlikowi, ukończonym uczniom szkoły szewskiej w Starym Sączu po 20 K na zakupno narzędzi (L. 700).

33. Józefowi Kwaśniewskiemu, Tomaszowi Wolskiemu i Jakóbowi Golanec, ukończonym uczniom szkoły przemysłu drzewnego w Zakopanem po 40 K na narzędzia (L. 249).

34. M. Czajkowskiemu, kierownikowi centralnego kursu koszykarskiego, 300 K na wyjazd do Wiednia, celem rozpatrzenia się w nowszych wzorach koszykarskich i materiałach, wprowadzanych do produkcji koszykarskiej (L. 625).

35. E. Antonowiczównie, kierownicze szkoły hafciarskiej w Makowie, 200 K na wyjazd za granicę, celem obznajomienia się z nowszymi kierunkami i wzorami hafciarstwa (L. 549).

36. Zarządowi szkoły zabawkarskiej w Jaworowie 250 K jako częściowy dattek na utrzymanie kapeli, złożonej z uczniów Zakładu (L. 303).

37. Eugeniuszowi Zaleskiemu na dalsze studia w Akademii eksportowej we Wiedniu 600 K (L. 678).

38. Kazimierzowi Świądrowskiemu na specjalne studia w zakresie piwowarstwa za granicą 800 K (L. 747).

39. Eliaszowi Wojtowiczowi koszykarzowi 300 K na założenie pracowni koszykarskiej w Podhajcach (L. 712).

40. Dwu ukończonym uczniom szkoły szewskiej w Dobczycach po 20 K na zakupno narzędzi (L. 798).

41. Karolowi Ślusarzowi, ukończonemu uczniowi oddziału ślusarskiego państwowej szkoły przemysłowej we Lwowie, 60 K na wyjazd do Wiednia i wyszukanie sobie kondycyi (L. 808).

42. Wasylowi Dzidianowi, ukończonemu uczniowi szkoły zabawkarskiej w Jaworowie 150 K na urządzenie własnej pracowni (L. 810).

43. Michałowi Tymkowi, czeladnikowi koszykarskiemu w Żurawnie, 40 K na urządzenie własnej pracowni (L. 812).

44. Henrykowi Krausemu we Lwowie 400 K na kosztą specjalnego uzupełnienia wiadomości w zakresie produkcji kartoniarskiej za granicą (L. 984).

45. Bolesławowi Łuczakowi, ukończonemu uczniowi kraj. szkoły stolarskiej w Kalwarii, 300 K na założenie tamże własnego warsztatu (L. 992).

46. Kazimierzowi Polechońskiemu, kołodziejowi, 300 K na ukończenie nauki w zakresie kołodziejstwa w Hamburgu (L. 763).

47. Franciszkowi Januszowi, instruktorowi koszykarstwa w Zakładzie wychowawczym w Miejscu Piastowem, 250 K na kosztą odbycia dopełniającego drugiego kursu na Centralnym kursie koszykarskim we Lwowie (L. 862).

48. Na utrzymanie pracowni hafciarskiej w Grybowie, założonej tam przez firmę Schmidt i Synowie 200 K (858).

B.**Bilans**

stałego funduszu przemysłowego z dniem 30. czerwca 1905.

Stan czynny.

Kapitał z udzielonych pożyczek:

Przemysłowi tkackiemu	19	209.539	K 09 g.	
skórnemu	11	308.965	" 25 "	
metalowemu	27	438.362	" 56 "	
drzewnemu	18	167.358	" 42 "	
keramicznemu	17	191.931	" 46 "	
Innym gałęziom przemysłu	66	930.284	" 61 "	
	158			2,246.441 K 40 g.
Udział w Spółce komand. T. Stryjeński & Spka		20.000	K	
" " Akc. garbarni, Rzeszów		1.875	"	
" " Tow. dla wyrobów tkackich, Łańcut		50.000	"	
" " " handlowemu		10.500	"	82.375 " — "
Razem				2,328.816 K 40 g.

Stan bierny.

Aktywa przyjęte od Wydziału krajowego z 1. stycznia 1888	222 820	K 16 g.	
mniej odpisy	68.928	" 64 "	153.891 K 52 g.
Dotacja krajowa 19 rat z funduszu przemysłowego od r. 1887	1,300.000	" — "	
Kasa Banku krajowego z 30. czerwca 1905	572.576	" — "	
Przyrost dotacyi po 31. grudnia 1904	284.160	" 37 "	
Przewyżka brutto w I. półroczu 1905	18.188	" 51 "	
Razem	2,328.816	K 40 g.	

C.

Wyprowadzenie cyfrowe stanu pożyczek po dzień 30. czerwca 1905.

Stan pożyczek z dniem 31. grudnia 1904	1,760.477	K 89 g.
Wydane pożyczki w I. półroczu 1905	623.000	" — "
	2,383.477	K 89 g.
Wpłaty wynosiły	137.036	" 49 "
Stan z dniem 30. czerwca 1905	2,246.441	K 40 g.

II. Zamknięcie rachunku stałego funduszu przemysłowego za II. półrocze 1905.**A.**

Cyfry obrotowe stałego funduszu przemysłowego za II. półrocze 1905.

Przychód.

Splaty pożyczek		170.016	K 28 g.
Pobrane odsetki od dłużników	25.967	K 51 g.	
" " zwłoki	1.102	" 32 "	27.069 " 83 "
Dywidenda od udziału w Akcyjnym Tow. dla wyrobów tkackich i sukienniczych w Łańcucie		3 000	" — "
Odpis z udziału w gal. akcyjnym Towarzystwie handlowem		1.300	" — "
Stan lokacyi w Banku krajowym po 31. grudzień 1905		510.420	" — "
Razem		711.806	K 11 g.

Rozchód.

Stan lokacyi w Banku kraj. z dniem 30. czerwca 1905 572.576 K — g.

Pożyczki wydane:

Kłosińscy J. i A.	8.000	K	
Jankowski	5.000	"	
Pindus J.	2.000	"	
Hillmann A. i M.	10.000	"	
Mulkiewicz	2.000	"	
Weissmann S.	5.000	"	
Felix Teodor	20.000	"	
Mardułowicz R i M.	3.000	"	
Haendel i Silberstein	20.000	"	
Tow. powroźnicze w Radymnie	20.000	"	
Kurcz	10.000	"	
Bieliński Dr. St.	20.000	"	125 000 " — "
Odsetki wypłacone Bankowi krajowemu			10.602 " 56 "
Prowizya wypłacona Bankowi krajowemu			1 217 " 28 "
Strata na udziałach w galic akcyjnym Tow. handlowem			1 300 " — "
Koszta ogólne			1.110 " 27 "
Razem			<u>711.806 K 11 g.</u>

B.

Bilans

stałego funduszu przemysłowego z dniem 31. grudnia 1905.

Stan czynny.

Kapitał z pożyczek udzielonych:

Przemysłowi tkackiemu	17	221.307	K 94	g.
" skórnemu	10	238.609	" 88	"
" metalowemu	29	428.229	" 99	"
" drzewnemu	18	161.212	" 46	"
" ceramicznemu	18	203.887	" 70	"
Innym gałęziom przemysłu	68	948.177	" 15	"
	160			2,201.425 K 12 g.
Udział w Spółce komand. T. Stryjeński i Spka		20.000	K	
" " Akc. garbarni, Rzeszów		1.875	"	
" " Tow. dla wyrobów tkackich w Łańcucie		50.000	"	
" " " handlowemu		9.200	"	81.075 " — "
Razem				<u>2,282.500 K 12 g.</u>

Stan bierny.

Aktywa przyjęte od Wydziału krajowego z dniem				
1. stycznia 1888		222.820	K 16	g.
mniej odpisy		68 928	" 64	"
Dotacya krajowa 19 rat z funduszu przemysłowego od roku 1887 do roku 1905				1,300.000 " — "
Kasa Banku krajowego z dnia 31. grudnia 1905				510.420 " — "
Przyrost dotacyi po dzień 31. grudnia 1904		284.160	K 37	g.
" " w roku 1905		34.028	" 23	"
Razem				<u>2,282.500 K 12 g.</u>

C.

Wyprowadzenie cyfrowe stanu pożyczek po dzień 31. grudnia 1905.

Stan pożyczek z dniem 30. czerwca 1905	2,246.441 K 40 g.
Wydane pożyczki w II. półroczu 1905	125.000 " — "
	<hr/>
	2,371.441 K 40 g.
Wpłaty wynosiły	170.016 " 28 "
Stan z dniem 31. grudnia 1905	2,201.425 K 12 g.

III. Zamknięcie rachunku stałego funduszu przemysłowego za I. półrocze 1906.

A.

Cyfry obrotowe stałego funduszu przemysłowego za I. półrocze 1906.

Przychód.

Splaty pożyczek	128.300 K 77 g.
Odsetki pobrane od dłużników	33 604 K 15 g.
" " zwłoki	646 " 62 "
	<hr/>
Dotacja krajowa	100.000 " — "
Stan rachunku w Banku krajowym po 30. czerwiec 1906	821.110 " — "
	<hr/>
Razem	1,083.661 K 54 g.

Rozchód.

Stan rachunku w Banku krajowym po 31. grudzień 1905	510.420 K — g.
Pożyczki wypłacone	12 559.000 " — "
Koszty ogólne	1.468 " 86 "
Odsetki wypłacone Bankowi krajowemu	12.772 " 68 "
	<hr/>
Razem	1,083.661 K 54 g.

B.

Bilans

stałego funduszu przemysłowego z dniem 30. czerwca 1906.

Stan czynny.

Kapitał z udzielonych pożyczek:	
Przemysłowi tkackiemu	15 209.539 K 32 g.
" skórnemu	12 348.556 " 68 "
" metalowemu	28 545.756 " 57 "
" drzewnemu	17 158.946 " 43 "
" ceramicznemu	17 192.107 " 26 "
Innym gałęziom przemysłu	72 1,177.218 " 09 "
	<hr/>
	161 " 2,632.124 K 35 g.
Udział w Spółce komandyt. Stryjeński & Spka	20.000 K
" " Akc. garbarni w Rzeszowie	1 875 "
" " Tow. dla wyrobów tkackich w Łańcucie	50 000 "
" " " handlowemu	9.200 " 81.075 " — "
	<hr/>
Razem	2,713.199 K 35 g.

Stan bierny.

Aktywa przyjęte od Wydziału krajowego z dniem	
1. stycznia 1888	222.820 K 16 g.
mniej odpisy	68.928 " 64 "
	<hr/>
	153.891 K 52 g.
Dotacja krajowa 20 rat od roku 1887	1,400.000 " — "
Kasa Banku krajowego z dniem 30. czerwca 1906	821.110 " — "
Przyrost dotacyi po 31. grudzień 1905	318.188 K 60 g.
Przewyżka brutto w I. półroczu 1906	20.009 " 23 " 338.197 " 83 "
	<hr/>
Razem	2,713.199 K 35 g.

Kończąc niniejsze sprawozdanie, przedstawia Komisya krajowa dla spraw przemysłowych następujące wnioski.

Wydział krajowy raczy:

I. Przedłożyć Wysokiemu Sejmowi sprawozdanie niniejsze do wiadomości;
 II. Załączony tu preliminarz wydatków funduszu krajowego na podniesienie w kraju rękodzielnictwa, przemysłu i handlu na rok 1907 przedłożyć Wysokiemu Sejmowi do uchwalenia;

III. Przedstawić Wysokiemu Sejmowi potrzebę uchwalenia rezolucyi, domagającej się od c. k. Rządu wydatniejszego subwencyonowania ze skarbu państwa szkół zawodowych w kraju;

IV. Przedstawić Wysokiemu Sejmowi potrzebę uchwalenia następujących rezolucyj:

1. Wzywa się c. k. Rząd, aby założył w jak najkrótszym czasie dwuklasową szkołę handlową przy c. k. Akademii handlowej we Lwowie, oraz jedną taką szkołę w Krakowie.

2. Wzywa się c. k. Rząd, aby w myśl §. 5 ustawy z dnia 24. sierpnia 1899 o szkołach realnych w Królestwie Galicji i Lodomeryi z W. Księstwem Krakowskiem założył w jak najkrótszym czasie dwuklasowe szkoły handlowe narazie przynajmniej przy dwóch szkołach realnych.

3. Poleca się Wydziałowi krajowemu, ażeby poczynił starania celem jak najszybszego założenia na koszt kraju, przy współdziałaniu c. k. Rządu i czynników miejscowych, trzech dwuklasowych szkół handlowych w miastach prowincjonalnych o znacznijem ruchu handlowym.

4. Poleca się Wydziałowi krajowemu, ażeby przy współdziałaniu funduszy państwowych zajął się bezzwłocznie sprawą kształcenia sił nauczycielskich dla wyższych i niższych szkół handlowych.

V. Przedstawić Wysokiemu Sejmowi potrzebę uchwalenia rezolucyi do c. k. Rządu, ażeby c. k. Ministerstwo handlu

a) obracało większe niż dotychczas kwoty z przyznanych na ten cel funduszy państwowych na popieranie rękodzielnictwa i przemysłu w Galicji, jużto w formie udzielania maszyn pomocniczych, jużto w formie pożyczek i subwencji bezzwrotnych;

b) znosiło się w sprawach tego popierania i w sprawie urządzania kursów specjalnych kursów dla rękodzielników z Wydziałem krajowym i Komisją krajową dla spraw przemysłowych celem uzyskania jednolitości w działaniach kraju i państwa.

VI. Przedstawić Wysokiemu Sejmowi potrzebę ponowienia rezolucyi, wzywającej c. k. Rząd:

1. ażeby przy szkołach państwowych przemysłowych we Lwowie i Krakowie, bez redukcji dotychczasowej organizacji tychże, urządził specjalne oddziały elektrotechniczne;

2. ażeby przystąpił do urządzenia stałych kursów dla palaczy i dozorców maszyn parowych oraz dla maszynistów kolejowych przy c. k. Szkole politechnicznej, lub państwowej szkole przemysłowej we Lwowie.

VII. Przedstawić Wysokiemu Sejmowi potrzebę ponownego uchwalenia rezolucyi do c. k. Rządu, ażeby przy stawianiu nowego gmachu dla państwowej szkoły przemysłowej we Lwowie, uwzględniono pomieszczenie w nim oddziału ceramicznego i urządzono go jako wyższy zakład naukowy dla wszystkich ważnych dla kraju działów ceramiki użytkowej i artystycznej.

We Lwowie dnia 20. grudnia 1906.

Dr. Władysław Jahl,

zastępca Prezesa Komisji kraj. dla spraw przem.

Juliusz Starkel,

sekretarz Komisji kraj. dla spraw przem.

W Y K A Z

kosztów utrzymania szkół przemysłowych uzupełniających w roku 1904/1905.

(Wedle preliminarza na r. 1905).

Liczba parzankowa	Siedziba szkoły	Fundusze miejscowe					Subwencje				Razem	
		Gminy	Fundacye	Kasy oszczędności	Towarzystwa zaliczkowe	Oplaty szkolne	Inne fundusze	Rad powiatow.	Izb. handl. i przemysł.	Funduszu krajowego		Skarbu państwa
		K o s t o w										
1	Biała	800	—	400	—	280	40	400	800	2060	2060	6840
2	Bochnia	1000	—	—	—	—	—	—	—	1092	1092	3184
3	Brody	600	—	—	—	—	—	—	1000	873	873	3346
4	Brzeżany	400	—	—	—	—	—	300	200	1106	1106	2912
5	Buczacz	400	—	—	—	—	100	400	200	1100	1100	3300
6	Chrzanów	400	—	—	100	—	—	400	—	1152	1152	3404
7	Drohobycz	600	—	50	20	—	—	300	300	1961	1961	4892
8	Gorlice	200	—	—	300	—	—	400	—	1161	1161	3522
9	Jarosław	500	—	—	—	—	—	400	—	1088	1088	3076
10	Jasło	400	—	—	—	—	—	240	200	1171	1171	3182
11	Kałusz	200	—	—	—	—	—	200	—	1200	1200	2800
12	Kołomyja I.	1020	480	—	—	—	—	300	—	1070	1070	3940
13	" II.	1356	—	—	—	—	—	100	—	1356	1346	4158
14	Kraków na Kleparzu	2392	16	—	—	—	—	—	—	2392	2340	7140
15	" w Ogrodzie angielskim	1302	16	—	—	—	—	—	—	1302	1280	3900
16	" na Smoleńsku	1302	16	—	—	—	—	—	—	1302	1280	3900
17	" " Kaźmierzu	1272	16	—	—	—	—	—	—	1272	1280	3840
18	" " Dajworze	1412	16	—	—	—	—	—	—	1412	1390	4230
19	Krosno	500	—	—	—	—	—	200	—	1346	1346	3392
20	Lwów im św. Anny	2025	—	—	—	—	—	—	—	2025	2025	6075
21	" " " Antoniego	1595	—	—	—	—	—	—	—	1595	1595	4785
22	" " " Czackiego	1625	—	—	—	—	—	—	—	1625	1625	4875
23	" " " Elżbiety	955	—	—	—	—	—	—	—	955	955	2865
24	" " " Konarskiego	1315	—	—	—	—	—	—	—	1315	1315	3945
25	" " " św. Marcina	1595	—	—	—	—	—	—	—	1595	1595	4785
26	" " " A. Mickiewicza	1295	—	—	—	—	—	—	—	1295	1295	3885
27	" " " Piramowicza	955	—	—	—	—	—	—	—	955	955	2865
28	" " " Staszica	1625	—	—	—	—	—	—	—	1625	1625	4875
29	" " " Bernsteina (izraelicka)	—	2600	—	—	—	200	—	—	950	950	4700
30	Żańcut	240	—	—	—	—	—	300	—	1015	1015	2570
31	Myślenice	400	—	—	—	—	—	400	—	910	910	2620
32	Nowy Sącz	400	—	200	—	—	200	600	200	1527	1527	4654
33	Nowy Targ	200	—	—	144	—	100	400	—	1082	1082	3008
	Do przeniesienia	30281	3160	650	564	280	640	5340	2900	43885	43765	131465

Liczba porządkowa	Siedziba szkoły	Fundusze miejscowe					Subwencje				Razem	
		Gminy	Fundacje	Kasy oszczędności	Towarzystwa zaliczkowe	Opłaty szkolne	Inne fundusze	Rad powiatow.	Izb handl. i przemysł.	Funduszu krajowego		Skarbu państwa
	Z przeniesienia . . .	30281	3160	650	564	280	640	5340	2900	43885	43765	131465
34	Podgórze	1061	—	—	—	—	—	50	200	1061	1061	3433
35	Przemysł I.	600	—	—	—	—	—	600	—	1175	1175	3550
36	Przemysł II.	600	—	200	—	—	—	—	—	1311	1311	3422
37	Rzeszów	274	300	—	—	—	—	200	200	1381	1381	3736
38	Sambor	300	—	—	—	—	—	200	—	1421	1497	3418
39	Sanok	738	—	—	—	—	—	—	—	1151	1151	3040
40	Sądowa - Wisznia . . .	100	—	—	—	—	—	100	—	1256	1256	2712
41	Stanisławów	600	—	100	—	—	—	200	—	2410	2350	5660
42	Stary - Sącz	600	—	—	—	—	—	300	200	896	896	2892
43	Stryj	600	—	—	200	—	400	200	—	1110	1110	3620
44	Tarnopol	800	—	—	—	—	—	200	200	1177	1177	3554
45	Tarnów	800	—	100	—	—	—	400	300	1360	1360	4320
46	Tarnobrzeg	200	—	—	—	—	200	400	200	834	834	2668
47	Wadowice	800	—	400	—	—	—	200	—	947	947	3294
48	Wieliczka	800	—	—	—	—	—	50	—	1225	1225	3300
49	Złoczów	300	—	—	—	—	—	300	200	1405	1455	3660
50	Żółkiew	600	—	—	—	—	—	400	—	880	880	2760
51	Żywiec	400	—	—	—	—	—	200	200	1200	1200	3200
	Razem	40454	3460	1450	764	280	1240	9340	4600	66085	66031	193704
					61588							

Alegat II. do sprawozdania Komisji kraj. dla spraw przemysł. za rok. 1906.

W Y K A Z

kosztów utrzymania szkół przemysłowych uzupełniających w roku 1905/1906.

(Wedle preliminarza na r. 1906).

Liczba porządkowa	Siedziba szkoły	Fundusze miejscowe						Subwencje				Razem
		Gminy	Fundacje	Kasy oszczędności	Towarzystwa zaliczkowe	Opłaty szkolne	Inne fundusze	Rad. powiatow.	Izb. handl. i przemysł.	Funduszu krajowego	Skarbu państwa	
1	Biała	800	—	400	—	290	110	400	800	2060	2060	6920
2	Bochnia	1000	—	—	—	—	—	—	—	1084	1084	3168
3	Brody	600	—	—	—	—	—	—	1000	884	884	3368
4	Brzesko	30	—	—	—	—	570	100	200	590	590	2080
5	Brzeżany	400	—	—	—	—	—	300	—	1109	1109	2918
6	Buczacz	400	—	—	—	—	100	400	200	1100	1100	3300
7	Chrzanów	400	—	—	100	—	—	400	200	1100	1100	3300
8	Drohobycz	600	—	50	20	—	—	300	—	1920	1920	4810
9	Gorlice	200	—	—	300	—	—	400	300	1200	1200	3600
10	Jarosław	760	—	—	—	—	—	400	—	1398	1398	3956
11	Jasło	400	—	—	—	—	—	240	200	1170	1170	3180
12	Kałuż	200	—	—	—	—	—	200	—	1228	1228	2856
13	Kęty	695	—	—	—	—	—	—	—	695	695	2085
14	Kołomyja I.	1020	480	—	—	—	—	300	—	1070	1070	3940
15	Kołomyja II.	1312	—	—	—	—	—	100	—	1412	1412	4236
16	Kraków na Kleparzu	2400	—	—	—	—	—	—	—	2400	2400	7200
17	„ w Ogrodzie angielskim	1290	—	—	—	—	—	—	—	1290	1290	3870
18	„ na Smoleńsku	1290	—	—	—	—	—	—	—	1290	1290	3870
19	„ „ Kaźmierzu	1370	—	—	—	—	—	—	—	1370	1370	4110
20	„ przy ul. Dietla	1390	—	—	—	—	—	—	—	1390	1390	4170
21	Krosno	500	—	—	—	—	—	200	—	1346	1346	3392
22	Lwów im. św Anny	1975	—	—	—	—	—	—	—	1975	1975	5925
23	„ „ „ Antoniego	1475	—	—	—	—	—	—	—	1475	1475	4425
24	„ „ „ Elżbiety	955	—	—	—	—	—	—	—	955	955	2865
25	„ „ „ Konarskiego	1335	—	—	—	—	—	—	—	1335	1335	4005
26	„ „ „ św. Marcina	1475	—	—	—	—	—	—	—	1475	1475	4425
27	„ „ „ A. Mickiewicza	1315	—	—	—	—	—	—	—	1315	1315	3945
28	„ „ „ Piramowicza	955	—	—	—	—	—	—	—	955	955	2865
29	„ „ „ Kr. Sobieskiego	1547	—	—	—	—	—	—	—	1547	1546	4640
30	„ „ „ Staszica	1555	—	—	—	—	—	—	—	1555	1555	4665
31	„ „ „ Bernsteina	—	2600	—	—	—	200	—	—	950	950	4700
32	„ „ „ (izraelska)	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
32	Łańcut	240	—	—	—	—	—	300	—	1015	1015	2570
33	Myślenice	400	—	—	—	—	—	400	—	910	910	2620
	Do przeniesienia	30284	3080	450	420	290	980	4440	2900	42568	42567	127979

Liczka porządkowa	Siedziba szkoły	Fundusze miejscowe						Subwencje				Razem
		Gminy	Fundacje	Kasy oszczędności	Towarzystwa zaliczkowe	Opłaty szkolne	Inne fundusze	Rad powiatow.	Izb handl. i przemysł.	Funduszu krajowego	Skarbu państwa	
		K						o r o n				
	Z przeniesienia	30284	3080	450	420	290	980	4440	2900	42568	42567	127979
34	Nowy Sącz	400	—	200	—	—	200	600	200	1746	1746	5092
35	Nowy Targ	200	—	—	144	—	100	400	—	997	997	2838
36	Podgórze	1354	—	—	—	—	—	50	200	1354	1354	4312
37	Przemysł I	600	—	—	—	—	—	600	—	1175	1175	3550
38	Przemysł II	600	—	200	—	—	—	—	—	1311	1311	3422
39	Rzeszów	260	300	100	—	—	—	200	200	1338	1338	3736
40	Sambor	300	—	—	—	—	—	200	—	1495	1495	3490
41	Sanok	738	—	—	—	—	—	—	—	1126	1126	2990
42	Stanisławów	800	—	100	—	—	—	200	—	2250	2250	5600
43	Stary - Sambor	400	—	—	—	—	—	400	—	900	900	2600
44	Stary - Sącz	600	—	—	—	—	—	300	200	896	896	2892
45	Stryj	650	—	—	200	—	400	200	—	1110	1110	3670
46	Tarnopol	800	—	—	—	—	—	200	200	1172	1172	3544
47	Tarnów	800	—	100	—	—	—	400	300	1655	1655	4910
48	Tarnobrzeg	200	—	—	—	—	200	400	200	898	898	2796
49	Turka	300	—	—	—	—	—	500	—	1344	—	2144
50	Wadowice	800	—	400	—	—	—	200	—	882	882	3164
51	Wieliczka	800	—	—	—	—	—	50	—	1225	1225	3300
52	Złoczów	300	—	—	—	—	—	300	200	1316	1316	3432
53	Żółkiew	600	—	—	—	—	—	400	—	880	880	2760
54	Zywiec	400	—	—	—	—	—	200	200	1200	1200	3200
	Razem	42.186	3380	1550	764	290	1880	10240	4800	68838	67493	201421
		65090										

Frekwencya szkół przemysłowych uzupełniających w r. szk. 1905/1906.

Liczba porząd.	Siedziba szkoły	Liczba klas (oddziałów)	Liczba uczniów					Liczba nauczycieli	U w a g a
			zapisanych	którzy przeszli do końca roku szkolnego	średnio uczęszczających (w procentach)	którzy osiągnęli cel nauki	nieklasyfikowanych		
1	Biała ¹⁾	6	252	204	63·3%	138	24	14	
2	Bochnia	4	109	88	73·3	45	16	10	
3	Brody	3	104	94	73·6	66	12	8	
4	Brzeżany	3	120	89	73	73	31	8	
5	Buczacz	3	106	70	70·6	80	26	9	
6	Chrzanów	5	240	217	68·2	122	63	10	
7	Drohobycz ²⁾	4	166	146	60·8	110	20	12	
8	Gorlice	3	122	101	78·7	75	8	8	
9	Jarosław ³⁾	4	132	95	49·5	56	39	9	
10	Jasło	3	83	66	77·6	40	16	5	
11	Kałuż	3	101	94	57	61	24	7	
12	Kęty	2	104	80	70	59	24	4	
13	Kołomyja I.	3	122	102	80	79	27	12	
14	Kołomyja II.	5	182	141	80·6	124	41	11	
15	Kraków przy ul. Dietla ⁴⁾	4	135	95	71	78	40	10	
16	Kraków na Kleparzu	7	299	251	76·4	192	80	14	
17	Kraków, przy ul. Lubomirskiego (dawniej w ogr. Angielsk.)	4	141	119	85	109	22	9	
18	Kraków na Kazmierzu	4	151	96	63·5	80	55	11	
19	" " Smoleńsku	4	144	126	82·6	100	14	8	
20	Krosno	3	53	48	90·3	42	10	5	
21	Lwów św. Anny	4	108	106	84	93	13	13	
22	" św. Antoniego	3	73	58	64·3	49	15	8	
23	" im. Bernsteina ⁵⁾	3	94	66	71·9	37	18	7	
24	" im. Ces. Elżbiety ⁶⁾	2	55	55	68·8	37	13	6	
25	" im. Konarskiego ⁷⁾	3	90	90	85	78	2	9	
26	" św. Marcina	3	84	69	69·9	61	15	7	
27	" im. Mickiewicza ⁸⁾	3	96	80	75	68	8	10	
28	" im. Piramowicza ⁹⁾	2	67	56	87·3	50	4	7	
29	" im. Sobieskiego	3	115	94	80	75	21	10	
30	" im. Staszica ¹⁰⁾	4	132	112	84·8	91	38	11	
31	Łańcut	3	78	72	72·5	69	9	6	
32	Mysłonice	3	72	58	88·3	32	12	6	
33	Nowy Sącz	5	193	173	62·8	120	45	11	
34	Nowy Targ	3	57	47	65	41	15	8	
35	Podgórze	3	159	133	70	110	13	10	
36	Przemyśl I.	3	157	137	60·3	94	49	9	
37	Przemyśl II.	3	130	106	73	73	24	10	
38	Rzeszów	3	131	111	82	60	9	6	
39	Sambor	3	80	51	63	47	29	7	
40	Sanok	3	77	77	76·6	60	15	7	
41	Stanisławów ¹¹⁾	6	216	159	74	161	—	9	
42	Stary Sambor	2	41	41	70	35	8	8	
43	Stary Sącz	3	105	86	84	86	19	8	
44	Stryj	3	131	131	59·6	81	53	9	
45	Tarnobrzeg	3	104	91	81·8	63	13	7	
46	Tarnopol	3	104	86	84	55	28	10	
47	Tarnów ¹²⁾	4	111	90	80	71	7	8	
48	Wadowice	3	80	60	80	49	10	8	
49	Wieliczka	3	71	57	74·3	42	7	10	
50	Złoczów	3	133	101	73·6	69	—	8	
51	Żółkiew	3	94	81	73·6	73	5	9	
52	Żywiec	3	112	92	78	79	14	9	
	Razem	178	6216	5148	74%	3938	2103	465	

¹⁾ Ma 2 kl. handlowe. — ²⁾ Ma kurs specjalny zawodowego rysunku szewskiego. — ³⁾ Ma jedną klasę handlową. — ⁴⁾ Wszystkie szkoły krakowskie mają równorzędne oddziały klasy przygotowawczej, a szkoła na Kleparzu nadto 4 takie oddziały klasy I. — ⁵⁾ Ma kurs specjalny malarstwa sztyldów i malarstwa dekoracyjnego. — ⁶⁾ ⁷⁾ ⁸⁾ Nie mają klasy przygotowawczej. — ⁹⁾ ¹⁰⁾ Ma oddział równorzędny kl. I. i II. i klasę handlową. — ¹¹⁾ ¹²⁾ Ma kurs rysunku budowlanego.

Frekwencya szkół przemysłowych uzupełniających w r. szk. 1905/1906.

Liczba porządkowa	Siedziba szkoły	Liczba klas (oddziałów)	Liczba uczniów					U w a g a
			zapisanych	którzy pozostali do końca roku szkolnego	średnio uczęszczających (w procentach)	którzy osiągnęli cel nauki	nieklasyfikowanych	
1	Biała	6	258	235	74%	167	25	
2	Bochnia ¹⁾	4	101	80	81·3	62	5	
3	Brody	3	114	89	75	67	14	
4	Brzesko ²⁾	2	100	75	71	75	25	
5	Brzeżany	3	120	91	75·3	70	29	
6	Buczacz	3	83	78	69	65	18	
7	Chrzanów	4	203	189	60	141	48	
8	Drohobycz	5	195	178	75	161	17	
9	Gorlice	3	134	97	81	73	14	
10	Jarosław	3	131	119	80	70	39	
11	Jasło	3	145	119	81·8	119	—	
12	Kałuż	3	94	88	46	48	23	
13	Kęty	3	118	107	60	56	28	
14	Kołomyja I.	3	149	123	85·5	111	12	
15	Kołomyja II.	5	219	191	88·6	170	21	
16	Kraków przy ul. Dietla	4	127	102	67	73	41	
17	„ na Kleparzu	7	295	257	79·4	193	72	
18	„ „ Kaźmierzu	4	162	127	74·6	85	59	
19	„ przy ul. Lubomirskiego	4	158	120	85·5	110	38	
20	„ na Smoleńsku	4	154	129	74	103	29	
21	Krosno	3	63	52	85	42	21	
22	Lwów św. Anny	5	156	156	95	123	33	
23	„ „ Antoniego	3	93	73	79·5	69	20	
24	„ im. Bernsteina ³⁾	2	48	42	77·9	30	7	
25	„ „ Ces. Elżbiety	2	64	45	80·97	50	11	
26	„ „ Konarskiego	3	83	83	71	78	5	
27	„ św. Marcina	3	91	68	72	63	23	
28	„ im. Mickiewicza ⁴⁾	3	105	99	70	74	15	
29	„ „ Piramowicza	2	63	53	80	46	2	
30	„ „ Sobieskiego	3	102	87	70	74	13	
31	„ „ Staszica	4	142	128	68	98	10	
32	Łańcut	3	89	84	74·5	74	15	
33	Myslenice	3	76	59	78·2	27	—	
34	Nowy - Sącz	5	229	202	65	151	49	
35	Nowy - Targ	3	63	54	66·3	50	9	
36	Podgórze	4	192	172	88	126	46	
37	Przemysł I.	3	141	128	67·9	86	17	
38	„ II.	3	117	93	62	80	37	
39	Rzeszów	4	172	141	73	70	16	
40	Sambor	3	81	36	60	78	3	
41	Sanok	3	86	75	78	65	10	
42	Stanisławów	4	232	185	79	164	11	
43	Stary - Sącz	3	102	83	82	63	19	
44	Stary - Sambor	3	59	44	92	42	9	
45	Stryj	4	131	131	45·6	61	70	
46	Tarnobrzeg	3	100	83	82	58	11	
47	Tarnopol	3	99	94	77	69	28	
48	Tarnów	3	123	94	85	57	9	
49	Turka	2	71	70	62	55	11	
50	Wadowice	3	100	71	78·3	59	29	
51	Wieliczka	3	67	55	78	41	6	
52	Złoczów	3	116	98	81	71	—	
53	Żółkiew	3	102	90	75	76	14	
54	Żywiec	3	110	99	91	86	2	
	Razem	183	6728	5721	75%	4515	1118	

1) Specjalny kurs rysunkowy. — 2) Założona w roku szk. 1905/6. — 3) Zwinieło kurs dla malarzy sztylów. — 4) Wraz z kursem dla analfabetów.

C. k. Rada szkolna krajowa.

Lwów, dnia 28. lipca 1906.

Do L. 30087.

Okólnik

c. k. Rady szkolnej krajowej do Kierownictw szkół przemysłowych uzupełniających w sprawie przydzielania nowowstępujących uczniów do klasy I., z pominięciem klasy przygotowawczej.

Istniejące przy szkołach przemysłowych uzupełniających klasy przygotowawcze przeznaczone są dla tych nowowstępujących uczniów, którzy nie posiadają dostatecznych wiadomości do skutecznego korzystania z nauki w klasie I. Wobec pożałowania godnego faktu, że nią wszystkie warstwy ludności rzemieślniczej czynią zadość obowiązkowi kończenia szkoły ludowej, mimo stosowania przez władze przepisanych środków, potrzeba takich klas jest niewątpliwie uzasadnioną, a dziwić się także nie można, że klasy te bywają bardzo liczne. Z biegiem czasu doszło atoli do tego, że liczba uczniów klas przygotowawczych w stosunku do liczby ogólnej wszystkich uczniów uczęszczających do szkół przemysłowych uzupełniających nabrała takiej przewagi, iż należało się zastanowić nad tem, czy praktykowane obecnie przydzielanie nowowstępujących uczniów do klasy przygotowawczej odpowiada zadaniu tych szkół, zwłaszcza wobec stwierdzonego przy sposobności lustracji szkolnej faktu, że ogólne wyniki nauki rysunku w klasie przygotowawczej przeważnie mało pozostawiają do życzenia, nierzadko zaś wychodzą nawet po za ramy wymagań przepisanych dla tego stopnia nauki. Nadto stwierdzono, że niejednen uczeń klasy przygotowawczej kwalifikowałby się niewątpliwie do klasy I., szczególnie ze względu na pewną biegłość w rysunkach, wielu zaś uczniów starszych blizkich terminu wyzwolenia, nie ma już możliwości ukończenia klasy II., a chociażby tylko klasy I. w czasie swego terminowania. Dla takich więc uczniów szkoła przemysłowa uzupełniająca w rzeczywistości jest tylko szkołą powtarzającą, nie kończąc bowiem szkoły, nie mają oni możliwości korzystania z nauki zawodowej, która jedynie stanowi o wartości wykształcenia przemysłowego. Aby temu stanowi rzeczy zapobiedz, mają Kierownictwa na przyszłość i to już począwszy od roku szkolnego 1906/7 przydzielając nowo wstępujących uczniów do klas, kierować się następującemi zasadami:

Przedewszystkiem należy pamiętać, że szkoła przemysłowa uzupełniająca nie zdoła nigdy w zupełności wyrównać braków nauki szkoły ludowej, w szczupłej bowiem liczbie godzin nauki niepodobna jej, zwłaszcza w nauce języka polskiego, doprowadzić uczniów do zupełnie poprawnego pisania. Niemniej należy pamiętać, że w klasie I. powtarza się z uczniami cztery działania rachunkowe, że przeto tym sposobem można braki w tym kierunku uzupełnić. Przydzielanie więc uczniów do klasy przygotowawczej, polegające tylko na tej zasadzie, czy uczeń uczęszczał do szkoły na wsi lub mieście, a następnie czy ukończył ten lub ów rok nauki szkolnej, jest wprawdzie wygodne, lecz zgoła nieuzasadnione, nadto zaś niezgodne z postanowieniami statutu normalnego szkół uzupełniających, którego § 14 tak opiewa:

„Kto chce być przyjętym do szkoły przemys owej uzupełniającej, ma wykazać się: a) że uczynił zadość obowiązkowi uczęszczania do szkoły pospolitej. Kandydaci, którzy przekroczyli wiek szkolny, mają wykazać się: b) że posiadają dostateczną znajomość czytania, pisania i rachowania, *która w razie potrzeby ma być udowodnioną egzaminem wstępnym*. Uczniowie, którzy przekroczyli wiek szkolny, a nie posiadają dostatecznych wiadomości, będą przyjęci na kurs przygotowawczy“. Z tego wynika, że wprawdzie może być oznaczony stopień i rok nauki w szkole ludowej, który uczeń ukończyć powinien, aby mógł wstąpić do klasy I. szkoły uzupełniającej prócz tego jednak należy nowo wstępujących uczniów, a zwłaszcza tych, którzy są bliżej swego wyzwolenia (z wyjątkiem analfabetów) *poddawać egzaminowi* wstępnemu, aby tym sposobem mogli wykazać, że są dostatecznie przysposobieni do klasy I.

C. k. Rada szkolna krajowa zarządza więc, aby taki egzamin wstępny, obejmujący czytanie, dyktat i cztery działania rachunkowe odbywał się z uczniami, co do których zachodzą wątpliwości we wspomnianym kierunku. Egzamin powinien odbywać się przeważnie pisemnie, pod dozorem kierownika szkoły, na początku roku szkolnego przed rozpoczęciem nauki, wyjątkowo zaś także później w miarę potrzeby. Prace pisemne tych uczniów, których na podstawie egzaminu przedzielono do klasy przygotowawczej, należy przechowywać do najbliższej wizytacji szkoły, aby inspektor mógł je przejrzeć. Nie ulega wątpliwości, że tym sposobem wielu terminatorom, nie mogącym wykazać się żądanymi świadectwami, umożliwi się nie tylko wstęp do klasy I., lecz także ukończenie całej nauki, objętej programem szkoły przemysłowej uzupełniającej. Okólnik niniejszy, Kierownictwa zechcą zakomunikować swoim gronom nauczycielskim, a udzieliwszy im stosownych objaśnień i pouczeń, z całą sumiennnością i ścisłością przystąpić do wprowadzenia w życie zawartych w nim postanowień już z początkiem roku szkolnego 1906/7.

O przebiegu i wyniku egzaminów wstępnych, które zarządzić wypadnie, zechcą Kierownictwa zdać sprawę przy sposobności przedkładania wykazów o stanie szkoły na początku roku szkolnego.

Za c. k. Namiestnika: *Płazek* w. r.

Alegat VI. Sprawozdania Komisji kraj. dla spraw przemysł. za r. 1906.

Z c. k. Rady szkolnej krajowej.

L. 24346/06

III.

Lwów, dnia 22. czerwca 1906.

Okólnik

c. k. Rady szkolnej krajowej do Kierownictw szkół przemysłowych uzupełniających w sprawie objaśnienia postanowień § 99 b. (ustęp 4 i 6) ustawy przemysłowej o przedłużaniu czasu terminowania tym uczniom szkół przemysłowych uzupełniających, którzy z własnej winy zaniedbują obowiązki szkolne.

Stwierdziwszy, że władze przemysłowe niejednolicie pojmują i stosują postanowienia § 99 b (ustęp 4 i 6) ustawy przemysłowej o przedłużaniu czasu terminowania tym uczniom szkół przemysłowych uzupełniających, którzy z własnej winy zaniedbują obowiązki szkolne, c. k. Ministerstwo handlu w porozumieniu z c. k. Ministerstwem Wyznań i Oświaty, reskryptem z 12. maja 1906 l. 81 z r. 1906 wydało następujące objaśnienie:

Celem powyższych postanowień ustawy przemysłowej był niewątpliwie zamiar złożenia w ręce władz przemysłowych skutecznego środka przymusowego, który zniewalałby uczniów przemysłowych i handlowych szkół uzupełniających, do dokładnego spełniania obowiązku szkolnego i osiągnięcia przepisane go celu nauki, tudzież, by z własnej winy nie ponosili uszczerbku w przyszłym swoim uzdolnieniu zawodowym.

Z takiego pojmowania rzeczy wynika, że w myśl § 99 b. ustawy przemysłowej wina ucznia polega nie tylko na samem opuszczaniu nauki szkolnej, lecz jest nią i wtedy, gdy uczeń n. p. przez częste spażnianie się do szkoły, przez brak karności, uwagi i pilności, nie czyni dobrych postępów w nauce. Wydane rozporządzeniem c. k. Ministerstwa wyznań i Oświaty z 14. listopada 1904., l. 24977 przepisy dyscyplinarne dla przemysłowych i handlowych szkół uzupełniających orzekają w § 19, że za wspomniane przewinienia karcę wprzód szkoła sama, a dopiero gdy to nie skutkuje, lub w razie, gdy uczeń nie poddaje się karze, albo do szkoły wcale nie uczęszcza, następuje doniesienie o tem do władzy przemysłowej.

Przewidziane przeto w ustawie powtórzenie się przewinienia, za które uczeń ma być karany przedłużeniem czasu terminowania, zachodzi istotnie już w chwili doniesienia Kierownictwa do władzy przemysłowej, można więc we wszystkich podobnych przypadkach tę karę zastosowywać. Ze względu jednak na dotkliwe następstwa połączone z tą karą należy w razie, gdyby natychmiastowe zastosowanie jej nie było konieczne, poprzedzić ją zagrożeniem, a dopiero gdyby to nie skutkowało, zarządzić przedłużenie czasu terminowania. Podobnie jak w doniesieniach o zaniedbywaniu nauki, tkwią także i w doniesieniach o czasowem wykluczeniu ucznia z przemysłowej lub handlowej szkoły uzupełniającej dostateczne powody do zastosowania kary przedłużenia czasu terminowania; jeżeli bowiem władza przemysłowa zatwierdzi wniosek grona nauczycieli na wykluczenie ucznia, uznaje przez to jego winę, która pociąga za sobą przerwę w nauce, a w następstwie uszczerbek w wykształceniu zawodowym tego ucznia.

Czas trwania przedłużenia terminowania zależy ma w każdym przypadku od stopnia i rodzaju przewinienia terminatora, nie może jednak według ostatniego ustępu § 99 b. ustawy przemysłowej schodzić poniżej jednego miesiąca, lub przekraczać jednego roku. W ramach więc tego najwyższego wymiaru kary, należy wyznaczać okres czasu, na jaki przedłuża się przymusowy pobyt ucznia w terminie.

Za c. k. Namiestnika *Piażek* m. p.

Alegat VII. do Sprawozdania Komisji kraj. dla spraw przemysł. za r. 1906.

Plan nauki kursów handlowych, połączonych ze szkołami przemysłowemi uzupełniającemi.

Klasa przygotowawcza wspólnie z oddziałem przemysłowym.

Zamiast nauki rysunków udziela się praktykantom handlowym nauki w następujących przedmiotach:

Rachunki (1 godz. tyg.).

Uzupełnienie planu naukowego oddziału przemysłowego praktycznymi sposobami rachowania i ciągłymi ćwiczeniami w liczeniu szybkim i pamięciowem.

Układ metryczny miar i wag, najważniejsze wiadomości o monetach, miarach i wagach państw europejskich i Stanów Zjednoczonych Ameryki północnej. Rozkładanie i redukcja. Wnioskowanie.

Geografia (1 godz. tyg.).

Układ poziomy i pionowy części ziemi w zarysie, główne wiadomości o klimacie i strefach. Oryentacja na karcie, czytanie karty.

Klasy fachowe.

Rachunki.

Cel nauki: Pewność i biegłość w wykonywaniu najważniejszych dla kupca rachunków w interesie towarowym.

Klasa I. (2 godz. tyg.).

Powtórzenie układu metrycznego miar i wag, oraz najważniejszych wiadomości o monetach, miarach i wagach państw europejskich i Stanów Zjednoczonych Ameryki północnej. Rozkładanie i redukcja. Wnioskowanie, praktyka włoska, rachunek łańcuchowy. Najważniejsze wiadomości o stosunkach i proporcjach, reguła trzech, rachunek spółki i najzwyczajniejsze wypadki rachunku średniego podziału i mieszaniny. Rachunek procentu i jego zastosowanie w praktyce z uwzględnieniem wydatków i strąceń na wadze, obliczenie zysku lub straty. Najważniejsze wiadomości z rachunku monet. Obliczenie monet według ceduły wiedeńskiej. Opłata cła. Proste kalkulacje towarowe.

Klasa II. (2 godz. tyg.).

Powtórzenie nauki o monetach, miarach i wagach, jakoteż z rachunku procentu. Rachunek odsetek na lata, miesiące i dni. Zastosowanie liczb odsetkowych. Rachunek dyskontu. Obliczenie odsetek w kasach oszczędności. Łatwe przykłady złożonej kalkulacji towarowej. Powtórzenie materiału naukowego.

Buchalterya.

Cel nauki: Biegłość w praktycznym prowadzeniu ksiąg interesu drobiazgowego według zasad buchalteryi pojedynczej, oraz wystarczające do tego wiadomości teoretyczne.

Klasa I. (1 godz. tyg.)

Buchalterya w interesie drobiazgowym: Cel buchalteryi, najważniejsze §§ prawa handlowego, które odnoszą się do prowadzenia ksiąg. Objaśnienie wyrazów technicznych. Strazza, księga kasowa, inwentarz. Z ksiąg pomocniczych: księga zapadłości, księga faktur wchodzących i wychodzących.

Praktyczne przerobienie jednomiesięcznego tematu dla interesu drobiazgowego.

Klasa II. (1 godz. tyg.)

Buchalterya pojedyncza w interesie hurtownym. Primanota, księga kasowa. Księgi pomocnicze: księga towarów, księga magazynowa, księga zamówień, księga rymes i strat, księga towarów komisowych.

Praktyczne przerobienie jednomiesięcznego tematu dla interesu hurtownego, w połączeniu z interesem drobiazgowym.

Korespondencya i prace kantorowe.

Cel nauki: Dostateczna biegłość w wypracowaniu listów i prac kantorowych, najczęściej się zdarzających w interesie towarowym. Przy nauce korespondencyi uważa się szczególnie na ćwiczenia we wstępnych i końcowych formułach listu.

Klasa I. (1 godz. tyg.)

Wiadomości wstępne o stylu kupieckim. Forma listu kupieckiego. Opracowanie następujących listów w związku z odpowiednimi pracami kantorowymi: listy z zamówieniem i listy z fakturą; wyrównanie faktury gotówką, przez zapisanie na rachunek i przez pocztową kasę oszczędności; przesłanie towaru: list przewozowy, deklaracja cłowa; odwołanie zlecenia zakupna, listy w komisowym interesie towarowym: komi-sowe kupno i komisowa sprzedaż. Listy upominające.

Klasa II. (1 godz. tyg.)

Oferty w interesie towarowym, okólniki, listy polecające i wywiadowcze, listy w sprawach kredytowych. Najwyczajniejsze listy w sprawach wekslowych: awizacya traty, przesłanie rymesy do zapisania na rachunek i do eskontu, wyrównanie faktury wekslem, postaranie się o akcept, zlecenie inkasowania. Reklamacya towaru. Różne poświadczenia: poświadczenie dostawy i odbioru, potwierdzenie, kwity. Zwykłe podania do władz.

Nauka o handlu i wekslach.

Cel nauki: Znajomość najważniejszych stosunków i urzędzeń, tyczących się handlu. Wyjaśnienie działów nauki o wekslu, najniezbędniejszych w praktyce kupieckiej, w związku z przykładami praktycznymi.

Klasa II. (1 godz. tyg.)

a) Nauka o handlu: Zasadnicze pojęcie o handlu w ogólności i jego organizacyi. Rodzaje i przedmioty handlu, handel towarowy. Miary i wagi. Pieniądz. Kupno i sprzedaż, środki zapłaty. O kupcach i firmie. Prokura, spółki handlowe, rejestr firm. Personal handlowy. Przemysł pomocniczy w handlu. Krótka charakterystyka monopolów państwowych, ochrona patentu, wzoru i marki. Najniezbędniejsze wiadomości o papierach wartościowych.

b) Nauka o wekslach: Pojęcie i podział weksla. Zdolność wekslowa. Istotne cechy weksla. Stempel wekslowy, Przyjęcie, obieg i zapłata weksla, protest wekslowy, regres. Fałszywe i podrobione weksle. Weksel własny. Najważniejsze wiadomości o handlu wekslami. Wszystkie działy z nauki o wekslu wyjaśnia się praktycznie na formularzach wekslowych.

Geografia handlowa.

Cel nauki: Poznanie najważniejszych państw handlowych, jako obszarów produkcji i handlu, na podstawie ogólnych stosunków geograficznych z zastosowaniem karty.

Klasa I. (1 godz. tyg.)

Powtórzenie materiału klasy przygotowawczej. Monarchia austriacko-węgierska i sąsiadujące z nią państwa jako obszary produkcji i handlu, z ograniczeniem na najbardziej zasadnicze właściwości pojedynczych państw. Najważniejsze linie kolejowe i okrętowe. Objasnienie jednego z najbardziej używanych rozkładów jazdy.

Klasa II. (1 godz. tyg.)

Reszta państw Europy i ich kolonie, jakoteż samoistne państwa innych części świata z ograniczeniem na artykuły i miejsca, odgrywające w handlu światowym pierwszorzędne znaczenie. Objasnienie karty komunikacji światowej. (Linie parowców i kabli).

Kaligrafia.

Cel nauki: WYROBIENIE BIEGŁEGO I PIĘKNEGO PISMA.

Klasa I. (1 godz. tyg.)

Pismo rondowe. Pismo kupieckie.

PRZEGLĄD PLANU NAUKI.

L.	P r z e d m i o t	Kl. P.	Kl. I.	Kl. II	Razem
1	Język polski	2	—	—	2
2	Rachunki	3	2	2	7
3	Buchalteryja	—	1	1	2
4	Korespondencya i prace kantorowe	—	1	1	2
5	Nauka o handlu i wekslach	—	—	1	1
6	Geografia handlowa	1	1	1	3
7	Kaligrafia	1	1	—	2
		7	6	6	19

Alegat VIII. Sprawozdania Komisji kraj. dla spraw przemysł. za r. 1906.

W Y K A Z

kosztów utrzymania krajowych szkół zawodowych w roku 1904/5

(wedle preliminarza na r. 1905).

Liczba porządkowa	Nazwa zakładu	Fundusze miejscowe				Subwencje			Razem
		Gminy	Fundusze i kasy oszczędności	Z innych źródeł miejscowych	Ze sprzedaży wyrobów	Rad powiatowych	Funduszu krajowego	Skarbu państwa	
k o r o n									
1	Czerwona - Wola, szkoła koszyk. . .	—	—	—	2000	400	2400	2200	7000
2	Dynów " " . . .	—	—	—	1100	200	1250	800	3350
3	Dźurów " " . . .	—	—	—	1800	300	1530	1000	4630
4	Jurków (Brzezowiec) " " . . .	20	—	—	1200	600	1010	800	3630
5	Leżajsk " " . . .	200	100	—	1000	200	1077	1000	3577
6	Niżniów " " . . .	—	—	—	3300	500	1330	1200	6330
7	Nieznanowice " " . . .	—	—	400	7000	400	1440	1000	10240
8	Rudki " " . . .	—	—	—	4000	610	1810	1500	7920
9	Warzyce " " . . .	—	—	150	3000	240	1530	1600	6520
10	Wielowieś " " . . .	100	—	—	3000	200	940	1000	5240
11	Wojstaw " " . . .	—	—	100	1600	400	860	1200	4160
12	Zator " " . . .	360	—	—	3000	200	950	1200	5710
13	Albigowa subwenc. " " . . .	—	—	—	—	—	600	400	1000
14	Bilinka (Siekierzyce), subw. szkoła koszykarska	—	—	—	—	—	800	400	1200
15	Chyszewice, subw. szkoła koszyk. Milezyce " " "	—	—	—	—	—	600	300	900
16	Milezyce " " "	—	—	—	—	—	600	300	900
17	Przewrotne " " "	—	—	—	—	—	600	300	900
18	Siekierzyce " " "	—	—	—	—	—	—	400	400
19	Żurawno " " "	—	—	—	—	—	840	400	1240
20	Lwów, Centralny kurs koszykarski	—	—	—	—	—	3000	1000	4000
21	Grybów, kraj. nauk. warsztat koł.	—	—	—	7000	200	3380	3600	14180
22	Grzymałów " " " "	—	—	—	5000	1000	4284	3400	13684
23	Kamionka str., szk. kołodz. i cies.	—	—	—	9500	—	11900	3600	25000
24	Tłumacz " " "	—	—	—	4000	1000	6480	3600	15080
25	Kalwarya zebrz. " stolarska	200	—	—	4000	—	13770	5000	22970
26	Stanisławów " " "	1600	200	—	7000	200	7950	5000	21950
27	Jaworów, nauk. warsztat dla wyrobu zabawek	—	—	—	7300	—	6060	3000	16360
28	Kołomyja, szkoła garniearska	—	—	—	4050	—	9890	6000	19940
29	Touste, subw. pracownia garniearska	—	—	—	—	—	800	300	1100
30	Podgórze, krajowe kursa dla przemysłu keramicznego	1000	—	—	—	200	7808	5000	14008
31	Dobczyce, szkoła szewska	—	—	—	6000	200	3010	1000	10210
	Do przeniesienia	3480	300	650	85850	7050	98499	57500	253329

Liczba porządkowa	Nazwa zakładu	Fundusze miejscowe				Subwencje			Razem
		Gminy	Fundacje i kasy oszczędności	Z innych źródeł miejscowych	Ze sprzedaży wyrobów	Rad powiatowych	Funduszu krajowego	Skarbu państwa	
	Z przeniesienia . . .	3480	300	650	85850	7050	98499	57500	253329
32	Kołomyja, krajowa szkoła szewska	—	—	—	1000	300	1300	1400	4000
33	Nowy Sącz " " "	600	—	—	11000	—	3496	1400	16496
34	Witków, kraj. nauk. warsztat szewski	—	—	—	3000	—	3682	1600	8282
35	Gliniany " " " tkacki .	240	—	—	—	100	3146	2500	5986
36	Gorlice " " " " .	300	—	—	—	400	740	900	2340
37	Kosów " " " " .	80	—	—	—	300	3140	1800	5320
38	Krosno " szkoła tkacka . . .	—	—	—	800	—	10612	8000	19412
39	Łańcut " nauk. warsztat tkacki	500	—	—	—	600	3290	1500	5890
40	Rychwałd " " " "	—	—	—	—	—	2830	1000	3830
41	Wilamowice " " " "	400	—	—	—	100	1800	1500	3800
42	Budzanów, subw. pracownia tkacka	—	—	—	—	—	880	400	1280
43	Horodenka " " " "	—	—	—	(budynek)	—	—	—	—
44	Korezyna " " " "	—	—	—	—	—	—	1400	1400
45	Rakszawa, szkoła sukiennicza . .	—	—	50	—	1000	16230	7000	24280
46	Bobowa, kraj. szkoła koronkarska .	—	—	—	1000	200	850	1000	3050
47	Zakopane " " " "	—	—	—	4000	—	5120	1600	10720
48	Jaworów, subw. " " "	—	—	—	—	—	1200	500	1700
49	Kańczuga " " " "	—	—	—	—	—	1722	1400	3122
50	Maków, kraj. " hafciarska	96	—	—	2300	50	2044	1400	5890
51	Stryj, subw. pracownia powroźnicza	—	—	—	—	—	800	—	800
52	Kursa majsterskie	—	—	—	—	—	12000	—	12000
	Razem .	5696	300	700	108950	101 0	173381	93800	392927

Alegat IX. Sprawozdania Komisji kraj. dla spraw przemysł. za r. 1906.

WYKAZ

kosztów utrzymania krajowych szkół zawodowych w roku 1905/6.

(wedle preliminarza na r. 1906.)

Liczba porządkowa	Nazwa zakładu	Fundusze miejscowe				Subwencje			Razem
		Gminy	Fundacye i kasy oszczędności	Z innych źródeł miejscowych	Z sprzedaży wyrobów	Rad powiatowych	Funduszu krajowego	Skarbu państwa	
K o r o n									
1	Czerwona - Wola, szkoła koszyk. .	—	—	—	3300	400	2400	2200	8300
2	Brzezwieć " " .	—	—	—	1500	800	1212	800	4312
3	Dynów " " .	—	—	—	1300	200	1290	800	3590
4	Dźurów " " .	—	—	—	1800	300	1590	1000	4690
5	Leżajsk " " .	200	100	—	1100	200	1117	1000	3717
6	Nieznanowice " " .	—	—	400	7800	400	1340	1000	10940
7	Niżniów " " .	—	—	—	3300	500	1420	1200	6420
8	Warzyce (Brzostek) " " .	—	—	150	2400	240	1350	1600	5740
9	Wielowieś (Tarnobrzeg), szkoła kosz.	100	—	—	3000	200	940	1000	5240
10	Wojsław " " .	—	—	100	1600	400	690	1000	3790
11	Zator " " .	360	—	—	3000	200	1220	1200	5980
12	Lwów, centr. kurs koszykarski .	—	—	—	4500	—	8260	1500	14260
13	Albigowa, subw. szkoła koszykarska	—	—	—	—	—	500	400	900
14	Bilinka " " " .	—	—	—	—	—	600	400	1000
15	Chyszewice " " " .	—	—	—	—	—	500	300	800
16	Milezyce " " " .	—	—	—	—	—	500	300	800
17	Przewrotne " " " .	—	—	—	—	—	600	300	900
18	Rudki, powiatowa " " .	—	—	—	—	—	1200	1500	2700
19	Siekierzycze, sub. " " .	—	—	—	—	—	400	400	800
20	Zurawno " " " .	—	—	—	—	—	600	400	1000
21	Grybów, kraj. nauk. warsztat koł.	—	—	—	8000	200	3190	3600	14990
22	Grzymałów " " " .	—	—	—	7000	1000	4874	3400	16274
23	Kamionka struniłowa, szkoła kołodziejstwa i ciesielstwa	—	—	—	9500	—	11900	3600	25000
24	Tłumacz, szkoła kołodziejska . . .	—	—	—	6000	1000	5800	3600	16400
25	Kalwarya zebrz, szkoła stolarska .	200	—	—	4000	—	17670	5000	26870
26	Stanisławów " " .	1600	200	—	7000	200	11410	5000	25410
27	Jaworów " zabawkarska .	1000	—	—	15000	—	16125	4000	36125
28	Kołomyja " garncarska .	—	—	—	4050	—	9790	6000	19840
29	Touste, subw. pracow. " .	—	—	—	—	—	800	300	1100
30	Podgórze, bursa ceramiczne . . .	1000	—	—	—	200	11518	5000	17718
31	Dobczyce, szkoła szewska . . .	—	—	—	6000	200	3010	1000	10210
32	Kołomyja " "	—	—	—	3000	300	3590	1400	8290
33	Stary-Sącz " "	—	—	—	11000	600	3296	1400	16296
	Do przeniesienia	4460	300	650	115150	7540	130702	61600	320402

Liczba porządkowa	Nazwa zakładu	Fundusze miejscowe				Subwencje			Razem
		Gminy	Fundacye i kasy oszczędności z innych źródeł miejsc.	Ze sprzedaży wyrobów	Rad powiatowych	Funduszu krajowego	Skarbu państwa		
K o r o n a									
	Z przeniesienia . . .	4460	300	650	115150	7540	130702	61600	320402
34	Witków, szkoła szewska . . .	—	—	—	3000	—	3482	1600	8082
35	Krosno " " . . .	—	—	—	800	—	10660	8000	19460
36	Gliniany, nauk. warsztat tkacki . .	240	—	—	—	100	3407	2500	6247
37	Gorlice " " " . . .	300	—	—	—	400	1790	900	3390
38	Korczyn, subw. szkoła tkacka . . .	—	—	—	—	—	2500	1400	3900
39	Kosów, nauk. warsztat tkacki . . .	80	—	—	—	300	3700	1800	5880
40	Łańcut " " " . . .	500	—	—	—	600	3590	1800	6490
41	Rychwałd " " " . . .	—	—	—	—	—	2680	1000	3680
42	Wilamowice " " " . . .	—	—	—	—	—	1760	1800	3560
43	Budzanów, subw. pracownia tkacka	—	—	—	—	—	880	400	1280
44	Horodenka " " " . . .	—	—	—	—	—	(budynek)	—	—
45	Rakszawa, szkoła sukiennicza . . .	—	—	50	—	1000	13870	7000	21920
46	Bobowa " koronkarska . . .	150	—	—	1000	200	790	1400	3540
47	Zakopane " " . . .	—	—	—	4000	—	4700	1600	10300
48	Jaworów, subw. szkoła koronkarska	—	—	—	—	—	1200	800	2000
49	Kańczuga " " " . . .	—	—	—	—	—	1800	1400	3200
50	Maków, szkoła hafciarska . . .	96	—	—	2300	50	2164	1400	6010
51	Stryj, subw. pracownia powroźnicza	—	—	—	—	—	800	—	800
52	Kursa majsterskie	—	—	—	—	—	12000	—	12000
	Razem .	5826	300	700	126250	10190	202475	96400	442145

Frekwencya szkół przemysłowych zawodowych w r. 1904/5.

Liczba porządkowa	Nazwa zakładu	Liczba uczniów (uczenie)					Pracowało razem uczniów (uczenie)	Uwaga
		zwyczajnych w klasie				Razem		
		I	II.	III.	IV			
I. Dla wyrobów koszykarskich.								
1	Czerwona Wola szkoła koszykarska	20	16	—	—	11	47	w koszykarstwie
2	Brzezwiec " "	5	—	—	—	—	5	
3	Dynów " "	6	7	7	—	—	20	
4	Dzurów " "	4	7	3	—	—	14	
5	Leżajsk " "	3	14	—	—	—	17	
6	Nieznanowice " "	3	4	—	—	14	21	
7	Niżniów " "	5	5	8	—	—	18	
8	Rudki " "	3	1	3	—	1	8	
9	Warzyce " "	7	8	1	—	8	24	
10	Wielowieś " "	4	3	7	4	—	18	
11	Wojśław " "	7	3	—	—	3	13	
12	Zator " "	5	6	—	—	3	14	
13	Krajowy centralny kurs koszykarski we Lwowie	—	—	—	—	7	7	
14	Albigowa, subwencyonowana pracownia koszykarska	13	7	7	6	—	33	
15	Biłinka (Siekierzyce) subwencyonowana pracownia koszykarska	8	14	20	6	16	64	
16	Chyszewice subwencyonowana pracownia koszykarska	10	8	—	—	—	18	
17	Milezyce subwencyonowana pracownia koszykarska	14	—	—	—	18	32	
18	Przewrotne subwencyonowana pracownia koszykarska	12	10	4	—	—	26	
19	Żurawno subwencyonowana pracownia koszykarska	—	4	4	—	—	8	
II. Dla wyrobów kołodziejskich.								
20	Grybów szkoła kołodziejska	9	7	7	5	—	28	w kołodziejstwie
21	Grzymałów " "	6	8	2	2	—	18	
22	Kamionka strumił. " "	13	11	10	14	—	48	
23	Tłumacz " "	19	13	6	15	2	55	
	Do przeniesienia	176	156	89	52	83	556	556

Liczba porządkowa	Nazwa zakładu	Liczba uczniów (uczenie)						Pracowało razem uczniów (uczenie)	Uwaga	
		zwyčajnych w klasie				nadzwyczaj. i ucz- niowie kursów	Razem			
		I.	II.	III.	IV.					
	Z przeniesienia	176	156	89	52	83	556	556		
	III. Dla wyrobów stolarskich									
24	Kalwarya szkoła stolarska	1	3	6	1	1	12	77		
25	Stanisławów " "	24	13	12	10	6	65			
	IV. Dla zabawek z drzewa.									
26	Jaworów, szkoła wyrobu zabawek	39	20	—	—	—	59	59		
	V. Dla wyrobów ceramicznych.									
26	Kołomyja, szkoła garncarska	20	8	3	—	5	36	58		
28	Podgórze, kursa ceramiczne	11	5	—	—	—	16			
29	Touste, subwencyonowana pracownia garncarska	1	2	3	—	—	6			
	VI. Dla wyrobów szewskich.									
30	Dobczyce szkoła szewska	5	5	3	3	2	18	186		
31	Kołomyja " "	12	15	—	—	—	27			
32	Stary Sącz " "	9	5	9	6	—	29			
33	Witków " "	14	7	5	6	40	72			
34	Lwów kurs majsterski szewski	—	—	—	—	14	14			
35	Przemysł " " "	—	—	—	—	15	15			
36	Rzeszów " " "	—	—	—	—	11	11			
	VII. Dla wyrobów tkackich.									
37	Gliniany szkoła tkacka	12	3	6	—	24	45	6 uczniów 10 uczenie		
38	Gorlice " "	1	5	4	—	—	10			
39	Korczyna " "	2	2	4	4	—	12			
40	Kosów " "	16	6	—	—	—	22			
41	Krosno " "	17	7	11	—	2	37			
42	Łańcut " "	8	4	2	—	—	14			
43	Rychwałd " "	10	4	—	—	—	14			
44	Wilamowice " "	6	7	—	—	3	16			
45	Rakszawa, szkoła sukiennicza	13	13	4	—	4	34			
46	Budzanów, subwencyonowana szkoła tkacka	4	2	3	—	—	9			
47	Horodenka, warsztat tkacki	4	1	2	1	—	8		221	
	Do przeniesienia	405	293	166	83	210	1157		1157	

Liczba porządkowa	Nazwa zakładu	Liczba uczniów (uczenie)						Pracowało razem uczniów (uczenie)	Uwaga
		zwyczajnych w klasie				i ucz- niowie kursów	Razem		
		I.	II.	III.	IV				
	Z przeniesienia	405	293	166	83	210	1157	1157	
	VIII. Dla wyrobów koronkarskich.								
48	Bobowa szkoła koronkarska	4	3	14	—	5	26	} w koron- karstwie	
49	Kańczuga " "	12	8	14	—	—	34		
50	Zakopane " "	14	9	12	—	21	56		
51	Jaworów, subwencyonowana pracownia koronkarska	17	4	4	9	6	40		156
	IX. Dla wyrobów hafciarskich.								
52	Maków, szkoła hafciarska	16	14	—	—	11	41	} w hafciar- stwie	41
	X. Dla wyrobów powroźniczych.								
53	Stryj, subwencyonowana pracownia powroźnicza	3	—	3	—	—	6	} w powro- źnictwie	6
	Razem .	471	331	213	92	253	1360		1360

Frekwencja szkół przemysłowych zawodowych w r. 1905/6.

Liczba porządkowa	Nazwa zakładu	Liczba uczniów (uczenie)					Pracowało razem uczniów (uczenie)	Uwaga
		zwyczajnych w klasie				Razem		
		I.	II.	III.	IV.			
I. Dla wyrobów koszykarskich.								
1	Brzezwiec (Jurków) szkoła koszykarska	9	—	—	—	—	9	
2	Dynów " "	8	7	8	—	—	23	
3	Dźurów " "	1	5	5	—	—	11	
4	Leżajsk " "	6	9	—	—	—	15	
5	Nieznanowice " "	3	4	—	—	14	21	
6	Niżniów " "	4	3	2	—	—	9	
7	Warzyce " "	2	2	5	5	4	18	
8	Wielowieś " "	8	9	8	3	—	28	
9	Wojsław " "	3	6	—	—	2	11	
10	Zator " "	5	6	—	—	3	14	
11	Albigowa, subwenc. pracownia kosz.	6	8	6	7	—	27	
12	Bilińska (Siekierzyce) subwenc. pr. kosz.	4	12	17	12	6	51	
13	Chyszewice, subwencyonowana pracownia koszykarska	8	6	4	—	—	18	
14	Czerwona Wola, subwencyonowana pracownia koszykarska	18	17	—	—	10	45	
15	Milezyce, subwencyonowana pracownia koszykarska	15	—	—	—	—	15	
16	Przewrotne, subwencyonowana pracownia koszykarska	13	12	4	—	—	29	
17	Rudki, subwencyonowana pracownia koszykarska	5	2	—	—	3	10	
18	Zurawno, subwencyonowana pracownia koszykarska	4	4	—	—	—	8	
19	Centralny kurs koszykarski we Lwowie	—	—	—	—	11	11	373
II. Dla wyrobów kołodziejskich.								
20	Grybów szkoła kołodziejska	10	8	6	7	—	31	
21	Grzymałów " "	14	2	5	2	—	23	
22	Kamionka strumił. " "	31	9	10	7	—	57	
23	Tłumacz " "	17	12	7	5	—	41	152
	Do przeniesienia	194	143	87	48	53	525	525

Liczba porządkowa	Nazwa zakładu	Liczba uczniów (uczenie)					Pracowało razem uczniów (uczenie)	Uwaga	
		zwyčajnych w klasie				nadzwyczaj. i ucz- niowie kursów			Razem
		I.	II.	III.	IV.				
	Z przeniesienia	194	143	87	48	53	525	525	
	III. Dla wyrobów stolarskich.								
24	Kalwarya szkoła stolarska	4	—	2	6	6	18	88	
25	Stanisławów " "	29	13	9	10	9	70		
	IV. Dla zabawek z drzewa.								
26	Jaworow szkoła wyrobu zabawek	39	10	9	4	—	62	62	
	V. Dla wyrobów ceramicznych.								
27	Kołomyja szkoła garncarska	18	10	5	—	6	39	61	
28	Podgórze	8	6	—	—	—	14		
29	Touste subwencyonowana pracownia garncarska	2	3	3	—	—	8		
	Vi. Dla wyrobów szewskich.								
30	Dobczyce szkoła szewska	5	3	—	2	2	17	159	
31	Kołomyja " "	11	10	10	—	—	31		
32	Stazy - Sącz " "	9	5	4	9	—	27		
33	Witków " "	11	8	5	4	—	28		
34	Lwów kurs majsterski szewski	—	—	—	—	14	14		
35	" " " "	—	—	—	—	14	14		
36	Tarnów " " " "	—	—	—	—	14	14		
37	Kraków " " " "	—	—	—	—	14	14		
	VII. Dla wyrobów tkackich.								
38	Gliniany szkoła tkacka	10	7	2	—	29	48	z tego 11 uczenie	
39	Gorlice " "	8	—	4	—	—	12		
40	Kosów " "	21	5	—	—	—	26		
41	Krosno " "	10	7	7	—	—	24		
42	Łańcut " "	6	6	4	—	6	22		
43	Rychwald " "	10	5	—	—	—	15		
44	Wilamowice " "	6	3	4	—	4	17		
45	Rakszawa szkoła sukiennicza	8	12	—	—	—	20		
46	Budzanów subwencyonowany warsztat tkacki	6	2	2	2	2	14		
47	Korezyna " "	3	5	4	4	—	16		
	Do przeniesienia	418	263	166	89	173	1109	1109	

Liczba porządkowa	Nazwa zakładu	Liczba uczniów (uczenie)						Pracowało razem uczniów (uczenie)	Uwaga
		zwyczajnych w klasie				nadzwycz. i ucz- niowie kursów	Razem		
		I.	II.	III.	IV				
	Z przeniesienia	418	263	166	89	173	1109	1 09	
	VIII. Dla wyrobów koronkarskich.								
48	Bobowa szkoła koronkarska	1	6	10	4	9	30	179	
49	Kańczuga " "	14	8	12	—	—	34		
50	Zakopane " "	29	12	5	—	23	69		
51	Jaworów, subwencyonowana szkoła ko- szykarska	13	11	4	12	6	46		
	IX. Dla wyrobów hafciarskich.								
52	Maków szkoła hafciarska	35	13	—	—	—	48	48	
	X. Dla wyrobów powroźniczych.								
53	Stryj, subwencyonowana pracownia po- wroźnicza	1	3	—	—	—	4	4	
	Razem	511	316	197	105	211	1340	1340	

Sprawozdanie

z podróży do Czech w celu zbadania hafciarstwa i szkół hafciarskich.

Korzystając z udzielonego mi pismem Wydziału krajowego z dn. 20. czerwca b. r. L. 54361 urlopu i zasiłku, rozpoczęłam podróż od zwiedzania wschodnich Czech.

Ogniskiem przemysłu hafciarskiego wschodnich Czech, jest miasto Chrudim obok Pardubic. Znajduje się tam nowo wybudowane w r. 1898 muzeum przemysłowe miejskie, gdzie energiczny dyrektor Poslt z fachowem znawstwem zgromadził już piękny zbiór wytworów przemysłu artystycznego. Ponieważ haft jest głównem zajęciem i zarobkiem kobiet w Chrudimiu i rozległej jego okolicy, bo liczy dobrych hafciarek przeszło 3.000, dyrekcyja muzeum postarała się kosztem miasta o urządzenie wędrownych kursów po wsiach i miasteczkach. Kurs taki trwa trzy miesiące i w tej chwili urządzonym jest w Podiebradach. Na kurs przyjmuje się hafciarki już poduczone przez matki, znające technikę haftu dobrze, (czem muszą się wykazać), tylko w celu wydoskonalenia się. Podaje się im wskazówki i ułatwia ich wyrobom drogi zbytu przez zamówienia za pośrednictwem dyrekcyi muzeum w Chrudimiu. Nauczycielka takich wędrownych kursów jest uzdolniona hafciarka, która kosztem miasta i za stypendyum rządowem wysłaną została dla wydoskonalenia się do szkoły rządowej haftów we Wiedniu.

Z końcem każdego wędrownego kursu urządza się wystawę wyrobionych haftów, prócz tego muzeum w Chrudimiu zakupuje piękniejsze okazy na własność. Oglądałam tam zbiór starodawnych haftów, wykonanych przez wiejskie kobiety z różnych okolic wschodnich Czech, które nie przechodziły żadnych fachowych kursów i nauki. Obok tych wyrobów także popisowe okazy techniki hafciarskiej z kursów wyżej opisanych, i fotografie haftów wysłanych w b. r. na wystawę do Londynu. Tak zwane wzory „modern“ bywają w Czechach mało używane, ponieważ Czesi posiadają takie bogactwo swoich prastarych motywów, że z tychże układają nowe wzory o oryginalnym swoim charakterze.

Główną gałęzią przemysłu hafciarskiego wschodnich Czech w 9 powiatach, jest biały haft. Jakkolwiek wykonują go „en gros“ dla większych firm wiedeńskich i dla eksporterów zagranicznych, po największej części żydów, zarobek hafciarki jest dość liche, bo przeciętnie 27 helerów dziennie najmniejszy, a 2 kor. 60 h. największy.

Jak Chrudim dla wschodnich Czech, tak znowu Praga dla reszty części kraju, a także Moraw i Szląska, posiada cenne zbiory i zabytki z dawniejszych i nowszych czasów. Tak zwane „Narodopišne Muzeum czesko-słowiańskie“ w Pradze na Šmichowie może służyć za wzór, jak Czesi umieją cenić narodowy artystyczny przemysł i z jakim pietyzmem dla tegoż gromadzą i przechowują wszystkie istniejące okazy, tworząc z nich prawdziwe przybytki sztuki narodowej.

W r. 1896, po odbytej w tym czasie etnograficznej wystawie czeskiej, właściciel pałacu w t. zw. „ogrodzie Kinskych“ ofiarował na lat 10 obszerny lokal na pomieszczenie pozostałych zbiorów narodowego przemysłu artystycznego, a obecny tegoż pałacu właściciel, hr. Sylwa Taroucca, oddał go na własność muzeum, które w r. 1903 publicznie otwarto. Muzeum dzieli się na grupy i oddziały, z których w grupie 1-szej oddział 2-gi obejmuje w 5 salach zbiór ubrań i haftów ludowych czeskich, morawskich i szląskich, a w 2 salach mieszczą się tego rodzaju okazy słowackie.

W ogóle w Czechach znika obecnie już strój oryginalny narodowy, i tylko w okolicy miasta Pilzna, Litomierzyc i po okolicznych wioskach ubierają się po dawnemu W okolicy miasta Taus haftują kobiety fartuchy i koszule w starym stylu.

Przestudyowawszy wspaniały zbiór haftów i ubrań czeskich w wyżej wymienionem muzeum, utwierdziłam się w przekonaniu, że wraz z zanikiem strojów ludowych, których główną ozdobę stanowiły hafty, przemysł hafciarski dla potrzeb własnego kraju byłby z pewnością upadł i tylko dzięki patryotycznymi uczuciami zsolidaryzowanej pracy narodowej w kierunku artystycznego przemysłu, haft czeski stał się w tym wiele przemysłowem kraju. wraz z innymi miejscowymi wyrobami, artykułem eksportu handlowego.

Między okazami muzealnymi wzbudzają wprost podziw hafty białe ażurowe kobiet z Kralowiec. Koszule, fartuchy, bielizna pościelowa i t. p. są to arcydzieła techniki hafciarskiej. — Czeskie hafciarki układają same wzory na motywach roślinnych. Oprócz liści i kwiatów, trafiają się i rysunki ptaków, jeleni lub dwugłowych orłów, ale rzadziej, i te są dosyć prymitywne. Hafciarki czeskie znają wybornie technikę haftu — a wprost po mistrzowsku rozumieją i wykonują najdelikatniejsze ażurowe robótki. Czeski ornament w hafcie jest o wiele późniejszy niż morawski i słowacki, lecz o wiele delikatniejszy, o formach prostych i naturalniejszych.

Prawdziwymi unikatami są hafty, wykonywane złotem i srebrem, na czepekach kobiecych z okolicy Litomyśla i słowackie według oryginalnych wzorów, które muzeum posiada. Wzory te, są to szablony z grubego papieru, wycinane przez Słowaka z Brestowacz. Do zabytków także należą starożytne hafty kościelne z okolicy Rosic. Na Morawach przechowywano dłużej strój narodowy niż w Czechach. Bardzo oryginalnymi są tam zdobione haftem hanackie ubrania i wałaskie a także szlaskie z okolicy Cieszyna. Zresztą wszystkie motywami i charakterem zbliżone są do siebie, a odmiana zachodzi tylko w kolorycie, stosownie do różnych okolic.

Pod względem bogactwa rysunku, harmonii barw i kolorytu, a także kompozycji, wybijają się na pierwszy plan hafty Słowaków węgierskich, umieszczone w 3 ostatnich salach muzeum. Żadne wyroby w tym kierunku nie prześcigają słowackich. Są one różnorakie, w każdej prawie wsi haftują inaczej. Przepiękne hafty białe ze złotem z okolicy Piszczan i Preszburga zadowolić mogą najwybredniejszy nawet smak artystyczny. Z rysunku haftów słowackich widać, że to lud sam, bez obcych wpływów, tworzył coraz to nowe i inne wzory na tych samych starych motywach.

Prócz szczegółowego przestudyowania wzorów i zbiorów muzeum w ogrodzie Kinskych, znalazłam i w muzeum przemysłowem miejskiem i w t. zw. „Naprstkowym“ okazy godne widzenia, lecz nie dorównujące ani w setnej części w kierunku przemysłu hafciarskiego powyżej opisanemu.

Istnieje w Pradze „Szkoła przemysłowa dla dziewcząt“, którą z korzyścią zwiedziłam. Dzieli się ona na kilkanaście fachowych kursów, stosownie do różnych gałęzi robót kobiecych, przedmiotów uzupełniających, a także kursa dla absolwentek szkoły i kandydatek na nauczycielki przemysłowe. Kursa haftów są dwa po 2 oddziały: haftu białego i barwnego t. z. „lidowe visiwanie“ (haft ludowy).

Zwiedzałam kursa w czasie nauki, a były to pierwsze lekcje, gdyż rok szkolny rozpoczyna się tam dopiero 16. września. Nauczycielki z całą uprzejmością udzielały mi wskazówek. Oglądałam więc tam wzorniki metodycznego przeprowadzenia najróżnorodniejszych haftów, rysunki do robót, które same nauczycielki i uczennice układają. i tu uwzględniają przede wszystkim motywa słowiańskie. Na lekcji rysunków uczennice rysowały liście i kwiaty z natury, wzory ze starych haftów i ubrań. Szkoła ta obesała tegoroczną wystawę londyńską i posiada mały zbiór starych haftów i wyrobów szkolnych w małej salce. Z dyrektorem Wildwaldem na czele jest czynnych 40 nauczycieli i nauczycielek. We wzory rysunkowe i podręczniki naukowe, dzieła pierwszorzędnej wartości, jest szkoła ta bogato zaopatrzoną.

W dalszej wędrowce po Czechach zatrzymałam się we Francensbadzie, gdzie dzięki uprzejmości pana dra Müllera zwiedziłam jego muzeum prywatne, jedyne w południowo-zachodnim zakątku Czech t. zw. Egerlandzie. Jako czysto niemiecką część kraju, zachował Egerland tak w ubraniach jak i przemysłe zupełnie odrębny charakter. Dr. Müller, lekarz zdrojowy Francensbadu, stale tam od lat kilkunastu zamieszkały, zamiłowany etnograf, z wielkim trudem zgromadził zbiory egerlandzkiego przemysłu, przemysłu, który coraz więcej zanika i upada. Jego kolekcja haftów, odznaczających się niezwykle harmonijnym i pięknym doбором barw, począwszy od r. 1820, to cała

historia rozwoju i upadku tych pięknych niegdyś ubrań mieszkańców Egerlandu. Najpiękniejsze okazy pochodzą z czasów między latami 1840 do 1860. Dawniejsze bowiem patrycuszki egerlandzkie dostawały do wyprawy po 24 par manszetów i kołnierzy bogato jedwabiem haftowanych. Dziś ubierają się po miejsku, a piękny strój ich prababek należy do archaicznych zabytków.

W Eger, oddalonym o 6 klm od Francensbadu, mieszczą się w miejskim muzeum w starym ratuszu hafty z 13-go i 14-go stulecia, kościelne, które zachowały do dziś niezmiennione barwy.

W Karlsbadzie, zatrzymawszy się krótko, zwiedziłam urządzoną przez „Towarzystwo białego krzyża“ wystawę bośniackich i hercegowińskich haftów. Bardzo bogate hafty srebrne i złote, już zmodyfikowane na serdaczki dla pań i rozmaite przedmioty luksusowe, odznaczające się wysoką ceną, znalazły w Karlsbadzie nabywców, w przeciagu bowiem kilku dni prawie wszystkie rozsprzedane zostały.

Badając i rozważając, jakiego rodzaju przedmioty w zakres przemysłu hafciarskiego wchodzące cieszą się popytem wśród kupującej publiczności, która tam ma przedstawicieli z całego świata, doszłam do przekonania, że tego rodzaju wystawa haftów makowskich urządzona w Karlsbadzie mogłaby liczyć na powodzenie. Nasze góralskie galicyjskie hafty mają odrębny charakter, a pod względem artystycznym i technicznym w niczem nie ustępują czeskim i południowo-słowiańskim. Wspaniałe wystawy sklepowe na głównej ulicy „Alte Wiese“ nie odznaczają się lepszymi jak nasze okazami białych haftów. Firma wiedeńska „Groner i Schwarc“, z bielizną zdobioną białymi haftami, ma tam również swoją filię, a wiadomem jest, że dla tej firmy pracują hafciarki z różnych prowincji monarchii.

Dowiedziawszy się, że w tym czasie urządzono w Dreźnie „Trzecią wystawę niemiecką przemysłu artystycznego“, postanowiłam skorzystać z ostatnich dni urlopu i skierowałam powrót na Drezno z małym nakładem drogi i kosztów. Wystawa ta, zaaranżowana na wielką skalę, obfituje w okazy wszystkich kierunków przemysłu artystycznego, przeważnie saskiego. Hafty jednak nie stanowiły tam wyłącznej, osobnej żrupy, gdyż widocznie w Niemczech traktują je jako drobny przemysł i nie stanowi on gródła zarobku kobiet, jak w Czechach lub Szwajcaryi. To, co znalazłam z haftów na wystawie drezdeńskiej, były to same ozdobne przedmioty w stylu „modern“ do urządzenia mieszkań służące, a mianowicie: firanki, poduszki, makaty i t. p. o rysunku sztywnym, żurnalowym, niemieckim, jedynie w dobrym zestawieniu kolorów zasługujące na uwagę. Natomiast po wielkich składach i domach towarowych Drezna znalazłam wiele modnych toalet damskich, ozdobionych bogato bądź to haftem białym, bądź kolorowym. W muzeum artystyczno-przemysłowem mieści się bardzo nieliczny zbiór haftów staroniemieckich i przepiękne okazy japońskie.

Drezno posiada również szkołę przemysłową dla dziewcząt, tak samo urządzoną, jak zwiedzane przezemnie przed 2-ma laty szkoły przemysłowe we Wiedniu i Budapeszcie, a teraz w Pradze.

Z całej tej mojej wycieczki artystyczno-naukowej skorzystałam niezmiernie wiele. Wystudkowałam różne rodzaje technik hafciarskich, jak również przejrzałam bacznie motywa ornamentyki czeskiej, morawskiej, słowackiej i t. p. Miałam też sposobność przyrzeć się, jakie w stosunku do bieżącej mody są potrzeby i wymagania t. zw. eleganckiego świata, co umożliwi mi zastosować w ciągu bieżącego roku wszystkie te wyroby w zakres damskiej konfekcji i w zakres umeblowania mieszkań wchodzące, do wyrobów hafciarskich w Makowie.

Odbywszy tę tak wielce zajmującą wycieczkę i przyjrawszy się uważnie, jak wielką pod każdym względem wartość nadaje artystycznemu przemysłowi czeskiemu cecha narodowej odrębności, tem usilniej starać się będę, aby wyroby przemysłu hafciarskiego wykonywane w Makowie chronić od wszelkich obcych naleciałości i naśladownictwa, a nadal utrzymywać je w charakterze wyłącznie swojskim, bo tym tylko sposobem będą one miały równorzędne tego rodzaju czeskim wyrobom znaczenie artystyczne i handlową wartość. Nasze ludowe motywa ornamentacyi są również piękne i również obfite jak czeskie, a jednak inne. Z nich więc będę nadal korzystała i stosowała je do hafciarskich wyrobów makowskich.

Maków, d. 12. października 1906.

Ewa Antonowicz
kierowniczką szkoły hafciarskiej.

Wykaz kuratorów i personelu nauczycielskiego w krajowych szkołach zawodowych w roku szkolnym 1905/6.

Nazwa szkoły i miejscowości	Kuratorya	Kierownik	Personal szkolny	Kwalifikacye
Krajowe zakłady dla nauki koszykarstwa:				
w Brzeżowcu	Jan Götz Okocimski	Michał Wachowicz od 1. lipca 1905.		Praktyka w c. k. wzorowym war- stacie koszykarskim we Wiedniu.
w Brzostku	Ks. Stefan Szymkiewicz	Józef Jerzy Szostak od roku 1899		"
w Dynowie	Hr. Zdzisław Skrzyński	Kazimierz Kasia od 1. września 1903		
w Dzurowie	Antoni Hoffmann	Jerzy Dziaduch od roku 1892		
w Leżajsku	Bronisław Nowiński	Wojciech Kut od 1. sierpnia 1895		
w Nieznałowicach	Zdzisław Włodek	Antoni Bidziński od roku 1900		
w Nizniowie	Jan Urbancki	Wojciech Kopkowicz od 16. maja 1897		
w Tarnobrzegu	Dr. Waleryan Momidłowski	Piotr Gwóźdź od 1. maja 1906		

w Wojsławiu	Stefan Sekowski	Andrzej Fundali od 15. czerwca 1896		
w Zatorze	Michał Naimski	Jacenty Kasia od 20. marca 1901		
Krajowy centralny kurs koszy- karski we Lwowie	Antoni Stefanowicz Juliusz Starkel	Mieczysław Czajkowski od 15. stycznia 1905	Instruktor: Jan Kwasniewski od roku 1902	Kunstgewerbeschule w Wiedniu Praktyka w c. k. wzorowym war- stacie koszykarskim we Wiedniu
Krajowe zakłady dla nauki kołodziejstwa : Krajowa szkoła kołodziejstwa w Grybowie	Michał Huza	Seweryn Grzowski od 1. września 1894; stabilizowany	Przod. kołodziejski : Jan Młot od 5. maja 1896	4-letnia nauka w Zakładzie ś. p. Hr. Skarbka w Drohowyżu, 3-le- tnia nauka we Wiedniu. Nauka kołodziejstwa w Kamionce strumiłowej.
Krajowy naukowy warsztat ko- łodziejski w Grzymałowie	Wojciech Mayer	Karol Związek od 18. sierpnia 1903	Instruktor kołodziejski: Andrzej Ciupik od 1. lutego 1885 Instruktor kowalski: Jan Geisheimer od 1. grudnia 1903	Naukę fachową ukończył w Ka- mionce strumiłowej Wykształcenie praktyczne Naukę fachową ukończył w Ka- mionce strumiłowej i we Wiedniu

Nazwa szkoły i miejscowości	Kuratorya	Klerownik	Personal szkolny	Kwalifikacye
Krajowa szkoła kołodziejstwa i ciesielstwa w Kamionce strumiŃskiej	Adam Thullie	Edward Paudler od 7. lutego 1893; stabilizowany	Nauczyciel rysunków Jan Karg od 15. września 1901 Instruktor kowalski: Karol Laskowski od 22. grudnia 1887 Instruktor ciesielski: Walenty Kruczkowski od 20 września 1896 Instruktor kołodziejski: Ignacy Weiss od 5. lipca 1899	C. k. szkoła politechniczna we Lwowie — Wydział budowy maszyn C. k. państwowa szkoła przemysłowa w Krakowie. Koncesyonywany budowniczy B. majster kołodziejski w Jarosławiu
Krajowa szkoła kołodziejstwa i kowalstwa w Tyumaczu	Jan Urbański	Stanisław Guoiński od 13. marca 1903	Nauczyciel rysunków: Wilhelm Nunberg od 1. stycznia 1903 Instruktor kołodziejski: Jan Liszka od 1. lutego 1901 Instruktor kowalski: Wład. Polechoński od 10. stycznia 1901	Ukończona szkoła zawodowa w Kamionce Strum. C. k. Seminarjum nauczycielskie we Lwowie. Studya fachowe we Lwowie, we Wiedniu i Niemczech Matura realna

<p>Krajowe zakłady dla nauki stolarstwa:</p> <p>Krajowa szkoła zawodowa dla stolarstwa i tokarstwa w Stanisławowie</p>	<p>Gustaw Geyer</p>	<p>Eustachy Merunowicz od 1. września 1891; stabilizowany</p>	<p>Nauczyciel rysunków: Michał Piskozub od 1. listopada 1901</p> <p>Przodownik stolarski: Józef Riegl od 1. września 1894</p> <p>Przodown. snycerstwa: Michał Hrankowski od 1. września 1903</p> <p>Przodownik tokarski: Franciszek Antoniak od 1. grudnia 1903</p>	<p>Patent rządowej szkoły w Wala-chisch-Meseritsch i z Muzeum technologicznego we Wiedniu</p> <p>Ukończył Muzeum dla sztuki i przemysłu we Wiedniu</p> <p>Ukończył szkołę stanisławowską i Muzeum technologiczne we Wiedniu</p> <p>Ukończył szkołę stanisławowską i c. k. szkołę przemysłową we Lwowie</p> <p>Długoletni wermistrz tokarski za-granicą</p>
<p>Krajowa szkoła stolarstwa w Kałwaryi</p>	<p>Grzegorz Lisowski</p>	<p>Wład. Niemczynowski od 26. września 1892; stabilizowany</p>	<p>Nauczyciel rysunków: Roman Linhardt od 1. października 1895</p> <p>Wermistrz: olarstwa maszynowego: Franciszek Drożdż od 9. maja 1905</p> <p>Wermistrz stolarstwa szkolnego: Stanisław Halczuk od 1. września 1897</p>	<p>C. k. szkoła dla przemysłu artystycznego we Lwowie. Wyższa szkoła zawodowa przy c. k. Muzeum technologicznem we Wiedniu.</p> <p>C. k. szkoła drzewna w Zakopanem.</p> <p>Kurs majsterski stolarski we Wiedniu</p> <p>Państwowa szkoła przemysłowa we Lwowie</p>

Nazwa szkoły i miejscowości	Kuratorya	Kierownik	Personal szkolny	Kwalifikacye
<p>Krajowy zakład dla nauki zabawkarstwa:</p> <p>Krajowy warsztat naukowy dla wyrobu zabawek w Jaworowie</p>	<p>Hrabia Jan Szeptycki</p>	<p>Józef Słonezewski kierownik administracyjny od r. 1904</p> <p>Paweł Prydatkiewicz kierownik zawodowy od 17. września 1896; stabilizowany</p>	<p>Nauczyciel rysunków: Włodzimierz Czapka od 14. grudnia 1904</p> <p>Nauczyciel stolarstwa i tokarstwa: Paweł Zwonarz od 15. lutego 1906</p>	<p>Wyższa szkoła zawodowa przy c. k. Muzeum technologicznem we Wiedniu</p> <p>Państwowa szkoła przemysłowa we Lwowie</p> <p>Uczył się praktycznie zabawkarstwa w Toeplitz w Saksonii</p>
<p>Krajowe zakłady dla keramiki:</p> <p>Krajowa szkoła garncarska w Kołomyi</p>	<p>Bronisław Witosławski</p>	<p>Aleks. Klimaszewski od 16. sierpnia 1890; stabilizowany</p>	<p>Nauczyciel rysunków: Stanisław Daczyński od 1. stycznia 1888; stabilizowany</p> <p>Instruktor kaflarski: Stefan Skrypiczuk od 16. sierpnia 1890; stabilizowany</p> <p>Instr. toczenia i formow.: Antoni Kestrubiak od 16. sierpnia 1890</p> <p>Instruktor modelowania: Karol Łuszczewski od 1. czerwca 1896</p>	<p>Politechnika we Lwowie</p> <p>Akademia Sztuk pięknych w Krakowie</p> <p>Szkoła garncarska w Kołomyi, praktyka w krajowej stacyi keramicznej we Lwowie</p> <p>Szkoła garncarska w Kołomyi</p>

Krajowe kursa dla przemysłu ceramicznego w Podgórzu	Bernard Liban	Karol Rolle od roku 1894; stabilizowany	Pomocnicze siły z innych zakładów	Inżynier-technolog
Krajowe zakłady dla nauki szewstwa: Krajowy nankowy warsztat szewski w Witkowie Nowym	Ks. Teofil Korczyński	Wacław Mümler	Instruktorzy: Jan Metzger od 1. maja 1893 Piotr Koller od 1. maja 1893	Kurs majsterski szewski we Wiedniu Kurs majsterski szewski we Wiedniu
Krajowa szkoła szewska w Starym Sączu	Władysław Głębocki	Franciszek Gaudnik	Instruktor: Adam Gottman od 1. czerwca 1891	Kurs majsterski szewski we Wiedniu
Krajowa szkoła szewska w Dobczycach	Henryk Turnau	Józef Dworzak	Instruktor: Stanisław Klimezyk od roku 1897	Kurs majsterski szewski we Wiedniu
Krajowa szkoła szewska w Kolumy	Kazimierz Bronisław Witosławski	Adolf Bartz	Instruktorzy: Józef Carnelli od 1. września 1894 Jan Metzger od 1. maja 1896	Kurs majsterski szewski we Wiedniu Kurs majsterski szewski we Wiedniu
Krajowe zakłady dla nauki tkactwa: Krajowa szkoła tkacka w Krośnie	August Gorayski	Henryk Jodkiewicz od 22. lipca 1906	Nauczyciel rysunków: Franciszek Daniszewski od 1. stycznia 1891; stabilizowany	Politechnika we Lwowie. Szkoła tkacka w Crefeldzie, praktyka tkacka. Akademia Sztuk pięknych w Krakowie. Szkoła dla artystycznego przemysłu we Wiedniu. Kurs rysunków dla tkactwa w Plauen

Nazwa szkoły i miejscowości	Kuratorya	Kierownik	Personal szkolny	Kwalifikacye
Krajowy warsztat wzorowy tkacki w Glimianach	Franciszek Hrabia Potulicki	Jan Jurajda od roku 1893; stabilizowany	Przodownik: Michał Ratuszyński od 1. czerwca 1896	C. k. szkoła tkacka we Frankstadt. Kurs dla tkactwa mechanicz. w Berlinie. Praktyka tkacka Ukończył naukę we wzorowym warsztacie naukowym tkackim w Glimianach
Krajowy naukowy warsztat tkacki w Gorlicach	Emil Metzger	Bazyli Gesiecki od 1. maja 1892; stabilizowany		Szkoła tkacka w Kosowie " " w Tomnicy (Czechy)
Krajowy warsztat naukowy tkacki w Kosowie	Mieczysław Zawadzki	Kazimierz Jamroz od 1. lipca 1895; stabilizowany	Przodownik tkacki: Jan Hawrysz od 1. listopada 1895	Ukończona szkoła tkacka w Błażowej, Krosnie i w Mährisch-Schönberg
Krajowy naukowy warsztat tkacki im. „Franciszka Józefa” w Łańcucie	Hrabia Roman Potocki	Bazyli Pypciuk od roku 1889; stabilizowany	Przodownik: Józef Kolek od 28. września 1895	Fachowe szkoły tkackie zagranicą. Ukończył naukę w kraj. naukowym warsztacie tkackim w Łańcucie
Krajowy warsztat zawodowy tkacki w Rychwałdzie	Wojciech Szwed zastępca kuratora	Wawrzyniec Gubała od 1. stycznia 1891	Przodownik: Feliks Kłosowicz od 1. września 1900	Świadcstwo uzdolnienia fachowego Świadcstwo uzdolnienia fachowego

Krajowa szkoła sukiennicza w Rakszawie	Bolesław Żardecki	Jan Kunstmann od 15. marca 1904	Naucz. teorii zawod.: Zygmunt Sajewicz od 15. kwietnia 1904 Instruktor tkactwa: Jan Trojnar od 15. września 1893; stabilizowany	Politechnika we Lwowie, fachowe studya zagranicą
Krajowe zakłady dla nauki koronkarstwa : Krajowa szkoła koronkarska w Zakopanem	Stanisław Barabasz	Leontyna Reichard od roku 1905	Instruktor farbiarstwa: Józef Wiech od 15. września 1893; stabilizowany	Szkoła tkacka w Bielsku
Krajowa szkoła koronkarska w Bobowej	Ks. Antoni Mamak	Helena Rzezycka od 1. marca 1902	Jadwiga Galleth od 16. paźdz. 1902	Centralny kurs koronkarski we Wiedniu. Państwowa szkoła przemysłowa we Lwowie.
Krajowy zakład dla nauki hafciarstwa: Krajowa szkoła hafciarstwa w Makowie	Ks. Karol Harché p. Leona Bierkowska fachowa nadzorezyni	Ewa Autonowicz od 1. marca 1896	Nauczycielka pomocn. Olga Banderewska od 9. listopada 1903	Egzamin dojrzałości, kwalifikacyjna na nauczycielkę robot, państwowa szkoła przemysłowa Szkoła rzemiosł dla kobiet w Krakowie

Sprawozdanie

komitetu szkolnego Komisji krajowej dla spraw przemysłowych w sprawie szkół handlowych w kraju.

Od niewielu dopiero lat społeczeństwo nasze zerwało z utartym, ale fałszywym frazesem, że w Galicyi ani handel, ani przemysł rozwinąć się nie mogą. Dziś idea uprzemysłowienia kraju zyskała sobie nie tylko prawo obywatelstwa w naszym społeczeństwie, ale także uznanie i wydatne poparcie autonomicznych czynników rządzących. Nieślusnie jednak pozostawiono dotąd w zapomnieniu drugi, równie ważny czynnik dobrobytu krajowego — rodzimy handel — pozostający z przemysłem w ścisłej łączności, będący jego uzupełnieniem i rozszerzeniem.

Nie brak u nas ludzi, którzy pracują na polu handlowym z lepszymi lub gorszymi wynikami, na ogół jednak stan kupiecki w kraju nie posiada jeszcze choćby w przybliżeniu takiego znaczenia, jakie mieć powinien, a do jakiego doszedł już w zachodnich krajach monarchii.

Wina tego leży głównie w tem, że gdy tam kupiectwo składa się wogóle z jednostek rzutkich, inteligentnych, a przede wszystkim fachowo wykształconych, to u nas, niestety, wykształcony kupiec należy do nielicznych wyjątków; nie dziw zatem, że ten tak szanowny gdzieindziej stan, nie odgrywa w życiu ekonomicznym naszego społeczeństwa należnej mu roli.

Handel nasz będzie mógł dopiero wówczas stać się potężną dźwignią dobrobytu społecznego i pomocnikiem rozwoju przemysłu krajowego, gdy w szeregach kupiectwa staną jednostki odpowiednio wykształcone.

Na to jednak koniecznym jest zerwanie z dawną tradycją, że aby być kupcem, wystarczy „przepchanie“ kilku klas szkoły ludowej i odbycie kilkuletniej praktyki zawodowej, a uznanie koniecznej potrzeby wykształcenia zastępu pracowników, którzyby, poświęciwszy się temu stanowi ze zrozumieniem i odpowiednim przygotowaniem, nie tylko podnieśli jego godność i znaczenie, lecz także — jak to zdołali uczynić nasi ziomkowie w Królestwie — stworzyli nowe źródło bogactwa narodowego.

Jakkolwiek w kraju istnieje już od lat szeregu kilka naukowych zakładów handlowych, to jednak akcyi tej brak było jednolitości i stąd pochodzą istniejące obecnie na tem polu braki. Brakom tym należy koniecznie zaradzić i to jest powód, który skłonił komisję szkolną do wskazania potrzeby planowej akcyi, mającej na celu zorganizowanie szkolnictwa handlowego w Galicyi.

W Austrii istnieją trzy typy szkół handlowych, a mianowicie:

1. czteroklasowe Akademie handlowe, przygotowujące pracowników z wyższymi kwalifikacyami dla instytucji bankowych i finansowych, tudzież dla wielkiego handlu i przemysłu;

2. dwuklasowe szkoły handlowe, przysposabiające siły fachowe dla średniego handlu i przemysłu; wreszcie

3. trzyklasowe szkoły handlowe uzupełniające, mające na celu uzupełnienie teoretycznego wykształcenia uczniów handlowych, znajdujących się już w praktyce, a obliczone głównie na handel drobny.

Zakładów pierwszej kategorii mamy w kraju dwa, a to: Wyższą szkołę handlową w Krakowie i Akademię handlową we Lwowie. Ilość absolwentów, wychodzących z tych zakładów, zaspokaja na razie zapotrzebowanie; ten zatem dział szkolnictwa, który dostarcza pracowników dla banków i instytucji finansowych, jest w obecnej chwili dostatecznie zaopatrzony.

Również pomyślano już i o najniższej kategorii szkół handlowych, t. j. o wieczornych szkołach uzupełniających, a chociaż dotąd niema jeszcze dostatecznej ich ilości, to jednak została już wdrożona odpowiednia akcja i w ciągu kilku lat najbliższych powinnyby ich zapotrzebowanie wystarczająco być poryte.

Najsmutniej jednak przedstawia się stan szkół dwuklasowych z nauką całodzienną, tj. typu szkoły handlowej, który właśnie u nas, gdzie najsilniej rozwinięty jest średni handel i przemysł, okazuje się najbardziej potrzebny.

Absolwenci Akademii handlowych znajdują zawsze posadę w banku lub w przemyśle fabrycznym, nie będą się zatem ubiegali o posady w handlu średnim, tem bardziej, że posady bankowe są i pewniejsze i lepiej płatne. Handel średni zatem, najliczniejszy w kraju, musi się obywać siłami bądź to sprowadzonymi z poza granic kraju, bądź to ludźmi niefachowymi, a nawet tylko absolwentami wieczornych szkół uzupełniających.

Istnieją wprawdzie u nas w kraju dwie szkoły handlowe dwuklasowe a to: prywatna szkoła handlowa w Samborze, utrzymywana kosztem fundacji im. O. Gottelfa i prywatna szkoła S. Weinberga w Stanisławowie, w obu jednak językiem wykładowym jest język niemiecki. Tak w tych szkołach, jak i w dwuklasowej szkole handlowej połączonej z c. k. szkołą przemysłową w Czerniowcach – gdzie od szeregu lat uczęszcza corocznie 70—90 uczniów, pochodzących ze wschodniej Galicji — kształci się prawie zresztą tylko młodzież wyznania mojżeszowego, która włada językiem niemieckim. Natomiast dla młodzieży, władającej językiem polskim, kraj takiej szkoły nie posiada.

Celem szkół dwuklasowych jest dać młodzieży, która pragnie się poświęcić stanowi kupieckiemu lub podobnym zawodom, prócz pewnego wykształcenia ogólnego, takie wykształcenie fachowe, które podniosłoby zdolność zarobkowania stanu kupieckiego. Szkoła taka składa się z dwóch klas fachowych i z klasy przygotowawczej. Uczniowie, którzy ukończyli szkołę wydziałową (lub 4 klasy szkoły średniej), wstępują wprost do klasy pierwszej i kończą naukę po 2 latach, poczem wstępują do handlu bądź to jako praktykanci handlowi, bądź to jako buchalterzy i korespondenci. Ażeby zaś dać możność korzystania z nauki także tym uczniom, którzy nie ukończyli szkoły wydziałowej, istnieje przy każdej szkole klasa przygotowawcza, do której przyjmuje się każdego, kto ukończył szkołę ludową i zda egzamin z języka wykładowego i rachunków. Praktykanci handlowi, którzy ukończyli taką szkołę, są uwolnieni od nauki uzupełniającej i mogą cały czas praktyki poświęcić swemu zawodowi, a ponieważ naukę kończą normalnie już w 16 roku życia, pozostaje im zatem dość czasu na wykształcenie praktyczne.

Najlepszym dowodem znacznych korzyści, jakie szkoły te oddają kupiectwu i ich żywotności jest chyba to, że w krajach o silnie rozwiniętym handlu istnieją całe szeregi tych szkół i to założonych nie przez rząd, lecz z inicjatywy i staraniem sfer interesowanych, jak kraje, gminy, izby handlowe i przemysłowe, gremia kupieckie i t. p. Oto wykaz, w którym zestawiono liczbę szkół dwuklasowych wedle poszczególnych krajów koronnych monarchii:

w Austrii dolnej i we Wiedniu	18
w Austrii górnej	2
w Solnogradzie	1
w Karyntyi	2
w Krainie	2
w Tyrolu	3
w Czechach	20
na Morawach	8
na Śląsku	2
na Bukowinie	1

Założenie szkół tego typu w Galicji sprawiłoby również i to, że wielka ilość młodzieży, która dziś, po ukończeniu szkoły wydziałowej, stara się otrzymać nędznie wynagradzane posady pisarzy, dyetaryuszów i t. p. i tworzy wiecznie niezadowolony proletaryat inteligencji, chętnie poświęciłaby jeszcze dwa lata nauki, aby uzyskać lepiej płatone i zapewniające chociaż skromne, ale bezwarunkowo korzystniejsze posady w handlu i przemyśle. Także i ci rodzice, którzy dziś za wszelką cenę pragną, aby dziecko ich ukończyło szkołę średnią, posyłałiby synów swych do szkół dwuklasowych, wskutek czego spowodowałoby się tak pożądane dziś obniżenie anormalnego przepek-

nienia w szkołach średnich. Wkońcu zwrócić należy uwagę, że gdy stanie się ustawą projekt, wprowadzający jako warunek uzyskania karty przemysłowej dowód uzdolnienia — założenie szkół takich stanie się koniecznością.

Według zdania komitetu szkolnego mogłoby w Galicyi powstać dwa rodzaje dwuklasowych szkół przemysłowych, a mianowicie:

1. szkoły, połączone z istniejącymi już zakładami naukowymi;
2. szkoły samoistne.

Pierwsze mogłyby być założone we Lwowie i Krakowie przy akademiach handlowych, nadto w niektórych miastach prowincjonalnych, a to na mocy § 5. ustawy z dnia 24. sierpnia 1899 o szkołach realnych w Król. Galicyi i Lodomeryi z W. Ks. Krakowskiem (Dz. u. i rozp. kr. Nr. 108) postanawiającego, że *ze szkołami realnemi mogą być ze względu na ekonomiczne stosunki kraju połączone szkoły handlowe*, jeżeli przynajmniej połowę kosztów założenia i utrzymania ich zapewni fundusz krajowy i fundusze miejscowe.

Tego rodzaju szkoła handlowa, połączona z krajową szkołą realną, istnieje na podstawie uchwały sejmowej od r. 1873 w Krems, w Austrii niższej, a utrzymywana jest przez kraj ze znacznym współudziałem gminy.

Samoistne szkoły handlowe winny być utworzone na razie przynajmniej w trzech większych miastach prowincjonalnych o znacznym ruchu handlowym. Roczne koszty utrzymania jednej takiej szkoły samoistnej będą wynosiły około 30.000 K. Rząd przyczynia się tu zwyczajnie subwencją 7000—8000 K, ponadto można liczyć także na subwencję Izb handlowych i przemysłowych, tudzież przyczynienie się miast, w którychby takie szkoły powstały.

Świetna Komisya raczy zatem uchwalić:

Uprasza się Wydział krajowy, aby na najbliższej sesyi przedstawił Wysokiemu Sejmowi do uchwalenia następujące rezolucyje:

1. Wzywa się c. k. Rząd, aby założył w jak najkrótszym czasie dwuklasową szkołę handlową przy c. k. Akademii handlowej we Lwowie, oraz jedną taką szkołę w Krakowie.

2. Wzywa się c. k. Rząd, aby w myśl § 5. ustawy z dnia 24. sierpnia 1899 o szkołach realnych w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z W. Księstwem Krakowskiem założył w jak najkrótszym czasie dwuklasowe szkoły handlowe na razie przynajmniej przy dwóch szkołach realnych.

3. Poleca się Wydziałowi krajowemu, ażeby poczynił starania celem jak najszybszego założenia na koszt kraju, przy współudziale c. k. Rządu i czynników miejscowych, trzech dwuklasowych szkół handlowych w miastach prowincjonalnych o znacznym ruchu handlowym.

4. Poleca się Wydziałowi krajowemu, ażeby przy współudziale funduszków państwowych zajął się bezzwłocznie sprawą kształcenia sił nauczycielskich dla wyższych i niższych szkół handlowych.

Sprawozdawca
Antoni Pawłowski.

Sprawozdanie

z czynności krajowej ceramicznej Stacji doświadczalnej przy c. k. Szkole politechnicznej we Lwowie za czas od 15. lipca 1905 do 15. listop. 1906.

W myśl statutu Stacji ceramicznej przedkładam:

I. Stacja jako zakład naukowy doświadczalny.

Słuchacze III. i IV. roku technologii chemicznej c. k. Szkoły politechnicznej odbędą ćwiczenia laboratoryjne z ceramiki dopiero w r. 1906, skutkiem przełożenia wykładów teorii ceramiki z roku 1905 na rok naukowy 1906/1907.

II. Stacja jako zakład do badania materiałów surowych i do popierania przemysłu ceramicznego orzeczeniami technicznymi.

1. a) W czasie sprawozdawczym zbadała Stacja ceramiczna i stronom orzeczenie wydała, jak załącznik pod 1/. okazuje 88 gatunków glin i 9 gatunków piasku, pochodzących z 32 miejscowości i 25 powiatów.

Większa liczba glin zbadana w tym roku, niż w roku sprawozdawczym poprzednim wskazuje na stały rozwój przemysłu ceramicznego w kraju, pomimo szkodliwej konkurencji fabryk dachówek cementowych i zagranicznych fabryk dachówek eternitowych dla fabryk dachówek glinianych i dla użytkowania krajowych dobrych i licznych glin i piasków.

Tu winienem zaznaczyć, że Stacja ceramiczna stale rozszerza z własnej budki badania materiałów na wszystkie możliwe gałęzie przemysłu ceramicznego, choć o niektóre strony nie zapytują. Stacja ceramiczna ma bowiem na względzie ogólnokrajowe potrzeby i różnorodne gałęzie przemysłu ceramicznego, które w przyszłości mogłyby powstać na podstawie użytkowania przydatności tych materiałów i do innych gałęzi przemysłu ceramicznego.

Z pytań stron, które przysłały powyższe materiały Stacji ceramicznej do badania, podnieść należy, że największa ich liczba prawie ogółem wyrażały, czy przesłane gliny i piaski są przydatne do wyrobu cegieł budowlanych, rurek drenowych i dachówek felcowanych, a tylko ubocznie i to tylko kilka stron zapytywało, czy one są przydatne też i do wyrobu pieców kaflowych i naczyń garncarskiego.

Wskazują te żądania, że cegły, dachówki felcowane i rurki drenowe są najżytkowniejszymi dla fabrykantów i najpotrzebniejszymi dla ludności w kraju, przeto przyszła państwowa wyższa szkoła dla przemysłu ceramicznego we Lwowie powinna kształcić werkmistrzów i kierowników ze szczególnem uwzględnieniem tych głównych gałęzi przemysłu ceramicznego, w całym kraju istniejącego.

W każdym bowiem powiecie istnieje już kilka lub kilkanaście cegielń; we wielu powiatach powstały i powstają nowe rokrocznie fabryki rolnicze rurek drenowych dla celów melioracyjnych, a nadto istnieje już kilkanaście większych i mniejszych fabryk dachówek felcowanych.

Z każdym rokiem powstają nowe cegielnie i fabryki dachówek i to z piecami kręgowymi, obliczonymi dla wyrobu na skalę większą, a niektóre istniejące małe cegielnie przeistaczają się również na cegielnie z piecami kręgowymi.

Powstawałyby takie zakłady przemysłowe jeszcze liczniej i prędzej, gdyby nie brak dla nich wermistrzów i kierowników, o których polecenie co roku fabrykanci się zgłaszają do Stacji ceramicznej.

Brak takich wermistrzów i kierowników krajowców jest przyczyną, że niektóre fabryki zniewolone zostały zająć obcych wermistrzów i kierowników.

W uwzględnieniu trzykrotnej rezolucji Wysokiego Sejmu i starań gminy miasta Lwowa przyspieszy zapewne c. k. Rząd założenie wyższej szkoły ceramicznej we Lwowie, gdy tego konieczne potrzeby przemysłu najliczniej w kraju reprezentowanego wymagają.

b) Dotąd u nas w kraju i w Austrii nie dekorują przedmiotów plastycznych nie za pomocą rozlewania farby gliniastej z różka lub z maszynki jak to czyni Kunsttöpferei in Kandern w Badenii.

Artystyczna ta garncarnia rozwija się znakomicie i zatrudnia oprócz znacznej liczby zwykłych robotników i garncarzy też i grono artystów malarzy, zdobiących umiejętnym rozlewaniem farb gliniastych na przedmioty niepalone, gliniane, które następnie bywają wypalane, a po szkleniu i po drugim paleniu majolika jest gotowa.

Drugi sposób sporządzania tej majoliki z dekoracją plastyczną polega na tem, że cała dekoracja bywa wykonana farbą gliniastą białą, następnie przedmiot, zostaje wypalony, potem maluje się dekorację białą przedmiotu farbami topionymi i szkli a w końcu drugi raz ten przedmiot wypala.

Majolika ta jest pokrewna pod względem technicznym ze znaną majoliką różkową **nieplastyczną**, którą sporządzał były krajowy Warstat garncarski naukowy w Toustem, a obecnie sporządza Warstat spółkowy produkcyjny tamtejszy. — Różnica jednak główna polega na tem, że w majolice jak w Kandern farby rozlewane bywają **grubości kilkomicrometrowej**, a za tem **plastycznie** i bez użycia krążka (toczydła) garncarskiego, gdy przeciwnie garncarz dekoruje przedmiot farbami **nieplastycznie**, dalej prawie ogółem w liniach kołowych i przy użyciu toczydła.

Przy sporządzaniu majoliki jak w Kandern rozlewa się farbę **na masę lub pobiałkę** wilgotną, ale przytężoną, a zatem kilkanaście godzin po sporządzeniu wyrobu surowego lub polaniu pobiałki; przy majolice zaś t. zw. różkowej zwykłej rozlewa się farby zawsze **na pobiałkę** dopiero co polaną. Przy majolice jak w Kandern urabia się kształty dodatkowe misterne **po przytężeniu plastycznej farby**, a to sposobem wycinania, dzielenia narzędkiem lub nakładania dodatkowego farby pędzlem; przy majolice t. zw. różkowej dotychczasowej po rozlaniu farb urabia się kształty za pomocą różka, drucika lub narzędka jednak **na zupełnie mokrej, niestężonej pobiałce i farbie**.

Mając obszerną paletę farb gliniastych dla majoliki różkowej zwykłej, sporządziłem dla majoliki plastycznej jak w Kandern oprócz mas nowych, farby białe i barwne i wypróbowałem sposoby ich użycia dla wyrobów garncarskich artystycznych i płyt ściennych.

Majolika z Kandern ma wiele zalet a mianowicie: Artysta-dekorator nie jest krępowany dekoracją plastycznie wyformowaną, ale sam w kilkunastu minutach tworzy plastyczną dekorację, nadając jej kształty własnego pomysłu.

Każdy przedmiot jest unikatem. Sposób bowiem rozlewania farby uniemożliwia kopiaturę lub sporządzania wielokrotnego.

Okoliczność, że dekorator mając zupełną swobodę, zniewolony w ciągu kwadransu lub kilku kwadransach cały przedmiot podekorować plastycznie, powoduje, że dekoracja ma cechy artystycznego polotu, a nie wymuszonej mozolnej dekoracji.

Ujemną zaś stroną majoliki jak w Kandern, że wymaga dekoratora-artysty.

c) Sporządzając dla Stacji ceramicznej i Miejskiego Muzeum przemysłowego we Lwowie wyroby typowe mojej majoliki kilkopowłokowej rytowanej, określonej w sprawozdaniu zeszłorocznym, zostały one zastosowane nietylko do artystycznego: garncarstwa, katlarstwa, płyt ściennych z cechą starożytną grecką t. j. z dekoracją fi-

guralno-czerwoną na tle czarnem, lub odwrotnie, ale i do portretów z cechą światłocienia, niemniej do sporządzenia krajobrazów.

Dalsze badania wykazały, że można umieścić nawet 6 powłok gliniastych barwnych na przedmiocie surowym.

Liczne te powłoki barwne umożliwiają sporządzenie majoliki kilkopowłokowej rytowanej z bogatym w barwy ornamentem, dekoracją figuralną lub krajobrazem. One też umożliwiają, że przez **ukośne rytowanie** konturów uzyskuje się drugą ewentualnie dalszą obwódkę kolorową w wielu wypadkach dla podniesienia barwności dekoracji pożądaną odmianę.

Dopełniając sprawozdanie zeszłoroczne o mojej majolice kilkopowłokowej rytowanej winieniem dodać, że pierwsze próby pomyślne dla tej majoliki ukończyłem w listopadzie 1904 roku.

d) Ażeby łatwo i nadobnie sporządzać majoliki plastyczne n. p. świętych, osób zasłużonych, wybitnych i t. d., czyni Stacya ceramiczna w roku bieżącym próby dekorowania tych przedmiotów sposobem różkowym i kilkopowłokowym rytowanym.

W tym celu zalewa się z różka farbami gliniastymi powierzchnie niegładkie plastyczne (jak postacie i t. p.) przedmiotu wyformowanego surowego, a tło ramę i wogóle gładkie powierzchnie zaopatruje się kilkoma powłokami barwnymi celem wyrytowania (po wyschnięciu powłok) dotyczącego ornamentu. Po wypaleniu tak dekorowanego przedmiotu surowego i szkleniu przepałki następuje drugie palenie celem uzyskania majoliki plastycznej gotowej.

Obecnie sporządza Stacya ceramiczna sposobami powyższymi majolikę przedstawiającą Matkę Boską, która trzyma na Swem łonie dzieciątko Jezus.

e) W sprawozdaniu zeszłorocznym wyraziłem, że po wakacjach 1905 r. odbędzie się wypalenie prób w piecu wielkim naczyń **z glin zwykłych nieogniotrwałych z polewą bezglejtową kamionkową**, ponieważ palenia dotychczasowe tych próbnych naczyń w małym piecu muflowym zupełnie się powiodły.

Ponieważ dzisiejszy laborant-werkmistrz Stacyi ceramicznej okazał się do tych czynności nieodpowiedny, odłożyć byłem zmuszony wykonanie tego ważnego zadania, aż do czasu, gdy przeniesionym zostanie wymieniony laborant-werkmistrz do Szkoły ceramicznej w Podgórzu, o co Wydział Krajowy w sprawozdaniu osobnym już przedtem prosiłem.

f) Jak co roku tak i w roku sprawozdawczym udzieliła Stacya ceramiczna Wydziałowi Krajowemu, Komisji krajowej dla spraw przemysłowych, przemysłowcom i osobom prywatnym opinii fachowych.

g) Uwzględniając postęp przemysłu ceramicznego zagranicznego, uskutecznia Stacya ceramiczna stałe różne doświadczenia dla celów przemysłu krajowego i celów naukowych ze szczególnem zastosowaniem materyałów surowych krajowych.

Edmund Krzen

inż. kier. Stacyi ceramicznej doświadczalnej.

W Y K A Z

glin i piasków z oznaczeniem ich przydatności do celów ceramicznych przemysłowych za czas od 15. lipca 1905 do 15. listopada 1906, zbadanych przez krajową ceramiczną Stację doświadczalną przy c. k. Szkole politechnicznej we Lwowie.

Liczba porządk.	Piasek, glina pochodzi		Piasek do cel. keram.		Czy glina ta przydatna na:							Glina przydatna na wyroby ogniotrwałe	Uwaga				
	Gmina	Powiat	Liczba piasków przydatny	nieprzydatny	Liczba glin cegły	dachówki zwykłe	dachówki łeżow.	rurki drenowe	piece katłowe	wyroby garni-antyczne zwykłe	fajans, emal.			glina ta przydatna do ozdoby szklanych	Glina na mierzwył. na wyroby ceramiczne	cegły	maxylnie ter-miczne
1	Babice n. Sanem ob. dw.	Przemysł			2	1											Znak 1 zastępuje słowa „tak“.
2	Bagienice, grunta pryw.	Dąbrowa			1	1	1	1	1	1							Do 2, linia 2-ga: Rurki drenowe warunkowo.
3	Barysz, obszar dworski	Buczacz	2	1	1	1		1	1								Do 3, linia 2-ga: Warunkowo.
	" " "	"			2												
	" " "	"	1	1	1	1											
4	Berezowica wiel. ob. dw.	Tarnopol			1	1											Do 4: Warunkowo
5	Buczwały, obszar dworski	Rudki			2	1						1					
6	Chabówka, grunt pryw.	Nowy Targ			1	1											
7	Chlewczany, obszar dw.	Rawa ruska			1	1		1									Do 7: Rurki drenowe warunkowo.
	" " "	"			2	1											
8	Ciężów, obszar dworski	Stanisławów			1	1											Do 8, linia 2-ga: Rurki drenowe warunkowo.
	" " "	"			1	1		1									
9	Czernelów maz., ob. dw.	Tarnopol			2	1											
10	Czernica, obszar dworski	Brody			2												
	" " "	"			1	1											
11	Dołhe, obszar dworski	Stryj			1	1											
12	Drohobycz, grunta pryw.	Drohobycz			4	1											
13	Drohowyże, Fund. St. hr. Skarbka . . .	Żydaczów			1	1		1									
14	Futoma, grunt prywatny	Rzeszów			2	1											
15	Horodyszcze, grunt cerkiewny	Wołyń pow. zasławski			1	1											
16	Janowice, obszar dwor.	Tarnów			2	1	1	1	1								Do 16: Też i do zendrówek. Rurki drenowe warunk.
	" " "	"			3												
	" " "	"			3	1											
	" " "	"			1	1											Do 16, linia 4-ta: Też i do zendrów.

Liczba porządk.	Piasek, glina pochodzi		Liczba piasków Przydany napiży dany	Liczba glin cegły	Czy glina ta przydatna na:							Głina przydatna na wyr. by ogniotrwałe	U w a g a					
	Gmina	Powiat			Czy glina ta przydatna na:													
					łobówkę zwykłą	łobówkę łobow.	rurki drenowe	piecze łańkowe	wyroby war. cenob. zwykłe	łajony emal.	Głina ta przydatna do celowania gliniastych							
17	Jaworów, grunta miasta Jaworowa grunta cerkiew. i ob. dw.	Jaworów			4	1	1	1	1	1								
	" " " "	"			1								1					
	" " " "	"			1	1												
	" " " "	"	6	1														
18	Krukienice, obszar dw.	Mościska			1	1												
	" " " "	"			1	1			1									
19	Kurczany, obszar dworski	Brzeżany			1	1							1					
20	Łopatyn, obszar dworski	Brody			1	1												
21	Połonieczna, obszar dw.	Kamionka str.			2	1												
	" " " "	"			2	1			1									
	" " " "	"			1	1	1	1	1	1	1							
	" " " "	"			2								1					
22	Porchowa, obszar dw.	Buczacz			1	1												
23	Radłowice, obszar dw.	Sambor			1	1												
	" " " "	"			3	1												
	" " " "	"			1	1	1	1	1	1								
24	Rzyczki, obszar dworski	Rawa ruska			2	1							1					
	" " " "	"			1													
25	Sękowa, obszar dworski	Gorlice			2	1			1									
	" " " "	"			1	1												
26	Skałat, grunt prywatny	Skałat			1	1												
27	Słobódka strusowska, obszar dworski	Trembowla			1	1												
28	Sniatynka, obszar dw.	Drohobycz			4	1			1									
29	Tiutków, obszar dworski	Trembowla			1	1												
	" " " "	"			1				1									
	" " " "	"			1	1			1	1								
30	Wieliczka, miasto	Wieliczka			2	1												
31	Zbaraż, obszar dworski	Zbaraż			4	1												
32	Zgłobien, grunta przyw.	Rzeszów			1	1												
Razem . . .			9		88													

Do 17, linia 4 ta:
Też i do zendrów.
Do 17, linia 5 ta:
Warunkowo przydatne.

Do 21, linia 2-ga:
Rurki dren. warunk.
Do 21, linia 3-cia:
Też i do zendrówek.

Do 23, linia 1-a:
Warunkowo.

Do 23, linia 3-cia:
Rurki drenowe warunkowo.

Do 25: Rurki drenowe warunkowo.
Też i do zendrówek.

Do 28: Rurki drenowe warunkowo.

Do 29, linia 2-ga:
Rurki drenowe warunkowo.

Memoryał Dyrekcyi

w sprawie zamierzonych reform oraz rozszerzenia zakresu działalności krajowego Związku przemysłowego.

Zakres działania krajowego Związku przemysłowego obejmuje dwa następujące kierunki:

A) Dział organizacyjno-produkcyjny i

B) Dział handlowy.

Oba te kierunki zmierzają różnymi drogami do wspólnego celu, którym jest popieranie zdrowego rozwoju przemysłu rodzimego, w szczególności przemysłu domowego, rękodzielniczego i artystycznego.

A) Przez organizację produkcji służy Związek bezpośrednio powyższemu celowi i spełnia zadanie swe przez udzielanie interesowanym pomocy i informacji, po części zaś przez prowadzenie produkcji we własnej administracji lub na rachunek własny.

Dział ten wymaga wielkiego nakładu pracy i znacznego aparatu biurowego, z natury zaś swojej może przynosić Związkowi na razie tylko moralne zadowolenie spełnionego obowiązku. Ponieważ przytem praktyka wykazała, że program pracy, ujęty w tak szerokie ramy, przy obecnym stanie przemysłu domowego, rękodzielniczego i artystycznego, przekracza siły pojedynczej instytucji, przeto w zasadzie ma Związek zamiar ograniczyć opiekuńczą i organizacyjną działalność swą do trzech tylko działów, a mianowicie: **koszykarstwa, kuśnierstwa i tkactwa.**

1. Najpoważniejszą gałęzią przemysłu domowego, którą Związek od chwili powstania swego najgorliwiej się zajmował i dotąd o nią się troszczy i dla której organizacji największe poniósł ofiary, jest **koszykarstwo.** Jest to bowiem jedyny może przemysł domowy, który ma w kraju dostateczne zapasy najlepszej jakości surowca tj. wikliny, a dla którego konkurencja fabryczna nie istnieje wcale. Przemysł ten, należycie zorganizowany, może stać się źródłem zarobku szerokich mas ludności i przyczynić się znacznie do podniesienia dobrobytu kraju. Koszykarstwo nasze ma nie tylko zapewniony zbyt w kraju, ale stanowi nadto artykuł eksportu, który powinien stać się masowym.

W ciągu kilkuletniej pracy w tym dziale wydoskonaliśmy o tyle niektóre artykuły eksportowe, że nie tylko odpowiadają wymaganiom rynków zagranicznych, ale zdobyły sobie nawet pierwszorzędną markę. Przez Wiedeń i Londyn wprowadziliśmy nasze wyroby koszykarskie na rynek zagraniczny i ściągnęliśmy do kraju tamtejszych kupców i agentów, którzy nawiązywali z producentami naszymi stosunki bezpośrednie, a nawet zakontraktowali poważniejsze dostawy, jak w Albigowie i Wązownicy. Jakkolwiek zatem Związek nie interweniował bezpośrednio przy tych transakcjach, to jednak pośrednio był ich inicjatorem. Nadto akcja Związku spowodowała,

że w roku 1905 wywóz surowego materiału za granicę wzrósł o przeszło kilkadziesiąt tysięcy koron, przez co znaczne odnieśli korzyści zarówno właściciele wikliny, jak zajęci przy jej obrabianiu robotnicy.

Pierwsze próby eksportu przekonały nas z drugiej strony, że na masowe dostawy kraj nie jest jeszcze przygotowany i że trzeba przedewszystkiem

a) **zorganizować** na wzór Rudnika **kilka pracowni** koszykarskich w różnych okolicach kraju, posiadających odpowiednie siły robocze i dostatek materiału surowego;
b) stworzyć **magazyn** na skład gotowych wyrobów koszykarskich do eksportu przeznaczonych.

Tą myślą kierowani, stworzyliśmy pierwszą pracownię dla wyrobu na eksport **w Nieznanowicach** koło Niegowici, gdzie na pierwsze wezwanie stanęło 40 robotników ze wsi okolicznych i po dziś dzień w pracowni tej robią najlepsze artykuły eksportowe, jak kosze podróżne, kufry i walizki. Niestety brak odpowiedniego kapitału obrotowego na zakupno materiału surowego i zapłatę robotników nie pozwolił nam rozwinąć pracowni tej do takich rozmiarów, jak to było możliwe i konieczne.

Obecnie oddał nam Wysoki Wydział krajowy organizację podobnej pracowni **w Wielowsi**, gdzie przy odpowiednich funduszach możnaby całą ludność miejscową zająć koszykarstwem.

Wszelkie warunki dla stworzenia pracowni takich mają także **Chyszewice i Milczyce** koło Rudek, wreszcie **Warzyce** koło Jasła.

Dla rozwinięcia eksportu koszykarskiego na szerszą skalę mamy zatem nabyte doświadczenie, mamy wyszkolonych robotników, mamy plany organizacji miejscowych, mamy wreszcie zapewniony zbyt za granicą, brak nam tylko odpowiednich funduszy.

2 **Kuśnierstwo**, niegdyś żywotną gałąź przemysłu domowego, znajdowało się w chwili powstania Związku w zupełnym zaniku. Jedynie **Tyśmienica** posiadała jeszcze organizację wytwórczą pod firmą Towarzystwa kuśnierzy i białoskórników, które skutkiem niesnasek narodowych prowadziło suchotniczy żywot, zwłaszcza, że cała działalność towarzystwa ograniczała się do sporadycznej produkcji dla jarmarków. W r. 1899 podjęliśmy się reorganizacji tego towarzystwa tak pod względem ustroju samego zarządu, jak również pod względem ulepszenia produkcji tj. wyprawy skór, farbowania i konfekcyonowania futer długich niekrytych i krótkich krytych. Nadto obok kuśnierzy zorganizowaliśmy **krawców** do podbijania futer krytych, tudzież **czapkarzy**, aby i te roboty odebrać dostawcom pozakrajowym. Po dokonanej pomyślnie reorganizacji udało się nam uzyskać dla towarzystwa dostawę kozuchów w pierwszym roku dla dyrekcji kolejowej we Lwowie. Już w roku następnym otrzymaliśmy dla dyrekcji kolejowej w Stanisławowie dostawę nietylko kozuchów, ale i czapek. Wreszcie w r. 1901 otrzymaliśmy dostawę tych samych artykułów dla dyrekcji kolei w Krakowie. Obecnie mamy przeto dostawę czapek i kozuchów dla wszystkich trzech dyrekcji kolejowych w kraju. To też gdy początkowo pracowało w towarzystwie zaledwie 9 kuśnierzy, to obecnie zajętych jest przeszło 80 rodzin przy kozuchach, 6 rodzin przy konfekcji i 8 rodzin przy czapkarstwie. Za przeciąg 6 lat naszej interwencji wyniosła produkcja Tyśmienicy 405.820 koron, a w r. z. osiągnęła blisko 80.000 koron.

Gdyby przemysł kuśnierski był należycie zorganizowany, do czego potrzeba odpowiedniego kapitału, możnaby ubiegać się o dostawy dla artylerji, dla żandarmeryi, magistratów, policji, służby tramwajowej i t. p., a najważniejsze byłoby uzyskanie dostawy dla sieci kolei północnej, co byłoby do osiągnięcia w razie jej upaństwowienia. Przy takim rozszerzeniu zbytu należałoby zorganizować przemysł kuśnierski także w innych okolicach kraju, gdzie z dawien dawna całe miasteczka, wsie i osady trudniły się kuśnierstwem i gdzie tradycya przemysłu tego jeszcze nie całkiem wygasła. Z licznych miejscowości takich wymienimy przedewszystkiem **Stary Sącz**, gdzie żyje przeszło kilkadziesiąt rodzin kuśnierskich. Stary Sącz należałoby zorganizować dla objęcia dostaw dla kolei północnej, gdyż ma najlepsze dla tej dostawy geograficzne położenie.

Od 2 lat domagają się kuśnierze **w Rohatynie**, zachęceni przykładem Tyśmienicy, abyśmy wzięli ich w opiekę, zorganizowali i pomogli do uzyskania dostawowych robót, a jest ich kilkuset niemal bez zajęcia i warunków do życia, bowiem produkcja ich jest sporadyczna, od jarmarku do jarmarku.

Chcąc przemysł kuśnierski należycie podźwignąć, należałoby również zająć się udoskonaleniem produkcji stosownie do nowoczesnych potrzeb, zwłaszcza co do wyprawy różnorodnych skór i farbowania safianów, sprowadzanych do nas dotąd z poza

kraju. Cały ten plan nie byłby trudny do zrealizowania, gdybyśmy rozporządzali odpowiednimi środkami finansowymi, bez których wszelka akcja jest niemożliwa.

3. Trzecią gałęzią przemysłu domowego, objętego programem pracy naszej, jest **tkactwo**.

Niegdyś w przemyśle tym pracowało w kraju naszym około 15.000 tkaczy, dzisiaj zaś przemysł tkacki ogranicza się z wyjątkiem Korczyny do szkół i do domowej produkcji na własne potrzeby różnych okolic kraju. A jednak, jak dowodzi przykład Holandii, ręczne tkactwo ma rację bytu, lecz brak mu u nas tylko organizacji wytwórczej i handlowej.

Związek wychodził zawsze z tego podwójnego założenia, że gdzie są po temu warunki, tam należy stworzyć fabryczny przemysł tkacki, w pozostałych jednak gniazdach tkackich należy użyć wszelkich środków, aby nie dać upaść przemysłowi ręcznemu.

To też za inicjatywą Związku i przy jego współudziale został opracowany kosztorys **mechanicznej fabryki tkanin lnianych w Krośnie i tkanin bawełnianych w Andrychowie**. Ponieważ dla wprowadzenia w czyn tych projektów potrzeba było stosunkowo znacznych kapitałów, przeto w następstwie pracował Związek nad tem, aby dla obu tych przedsiębiorstw pozyskać odpowiednie konsorcya. Zabiegi Związku nie były bezowocne, gdyż tkalnia mechaniczna w Krośnie zostanie już lada dzień w ruch puszczona, a dla stworzenia fabryki tkanin bawełnianych w Andrychowie istnieją 2 konsorcya, z których jedno za inicjatywą Związku zostało stworzone.

Niezależnie od powyższej akcji pracował Związek na korzyść tkactwa ręcznego, podtrzymując je handlowo z bardzo dodatnim rezultatem przez detaliczną sprzedaż w Bazarach i przez uzyskiwanie dostaw. To też w ostatnich latach upadek tkactwa ręcznego nie tylko został powstrzymany, ale daje się nawet zauważyć widoczny wzrost produkcji.

W kierunku organizacji produkcji i zogniskowania rozrzuconych po kraju centrów wytwórczych przedsiębrał Związek przez memoriały, ankiety i t. p., różnorodne próby i usiłowania, które zawsze rozbijały się o brak odpowiedniego kapitału.

Że jedyną przeszkodą organizacji u nas przemysłu tkackiego stanowi brak kapitału, wskazuje na to okoliczność, że w jedynym wypadku, w którym Związek spotkał się z pomocą finansową, rezultaty pracy naszej przeszły najoptymistyczniejsze oczekiwania.

W Wilamowicach, leżących na zachodnich kresach Galicyi, najbiedniejszą ludność miasteczka tego stanowią tkacze. Dla przyścia z pomocą ludności i podniesienia przemysłu tkackiego założył tam Wysoki Wydział krajowy krajową szkołę tkacką, przy której zawiązało się towarzystwo produkcyjne. Gdy po kilku latach towarzystwo tkackie, straciwszy kapitał zakładowy, nie tylko przemysłu tkackiego nie podtrzymało, ale go niemal do reszty zabiło. Wysoki Wydział krajowy, dbały o ten przemysł, oddał Związkowi, jako Agencji swej, organizacją tkactwa w Wilamowicach, przeznaczając na ten cel 10.000 koron pożyczki.

Jaki był rezultat interwencji naszej, jest rzeczą powszechnie wiadomą. Zastaaliśmy 6 warsztatów czynnych poza szkołą, a już w pierwszym roku zmontowaliśmy 30 nowych i stałą zajęliśmy pracą, zaś gdy produkcja za najlepszych czasów towarzystwa tkackiego wynosiła zaledwie 6.000 koron, to już w pierwszym roku administracji naszej dosięgła 14.000 koron. W roku następnym t. j. 1905 ilość stale zajętych krosien wzrosła do 45 z produkcją roczną 24.555 koron netto. Równocześnie podniosła się ilość zajętych w szkole warsztatów z 8 na 16. Wprawdzie, bezwzględnie rzecz biorąc, wzrost ten nie jest może wielki. Gdy się jednak zważy że, z wyjątkiem kilku zaledwie, trzeba było wszystkie krosna na nowo montować i ulepszać, że trzeba było tkaczy, zniechęconych małymi dotychczas zarobkami, na nowo do przemysłu tego zachęcić, to wzrost ten w przeciągu niespełna 2 lat okaże się znaczny, a w każdym razie świadczy, że tkactwo ręczne jest zdolne do rozwoju. Że tak jest w istocie dowodzi tego ten zaścianek tkaczy, którzy dzisiaj czekają z upragnieniem, aby przyść im z pomocą dla ulepszenia starych lub sprawienia nowych krosien, a podań takich mamy 60 niezafatwionych.

Ważnym momentem w naszej pracy organizacyjnej w Wilamowicach była okoliczność, żeśmy produkcję **wyspecjalizowali** w kierunku wyrobu wyłącznie samych płócien tylko, od najgrubszych do najcieńszych, z pominięciem bielizny stołowej i adamaszków, i tę tylko produkcję staraliśmy się doskonalić i forsować. Miało to ten skutek, że dzisiaj płótna wilamowickie zdobyły sobie w kraju pierwszorzędną markę, co niezmiernie zbyt nam ułatwia. Konstatując to, niezapominamy wszakże, iż dla należytego podnie-

sienia i rozwinięcia tkactwa ręcznego w Wilamowicach jest jeszcze wiele ponadto do zrobienia. Przedewszystkiem więc zachodzi potrzeba znacznego **pomnożenia** ilości czynnych **krosien**. Następnie trzeba dać Wilamowicom **magiel kalandrowy**, którego brak nie tylko podraża, ale wprost hamuje produkcję. Wreszcie należy sprawić **kilka** nowych **snowadeł** i zaprowadzić wspólną **greplarnię**, aby podnieść produktyjność miejscowej pracy roboczej. W samych przeto Wilamowicach mamy do spełnienia cały szereg zadań, do których przystąpić nie możemy, posiadając na ten cel zaledwie 10.000 kor. pożyczki funduszu przemysłowego. A przecież to, co udało się nam osiągnąć w Wilamowicach, można i należałoby zrobić także w innych centrach tkackich. Podobnej organizacji np. domaga się **Rychwałd**, z chwilą, gdy szkoła zostanie stamtąd przeniesiona. Związek widzi potrzebę stworzenia tam kooperatywy wytwórczej, której dostarczałby surowego materiału, a natomiast objąłby wyłączną sprzedaż jej wyrobów. Na podobną organizację czeka od lat kilku **Komarno**, nie tak dawno jeszcze bardzo ruchliwe ognisko tkackie. W Komarnie i okolicy jest przeszło 400 warsztatów tkackich, przeważnie nieczynnych, a tamtejsza ludność potrzebuje zarobku, pomocy i opieki. Robotnik jest tam tani i zadowolonyby się skromnym zarobkiem, byle tylko pozostać przy swej zagrodzie i uniknąć tułaczki po świecie. Kraj zaskarbiłby sobie wdzięczność ludności tamtejszej, gdyby przyszedł z pomocą zorganizowaniu przemysłu tkackiego. Do pracy tej staniemy chętnie na pierwsze wezwanie kraju z szczegółowym planem akcji, ułożonym na podstawie przeprowadzonych na miejscu badań ale musimy mieć zapewnione finansowe poparcie.

B) Działalność handlowa Związku odbywa się przez 3 następujące działy: agencję handlową Wydziału krajowego, bazyry krajowe i interes agencyjny.

1. Agencja handlowa Wydziału krajowego spełnia wspólne cele Związku przez informowanie pod względem handlowym krajowych szkół zawodowych i towarzystw wytwórczych przez wykonywanie nadzoru handlowego nad ich produkcją, przez wyszukiwanie najlepszych źródeł zakupna potrzebnych do produkcji materiałów surowych i najkorzystniejszych miejsc zbytu dla ich wyrobów, przez ułatwianie sprzedaży czy to w drodze dostaw do kupców lub instytucji publicznych, czy też w drodze organizacji eksportu, wydawania cenników i t. p.

Na koszt organizacji produkcji oraz agencji handlowej Wydziału krajowego, które w ostatnim roku, oprócz kosztów połączonych z utrzymaniem biura, wynosiły 22.485 koron, przeznacza kraj odpowiednią subwencję.

2. Bazary służą wspólnemu celowi przez umożliwianie sprzedaży takich zwłaszcza wyrobów krajowych, które, wskutek sporadyczności ich produkcji, nie nadają się do handlu hurtownego lub dostaw publicznych, w szczególności zaś umożliwiają Związkowi spełnienie jednej z funkcji agencji handlowej Wydziału krajowego przez sprzedaż wyrobów szkół zawodowych.

Bazary, jako przedsiębiorstwa czysto handlowe, powinny się opłacać. W praktyce tak jednak nie jest, a przynajmniej nie w zupełności. Na podstawie zamknięć 3 lat ostatnich dają się bazary podzielić na dwie grupy: bilansowo aktywnych i bilansowo pasywnych. Do pierwszych należą bazary we Lwowie i Krakowie, do drugiej — w Wiedniu, Nowym Sączu i Przemyślu. Nie biorąc w rachubę kosztów administracji ogólnej, wspólnej dla wszystkich agend Związku, pasywne bazary dały w ostatnich 3 latach następujące straty:

Bazar wiedeński	K 11.022:29
„ nowosądecki	„ 10.708:62
„ przemyski	„ 4.405:12
nadto na dłużnikach bazarowych stracono „	7.462 03
<hr/>	
Razem	K 33.598 06

3. Interes agencyjny ma za zadanie pośredniczyć przez agentów podróżujących między wytwórcą krajowych a kupcem. Koszta pośrednictwa powinny być pokrywane w całości z prowizji płaconej przez producentów. Faktycznie tak się nie działo i interes agencyjny przez czas trzechletniego istnienia swego przyniósł K 10.543:04 niedoboru nie licząc kosztów wspólnej administracji ogólnej.

Jeżeli zatem zestawimy razem straty ostatnich 3 lat pasywnych bazarów w kwocie	K 33 598·06
i interesu agencyjnego	„ 10.543 04
to otrzymamy razem	K 44.141·10
a ponieważ ogólna strata wynosiła	„ 42.343·59
przezo na zysk innych działów przypada	K 1.797·51

Jakkolwiek ze stanowiska interesów przemysłu krajowego straty te nie były nieproduktywne, to jednak z punktu widzenia finansowej sanacji Związku zwinięcie pasywnych bazarów i odpowiednia reforma interesu agencyjnego jest bezwarunkowo wskazana, a przy takim zwężeniu zakresu działania Związku nietylko odpadną powyżej wykazane straty, ale także koszty administracji ogólnej ulegną odpowiedniej redukcji. Reformy te częściowo już zostały przeprowadzone przez zwinięcie bazarów w Wiedniu i Nowym Sączu oraz posady korespondenta, w toku zaś jest zwinięcie posady jednego dyrektora. Bazaru przemysłowego, oraz przeprowadzenie całego szeregu oszczędności budżetowych. Jeszcze dalsza redukcja kosztów administracyjnych zostanie osiągnięta przez zmienienie lokalu Bazaru lwowskiego, gdyż obecny lokal w stosunku do obrotu okazał się za kosztowny. Sposobność ku temu właśnie się teraz nadarzyła, bo jakkolwiek kontrakt najmu Bazaru lwowskiego został zawarty do końca roku 1909, to jednak wskutek zmiany właściciela domu został od 1. sierpnia b. r. wypowiedziany, a Bazar lwowski zostaje przeniesiony na ulicę Akademicką do lokalu o blisko 10.000 koron w stosunku rocznym tanszego.

Gdyby Związek rozporządzał odpowiednim kapitałem obrotowym, to mógłby nadto, odnośnie do bazarów, osiągnąć lepsze rezultaty przez przejście od kosztownego i uciążliwego systemu przyjmowania towarów do komisowej sprzedaży, do zakupna na rachunek własny, co obecnie w zbyt małej mierze może być stosowane. Korzyści takiej zmiany systemu byłyby następujące:

1. Towary byłyby kupowane znacznie taniej.

2. Zysk ze sprzedaży byłby wyższy i obroty znaczniejsze, a więc popularyzacja wyrobów krajowych większa.

3. Dobór towarów byłby odpowiedniejszy, przezo także sama produkcja dostosowana więcej do wymagań konsumcyi.

4. Manipulacya i rachunkowość byłyby prostsze, a przez to administracya tańsza.

Dla stopniowej realizacji tego celu powinienby Związek rozporządzać kapitałem około 100.000 koron. Szacując różnicę ceny nabycia między towarem komisowym a własnym w przecięciu tylko na 8%, a nie wątpimy, że wyniosłaby znacznie więcej, zaś oprocentowanie kapitału po 3%, fo pozostaje na korzyść Związku różnica 5%, dająca na kapitale 100 000 koron około 5.000 koron oszczędności, nie licząc zysku na uproszczeniu manipulacyi.

Rozporządzając odpowiednim kapitałem obrotowym, mógłby Związek osiągnąć znaczne korzyści także w zakresie organizacyi produkcji, potrzebę zaś takiego kapitału mieliśmy powyżej sposobność z innego punktu widzenia uzasadnić.

Zapotrzebowanie kapitału dla produkcji tkackiej w Wilamowicach pokrywa Związek częścią pożyczką z funduszu przemysłowego w wysokości 10.000 koron, nadwyżkę zaś, która w roku ubiegłym przenosiła drugie 10.000 koron, czerpie z kredytu bankowego. W roku bieżącym produkcya wilamowicka już się znacznie wzmożła a mamy na widoku nowe poważne dostawy. Uwzględniając nadto potrzebę niezbędnych reform, niedobór kapitału obrotowego, o ile już dzisiaj możemy przewidzieć, wzrośnie do kwoty około 30.000 koron. Gdyby kwotę tę uzyskał Związek na 3%, to oszczędność wydatków na procentach przy obecnej stopie bankowej 6%, wyniosłaby 3%, co dałoby Związkowi około 900 koron zysku. Równocześnie jednak, rozporządzając odpowiednią gotówką w odpowiednim czasie, mógłby Związek przy zakupnie przędzy korzystać ze skonta kasowego, które minimalnie wynosi 2%, co dałoby dalszych 600 koron, razem przezo 1.500 koron zysku. Oszczędność faktycznie byłaby jednak większa, gdyż przy odpowiednich środkach mógłby Związek wyzyskiwać konjunkturę handlową przy zakupie przędzy, czego w rachubę nie bierzemy, jako szansę zysku, która, dopokąd nie została zrealizowana, nie daje się wyrazić w cyfrach.

W interesie kuśnierskim był Związek w r. 1905 zaangażowany kwotą około 50.000 koron, które czerpał wyłącznie z kredytu bankowego przy stopie 6%. Wskutek wzrostu produkcji suma potrzebnego w tym roku kapitału obrotowego dosięgnie przy-

puszczalnie 70.000 koron. Jeżeli fundusz ten otrzyma Związek na 3%, to oszczędność wydatków wyniesie przeszło 2.000 koron, nie licząc jak wyżej możliwości wyzyskania sprzyjającej konjunktury handlowej.

Zestawiając razem powyższe cyfry, otrzymamy następujące zapotrzebowanie kapitału, niezbędnego już przy dzisiejszym stanie interesów Związku:

na fundusz obrotowy bazarów	K	100.000.—
„ produkcję tkacką w Wilamowicach	„	30.000.—
„ kuśnierstwo w Tyśmienicy	„	70.000.—
co czyni razem	K	200.000.—

Powyższe 200.000 koron kapitału przyniosłyby Związkowi w postaci wzrostu czystego zysku:

na bazarach krajowych	K	5.000.—
„ produkcji tkackiej w Wilamowicach	„	1.500.—
„ kuśnierstwie w Tyśmienicy	„	2.000.—
razem minimalnie	K	8.500.—

przyczem należy uwzględnić, że zysk ten osiągnąłby Związek nie tylko bez rozszerzenia ram działalności swej, ale nawet w połączeniu ze znacznym uproszczeniem manipulacji i zmniejszeniem kosztów administracji ogólnej.

Tego zmniejszenia kosztów administracji ogólnej możemy jednak nie brać w rachubę, gdyż jak to powyżej wyjaśniliśmy, przed Związkiem stoją dwa pilne zadania, których spełnienie wymagać będzie dalszego nakładu pracy i kapitału. Zadaniem temi są:

1. Zorganizowanie interesu koszykarskiego;
2. Objęcie produkcji tkackiej w Rychwałdzie.

Obie te sprawy dojrzały już do pomyślnego rozwiązania, za najpilniejszą jednak, bo najżywotniejszą, uważamy sprawę koszykarską.

Interesów koszykarskich na większą skalę nie robił Związek w ostatnich dwóch latach, ponieważ cały kredyt bankowy miał już przez inne agendy wyczerpany. Gdybyśmy jednak rozporządzali odpowiednim kapitałem obrotowym, na początek przynajmniej na wysokość 60.000 koron, moglibyśmy zatrudnić w Nieznanowicach i Wielowsi na razie po 40 robotników. Tych 80 robotników w czasie 8 miesięcy roboczych może wyrobić co najmniej 12.000 koszy podręcznych wartości 80 do 90.000 koron. Produkcja taka wymagałaby około 12 wagonów wikliny korowanej przybliżonej wartości 30.000 K. Ponieważ towar trzeba by zadatkować do wysokości najmniej 50%, co wyniosłoby około 50.000 koron, przeto po potrąceniu wartości danego przez nas surowego materiału, należałoby wyłożyć w formie zapłaty robocizny lub zadatków za towar gotowy, dalszych 20.000 koron. Wydatki na frachty, koszt utrzymania odpowiedniego magazynu, do którego byłyby dostarczane kosze w miarę ich wyrobu, portorya, druki, manipulację i t. p. nie przeniosłoby 10.000 koron. W ten sposób zapotrzebowanie kapitału na interes koszykarski byłoby na początek następujące:

na zakupno surowego materiału	K	30.000.—
„ zadatkowanie towaru względnie robociznę	„	20.000.—
„ wydatki administracyjne	„	10.000.—
czyli razem jak wyżej podano	K	60.000.—

Wyprodukowany towar w ilości 12.000 koszy podręcznych, przedstawiający minimalną wartość 80.000 koron dałby się spieniężyć za gotówkę z zyskiem najmniej 8%, co stanowi 6.400 koron zysku brutto. Ponieważ oprocentowanie włożonego kapitału przy stopie 3% kosztowałoby 1.800 koron, przeto na korzyść Związku pozostałaby nadwyżka, wynosząca przeszło 4.000 koron.

Jeszcze korzystniej dałby się postawić interes koszykarski, gdyby go Związek oparł na przeróbce własnej wikliny. W roku przyszłym mógłby Związek gotówkę, preeliminowaną na zakupno 12 wagonów gotowej wikliny, obrócić na dzierżawę plantacji wiklinowych. Korzyść tego rodzaju transakcji uwidacznia następująca kalkulacja.

Będąca wyżej w mowie ilość 12 wagonów łoziny korowanej można uzyskać przy średnim urodzaju ze zbioru najwyżej 60 morgów plantacji. Morg takiej plantacji można wydzierżawić za 70 do 80 koron, cięcie i korowanie kosztuje 200 do 240 kor. od morga, sortowanie — 60 koron. Razem daje to maksymalnie 380 koron od morga, co przy

60 morgach stanowi wydatek	K 22.800.—
dowóz do kolei 120 furmanek po 10 koron	„ 1.200.—
wynajem magazynu i manipulacja	„ 1.000.—
transport koleją do miejsc produkcji	„ 1.000.—
	<u>K 26.000.—</u>

czyli, że na 12 wagonach wikliny własnej można zaoszczędzić około 4.000 koron.

Ponieważ, jak wyżej wspomnieliśmy, Wysoki Wydział krajowy zamierza szkołę tkacką z Rychwałdu przenieść do Żywca, a nam powierzyć opiekę i administrację nad tamtejszymi tkaczami, czego w imieniu ludności miejscowej również p. poseł Szwed od nas się domaga, przeto chcąc życzeniom tym zadość uczynić, musielibyśmy również na ten cel rozporządzać odpowiednim fundszem obrotowym. Bezpośrednich danych odnoszących się do produkcji tkackiej w Rychwałdzie, nie posiadamy. Opierając się jednak na analogicznych całkiem stosunkach produkcji tkackiej w Wilamowicach, możemy w okrągłych cyfrach przyjęć za podstawę kalkulacji następujące zapotrzebowanie gotówki:

na zakupno prędy i narzędzi	K 28.000.—
„ robocizną i administrację	„ 12 000.—
razem około	<u>K 40.000.—</u>

Ponieważ na produkcji tkackiej można osiągnąć nawet przy interesach dostawowych około 10% zysku, a normalnie zysk bywa wyższy, a ponieważ z drugiej strony kapitał użyty do produkcji kosztowałby Związek 3%, przeto nadwyżka na korzyść Związku wynosiłaby około 7%, czyli przeszło 2.500 koron. Efektywnie rezultat byłby lepszy, a to z następujących powodów:

a) robotnik w Rychwałdzie jest tańszy, niż w Wilamowicach;

b) rozporządzając dwoma centrami produkcji, moglibyśmy zaprowadzić taki podział pracy, przy którym wskutek dalszej specjalizacji produkcji, dałaby się z czasem podnieść wydajność pracy robotniczej zarówno w Rychwałdzie, jak w Wilamowicach.

Stworzenie interesu koszykarskiego, opartego o Nieznanowice i Wielowieś oraz objęcie produkcji tkackiej w Rychwałdzie, wymagałoby niezaprzeczenie nowego nakładu pracy i to znacznego, jak również miałoby za skutek odpowiednie zwiększenie kosztów administracji ogólnej. Jeżeli jednak uwzględnimy, że dla przeprowadzenia tych zadań postanowił Związek zredukować ilość bazarów do dwóch i zreformować należycie interes agencyjny, to suma czynności nie tylko nie wzrośnie, lecz raczej się obniży, a koszta administracji centralnej nie powinny w rezultacie się podnieść.

Sumując powyższe szczegóły, otrzymamy następujące zestawienie:

	Potrzebny kapitał	Zysk
Bazary	K 100.000.—	K 5.000.—
Tkactwo w Wilamowicach	„ 30.000.—	„ 1.500.—
Kuśnierstwo w Tyśmienicy	„ 70.000.—	„ 2.000.—
Interes koszykarski	„ 60.000.—	„ 3.000.—
„ łożinowy	„ —	„ 4.000.—
Tkactwo w Rychwałdzie	„ 40.000.—	„ 2.500.—
	<u>K 300.000.—</u>	<u>K 18.000.—</u>

co odpowiada oprocentowaniu włożonego kapitału po 6%.

W zarysie powyższym wychodziliśmy z założenia, że rozszerzenie zakresu działania Związku ma odbywać się sukcesywnie. Bezpośrednio potrzebuje Związek kredytu w wysokości 200.000 koron na zaspokojenie już istniejących potrzeb bazarów, produkcji, tkackiej w Wilamowicach i interesu kuśnierskiego w Tyśmienicy. Dalsze 100.000 koron potrzebne są Związkowi na zorganizowanie dojrzałego już interesu koszykarskiego i dla objęcia produkcji tkackiej w Rychwałdzie. Dopiero po zrealizowaniu tych zadań, które wypełnią Związkowi co najmniej najbliższy rok pracy, będzie mógł Związek przejść do dalszych zadań, jak reaktywowanie produkcji tkackiej w Komarnie, zorganizowanie kuśnierstwa w Rohatynie i Starym Sączu i t. p. W miarę pomyślnego spełnienia jednego zadania, będzie mógł Związek przystępować do pracy nad następnymi. Sądzymy, że na razie byłoby przedwczesne wchodzić w odnośne szczegóły, bo plan, wypracowany na zbyt odległą metę, nie mógłby dawać rękojmi ścisłej realizacji.

Kończąc na tem wyjaśnienia nasze, nie możemy nie zrobić jeszcze jednej uwagi.

Na posiedzeniu ankiety z dnia 26. kwietnia b. r. była podniesiona z miarodajnej strony wątpliwość, co do bezpieczeństwa powierzyć się mających Związkowi funduszów. Zaznaczamy przeto, że jakkolwiek nie jesteśmy w możności dania materialnej ewikcyi, to możemy natomiast powołać się na fakt, że mimo poniesionych w ostatnich latach strat, które majątek Związku zmniejszyły o przeszło 50.000 koron, Związek wywiązywał się zawsze z przyjętych zobowiązań i jeszcze ani razu nietylko weksel, ale jakakolwiek pretensya płynna nie została przeciw Związkowi zaskarżona. Tem więcej przeto będzie Związek dawał gwarancyę względnej pewności lokacyi kapitału, gdy po całkowitem umorzeniu strat w myśl uchwały Walnego Zgromadzenia z 22. maja r. b. i po przeprowadzonej reorganizacyi, nietylko źródła niedoborów zostaną usunięte, ale według powyższego zestawienia otworzy się Związkowi speranda dość pokaźnych zysków.

Lwów, dnia 25. czerwca 1906 r.

Krajowy Związek Przemysłowy

Stow. zarejestr. z ogr. poręką.

Sprawozdanie

o badaniach przedsięwziętych nad wygotowaniem planu systematycznej akcji finansowej kraju w granicach dotychczasowej dotacyi funduszu przemysłowego i o badaniach, przedsięwziętych nad sposobami, jakimi dałoby się wdrożyć większą akcyę celem powołania do życia wielkiego przemysłu i skłonienia obcych przemysłowców do zakładania filii w naszym kraju.

Uchwały Wysokiego Sejmu z 12. listopada 1904 opiewały :

1. Poleca się Wydziałowi krajowemu, aby przy pomocy krajowej Komisji dla spraw przemysłowych wygotował plan systematycznej akcji finansowej kraju w granicach dotychczasowej dotacyi funduszu przemysłowego, w którejby, obok zaspakajania potrzeb samodzielnie zgłaszających się przemysłowców, przeznaczono wydatną pomoc na planowe powołanie do życia gałęzi przemysłu potrzebnych, a możliwych w kraju.

2. Poleca się Wydziałowi krajowemu, aby przy pomocy krajowej Komisji dla spraw przemysłowych, oraz po przesłuchaniu centralnego Związku galicyjskiego przemysłu fabrycznego we Lwowie, przeprowadził badania, jakimi sposobami dałoby się wdrożyć większą akcyę, celem powołania do życia wielkiego przemysłu, skłonienia większych przemysłowców z poza granic kraju (przedewszystkiem z innych dzielnic, w których rozszerzył się przemysł), ażeby zakładali filie przemysłowe, lub przenieść chcieli swoje fabryki do Galicyi. O ile akcyja ta przekraczałaby kompetencye i środki, jakie Wydział krajowy ma już dzisiaj do dyspozycyi, winien Wydział krajowy przedłożyć wnioski na najbliższą sesyę sejmową“.

Co do obu tych poleceń, będących ze sobą w bardzo ścisłym związku, zasięgnęła komisya opinii Centralnego Związku gal. przemysłu fabrycznego we Lwowie i zastanawiała się nad niemi na posiedzeniach komitetu przemysłowego.

Przy tych badaniach posługiwano się jako materiałami: opinią Centralnego Związku galicyjskiego przemysłu fabrycznego, memoryałem Towarzystwa politechnicznego we Lwowie w sprawie podniesienia przemysłu krajowego, sprawozdaniem o obrotach funduszu przemysłowego w czasie od r. 1887 do 1904, oraz zasadami udzielania pożyczek z krajowego funduszu przemysłowego, któremi komitet przemysłowy dotychczas się kierował.

Oba polecenia Wysokiego Sejmu, jako już zaznaczono, stoją ze sobą w tak ścisłym związku, że musiało się je łącznie traktować. Należało zatem zastanowić się przedewszystkiem, czy w obecnych warunkach wdrożenie akcji na szerszą skalę celem stworzenia wielkiego przemysłu jest możliwem i w jaki się to sposób stać ma, a wtedy odpadłyby badania nad wygotowaniem planu systematycznej akcji finansowej w granicach dotychczasowej dotacyi.

Badania w tym kierunku przedsięwzięte, po wysłuchaniu opinii Centralnego Związku galicyjskiego przemysłu fabrycznego, wykazały, jako już referent Komitetu przemysłowego w odnośnym sprawozdaniu przedstawił, że nie jest wskazanem:

- a) by kraj brał udział finansowy w przedsiębiorstwach i w ich sanowaniu;
- b) by kraj prowadził politykę agitacyjną, zachęcającą w kierunku zakładania nowych przedsiębiorstw i że inicjatywę należy pozostawić jednostkom;
- c) by kraj inwestował sumy w nowe środki komunikacyjne i t. p., wyłącznie dla przemysłu przeznaczone. Natomiast wskazanem jest, by kraj udzielał głaszającym się przemysłowcom rad i pomocy w projektowaniu torów dojazdowych przemysłowych.

Dalej wykazał referent, że kraj nasz, nie będąc państwem samodzielnym, nie rozporządza ani takimi środkami, ani takimi siłami, aby cła ochronne, taryfy kolejowe i środki komunikacyjne, podatki i budżet dowolnie dla potrzeb przemysłu mógł kształtować.

Nadto dojść się musi do przekonania, że wobec potrzeb na cele oświaty, na melioracje, regulacje rzek, kanalizacje i t. d. kraj nasz obecnie nie byłby w stanie przeznaczyć kolosalnych sum, sięgających licznych milionów, na przeprowadzenie systematycznej planowej akcji na szerszą skalę, celem stworzenia w krótkim czasie wielkiego przemysłu. Wobec tego wysuwa się na plan pierwszy siłą faktów sprawa badań nad wygotowaniem planu systematycznej akcji finansowej kraju w granicach dotychczasowej dotacji funduszu przemysłowego. Badania w sprawie tej przedsiębrane musiały iść w dwu kierunkach, a mianowicie: po pierwsze w kierunku zbadania, co dotychczas kraj na polu popierania przemysłu zdziałał, a po drugie, czy wytyczne, któremi się przy tej akcji dotychczas kierowała Komisya przemysłowa, mają być zachowane, czy też zmienione lub uzupełnione.

Chcąc w tym kierunku uprzytomnić sobie dotychczasową akcję Komisji musimy choć po krótko przedstawić obroty funduszu przemysłow. za czas od 1887 do 1904.

Stały krajowy fundusz przemysłowy istnieje od 1 stycznia 1887. Funduszem tym dysponuje na wniosek krajowej komisji przemysłowej Wydział krajowy, a zarządza Bank krajowy.

Przed rokiem 1887 udzielał za czasów marszałkowania hr. Wodzickiego a zwłaszcza Mikołaja Zybkiewiczza, pożyczek przemysłowcom Wydział krajowy z ogólnych funduszy krajowych.

Pozostały z dniem 31. grudnia 1886 na 43 pożyczkach fundusz w kwocie 222.820 k. 16 h. przelany został do stałego funduszu przemysłowego; z tego przyszło do odpisania 68.928 k. 64 h., reszta weszła do krajowego funduszu przemysłowego w kwocie 153.891 k. 52 h. W ciągu lat 1887—1904 wpłynęło z rocznych dotacji budżetowych kraju 1,200.000 k., przyrost funduszu z odsetek po strąceniu strat i wydatków 284.160 k. 37 h., Bank krajowy zaliczył 204 801 k., razem wynosił kapitał obrotowy funduszu d. 31. grudnia 1904 r. 1,842.852 k. 89 h. i ulokowany był z końcem r. 1904 na 146 pożyczkach z resztującym kapitałem dłużnym 1,760.477 k. 89 h., w udziałach towarzystw przemysłowych 82.375 k., razem 1,842.852 k. 89 h.

W ciągu 18 lat istnienia tego funduszu, udzielono z niego 374 pożyczek w sumie 4,256.364 k. 5 h., stracono z pożyczek udzielonych przez Wydział krajowy kor. 68.928 h. 64, z pożyczek udzielonych przez Komisję przemysłową 33.687 k. 65 h., razem 102.616 k. 29 h., z pozostałych 4,153.747 k. 76 h., spłacono w tym czasie k. 2,393.269 h. 87, pozostaje na pożyczkach 1,760.447 k. 89 h.

Do wykazanych powyżej strat 102.616 k. 29 h. doliczyć należy stratę, którą fundusz przemysłowy poniósł na kupnie fabryki maszyn w Tarnowie 39.705 k. 55 h. i stratę na udziałach w przedsiębiorstwach przemysłowych 62.625 k. tak, że ogólna strata wynosi dotąd 204.946 k. 84 h., straciwszy stratę na przyjętych od Wydziału krajowego aktywach 68.928 k. 64 h., strata komisji: 136 018 k. 20 h., wydatki komisji w ciągu 18 lat i podatki 22.850 k. 44 h., razem 158.868 k. 64 h., dochód zaś z odsetek, dywidend i t. d. wynosi w 18 latach 443.029 k. 01 h. Przyrost funduszu z własnych wpływów 284.160 k. 37 h.

Na stan pożyczkowy z dnia 31. grudnia 1904 r., w 146 pożyczkach z kwotą 1,760.477 k. 89 h., wynosi zaległy kapitał w 20 pożyczkach 42.189 k. 03 h.; reszta 126 pożyczek nie ma żadnych zaległości w spłatach ratalnych.

W ciągu lat 18 udzielił fundusz przemysłowy: 67 pożyczek na przemysł tkacki w kwocie k. 564.400, 58 pożyczek na przemysł skórny 710.000 k. 16 h., 54 po

życzek na przemysł drzewny 421.900 k., 57 pożyczek na przemysł metalowy 755.843 k. 89 h, 29 pożyczek na przemysł ceramiczny 366.220 k., 109 pożyczek na różne gałęzie przemysłu 1,429.000 k. Razem 374 pożyczek w łącznej sumie 4,256.364 k. 05 h.

Oprócz tego brał udział fundusz przemysłowy w kapitale zakładowym niektórych przedsiębiorstw handlowo-przemysłowych, a mianowicie:

w galic. akcyjnym Towarzystwie handlowem k. 100.000, w akcyjnej garbarni w Rzeszowie k. 50.000, w akcyjnym Towarzystwie dla wyrobów tkackich i sukienniczych w Łańcucie k. 50 000, w spółce komandytowej Stryjeński i Sp. k. 20.000. Razem k. 220.000.

Zwróciło akcyjne towarzystwo handlowe k. 75.000, odpisano na akcyjnej garbarni k. 48.125, na Towarzystwie handlowem k. 14.500 (razem odpisano k. 137.625), zostaje k. 82.375.

Komisyja przemysłowa, uchwalając pożyczki z funduszu przemysłowego, bada każde przedsiębiorstwo przed udzieleniem pożyczki, a następnie w czasie trwania stosunku pożyczkowego, zwłaszcza od chwili ustanowienia osobnego referenta przemysłowego. lustruje peryodycznie te przedsiębiorstwa i przekonywa się, jaką korzyść przyniosła pożyczka krajowa.

Doświadczenie poucza, że przemysł, prowadzony przez jednostki, lepiej się rozwija, niż przemysł, oparty o organizację spółkową. Jest to jednak rzecz naturalna. Przemysł prowadzony siłami zbiorowemi, jest wyższym stopniem organizacji przemysłowej i potrzebuje dłuższej tradycji, znaczniejszych kapitałów i lepiej wyrobionych sił tak administracyjnych, jak i komercyalnych. Usiłowania zbiorowe są nadto wogóle w Austrii ogromnie utrudnione z powodu prawie dewastacyjnego obciążenia podatkowego. Spółka, obowiązana do składania rachunków publicznych, płacić musi nieraz 10 razy wyższy podatek, niż analogiczne przedsiębiorstwo prywatne, zatem rzecz staje się wręcz niemożliwą dla spółek początkujących, albo w okresie, w którym są na straty narażone, bo wtedy bezwzględna władza fiskalna powiększa tę stratę bezwzględnym wymiarem podatku w stosunku do kapitału zakładowego, nieraz w stratach, a zazwyczaj w inwestycjach zupełnie uwięzionego.

Badanie obrotów funduszu przemysłowego przekonuje, że krajowi zawdzięczają pomoc przedsiębiorstwa nietylko drobne, lecz i będące bardzo znacznemi i poważnemi placówkami wytwórstwa krajowego, a niektórymi z nich fundusz przemysłowy chlubić się może, że im dopomógł do tak pozytywnego rozwoju. Naturalnie, że w miarę wzrostu funduszu stosunek udzielanych pożyczek na cele przedsiębiorstw większych, w stosunku do początkowo liczniej popieranych drobnych pracowni, zmieniał się korzystnie, bo np. rok 1904 wykazuje, że udzielono ogółem 28 pożyczek na sumę 732.000 k., z czego na przemysł fabryczny 18 pożyczek na sumę 679.000 k., a na przemysł drobny rękodzielniczy 10 pożyczek na sumę 53.000 k.

Wobec tego, że przemysł krajowy w ostatnich czasach szybszem tempem się rozwija, jest komitet przemysłowy świadom, że niebawem fundusz przemysłowy okaże się za szczupłym, by sprostać zadaniu i że w chwili stosownej trzeba będzie apelować do budżetu krajowego, zwłaszcza, jeżeli chodzić będzie o zachęcenie przemysłowców obcych znaczniejszemi pożyczkami, ewentualnie nawet bezprocentowemi i na dłuższe czasokresy udzielanemi, aby swe zakłady do naszego kraju przesiedlali.

Zwrócić należy następnie uwagę także na postępowanie w normowaniu terminu spłaty pożyczek stosownie do warunków danej gałęzi przemysłu, wysokości sumy i celu na jaki pożyczka przeznaczoną została.

Dawniej udzielane były pożyczki przeważnie krótkoterminowe na 5, najwyżej 10 lat, podczas gdy obecnie nierzadko na 15, a nawet 20 lat się termin spłaty rozkłada. Spłata kapitału rozpoczyna się zwykle w rok lub później od chwili zrealizowania promesy, co jest również postępowaniem wobec praktyki dawniejszej.

Oprócz tej bezpośredniej pomocy kraju dla przemysłu przychodził kraj przemysłowi i pośrednio z pomocą, uwalniając poszczególne przedsiębiorstwa od płacenia dodatków do podatków niepaństwowych, w ramach dotyczących ustaw krajowych i popierając w poszczególnych wypadkach starania, przedsiębrane celem otrzymania dostaw dla władz państwowych.

W ostatnich czasach Komisyja krajowa dla spraw przemysłowych powzięła szereg uchwał, które, jako ciało doradcze Wydziału krajowego, temuż do uchwalenia przedłożyła i które to postulata przez Wydział krajowy, względnie Wysoki Sejm, przeważnie pomyślnie już załatwione zostały.

Do tego rodzaju postulatów należy uchwalenie zorganizowania Biura statystyki przemysłu i handlu. Tak Wydział krajowy, jak i Wysoki Sejm potrzebę takiego biura uznały, wstawiając w budżet na rok 1906 kwotę 5600 koron. Kwota ta jednak za niską zdaniem Komitetu i Komisya krajowa zapewne nie omieszka kołatać o podwyższenie jej przynajmniej do 13.120 koron, jak to Komisya preliminowała. Komisya krajowa dla spraw przemysłowych przedłożyła Wydziałowi krajowemu projekt przepisów co do rozpisywania dostaw publicznych. Projekt ten został z uwzględnieniem zmian przez Wysoki Sejm wskazanych już uchwalonym. Na wezwanie Wydziału krajowego i po zasięgnięciu opinii Centralnego Związku przemysłu fabrycznego, przedstawiła Komisya Wydziałowi wnioski w sprawie rozszerzenia ustawy krajowej o ulgach podatkowych. Odnośna ustawa została przez Wysoki Sejm w ubiegłej kadencji uchwaloną.

Czwartą sprawą szerszego znaczenia była sprawa powołania do życia banku przemysłowego, przekazana Wydziałowi krajowemu i Komisji uchwałą Wysokiego Sejmu. Sprawę tę rozpatrywała Komisya i przedstawiła Wydziałowi krajowemu wnioski, zmierzające do urzeczywistnienia tego postulatu.

Tak przedstawia się dotychczasowa akcja kraju na polu popierania przemysłu bezpośrednio i pośrednio w grubszych zarysach.

Akcja ta, obracająca się w granicach dotychczasowej dotacji funduszu przemysłowego, wydała już dodatnie owoce, które w stosunku do środków i władzy, jakimi kraj rozporządza, są często niedoceniane. Już wyżej przytoczone momenta wskazują, że pomoc kraju dla przemysłu nie była dorywczą i że z biegiem czasu i wzrostem funduszy wytworzyły się pewne wytyczne zasady, którymi się posługiwano i które zapewne z biegiem czasu uzupełniane będą stosownie do potrzeb i doświadczeń.

Dochodzimy więc do kwestyi, czy należy układać program systematycznej akcji finansowej kraju w granicach dotychczasowej dotacji funduszu przemysłowego.

Jeżeli przez słowo „program systematycznej akcji finansowej“ ktoś by rozumiał ułożenie planu szczegółowego, stałego, to trzeba się temu sprzeciwić.

Układanie takiego programu czy przez jednostkę, czy nawet zbiorowo uskutecznione, jest rzeczą bądź co bądź bardziej teoretyczną. Teorya zaś jako stała wytyczna, a praktyka oparta na tak zmiennych warunkach, jak konjunktury handlowe, nie łatwo się zgodzą na dłuższy czas. Postawiony program byłby tylko na to, ażeby od niego bardzo często odstępowano. Program powinien tkwić w sposobie udzielania pożyczek, w indywidualizowaniu poszczególnych petentów, w gruntownym zastanowieniu się nad wartością każdego zakładu, który prosi o pomoc krajową.

Niebezpiecznem by było, gdyby wyszukując pewne gałęzie przemysłu, dążono stroniczo do ich rozwoju. Rozwój przemysłu nie jest rzeczą krótkiej doby. Nad przemysłem wysoko rozwiniętych krajów pracowały wieki. Zupełnie zrozumiałem jest, że w dzisiejszym stanie rzeczy, nerwowo się prze naprzód, że chciałoby się, aby kraj nasz w najkrótszym czasie stanął w szeregu tak zwanych krajów przemysłowych.

Przemysł jednak nie jest rośliną żyjącą w cieplarni, ale jestto drzewo wystawione na wszelkie niekorzystne wpływy zewnętrzne, musi się zatem z natury rzeczy rozwijać powoli, a ten powolny naturalny rozwój wpływa korzystnie na jego siłę.

W przemyśle nie ma dróg bitych. Konjunktury zmieniają się ciągle, a ze zmianą konjunktury może nastąpić konieczność zupełnego przeistoczenia zakładu przemysłowego. Trzeba zatem pozostawić wybór gałęzi przemysłu jednostce i liczne by były przykłady, którymiby można ilustrować twierdzenie, że od jednostki zależy przemysł. Rzecz, która w jednej ręce była nieudałą, okazała się w drugiej jako bardzo dobra, a rzecz której nie rokowano przyszłości, rozwinęła się przy należytem kierownictwie najlepiej.

Argumenta przytoczone przemawiają zatem, aby programu ścisłego co do litery nie układać, gdyż program taki musi być tak zmiennym jak przemysł, i jak konjunktury, od których przemysł zależy. Jednem słowem program musi być żywy, oparty na doświadczeniu, naginający się każdej chwili do danych warunków życia, musi żyć razem z tym przemysłem, do którego ma być stosowanym.

Z tego wcale nie wynika, ażeby przy udzielaniu pożyczek nie należało mieć ogólnej myśli przewodniej. Pod tym względem Komisya przemysłowa dzisiaj — kierując się doświadczeniem dłuższych lat — weszła już na należyte tory i postępuje przy udzielaniu pożyczek z punktu zupełnie poprawnego, kierując się względami istotnej żywotności danej gałęzi przemysłu i danego zakładu.

Program akcyi na rzecz przemysłu krajowego w szerszem tego słowa znaczeniu da się ułożyć, gdyż jest on wtedy tylko sprecyzowaniem wytycznych, których się dotychczas trzymało, które i nadal wytycznymi pozostać winne, a które opiewają:

I.

W miarę wzrostu stałego funduszu przemysłowego, w którym to celu Komisya uważa za konieczne, aby fundusz ten był wydatnie podwyższony, należy udzielać znaczniejszych pożyczek większym przedsiębiorstwom przemysłowym na dłuższy okres czasu, ewentualnie należy udzielać wyjątkowo pożyczek bezprocentowych, o ile chodzi o zachęcenie obcych przemysłowców, by w kraju naszym zakłady fabryczne zakładali. Ponadto należy podwyższyć rubrykę budżetową na bezzwrotne zasiłki i subwencye dla przemysłowców.

II.

Poza akcją bezpośredniej pomocy finansowej, należy przychodzić przemysłowi krajowemu z pomocą: 1) przez udzielanie ulg podatkowych w ramach nowej ustawy krajowej o uwolnieniu od niepaństwowych dodatków do podatków; 2) przez ścisłe stosowanie przepisów o rozpisywaniu i rozdawnictwie dostaw publicznych, przyczem kraj winien wywrzeć należyty nacisk na podwładne mu władze autonomiczne, by się do tych przepisów stosowały; 3) przez powołanie do życia należyte zorganizowanego i odpowiednio dotowanego Biura statystyki przemysłu i handlu przy Komisji krajowej dla spraw przemysłowych oraz rozszerzenie Biura Komisji; 4) przez powołanie do życia Banku przemysłowego; 5) przez zachęcanie gmin i powiatów, aby w dobrze zrozumianym własnym interesie starały się ściągać do siebie przemysłowców, którzyby w danej miejscowości zakładali przedsiębiorstwa fabryczne, a to przez świadczenia w naturze, zwłaszcza udzielanie darmo lub bardzo tanio gruntów, a ewentualnie i przez zwalnianie od dodatków gminnych; 6) przez wywieranie ze strony władz krajowych należytego nacisku na władze państwowe, celem uzyskania dostaw państwowych, celem uzyskania korzystnych taryf kolejowych i ceł ochronnych, niemniej, celem skłonienia władz centralnych, by na polu rozszerzenia sieci telegraficznych, telefonicznych i wogóle środków komunikacyjnych, licząc się z potrzebami przemysłu krajowego, Galicyę po macoszemu nie traktowały.

Powyżej przytoczone wytyczne stanowią program realnej polityki przemysłowej, zastosowanej do kompetencji i środków, jakimi kraj nasz obecnie rozporządza.

Lwów, w grudniu 1906.

W Y K A Z

zasiłków stypendyjnych przedstawionych Wydziałowi krajowemu do udzielenia uczniom szkół przemysłowych i handlowych.

Liczba porządkowa	Nazwa zakładu	w roku 1905/6				
		Ryczałt	Liczba uczniów pobierających zasiłek	miesięcznie po	co czyni rocznie	Na zakład przypada razem rocznie
Dla zakładów krajowych:						
1	Szkoła koszykarska w Brzezowcu	—	2	5	110	—
2	„ „ „ „	—	3	3	99	209
3	„ „ „ Czerwonej Woli	600	—	—	—	600
4	„ „ „ Dynowie	300	—	—	—	300
5	„ „ „ Dźruowie	200	—	—	—	200
6	„ „ „ Leżajsku	—	9	3	297	297
7	„ „ „ Nieznanowicach	—	3	4	108	108
8	„ „ „ Niżniowie	—	2	4	88	—
9	„ „ „ „	—	3	3	99	—
10	„ „ „ „	—	2	2	44	231
11	„ „ „ Warzycach	—	7	4	308	308
12	„ „ „ Wielowski	—	1	5	55	—
13	„ „ „ „	—	11	3	363	418
14	„ „ „ Wojsławiu	—	4	4	16	—
15	„ „ „ „	—	2	3	66	242
16	„ „ „ Zatorze	—	7	4	308	—
17	„ „ „ „	—	2	2	44	352
18	„ kołodziejska „ Grybowie	—	2	10	220	—
19	„ „ „ „	—	7	8	616	—
20	„ „ „ „	—	9	6	594	—
21	„ „ „ „	—	5	5	275	—
22	„ „ „ „	—	2	3	66	1771
23	„ „ „ Grzymałowie	600	—	—	—	600
24	„ „ „ Kamionce strumikowej	—	5	8	440	—
25	„ „ „ „	—	14	6	924	—
26	„ „ „ „	—	4	4	176	1540
27	„ „ „ Tłumaczu	—	1	8	88	—
28	„ „ „ „	—	8	6	528	—
29	„ „ „ „	—	4	4	176	792
30	„ stolarska „ Kalwaryi zebrzydowskiej	400	—	—	—	400
31	„ „ „ Stanisławowie	—	1	10	110	—
32	„ „ „ „	—	11	8	968	—
33	„ „ „ „	—	13	6	858	1936

Liczba porządkowa	Nazwa zakładu	w roku 1905/6				
		Ryczałt	Ilość uczniów pobierających zasiłek	miesięcznie po	co czyni rocznie	Na zakład przypada razem rocznie
		K				
Dla zakładów krajowych:						
18	Szkoła wyrobu zabawek w Jaworowie	1200	—	—	—	1200
19	" garniearska w Kołomyi	1100	—	—	—	1100
20	" szewska w Dobezycach	300	—	—	—	300
21	" " " Kołomyi	700	—	—	—	700
22	" " " Starym Sączu	600	—	—	—	600
23	" " " Witkowie Nowym	900	—	—	—	900
24	" tkacka " Glinianach	—	1	6	66	—
		—	3	5	165	—
		—	13	4	572	803
25	" " " Gorlicach	600	—	—	—	600
26	" " " Kossowie	600	—	—	—	600
27	" " " Krośnie	2000	—	—	—	2000
28	" " " Łańcucie	800	—	—	—	800
29	" " " Rychwałdzie	350	—	—	—	350
30	" " " Wilamowicach	—	12	4	528	528
31	" sukiennicza w Rakszawie	2000	—	—	—	2000
32	" koronkarska " Bobowej	500	—	—	—	500
33	" " " Zakopanem	—	6	4	264	264
34	" hafciarska " Makowie	600	—	—	—	600
Dla szkół państwowych:						
35	Ck. szkoła przemysłowa w Krakowie	—	5	20	1000	—
	" " " " " "	—	5	15	750	—
	" " " " " "	300	—	—	300	2050
36	" " " we Lwowie	—	1	15	150	—
	" " " " " "	—	17	10	1700	—
	" " " " " "	—	9	8	720	2570
37	" " ślusarska w Świątnikach	—	7	8	560	—
	" " " " " "	—	23	6	1380	1940
38	" " kowalska " Sułkowicach	800	—	—	—	800
39	" " drzewna " Kołomyi	1800	—	—	—	1800
40	" " " " Zakopanem	1900	—	—	—	1900
	Razem	—	—	—	—	35.209

Stypendya handlowe

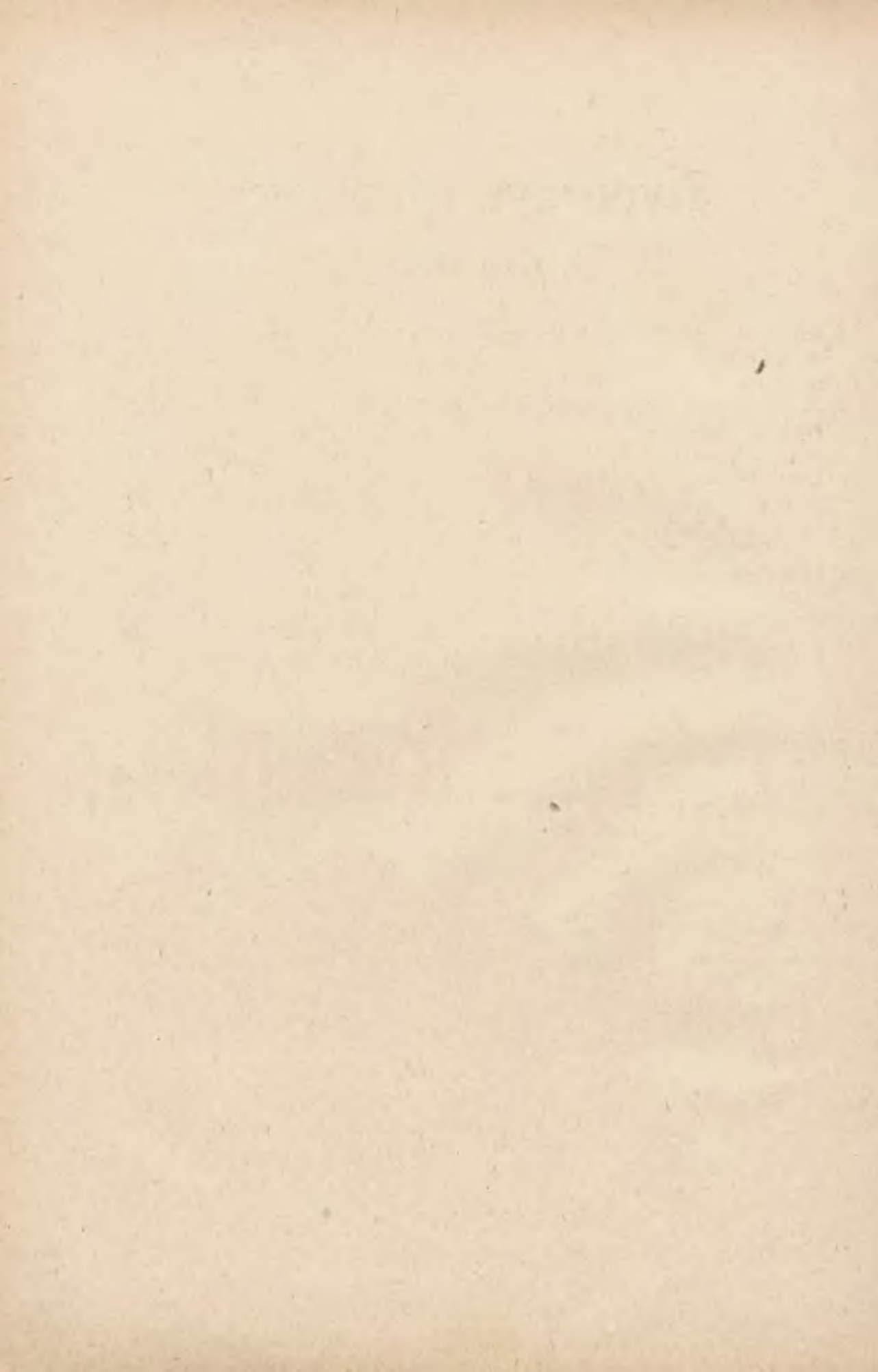
w roku 1905/6.

1. Ludwik Mazurkiewicz, Akademia exportowa we Wiedniu	Koron	200.—
2. Abraham Rath " " " "	"	200.—
3. Bazyli Uhryn " " " "	"	200.—
4. Michał Pohoski Wyższa szkoła handlowa w Krakowie	"	250.—
5. Fryderyk Gichner " " " " "	"	250.—
6. Mojżesz Schmaus " " " " "	"	200.—
7. Leib Beckmann " " " " "	"	200.—
8. Stanisław Kodlewicz " " " " "	"	200.—
9. Samuel Grünbaum " " " " "	"	200.—
10. Jerzy Guzdek " " " " "	"	200.—
11. Leopold Tokarz " " " " "	"	200.—
12. Józef Bochenek " " " " "	"	200.—
13. Justyn Maćkiewicz " " " " "	"	150.—
14. Józef Jan Wojnarski " " " " "	"	150.—

Nadto uchwalono w r. 1906 dać Dyrekcyi wyższej szkoły handlowej w Krakowie ryczałtową kwotę 400 K na udzielanie chwilowych zapomóg uczniom.

15. Jan Cioruch Akademia handlowa we Lwowie	Koron	300.—
16. Józef Skrętowicz " " " " "	"	300.—
17. Tadeusz Sławomirski " " " " "	"	300.—
18. Feliks Szczepański " " " " "	"	200.—
19. Karol Świstuń " " " " "	"	200.—

Nadto uchwalono w r. 1906 dać Dyrekcyi Akademii handlowej we Lwowie ryczałtową kwotę 400 K na udzielanie uczniom chwilowych zapomóg.

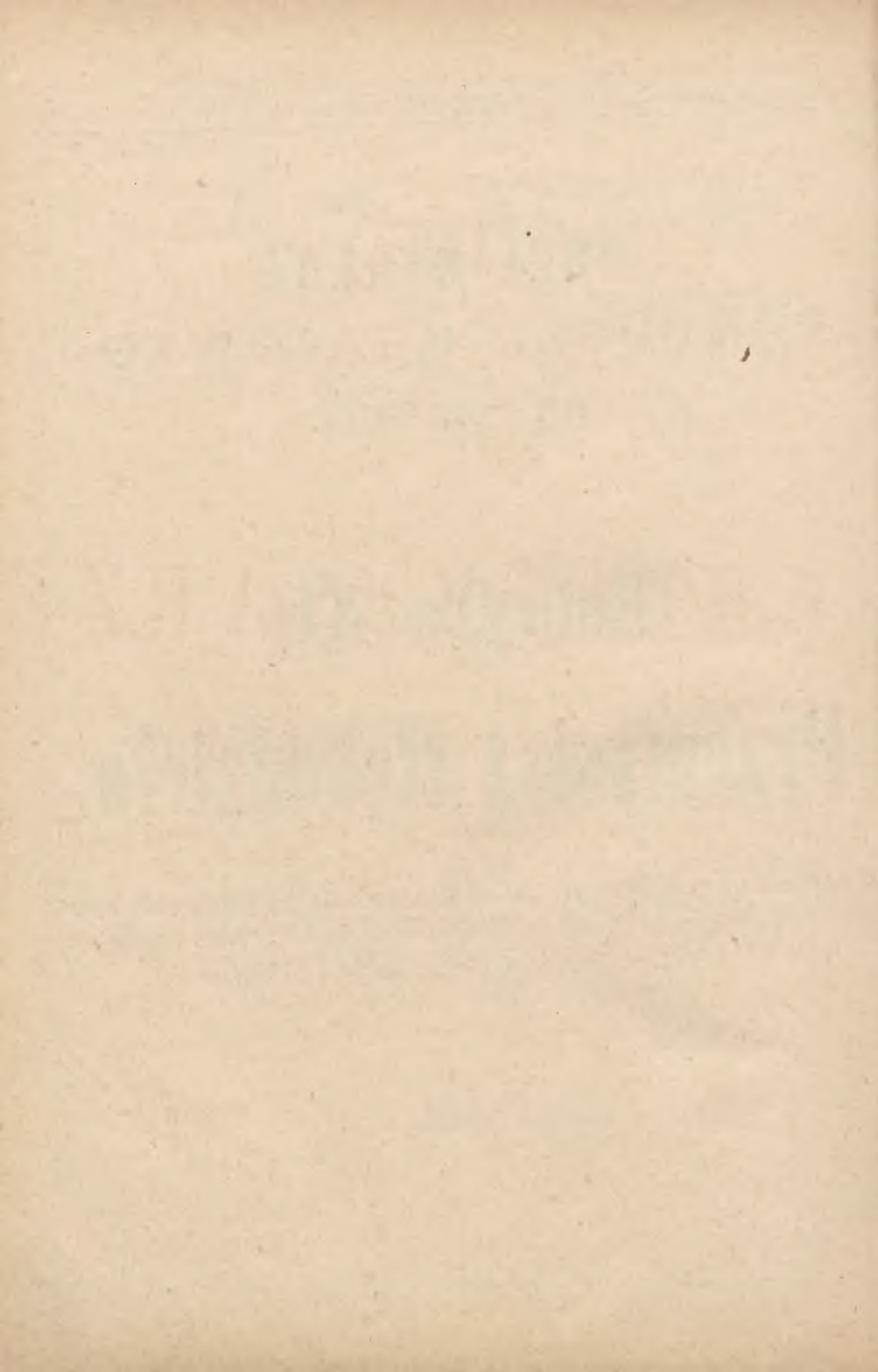

**PRELIMINARZ
FUNDUSZU KRAJOWEGO
na rok 1907.**

Rubryka XII.

Przemysł i Rękodzieła.

Zestawiony na podstawie dat podanych przez Komisję krajową dla spraw przemysłowych, uchwałą Wydziału krajowego do LW. 79.742 i dodatkowe do LW. 88.451, 92.756, 94.081, 94.096 i 95.544/1906.

CZEŚĆ I.

PRELIMINARZE

poszczególnych zakładów.

I. Szkoły przemysłowe uzupełniające.

1. Biała. Szkoła przemysłowa uzupełniająca.

Dochody	Kwota uchwa- lona na rok 1906	Wniosek na rok 1907.			Uzasadnienie.
		Zwy- czajne	Nadzw- yczajne	Razem	
K o r o n y					
Subwencye:					
a) od gminy	800	800	—	800	
b) od Rady powiatowej	400	400	—	400	
c) z Izby handlowo-przemysłowej w Krakowie	800	800	—	800	
d) z Kasy oszczęd. w Białej	400	400	—	400	
— od cechu sukienniczego	30	—	—	—	
e) wkładki uczniów na przybory	290	300	—	300	
f) od miejsc. Związk. przem.	80	60	—	60	
g) od c. k. Rządu	2.060	2.060	—	2.060	
h) z funduszu krajowego	2.060	2.060	—	2.060	Jak na r. 1906.
Razem	6.920	6.880	—	6.880	

Wydatki.

1. Płace:					
a) kierownictwo	900	900	—	900	Z tego przypada 300 K za kierownictwo kursu handlowego.
b) nauka	5.200	5.200	—	5.200	Wedle potrzeby obliczonej na podstawie ilości godzin.
2. Przybory szkolne	480	480	—	480	
3. Środki naukowe	100	100	—	100	
4. Wydatki administracyjne	240	200	—	200	Mniej wedle potrzeby.
Razem	6.920	6.880	—	6.880	

2. Bochnia. Szkoła przemysłowa uzupełniająca.

Dochody.

Subwencye:					
a) od gminy	1.000	1.000	—	1.000	
b) od c. k. Rządu	1.084	1.090	—	1.090	
c) z funduszu krajowego	1.084	944	—	944	Mniej o 140 K głównie z powodu niższego kredytu na naukę i przybory.
Razem	3.168	3.034	—	3.034	

Wydatki.

1. Płace:					
a) kierownictwo	400	400	—	400	
b) nauka	2.048	1.984	—	1.984	Mniej z powodu, że nauka religii w I i II klasie przemysłowej udzielana ma być wspólnie.
2. Przybory szkolne	420	350	—	350	Mniej wedle potrzeby.
3. Środki naukowe	200	200	—	200	
4. Wydatki administracyjne	100	100	—	100	
Razem	3.168	3.034	—	3.034	

3. Brody. Szkoła przemysłowa uzupełniająca.

Dochody	Kwota uchwalona na rok 1906	Wniosek na rok 1907.			Uzasadnienie.
		Zwyczajne	Nadzwyczajne	Razem	
K o r o n y					
Subwencye:					
a) od gminy	600	600	—	600	
b) od Rady powiatowej	—	200	—	200	
c) od Izby handl. przemysł.	1.000	1.000	—	1.000	
d) od c. k. Rządu	884	1.134	—	1.134	
e) z funduszu krajowego	884	1.168	—	1.168	
Razem	3.368	4.102	—	4.102	Więcej o 284 K głównie z powodu wyższego kredytu na naukę, przybory szkolne i środki naukowe.

Wydatki.

1. Płace:					
a) kierownictwo	400	400	—	400	
b) nauka	2.368	3.082	—	3.082	Więcej z powodu zamierzonego otwarcia kursu handlowego i przyjęcia preliminowanych egzort żydowskich.
2. Przybory szkolne i środki naukowe	480	500	—	500	
3. Wydatki administracyjne	120	120	—	120	
Razem	3.368	4.102	—	4.102	

4. Brzesko. Szkoła przemysłowa uzupełniająca.

Dochody.

Subwencye:					
a) od gminy	30	30	—	30	W myśl uchwały Rady gminnej z dnia 17. sierpnia 1905 na 6 lat (LW. 108.139/1905).
b) od Rady powiatowej	100	300	—	300	W myśl uchwały Rady powiatowej z dnia 27. lutego 1905 (LW. 97.962 ex 1905).
c) od JW. Jana Götza Okocimskiego	500	200	—	200	
d) od Stowarzyszenia rękodzielników kat.	50	50	—	50	W myśl uchwały z dnia 13. sierpnia 1905 na 6 lat (LW. 108.139/1905).
e) od Stowarzyszenia przemysłu handl. i gosp. szynk.	20	20	—	20	
f) od Izby handlowo-przemysł.	200	200	—	200	
g) od c. k. Rządu	590	800	—	800	
h) z funduszu krajowego	590	955	—	955	Właściwie więcej o 995 K, gdyż szkoła otwartą została z dniem 1. listopada 1905, a subwencyi udzielono z poz 411 (nowe szkoły przemysł. uzupeł.).
Razem	2.080	2.555	—	2.555	

Wydatki.

1. Płace:					
a) kierownictwo	400	400	—	400	
b) nauka	1.380	1.855	—	1.855	Wedle potrzeby obliczonej na podstawie ilości godzin.
2. Przybory szkolne i środki naukowe	200	200	—	200	
3. Wydatki administracyjne	100	100	—	100	
Razem	2.080	2.555	—	2.555	

5. Brzeżany. Szkoła przemysłowa uzupełniająca.

Wniosek na rok 1907.

Dochody.	Kwota uchwa- lona na rok 1906	Wniosek na rok 1907.			Uzasadnienie.			
		Zwy- czajne	Nadzwyczajne	Razem				
		K	o	r	o	n	y	
Subwencje:								
a) od gminy	400	400	—	400				
b) od Rady powiatowej	300	300	—	300				
c) od c. k. Rządu	1.109	1.170	—	1.170				
d) z funduszu krajowego	1.109	1.222	—	1.222				
Razem	2.918	3.092	—	3.092				<i>Więcej o 113 K, głównie z powodu wyższego wydatku na kierownictwo i naukę.</i>

Wydatki.

1. Płace:								
a) kierownictwo:								
a) <i>płaca</i>	400 K							
β) <i>dot. osobisty</i>	100	400	500	—	500			Wynagrodzenie 500 K ad personam dla kierownika M. Baczyńskiego.
b) nauka	2.048	2.112	—	2.112				<i>Więcej z powodu przyjęcia na kursie przygotowawczym religii wyznania mojżeszowego</i>
2. Przybory i środki naukowe	350	350	—	350				
3. Wydatki administracyjne	120	130	—	130				
Razem	2.918	3.092	—	3.092				

6. Buczac Szkoła przemysłowa uzupełniająca.

Dochody.

Subwencje:								
a) od gminy	400	400	—	400				Gmina uchwałą z dnia 30. listopada 1895 r. zobowiązała się dawać 400 K rocznie (LW. 3.484/1896).
b) od Rady powiatowej	400	400	—	400				Rada powiatowa uchwałą z dnia 29. lutego 1896 r. zobowiązała się dawać 400 K rocznie (LW. 8.896/1896).
c) od Stowarzyszenia rzemieślniczego	100	100	—	100				Stowarzyszenie rękodzielników aktem fundacyjnym z dnia 3. grudnia 1895 zobowiązało się dawać 100 K rocznie (LW. 3.484/1896).
d) od Izby handl. przemysł.	200	200	—	200				
e) od c. k. Rządu	1.100	1.100	—	1.100				
f) z funduszu krajowego	1.100	1.100	—	1.100				Jak na r. 1906.
Razem	3.300	3.300	—	3.300				

Wydatki.

1. Płace:								
a) kierownictwo	400	450	—	450				<i>Więcej z powodu zwiększonej frekwencji.</i>
b) nauka	2.368	2.304	—	2.304				<i>Mniej z powodu niepreliminowania na nankę języka polskiego w II. klasie przemysłowej.</i>
2. Przybory szkolne	200	200	—	200				
3. Środki naukowe	200	200	—	200				
4. Wydatki administracyjne	132	146	—	146				<i>Więcej wedle potrzeby.</i>
Razem	3.300	3.300	—	3.300				

7. Chrzanów. Szkoła przemysłowa uzupełniająca.

Dochody.	Kwota uchwalona na rok 1906	Wniosek na rok 1907.			Uzasadnienie.
		Zwyczajne	Nadzwyczajne	Razem	
K o r o n y					
Subwencje:					
a) od gminy	400	400	—	400	Gmina uchwałą z dnia 4. października 1899 r. L. 5.868 zobowiązała się dać roczną subwencję w kwocie 400 K i dostarczać lokalu, opału i oświetlenia (LW. 47.126/1900).
b) od Rady powiatowej	400	400	—	400	
c) od Izby handl. przemysł.	200	200	—	200	Rada powiatowa w Chrzanowie uchwałą z dnia 31. stycznia 1901 r. zobowiązała się płacić roczną subwencję 400 K.
d) od Tow. zaliczkowego	100	100	—	100	
e) od c. k. Rządu	1.100	1.100	—	1.100	<i>Mniej o 130 K z powodu niższego kredytu na przybory, środki naukowe i wydatki administracyjne.</i>
f) z funduszu krajowego	1.100	970	—	970	
Razem	3.300	3.170	—	3.170	

Wydatki.

1. Płace:					
a) kierownictwo	400	400	—	400	Wedle potrzeby obliczonej na podstawie ilości godzin.
b) nauka	2.240	2.240	—	2 240	
2. Przybory szkolne i środki naukowe	460	400	—	400	<i>Mniej wedle potrzeby.</i>
3. Wydatki administracyjne	200	130	—	130	
Razem	3.300	3.170	—	3.170	

8. Drohobycz. Szkoła przemysłowa uzupełniająca.

Dochody.

Subwencje:					
a) od gminy	600	700	—	700	Rada powiatowa w Drohobyczu uchwałą z dnia 29. grudnia 1905 podwyższyła subwencję z dotychczasowych 300 K na 550 K.
b) od Rady powiatowej	300	550	—	550	
c) od Kasy oszczędności	50	100	—	100	<i>Więcej o 1 K wedle potrzeby.</i>
d) od Tow. zaliczkowego	20	20	—	20	
e) od Grupy III. przemysłowców	—	100	—	100	
f) od c. k. Rządu	1.920	2.230	—	2.230	
g) z funduszu krajowego	1.920	1.921	—	1.921	
Razem	4.810	5.621	—	5.621	

Wydatki.

1. Płace:					
a) kierownictwo	500	500	—	500	<i>Więcej głównie z powodu nrządzenia kursu rysunkowego.</i>
b) nauka	3.760	4.351	—	4 351	
2. Przybory szkolne i środki naukowe	400	500	—	500	
3. Przybory (rysunki i specjalne modele) dla kursu rysunkowego	—	120	—	120	
4. Wydatki administracyjne	150	150	—	150	
Razem	4.810	5.621	—	5.621	

9. Gorlice. Szkoła przemysłowa uzupełniająca.

Dochody.	Kwota uchwalona na rok 1906	Wniosek na rok 1907.			Uzasadnienie.
		Zwyczajne	Nadzwyczajne	Razem	
K o r o n y					
Subwencye:					
a) od gminy	200	200	—	200	Od roku 1900 gmina obniżyła subwencję z dotychczasowych 400 K na 200 K, natomiast jednak corocznie czyni starania u Izby handlowej o subwencję w kwocie 300 K (LW. 4.634/1901). Mniej o 32 K głównie z powodu mniejszych wydatków na naukę.
b) od Rady powiatowej	400	400	—	400	
c) od Tow. zaliczkowego	300	300	—	300	
d) od Izby handl. przem.	300	300	—	300	
e) od c. k. Rządu	1.200	1.250	—	1.250	
f) z funduszu krajowego	1.200	1.168	—	1.168	
Razem	3.600	3.618	—	3.618	

Wydatki.

1. Płace:					
a) kierownictwo	500	500	—	500	Mniej z powodu, że nauka religii w I. i II. klasie przemysłowej udzielaną ma być wspólnie.
b) nauka	2.600	2.528	—	2.528	
2. Przybory szkolne i środki naukowe	400	400	—	400	Wedle potrzeby.
		130	—	130	
4. Wydatki administracyjne	100	60	—	60	
Razem	3.600	3.618	—	3.618	

10. Jarosław. Szkoła przemysłowa uzupełniająca.

Dochody.

Subwencye:					
a) od gminy	760	688	—	688	Z kwoty tej przypada 188 K na kurs handlowy.
b) od Rady powiatowej	400	400	—	400	
c) od c. k. Rządu	1.398	1.400	—	1.400	Mniej o 132 K z powodu mniejszego kredytu na naukę.
d) z funduszu krajowego	1.398	1.266	—	1.266	
Razem	3.956	3.754	—	3.754	

Wydatki.

1. Płace:					
a) kierownictwo	500	500	—	500	Mniej z powodu, że na II. klasę kursu handlowego preliminuje się od 15. września.
b) nauka	2.686	2.484	—	2.484	
2. Przybory szkolne	350	350	—	350	
3. Środki naukowe	250	250	—	250	
4. Wydatki administracyjne	170	170	—	170	
Razem	3.956	3.754	—	3.754	

11. Jasło. Szkoła przemysłowa uzupełniająca.

Dochody.	Kwota uchwa- lona na rok 1906	Wniosek na rok 1907.			Uzasadnienie.
		Zwy- szajne	Nadzw- yczajne	Razem	
K o r o n y					
Subwencye:					
a) od gminy	400	400	—	400	Gmina zobowiązała się dostarczyć szkole lokal, opału, oświetlenia usługi i subwencję 400 K (LW. 5.147 i 25.494/1891).
b) od Rady powiatowej	240	240	—	240	
c) od izby handl. przemysł.	200	200	—	200	
d) od c. k. Rządu	1.170	1.170	—	1.170	
e) z funduszu krajowego	1.170	1.325	—	1.325	Więcej o 155 K z powodu większego wydatku na naukę.
Razem	3.180	3.335	—	3.335	

Wydatki.

1. Płace:					
a) kierownictwo	400	400	—	400	Więcej z powodu przyjęcia nauki religii wyznania mojżeszowego.
b) nauka	2.430	2.585	—	2.585	
2. Środki naukowe	250	250	—	250	
3. Wydatki administracyjne	100	100	—	100	
Razem	3.180	3.335	—	3.335	

12. Kałusz. Szkoła przemysłowa uzupełniająca.

Dochody.

Subwencye:					
a) od gminy	200	200	—	200	Gmina zobowiązała się dać dla szkoły lokal, opał, oświetlenie, usługę i 200 K (LW. 19.051/1893).
b) od Rady powiatowej	200	200	—	200	
c) od c. k. Rządu	1.228	1.260	—	1.260	Rada powiatowa zobowiązała się dawać 200 K rocznie (LW. 19.051/1893).
d) z funduszu krajowego	1.228	1.360	—	1.360	Więcej o 132 K z powodu wyższego kredytu na naukę, przybory szkolne i środki naukowe.
Razem	2.856	3.020	—	3.020	

Wydatki.

1. Płace:					
a) kierownictwo	400	400	—	400	Wedle potrzeby obliczonej na podstawie ilości godzin.
b) nauka	2.176	2.240	—	2.240	
2. Przybory szkolne	200	150	—	150	Wedle potrzeby.
3. Środki naukowe	200	150	—	150	
4. Wydatki administracyjne	80	80	—	80	
Razem	2.856	3.020	—	3.020	

13. Kęty. Szkoła przemysłowa uzupełniająca.

Dochody.	Kwota uchwalona na rok 1906	Wniosek na rok 1907.			Uzasadnienie.
		Zwyczajne	Nadzwyczajne	Razem	
		K o r o n y			
Subwencye:					
a) od gminy	695	816	—	816	Gmina zobowiązała się dać szkole opał, oświetlenie, usługę i przyczynić się subwencją w wysokości 1/3 części kosztów utrzymania, na którą to subwencję wpływa subwencya od Rady powiatowej w Białej w kwocie 300 K (L.W. 72.486 i 75.316/1904). Więcej o 122 K głównie z powodu większych kredytów na naukę i kierownictwo.
b) od c. k. Rządu	695	950	—	950	
c) z fund. krajowego	695	817	—	817	
Razem	2.085	2.583	—	2.583	

Wydatki.

1. Płace:					
a) kierownictwo	300	400	—	400	} Więcej z powodu otwarcia II. klasy przemysłowej.
b) nauka	1.485	1.883	—	1.883	
2. Środki naukowe	240	250	—	250	
3. Wydatki administracyjne	60	50	—	50	
Razem	2.085	2.583	—	2.583	

14. Kołomyja. I. Szkoła przemysłowa uzupełniająca im. Sobieskiego.

Dochody.

Subwencye:					
a) od gminy	1.020	1.020	—	1.020	W myśl uchwały Rady miasta z dnia 31. stycznia 1888 l. 404 gmina pokrywa niedobór, tudzież dostarcza lokalu, opału, oświetlenia i usługi.
b) od Rady powiatowej	300	300	—	300	
c) z fund. rzemieślniczego odsetki od kap. 12.000 K	480	480	—	480	
d) od c. k. Rządu	1.070	1.350	—	1.350	
e) z funduszu krajowego	1.070	1.230	—	1.230	Więcej o 160 K głównie z powodu większego kredytu na naukę.
Razem	3.940	4.380	—	4.380	

Wydatki.

1. Płace:					
a) kierownictwo	600	600	—	600	} Więcej z powodu zamierzonego otwarcia kursu handlowego.
b) nauka	2.368	2.880	—	2.880	
2. Przybory szkolne	400	400	—	400	
3. Środki naukowe	372	300	—	300	
4. Wydatki administracyjne	200	200	—	200	
Razem	3.940	4.380	—	4.380	

15. Kołomyja. II. Szkoła przemysłowa uzupełniająca im. St. Szczepanowskiego.

Dochody.	Kwota uchwalona na rok 1906	Wniosek na rok 1907.			Uzasadnienie.
		Zwyczajne	Nadzwyczajne	Razem	
K o r o n y					
Subwencje:					
a) od gminy	1.312	1.703	—	1.703	Rada gminna aktem notar. z dnia 17. września 1902 r. zobowiązała się dać szkole lokal, opał, oświetlenie, usługę i subwencję w wysokości $\frac{1}{3}$ części kosztów jednak nie wyżej jak 1.500 K (LW. 51.886/1902).
b) od Rady powiatowej	100	100	—	100	Rada powiatowa aktem notar. z dnia 4. lipca 1902 r. LR 8.053 zobowiązała się płacić po 100 K rocznie począwszy od r. 1902 przez cały czas istnienia tej szkoły (LW. 51.886/1902).
c) od c. k. Rządu	1.412	1.500	—	1.500	
d) z funduszu krajowego	1.412	1.703	—	1.703	Więcej o 291 K głównie z powodu większego kredytu na naukę.
Razem	4.236	5.006	—	5.006	

Wydatki.

1. Płace:					
a) kierownictwo	600	600	—	600	
b) nauka	2.986	3.856	—	3.856	Więcej z powodu preeliminowania na drugi oddział na kursie przygotowawczym i w I. klasie przemysłowej.
2. Środki naukowe	450	250	—	250	
3. Wydatki administracyjne	200	300	—	300	
Razem	4.236	5.006	—	5.006	

16. Kraków. Szkoła przem. uzupełn. na Kleparzu.

Dochody.

Subwencje:					
a) od gminy	2.400	2.852	—	2.852	Dotowanie pięciu szkół przemysłowych uzup. w Krakowie, postawiono na równi z przeważną częścią szkół przemysłowych w kraju, t. j. że gmina, rząd i kraj, poza drobnymi datkami z funduszu Dietla, przyczynić się mają do kosztów utrzymania $\frac{1}{3}$ częścią ogólnych wydatków, a gmina ponadto obowiązana jest dostarczać jeszcze bezpłatnie lokal, opału, oświetlenia i usługi.
b) od c. k. Rządu	2.400	3.100	—	3.100	
c) z funduszu krajowego	2.400	2.853	—	2.853	Więcej o 453 K głównie z powodu wyższego kredytu na naukę, środki naukowe i przybory.
Razem	7.200	8.805	—	8.805	

Wydatki.

1. Płace:					
a) kierownictwo:					
a) płaca	480 K				
β) dod. osobisty	200 »	480	680	—	680
b) nauka	5.970	7.025	—	7.025	Więcej z powodu otworzenia II. oddziału kursu stylistyki i rachunków dla uczniów uwolnionych od nauki rysunków i nowego kursu rysunkowego dla starszych.
2. Przybory szkolne		250	—	250	
3. Środki naukowe dla szkoły i kursu rysunkowego	400	500	—	500	
6. Wydatki administracyjne	350	350	—	350	
Razem	7.200	8.805	—	8.805	

17. Kraków. Szkoła przemysłowa uzupełniająca przy ul. Lubomirskiego.

Wniosok na rok 1907.

Dochody.	Kwota uchwalona na rok 1906	Wniosok na rok 1907.			Uzasadnienie.
		Zwyczajne	Nadzwyczajne	Razem	

K o r o n y

Subwencye:					
a) od gminy	1.290	1.415	—	1.415	
b) od c. k. Rządu	1.290	1.900	—	1.900	
c) z funduszu krajowego	1.290	1.415	—	1.415	
Razem	3.870	4.730	—	4.730	Więcej o 125 K głównie z powodu wyższego kredytu na naukę.

Wydatki.

1. Płace:

a) kierownictwo:

α) płaca	480 K
β) dod. osobisty	50 »

480 530 — 530

Więcej z powodu przyznania kierownikowi K. Drozdowskiemu dodatku osobistego 50 K.

b) nauka 2.970 3.700 — 3.700

Więcej z powodu preliminowania na kurs rysunkowy.

2. Przybory szkolne } 280 350 — 350

3. Środki naukowe }

4. Wydatki administracyjne 140 150 — 150

Razem 3.870 4.730 — 4.730

18. Kraków. Szkoła przemysł. uzupeł. na Smoleńsku.

Dochody.

Subwencye:

a) od gminy 1.290 1.380 — 1.380

b) od c. k. Rządu 1.290 1.290 — 1.290

c) z funduszu krajowego 1.290 1.340 — 1.340

Razem 3.870 4.010 — 4.010

Więcej o 50 K głównie z powodu większych wydatków na naukę.

Wydatki.

1. Płace:

a) kierownictwo 480 480 — 480

b) nauka 2.970 3.080 — 3.080

2. Przybory szkolne i środki naukowe 280 300 — 300

3. Wydatki administracyjne 140 150 — 150

Razem 3.870 4.010 — 4.010

Więcej z powodu przyjęcia wynagrodzenia za nadzór nad uczniami w kościele podczas nabożeństw.

19. Kraków. Szkoła przem. uzupełn. na Kaźmierzu.

Dochody.	Wniosek na rok 1907.				Uzasadnienie.
	Kwota uchwalona na rok 1906	Zwyczajne	Nadzwyczajne	Razem	
K o r o n y					
Subwencye:					
a) od gminy	1.370	1.825	—	1.825	
b) od c. k. Rządu	1.370	1.650	—	1.650	
c) z funduszu krajowego	1.370	1.825	—	1.825	
Razem	4.110	5.300	—	5.300	Więcej o 455 K głównie z powodu wyższego wydatku na naukę, przybory szkolne, środki naukowe i kierownictwo.

Wydatki.

1. Płace:						
a) kierownictwo:						
α) płaca	480 K					
β) dod. osobisty	50 „	480	530	—	530	Więcej z powodu przyznania kierownikowi S. Spitzerowi dodatku osobistego 50 K.
b) nauka	3.200	4.170	—	4.170	Więcej z powodu utworzenia II. oddziału kursu stylistyki i rachunków dla uwolnionych od rysunków tudzież zamierzonego otwarcia kursu handlowego.	
2. Przybory szkolne		280	350	—	350	
3. Środki naukowe		150	100	—	100	
4. Wydatki administracyjne		150	150	—	150	
Razem	4.110	5.300	—	5.300		

20. Kraków. Szkoła przem. uzupeł. przy ul. Dietla.

Dochody.

Subwencye:						
a) od gminy	1.390	1.474	—	1.474		
b) od c. k. Rządu	1.390	1.402	—	1.402		
c) z funduszu krajowego	1.390	1.474	—	1.474		
Razem	4.170	4.350	—	4.350	Więcej o 84 K głównie z powodu wyższego kredytu na naukę.	

Wydatki.

1. Płace:						
a) kierownictwo:						
α) płaca	480 K					
β) dod. osobisty	50 „	480	530	—	530	Więcej z powodu przyznania kierownikowi H. Waciędze dodatku osobistego 50 K.
b) nauka	3.260	3.370	—	3.370	Więcej z powodu przyjęcia wynagrodzenia za nadzór nad uczniami w kościele podczas nabożeństw.	
2. Przybory szkolne		280	200	—	200	
3. Środki naukowe		150	100	—	100	
4. Wydatki administracyjne		150	150	—	150	
Razem	4.170	4.350	—	4.350		

21. Krosno. Szkoła przemysłowa uzupełniająca.

Dochody.	Kwota uchwalona na rok 1906	Wniosek na rok 1907.			Uzasadnienie.
		Zwyczajne	Nadzwyczajne	Razem	
K o r o n y					
Subwencye:					
a) od gminy	500	500	—	500	Gmina zobowiązała się dać szkole lokal, oświetlenie, usługę i 500 K subwencji (LW. 57.555/1892).
b) od Rady powiatowej	200	200	—	200	
c) od c. k. Rządu	1.346	1.346	—	1.346	Mniej o 77 K z powodu mniejszego wydatku na naukę.
d) z funduszu krajowego	1,346	1.269	—	1.269	
Razem	3.392	3.315	—	3.315	

Wydatki.

1. Płace:					
a) kierownictwo	400	400	—	400	Mniej z powodu, iż nauka religii w I. i II. klasie przemysłowej udzielana ma być wspólnie.
b) nauka	2.432	2.355	—	2.355	
2. Przybory szkolne	300	300	—	300	
3. Środki naukowe	100	100	—	100	
4. Wydatki administracyjne	160	160	—	160	
Razem	3,392	3.315	—	3.315	

22. Lwów. Szkoła przem. uzupełn. im. św. Anny.

Dochody.

Subwencye:					
a) od gminy	1.975	2.027	—	2.027	Dotowanie dziewięciu szkół przemysł. uzup. we Lwowie postawiono na równi z przeważną częścią szkół przemysłowych w kraju, t. j., że gmina, kraj i państwo przyczyniać się mają w 1/3 części ogólnych kosztów, a gmina nadto obowiązana jest dostarczać bezpłatnie lokal, opatu oświetlenia i usługi.
b) od c. k. Rządu	1,975	1.980	—	1.980	
c) z funduszu krajowego	1.975	2.028	—	2.028	Więcej o 53 K głównie z powodu większego wydatku na naukę.
Razem	5.925	6.035	—	6.035	

Wydatki.

1. Płace:					
a) kierownictwo	480	480	—	480	więcej wedle potrzeby obliczonej na podstawie ilości godzin.
b) nauka	4.345	4.505	—	4 505	
2. Przybory szkolne	} 1.000	800	—	800	
3. Środki naukowe		150	—	150	
4. Potrzeby administracyjne	100	100	—	100	
Razem	5.925	6.035	—	6.035	

23. Lwów. Szkoła przemysłowa uzupełniająca im. św. Antoniego.

Dochody.	Kwota uchwalona na rok 1906	Wniosek na rok 1907.			Uzasadnienie.
		Zwyczajne	Nadzwyczajne	Razem	
K o r o n y					
Subwencye:					
a) od gminy	1.475	1.630	—	1.630	
b) od c. k. Rządu	1.475	1.480	—	1.480	
c) z funduszu krajowego	1.475	1.635	—	1.635	
Razem	4.425	4.745	—	4.745	Więcej o 160 K głównie z powodu większego wydatku na naukę.

Wydatki.

1. Pła ce:					
a) kierownictwo	480	480	—	480	
c) nauka	3.145	3.465	—	3.465	Więcej wedle potrzeby obliczonej na podstawie ilości godzin.
2. Przybory szkolne	720	600	—	600	
3. Środki naukowe		120	—	120	
4. Wydatki administracyjne	80	80	—	80	
Razem	4.425	4.745	—	4.745	

24. Lwów. Szkoła przemysłowa uzupełniająca im. króla Sobieskiego.

Dochody.

Subwencye:					
a) od gminy	1.547	1.900	—	1.900	
b) od c. k. Rządu	1.546	1.800	—	1.800	
c) z funduszu krajowego	1.547	1.900	—	1.900	
Razem	4.640	5.600	—	5.600	Więcej o 353 K głównie z powodu większych wydatków na naukę, przybory szkolne, środki naukowe i administracyjne wydatki.

Wydatki.

1. Pła ce:					
a) kierownictwo	480	480	—	480	
b) nauka	3.360	4.170	—	4.170	Więcej głównie z powodu zamierzonego otwarcia kursu handlowego.
2. Przybory szkolne	720	700	—	700	
3. Środki naukowe		150	—	150	
4. Wydatki administracyjne	80	100	—	100	
Razem	4.640	5.600	—	5.600	

25. Lwów. Szkoła przemysłowa uzupełniająca im. św. Elżbiety.

Dochody.	Kwota uchwalona na rok 1906	Wniosek na rok 1907.			Uzasadnienie.
		Zwyczajne	Nadzwyczajne	Razem	
		K o r o n y			
Subwencye:					
a) od gminy	955	952	—	952	
b) od c. k. Rządu ,	955	960	—	960	
c) z funduszu krajowego . . .	955	953	—	953	Mniej o 2 K wedle potrzeby.
Razem	2.865	2.865	—	2 865	

Wydatki.

1. Płace:					
a) kierownictwo	480	480	—	480	
b) nauka	1.865	1.865	—	1.865	Wedle potrzeby obliczonej na podstawie ilości godzin.
2. Przybory szkolne	480	320	—	320	
3. Środki naukowe	480	160	—	160	
4. Wydatki administracyjne . .	40	40	—	40	
Razem	2.865	2.865	—	2.865	

26. Lwów. Szkoła przemysłowa uzupełniająca im. Konarskiego.

Dochody.

Subwencye:					
a) od gminy	1.335	1.585	—	1.585	
b) od c. k. Rządu	1.335	1.650	—	1.650	
c) z funduszu krajowego . . .	1.335	1.585	—	1.585	Więcej o 250 K głównie z powodu większych wydatków na naukę, przybory szkolne, środki naukowe i administracyjne wydatki.
Razem	4.005	4.820	—	4.820	

Wydatki.

1. Płace:					
a) kierownictwo	480	480	—	480	
b) nauka	2.745	3.365	—	3.365	Więcej z powodu zamierzonego otwarcia kursu rysunkowego dla starszych.
2. Przybory szkolne	720	700	—	700	
3. Środki naukowe	200	200	—	200	
4. Wydatki administracyjne . .	60	75	—	75	
Razem	4.005	4.820	—	4.820	

27. Lwów. Szkoła przemysłowa uzupełniająca im. św. Marcina.

Dochody.	Kwota uchwalona na rok 1906	Wniosek na rok 1907.			Uzasadnienie.
		Zwyczajne	Nadzwyczajne	Razem	
K o r o n y					
Subwencye:					
a) od gminy	1.475	1.952	—	1.952	Więcej o 478 K głównie z powodu większych wydatków na naukę przybory szkolne, środki naukowe i administracyjne wydatki.
b) od c. k. Rządu	1.475	1.790	—	1.790	
c) z funduszu krajowego	1.475	1.953	—	1.953	
Razem	4.425	5.695	—	5.695	

Wydatki.

1. Płace:					
a) kierownictwo	480	480	—	480	Więcej głównie z powodu zamierzonego otwarcia kursu rysunkowego dla starszych.
b) nauka	3.145	4.165	—	4.165	
2. Przybory szkolne	720	800	—	800	
3. Środki naukowe		150	—	150	
4. Wydatki administracyjne	80	100	—	100	
Razem	4.425	5.695	—	5.695	

28. Lwów. Szkoła przemysłowa uzupełniająca im. A. Mickiewicza.

Dochody.

Subwencye:					
a) od gminy	1.315	1.292	—	1.292	Mniej o 22 K głównie z powodu mniejszych wydatków na przybory szkolne i środki naukowe.
b) od c. k. Rządu	1.315	1.320	—	1.320	
c) z funduszu krajowego	1.315	1.293	—	1.293	
Razem	3.945	3.905	—	3.905	

Wydatki.

1. Płace:					
a) kierownictwo	480	480	—	480	Wedle potrzeby obliczonej na podstawie ilości godzin.
b) nauka	2.825	2.825	—	2.825	
2. Przybory szkolne	580	400	—	400	Mniej wedle potrzeby.
3. Środki naukowe		140	—	140	
4. Wydatki administracyjne	60	60	—	60	
Razem	3.945	3.905	—	3.905	

29. Lwów. Szkoła przemysłowa uzupełniająca im. Piramowicza.

Dochody.	Kwota uchwa- lona na rok 1906	Wniosek na rok 1907.			Uzasadnienie.
		Zwy- czajne	Nadzw- yczajne	Razem	
K o r o n y					
Subwencye:					
a) od gminy	955	952	—	952	
b) od c. k. Rządu	955	960	—	960	
c) z funduszu krajowego	955	953	—	953	<i>Mniej o 2 K wedle potrzeby.</i>
Razem	2.865	2.865	—	2.865	

Wydatki.

1. Płace:					
a) kierownictwo	480	480	—	480	
b) nauka	1.865	1.865	—	1.865	<i>Wedle potrzeby obliczonej na podsta- wie ilości godzin.</i>
2. Przybory szkolne	480	320	—	320	
3. Środki naukowe	40	160	—	160	
4. Wydatki administracyjne	40	40	—	40	
Razem	2.865	2.865	—	2.865	

30. Lwów. Szkoła przemysłowa uzupełniająca im. Staszica.

Dochody.

Subwencye:					
a) od gminy	1.555	1.912	—	1.912	
b) od c. k. Rządu	1.555	1.870	—	1.870	
c) z funduszu krajowego	1.555	1.913	—	1.913	<i>Więcej o 353 K głównie z powodu większych wydatków na naukę, przy- bory szkolne, środki naukowe i admi- nistracyjne wydatki.</i>
Razem	4.665	5.695	—	5.695	

Wydatki.

1. Płace:					
a) kierownictwo	480	480	—	480	
b) nauka	3.385	4.165	—	4.165	} <i>Więcej z powodn zamierzonego otwar- cia kursu rysunkowego dla starszych.</i>
2. Przybory szkolne	720	800	—	800	
3. Środki naukowe	80	150	—	150	
4. Wydatki administracyjne	80	100	—	100	
Razem	4.665	5.695	—	5.695	

31. Lwów. Izraelicka Szkoła przemysłowa uzupełniająca im. Bernsteina.

Dochody.	Kwota uchwalona na rok 1906	Wniosek na rok 1907.			Uzasadnienie.
		Zwyczajne	Nadzwyczajne	Razem	
		K o r o n y			
Subwencye:					
a) z fund. Marka Bernsteina	2.600	2.600	—	2.600	
b) od zboru izraelickiego	200	200	—	200	
c) od c. k. Rządu	950	950	—	950	
d) z funduszu krajowego	950	950	—	950	Jak na r. 1906.
Razem	4.700	4.700	—	4.700	

Wydatki.

1. Płace:					
a) kierownictwo	600	600	—	600	
b) nauka	2.400	2.400	—	2.400	
2. Przybory szkolne i środki naukowe					
	500	500	—	500	
3. Wydatki administracyjne					
	150	150	—	150	
4. Lokal, opał i oświetlenie					
	900	900	—	900	
5. Usługa					
	150	150	—	150	
Razem	4.700	4.700	—	4.700	

32. Łańcut. Szkoła przemysłowa uzupełniająca.

Dochody.

Subwencye:					
a) od gminy	240	240	—	240	Gmina zobowiązała się dać szkole lokal, opał, oświetlenie, usługę i 240 K subwencji (LW 31.162 i 55.074/1894).
b) od Rady powiatowej	300	300	—	300	Rada powiatowa zobowiązała się dać 300 K subwencji (LW. 71.162/1895).
c) od c. k. Rządu	1.015	1 015	—	1.015	
d) z funduszu krajowego	1.015	1.071	—	1.071	Więcej o 56 K z powodu wyższego kredytu na przybory szkolne, środki naukowe, i na naukę.
Razem	2.570	2 626	—	2.626	

Wydatki.

1. Płace:					
a) kierownictwo	300	300	—	300	
b) nauka	1.920	1.936	—	1.936	Więcej z powodu podniesienia wynagrodzenia za naukę rysunków z 2 K na 2 K 40 h. za godzinę.
2. Przybory szkolne i środki naukowe					
	200	240	—	240	Więcej wedle potrzeby.
3. Wydatki administracyjne					
	150	150	—	150	
Razem	2.570	2.626	—	2.626	

33. Myślenice. Szkoła przemysłowa uzupełniająca.

Dochody.	Kwota uchwalona na rok 1906	Wniosek na rok 1907.			Uzasadnienie.
		Zwyczajne	Nadzwyczajne	Razem	
		K o r o n y			
Subwencye:					
a) od gminy	400	400	—	400	Gmina zobowiązała się dać szkole lokal, opał, oświetlenie, usługę i 400 K subwencji (LW. 47.647/1897).
b) od Rady powiatowej	400	400	—	400	Rada powiatowa zobowiązała się dać 400 K subwencji (LW. 47.647 i 52.227/1897).
c) od c. k. Rządu	910	920	—	920	Mniej o 24 K głównie z powodu mniejszych wydatków na naukę.
d) z funduszu krajowego	910	886	—	886	
Razem	2.620	2.606	—	2.606	

Wydatki.

1. Płace:					
a) kierownictwo	400	400	—	400	
b) nauka	1.920	1.856	—	1.856	Mniej z powodu, że nauka religii w I i II. klasie przemysłowej udzielaną ma być wspólnie.
2. Przybory szkolne i środki naukowe	200	250	—	250	Więcej wedle potrzeby.
3. Wydatki administracyjne	100	100	—	100	
Razem	2.620	2.606	—	2.606	

34. Nowy Sącz. Szkoła przemysł. uzupełniająca.

Dochody.

Subwencye:					
a) od gminy	400	400	—	400	
b) od Rady powiatowej	600	600	—	600	
c) od Kasy oszczędności	200	200	—	200	
d) od Dyrekcji c. k. kolei państwowej	200	200	—	200	
e) od Izby handlowo-przemysłowej w Krakowie	200	200	—	200	
f) od c. k. Rządu	1.746	2.060	—	2.060	
g) z funduszu krajowego	1.746	2.152	—	2.152	Więcej o 406 K głównie z powodu większych wydatków na naukę i przybory szkolne.
Razem	5.092	5.812	—	5.812	

Wydatki.

1. Płace:					
a) kierownictwo	600	600	—	600	
b) nauka	3.692	4.312	—	4.312	} Więcej z powodu zamierzonego otwarcia kursu rysunkowego.
2. Przybory szkolne	300	400	—	400	
3. Środki naukowe	300	300	—	300	
4. Wydatki administracyjne	200	200	—	200	
Razem	5.092	5.812	—	5.812	

35. Nowy Targ. Szkoła przemysł. uzupełniająca.

Dochody.	Kwota uchwalona na rok 1906	Wniosek na rok 1907.			Uzasadnienie.
		Zwyczajne	Nadzwyczajne	Razem	
K o r o n y					
Subwencye:					
a) od gminy	200	200	—	200	Gmina zobowiązała się dać szkole lokal, opał, oświetlenie, usługę, i 200 K subwencji (LW. 23.775/1892).
b) od Rady powiatowej	400	400	—	400	
c) od Stow. przem. i rękodz.	100	100	—	100	
d) od Tow. zaliczkowego	144	144	—	144	
e) od c. k. Rządu	997	1.000	—	1.000	Mniej o 37 K głównie z powodu mniejszych wydatków na naukę.
f) z funduszu krajowego	997	960	—	960	
Razem	2.838	2.804	—	2.804	

Wydatki.

1. Płace:					
a) kierownictwo	400	400	—	400	Mniej z powodu, że nauka religii w I. i II. klasie przemysłowej udzielana ma być wspólnie. Więcej wedle potrzeby.
b) nauka	2.048	1.984	—	1.984	
2. Przybory szkolne i środki naukowe					
	270	300	—	300	
3. Wydatki administracyjne					
	120	120	—	120	
Razem	2.838	2.804	—	2.804	

36. Podgórze. Szkoła przemysłowa uzupełniająca.

Dochody.

Subwencye:					
a) od gminy	1.354	1.531	—	1.531	Gmina zobowiązała się przyczynić subwencją w 1/3 części ogólnych kosztów utrzymania szkoły, tudzież dostarczać lokal, opału, oświetlenia i usługi (LW. 25.305/1891).
b) od Rady pow. w Wieliczce	50	50	—	50	
c) od Izby handlowo-przemysłowej w Krakowie	200	200	—	200	Więcej o 129 K głównie z powodu większych wydatków na naukę.
d) od c. k. Rządu	1.354	1.670	—	1.670	
e) z funduszu krajowego	1.354	1.483	—	1.483	
Razem	4.312	4.934	—	4.934	

Wydatki.

1. Płace:					
a) kierownictwo	400	400	—	400	Więcej z powodu zamierzonego otwarcia kursu rysunkowego dla starszych.
b) nauka	3.362	3.984	—	3.984	
2. Przybory szkolne i środki naukowe					
	400	400	—	400	
3. Wydatki administracyjne					
	150	150	—	150	
Razem	4.312	4.934	—	4.934	

37. Przemysł. I. Szkoła przemysłowa uzupełniająca w śródmieściu.

Dochody.	Kwota uchwalona na rok 1906	Wniosek na rok 1907.			Uzasadnienie.
		Zwyczajne	Nadzwyczajne	Razem	
		K o r o n y			
Subwencye:					
a) od gminy	600	600	—	600	Gmina zobowiązała się dać szkole lokal, opał, oświetlenie, usługę i 920 K subwencyi (Lw. 8.698/1884) Rada powiatowa zobowiązała się dać subwencję 600 (LW. 11.373/1888). Więcej o 777 K głównie z powodu wyższego kredytu na przybory szkolne, środki naukowe i naukę.
b) od Rady powiatowej	600	600	—	600	
c) od c. k. Rządu	1.175	1.730	—	1.730	
d) z funduszu krajowego	1.175	1.952	—	1.952	
Razem	3.550	4.882	—	4.882	

Wydatki.

1. Płace:					
a) kierownictwo	480	480	—	480	Więcej głównie z powodu zamierzonego otwarcia kursu handlowego i rysunkowego.
b) nauka	2.670	3.722	—	3.722	
2. Przybory szkolne	—	500	—	500	
3. Środki naukowe	320	100	—	100	
4. Wydatki administracyjne	80	80	—	80	
Razem	3.550	4.882	—	4.882	

38. Przemysł. II. Szkoła przemysłowa uzupełniająca na przedmieściu lwowskiem.

Dochody.

Subwencye:					
a) od gminy	600	600	—	600	Więcej o 31 K głównie z powodu większych wydatków na przybory szkolne i środki naukowe.
b) od Kasy oszczędności	200	200	—	200	
c) od c. k. Rządu	1.311	1.320	—	1.320	
d) z funduszu krajowego	1.311	1.342	—	1.342	
Razem	3.422	3.462	—	3.462	

Wydatki.

1. Płace:					
a) kierownictwo	480	480	—	480	Mniej głównie z powodu, że nauka religii w I. i II. klasie przemysłowej udzielaną ma być wspólnie.
b) nauka	2.542	2.452	—	2.452	
2. Przybory szkolne	—	350	—	350	
3. Środki naukowe	320	100	—	100	
4. Wydatki administracyjne	80	80	—	80	
Razem	3.422	3.462	—	3.462	

39. Rzeszów. Szkoła przemysłowa uzupełniająca.

Dochody.	Kwota uchwa- lona na rok 1906	Wniosek na rok 1907.			Uzasadnienie.
		Zwy- czajne	Nadzw- yczajne	Razem	
K o r o n y					
Subwencye:					
a) od gminy	260	250	—	250	Rada powiatowa zobowiązała się dawać subwencję 200 K (LW. 59.566/1837).
b) od Rady powiatowej	200	200	—	200	
— od Kasy oszczędności	100	—	—	—	
c) z fund. Towarnickiego	300	300	—	300	
d) od Izby handl. przemysł	200	200	—	200	
e) od c. k. Rządu	1.338	1.590	—	1.590	
f) z funduszu krajowego	1.338	2.496	—	2.496	Więcej o 1.158 K głównie z powodu
Razem	3.736	5.036	—	5.036	większych wydatków na naukę i że odpadła subwencya Kasy oszczę- dności.

Wydatki.

1. Płace:					
a) kierownictwo	500	500	—	500	Więcej z powodu preeliminowania na drugi oddział na kursie przygoto- wawczym i na kurs handlowy.
b) nauka	2.486	3.786	—	3.786	
2. Przybory szkolne	450	450	—	450	
3. Środki naukowe	150	150	—	150	
4. Wydatki administracyjne	150	150	—	150	
Razem	3.736	5.036	—	5.036	

40. Sambor. Szkoła przemysłowa uzupełniająca.

Dochody.

Subwencye:					
a) od gminy	300	300	—	300	Gmina obowiązana jest do bezpłatnego dostarczania lokalu, opału, oświe- tlenia, usługi i subwencji rocznej 200 K (LW. 48.423/1890).
b) od Rady powiatowej	200	200	—	200	Rada powiatowa zobowiązała się dawać subwencję 200 K (LW. 48.423/1890)
c) od c. k. Rządu	1.495	1.490	—	1.490	
d) z funduszu krajowego	1.495	1.361	—	1.361	Mniej o 134 K głównie z powodu mniej- szych wydatków na naukę.
Razem	3.490	3.351	—	3.351	

Wydatki.

1. Płace:					
a) kierownictwo	520	520	—	520	Mniej z powodu, że wynagrodzenie z K 40 h. za godzinę przyznano tylko za rysunki, podczas gdy inne przedmioty po 2 K.
b) nauka	2.530	2.291	—	2.291	
2. Przybory szkolne i środki nau- kowe	390	400	—	400	
3. Wydatki administracyjne	140	140	—	140	
Razem	3.490	3.351	—	3.351	

41. Sanok. Szkoła przemysłowa uzupełniająca.

Dochody.	Kwota uchwa- lona na rok 1906	Wniosek na rok 1907.			Uzasadnienie.
		Zwy- czajne	Nadzw- yczajne	Razem	
K o r o n y					
Subwencye:					
a) od gminy	738	738	—	738	
b) od c. k. Rządu	1.126	1.130	—	1.130	
c) z funduszu krajowego	1.126	1.172	—	1.172	
Razem	2.990	3.040	—	3.040	Więcej o 46 K głównie z powodu wyż- szych kredytów na przybory szkolne i środki nankowe.

Wydutki.

1. Płace:					
a) kierownictwo	400	400	—	400	
b) nauka	2.240	2.240	—	2.240	Wedle potrzeby obliczonej na podsta- wie ilości godzin.
2. Przybory szkolne	—	200	—	200	} Wedle potrzeby.
3. Środki naukowe	200	130	—	130	
4. Wydatki administracyjne	150	70	—	70	
Razem	2.990	3.040	—	3.040	

42. Stanisławów. Szkoła przemysł. uzupełn.

Dochody.

Subwencye:					
a) od gminy	800	784	—	784	
b) od Rady powiatowej	200	100	—	100	Rada powiatowa zobowiązała się dawać subwencję 200 K (LW. 1.132/1888 i 52.976/1897).
c) od Kasy oszczędności	100	100	—	100	
d) od c. k. Rządu	2.250	2.560	—	2.560	
e) z funduszu krajowego	2.250	2.736	—	2.736	Więcej o 486 K głównie z powodu większych wydatków na naukę, niż- szej subwencji powiatowej i gminnej.
Razem	5 600	6.280	—	6.280	

Wydutki.

1. Płace:					
a) kierownictwo	600	600	—	600	
b) nauka	4.400	5.180	—	5.180	Więcej z powodu zamierzonego otwar- cia kursu rysunkowego.
2. Przybory szkolne	—	300	—	300	
3. Środki naukowe	500	100	—	100	
4. Wydatki administracyjne	100	100	—	100	
Razem	5.600	6.280	—	6.280	

43. Stary Sambor. Szkoła przemysł. uzupełn.

Dochody.	Kwota uchwalona na rok 1906	Wniosek na rok 1907.			Uzasadnienie.
		Zwyczajne	Nadzwyczajne	Razem	
		K o r o n y			
Subwencye:					
a) od gminy	400	400	—	400	Gmina aktem notaryalnym zobowiązała się dawać roczną subwencję 400 K i prócz tego dostarczyć szkole lokalu, opału, oświetlenia i usługi (LW. 88.959/1904).
b) od Rady powiatowej	400	400	—	400	Rada powiatowa w Starym Samborze, aktem notaryalnym zobowiązała się dawać subwencję 400 K rocznie (LW. 88.959/1904).
c) od c. k. Rządu	900	950	—	950	Więcej o 98 K głównie z powodu większych wydatków na nanke, przybory i administrację.
d) z funduszu krajowego	900	998	—	998	
Razem	2.600	2.748	—	2.748	

Wydatki.

1. Płace:					
a) kierownictwo	400	400	—	400	
b) nauka	1.980	2.048	—	2.048	Więcej z powodu preliminowania na naukę religii obrz. grecko-katol.
2. Przybory szkolne i środki naukowe	210	250	—	250	Więcej wedle potrzeby.
3. Wydatki administracyjne	10	50	—	50	
Razem	2.600	2.748	—	2.748	

44. Stary Sącz. Szkoła przemysłowa uzupełniająca.

Dochody.

Subwencye:					
a) od gminy	600	600	—	600	
b) od Rady powiatowej w Nowym Sączu	300	300	—	300	
c) od Izby handlowo-przemysłowej w Krakowie	200	200	—	200	
d) od c. k. Rządu	896	920	—	920	
e) z funduszu krajowego	896	872	—	872	Mniej o 24 K z powodu wyższej subwencji państwowej.
Razem	2.892	2.892	—	2.892	

Wydatki.

1. Płace:					
a) kierownictwo	400	400	—	400	
b) nauka	2.052	2.052	—	2.052	Wedle potrzeby obliczonej na podstawie ilości godzin.
2. Przybory szkolne i środki naukowe	240	340	—	340	Więcej wedle potrzeby.
3. Wydatki administracyjne	200	100	—	100	
Razem	2.892	2.892	—	2.892	

45. Stryj. Szkoła przemysłowa uzupełniająca.

Wniosek na rok 1907.

Dochody.

Kwota
uchwa-
lona
na rok
1906

Zwy-
czajne

Nadzw-
yczajne

Razem

Uzasadnienie.

K o r o n y

Subwencje:

a) od gminy	650	680	—	680	Gmina zobowiązała się dać szkole lo- kal, opał oświetlenie, usługę i 600 K subwencji (LW. 30 566/1891).
b) od Rady powiatowej	200	200	—	200	
c) od Tow. zaliczkowego	200	200	—	200	
d) od Zarz. c. k. kol. państw.	400	400	—	400	
e) od c. k. Rządu	1.110	1.110	—	1.110	<i>Mniej o 118 K głównie z powodu mniejszych wydatków na naukę.</i>
f) z funduszu krajowego	1.110	992	—	992	
Razem	3.670	5.582	—	3.582	

Wydatki.

1. Płace:

a) kierownictwo	500	500	—	500	<i>Mniej z powodu, że odpadł kredyt na uzupełniający kurs rysunków.</i>
b) nauka	2.520	2.432	—	2.432	
2. Przybory szkolne	400	400	—	400	
3. Środki naukowe	100	100	—	100	
4. Wydatki administracyjne	150	150	—	150	
Razem	3.670	3.582	—	3.582	

46. Tarnopol. Szkoła przemysłowa uzupełniająca.

Dochody.

Subwencje:

a) od gminy	800	800	—	800	Gmina zobowiązała się dać szkole lo- kal, opał, oświetlenie usługę i 800 K subwencji (LW. 4.158/1892).
b) od Rady powiatowej	200	200	—	200	
c) z Izby handl. w Brodach	200	200	—	200	
d) od c. k. Rządu	1.172	1.172	—	1.172	<i>Mniej o 154 K z powodu mniejszych wydatków na naukę.</i>
e) z funduszu krajowego	1.172	1.018	—	1.018	
Razem	3.544	3.390	—	3.390	

Wydatki.

1. Płace:

a) kierownictwo	400	400	—	400	<i>Mniej z powodu, że nauka religii w I. i II. klasie przemysłowej udzielaną ma być wspólnie.</i>
b) nauka	2.544	2.390	—	2.390	
2. Przybory szkolne	300	300	—	300	
3. Środki naukowe	150	150	—	150	
4. Wydatki administracyjne	150	150	—	150	
Razem	3.544	3.390	—	3.390	

47. Tarnów. Szkoła przemysłowa uzupełniająca.

Dochody.	Kwota uchwalona na rok 1906	Wniosek na rok 1907.			Uzasadnienie.
		Zwyczajne	Nadzwyczajne	Razem	
		K o r o n y			
Subwencye:					
a) od gminy	800	800	—	800	Gmina zobowiązała się dać szkole lokal, opał, oświetlenie, usługę i 800 K subwencji (LW. 1.508/1862).
b) od Rady powiatowej	400	400	—	400	
c) od Kasy oszczędności	100	80	—	80	
d) od Izby handl. przem.	300	300	—	300	
e) od c. k. Rządu	1.655	1.960	—	1 960	
f) z funduszu krajowego	1.655	2 030	—	2.030	Więcej o 375 K z powodu większego wydatku na naukę.
Razem	4.910	5 570	—	5.570	

Wydatki.

1. Płace:					
a) kierownictwo	600	600	—	600	Więcej z powodu, iż na kursie przygotowawczym zamiast 2 godzin tygodniowo języka polskiego preliminuje się 3, i z powodu zamierzonego otwarcia kursu rysunkowego dla starszych.
b) nauka	3.590	4.270	—	4.270	
2. Przybory szkolne	400	400	—	400	
3. Środki naukowe		200	—	200	
4. Wydatki administracyjne	320	100	—	100	
Razem	4.910	5.570	—	5.570	

48. Tarnobrzeg. Szkoła przemysł. uzupełniająca.

Dochody.

Subwencye:					
a) od gminy	200	200	—	200	Gmina zobowiązała się dać szkole lokal, opał, oświetlenie, usługę i 200 K subwencji (LW. 60 283/1898, 41.576 i 78.010/1899).
b) od Rady powiatowej	400	400	—	400	
c) od JW. Zdzisława hr. Tarnowskiego	200	200	—	200	
d) od Izby handl. przemysł.	200	200	—	200	
e) od c. k. Rządu	898	898	—	898	
f) z funduszu krajowego	898	934	—	934	Więcej o 33 K głównie z powodu podwyżki wynagrodzenia za kierownictwo.
Razem	2.796	2.832	—	2.832	

Wydatki.

1. Płace:					
a) kierownictwo	300	400	—	400	Więcej z powodu zwiększonej frekwencji uczniów.
b) nauka	2 176	2.112	—	2 112	Mniej z powodu, że nauka religii w I. i II. klasie przemysłowej udzielana ma być wspólnie.
2. Środki naukowe	200	200	—	200	
3. Wydatki administracyjne	120	120	—	120	
Razem	2.796	2.832	—	2.832	

49. Turka (nad Stryjem). Szkoła przem. uzupełn.

Dochody.	Kwota uchwalona na rok 1906	Wniosek na rok 1907.			Uzasadnienie.
		Zwyczajne	Nadzwyczajne	Razem	
K o r o n y					
Subwencye:					
a) od gminy	300	300	—	300	Rada gminna uchwałą z d. 28. września 1903 zobowiązała się dostarczać szkole lokalu, opału, oświetlenia i usługi i do pokrycia 1/3 części kosztów utrzymania jednak nie wyżej jak 300 K rocznie. LW. 14.440/1905.
b) od Rady powiatowej	500	500	—	500	Rada powiatowa w Turce uchwałą z dnia 22. stycznia 1904 zobowiązała się dawać subwencję 500 K rocznie (LW. 14.440/1905).
c) od c. k. Rządu	—	950	—	950	Więcej właściwie o 1.306 K, gdyż szkoła otwartą została z dniem 15. września 1905 r., a subwencji udzielono z poz. 411 (nowe szkoły przemyśl. uzup.)
d) z funduszu krajowego	1.344	1.306	—	1.306	
Razem	2.144	3.056	—	3.056	

Wydatki.

1. Płace:					
a) kierownictwo	400	400	—	400	
b) nauka	1.444	2.256	—	2 256	Wedle potrzeby obliczonej na podstawie ilości godzin.
2. Przybory szkolne	200	100	—	100	
3. Środki naukowe	200	250	—	250	
4. Wydatki administracyjne	100	50	—	50	
Razem	2.144	3.056	—	3.056	

50. Wadowice. Szkoła przemysłowa uzupełniająca.

Dochody.

Subwencye:					
a) od gminy	800	800	—	800	
b) od Rady powiatowej	200	200	—	200	
c) od Kasy oszczędności	400	400	—	400	
d) od c. k. Rządu	882	882	—	882	
e) z funduszu krajowego	882	818	—	818	Mniej o 64 K z powodu mniejszego wydatku na naukę.
Razem	3.164	3.100	—	3.100	

Wydatki.

1. Płace:					
a) kierownictwo	400	400	—	400	
b) nauka	2 444	2.380	—	2.380	Mniej z powodu, że nauka religii w I. i II. klasie przemysłowej udzielana ma być wspólnie.
2. Przybory szkolne	200	120	—	120	
3. Środki naukowe	200	100	—	100	
4. Wydatki administracyjne	120	100	—	100	
Razem	3.164	3.100	—	3.100	

51. Wieliczka. Szkoła przemysłowa uzupełniająca.

Dochody.	Kwota uchwalona na rok 1906	Wniosek na rok 1907.			Uzasadnienie.
		Zwyczajne	Nadzwyczajne	Razem	
K o r o n y					
Subwencye:					
a) od gminy	800	800	—	800	Gmina zobowiązała się dać szkole lokal, opał, oświetlenie, usługę i 800 K subwencji (L.W. 2628/1890 i 22.570 ex 1891). Jak na r. 1906
b) od Rady powiatowej	50	50	—	50	
c) od c. k. Rządu	1.225	1.225	—	1.225	
d) z funduszu krajowego	1.225	1.225	—	1.225	
Razem	3.300	3.300	—	3.300	

Wydatki.

1. Płace:					
a) kierownictwo	400	400	—	400	Wedle potrzeby obliczonej na podstawie ilości godzin.
b) nauka	2.480	2.480	—	2.480	
2. Przybory naukowe	200	200	—	200	
3. Środki naukowe	120	120	—	120	
4. Wydatki administracyjne	100	100	—	100	
Razem	3.300	3.300	—	3.300	

52. Złoczów. Szkoła przemysłowa uzupełniająca.

Dochody.

Subwencye:					
a) od gminy	300	300	—	300	Gmina zobowiązała się dać szkole lokal, oświetlenie, usługę i 300 K subwencji (L.W. 48.988/1899)
b) od Rady powiatowej	300	300	—	300	
c) od Izby handlowej	200	200	—	200	Więcej o 496 K głównie z powodu wyższego kredytu na naukę, kierownictwo i przybory szkolne.
d) od c. k. Rządu	1.316	1.620	—	1.620	
e) z funduszu krajowego	1.316	1.812	—	1.812	
Razem	3.432	4.232	—	4.232	

Wydatki.

1. Płace:						
a) kierownictwo:						
α) płaca	400 K.	400	500	—	500	Wynagrodzenie 500 K ad personam dla kierownika F. Irautha.
β) dod. osobisty	100 "					
b) nauka	2.432	3.082	—	3.082	Więcej z powodu zamierzonego otwarcia kursu handlowego.	
2. Przybory szkolne	300	350	—	350		
3. Środki naukowe	200	200	—	200		
4. Wydatki administracyjne	100	100	—	100		
Razem	3.432	4.232	—	4.232		

53. Żółkiew. Szkoła przemysłowa uzupełniająca.

Wniosek na rok 1907.

Dochody.	Kwota uchwa- lona na rok 1906	Wniosek na rok 1907.			Uzasadnienie.
		Zwy- czajne	Nadzw- yczajne	Razem	
K o r o n y					
Subwencye:					
a) od gminy	600	600	—	600	Gmina zobowiązała się dać szkole lo- kal, opał, oświetlenie, usługi i 600 K subwencji (LW. 53.942/1889, 39 988 i 48.591/1893). Jak na r. 1906.
b) od Rady powiatowej	400	400	—	400	
c) od c. k. Rządu	880	880	—	880	
d) z funduszu krajowego	880	880	—	880	
Razem	2.760	2.760	—	2.760	

Wydatki.

1. Płace:					
a) kierownictwo	300	300	—	300	Wedle potrzeby obliczonej na podsta- wie ilości godzin.
b) nauka	1.920	1.920	—	1.920	
2. Przybory szkolne	300	300	—	300	
3. Środki naukowe	100	100	—	100	
4. Wydatki administracyjne	140	140	—	140	
Razem	2.760	2.760	—	2.760	

54. Żywiec. Szkoła przemysłowa uzupełniająca.

Dochody.

Subwencye:					
a) od gminy	400	400	—	400	Rada gminna uchwałą z dnia 29. li- stopada 1895 obowiązała się dostar- czyć bezpłatnie lokalu, opału, oświe- tlenia i usługi, tudzież przyczynić się do kosztów utrzymania kwotą 400 K rocznie (LW. 27.040 i 40.226 ex 1896).
b) od Rady powiatowej	200	200	—	200	Rada powiatowa uchwałą z dnia 23. lu- tego 1896 zobowiązała się dawać 200 K rocznie (LW. 27.040/1896).
c) od Izby handlowo-przemy- słowej w Krakowie	200	200	—	200	
d) od c. k. Rządu	1.200	1.200	—	1 200	
e) z funduszu krajowego	1.200	1.200	—	1.200	Jak na r. 1906.
Razem	3.200	3.200	—	3.200	

Wydatki.

1. Płace:					
a) kierownictwo	400	400	—	400	Wedle potrzeby obliczonej na podsta- wie ilości godzin.
b) nauka	2 325	2.325	—	2.325	
2. Przybory szkolne i środki naukowe	350	350	—	350	
3. Wydatki administracyjne	125	125	—	125	
Razem	3.200	3 200	—	3.200	

II. Krajowe zakłady przemysłowe zawodowe.

55. Brzezowiec. Krajowa szkoła koszykarska.

Dochody.	Kwota uchwalona na rok 1906	Wniosek na rok 1907.				Razem	Uzasadnienie.
		Wy- nikłość w roku 1905	Zwy- czajne	Nadzw- yczajne	K o r o n y		
1. Ze sprzedaży wyrobów szkol- nych	1.500	611	1.500	—	1.500		
— Reszta z zaliczki na stypen- dy w r. szk. 1904/5	—	15	—	—	—		
— Rozmaite	—	23	—	—	—		
2. Subwencye:							
a) od Rady powiatowej	800	600	800	—	800	Rada powiatowa w Brzesku zo- bowiązała się dawać subwen- cyę dawną (na Jurków) 600 K. a nadto na wynajem lo- kalu w Brzezowcu 200 K. (LW. 76321/1905).	
b) od c. k. Rządu	800	800	800	—	800		
c) z funduszów krajowych	1.212	2.329	1.282	—	1.282		
Razem	4.312	4.378	4.382	—	4.382	<i>Więcej o: 70 K z powodu wyż- szego kredytu na środki nau- kowe, uzupełnienie inwentar- za i rozmaite.</i>	

Wydatki.

1. Płace:						
a) instruktor fachowy	1.200	1.100	1.200	—	1.200	
b) administrator	200	92	200	—	200	
2. Wynajem lokalu	300	—	300	—	300	
— Utrzymanie lokalu	—	190	—	—	—	
3. Opał	150	126	150	—	150	
4. Oświetlenie	40	26	40	—	40	
5. Usługa	72	48	72	—	72	
6. Materyał	1.500	1.632	1.500	—	1.500	
7. Wynagrodzenie uczniów	500	350	500	—	500	
8. Środki naukowe i uzupełnie- nie inwentarza	150	103	200	—	200	} <i>Więcej wedle potrzeby.</i>
9. Rozmaite inne wydatki.	200	599	220	—	220	
— Koszta przeniesienia szkoły z Jurkowa	—	112	—	—	—	
Razem	4.312	4.378	4.382	—	4.382	

56. Brzostek. Krajowa szkoła koszykarska.

(przeniesiona z Wawrzyc).

Dochody.	Kwota uchwalona na rok 1906	Wy- nikłość w roku 1905	Wniosek na rok 1907.			Razem	Uzasadnienie.
			Zwy- czajne	Nadzw- yczajne	K o r o n y		
1. Ze sprzedaży wyrobów szkolnych	2.400	2.840	1.500	—	1.500	Mniej ze względu na początkujących uczniów.	
— Od instruktora czynsz za ogród	100	100	—	—	—	} Odpada z powodu przeniesienia szkoły.	
— datek właścicieli Wawrzyc na opał i oświetlenie	50	50	—	—	—		
— Ze sprzedaży materiału i inne	—	31	—	—	—		
— Zaliczka na łozinę z r. 1904	—	299	—	—	—		
2. Subwencye:							
a) od Rady powiatowej	240	240	400	—	400	Rada powiatowa w Pilźnie zobowiązała dać lokal i subwencję 400 K. (L.W. 80.360/1906)	
b) od c. k. Rządu	1.600	1.500	1.500	—	1.500		
c) z funduszów krajowych	1.350	436	600	500	1.100	W zwyczajnych mniej o 750 K, gdyż odpada czynsz z powodu przeniesienia szkoły. W nadzwyczajnych więcej o 500 K z powodu wstawienia kredytu na materiał ze względu na początkujących uczniów.	
Razem	5.740	5.496	4.000	500	4.500		
Wydatki.							
1. Płace:							
a) instruktor	1.200	1.200	1.440	—	1.440	Więcej z powodu długoletniej służby.	
— nauczyciel przedmiotów pomocniczych	360	360	—	—	—		
b) administrator	240	240	240	—	240		
— Wynajem lokalu i ogrodu dla instruktora	600	600	—	—	—	Odpada z powodu przeniesienia szkoły.	
2. Utrzymanie lokalu	—	—	50	—	50	} Stosownie do potrzeby.	
3. Opał	260	271	240	—	240		
4. Oświetlenie	80	—	60	—	60		
5. Usługa	100	21	120	—	120		
6. Materiał	1.600	1.548	1.000	500	1.500	Mniej ze względu na początkujących uczniów.	
7. Wynagrodzenie uczniów	900	688	500	—	500		
8. Środki naukowe i uzupełnienie inwentarza	150	217	150	—	150		
— Ubezpieczenie budynku i inwentarza	50	—	—	—	—		
9. Rozmaite wydatki administracyjne i kancelaryjne	200	351	200	—	200		
Razem	5.740	5.496	4.000	500	4.500		

57. Dynów. Krajowa szkoła koszykarska.

Dochody.	Kwota uchwalona na rok 1906	Wy- nikłość w roku 1905	Wniosek na rok 1907.			Uzasadnienie.
			Zwy- czajne	Nadzw- yczajne	Razem	
			K o r o n y			
1. Ze sprzedaży wyrobów szkol- nych	1.300	2.432	1.300	—	1.300	
— Zaliczka na restaurację mie- szkania instruktora z r. 1904	—	110	—	—	—	
— Zaliczka na łożinę z r. 1904	—	200	—	—	—	
— Odsetki z lokacji	—	13	—	—	—	
2. S u b w e n c y e :						
a) od Rady powiatowej	200	200	200	—	200	Gmina uchwala rady z dnia 13. sierpnia 1899 l. 762 poz. IV. zobowiązała się do dostarczenia przez lat 6 budynku, oświetlenia, opału i usługi. (L.W. 74.677/901). Rada powiatowa w Brzozowie uchwala z dnia 25. czerwca 1900 zobowiązała się dawać przez lat 6 po 200 K rocznie. (L.W. 74.677/1901). Więcej o: 150 K głównie z powodu wyższego kredytu na środki naukowe i uzupełnienie inwentarza i rozmaite.
b) od c. k. Rządu	800	800	800	—	800	
c) z funduszów krajowych	1.290	691	1.440	—	1.440	
Razem	3.590	4.446	3.740	—	3.740	
Wydatki.						
1. P ł a c e :						
a) instruktor:						
α) płaca	1.200 K.					
β) dod. na mieszk.	200 >					
b) administrator	240	200	240	—	240	Więcej z powodu podwyższenia dodatku na mieszkanie.
— Utrzymanie lokalu	100	—	—	—	—	Odpada z powodu udzielenia osobnej zaliczki na restaurację.
— Restauracja mieszkania in- struktora	—	57	—	—	—	
— Zaliczka na dalszą restaura- cję mieszkania instruktora	—	56	—	—	—	
2. Materiał	1.000	1.609	1.000	—	1.000	
3. Wynagrodzenie uczniów	500	1.208	500	—	500	
4. Środki naukowe i uzupełnie- nie inwentarza	200	72	300	—	300	} Więcej wedle potrzeby.
5. Rozmaite inne wydatki	200	164	300	—	300	
Razem	3.590	4.446	3.740	—	3.740	

58. Dzurów. Krajowa szkoła koszykarska.

Dochody.	Kwota uchwalona na rok 1906	Wy- nikłość w roku 1905	Wniosek na rok 1907.			Uzasadnienie.
			Zwy- czajne	Nadzw- yczajne	Razem	
			K o r o n y			
1. Ze sprzedaży wyrobów szkol- nych	1.800	1.727	1.700	—	1.700	
— Zaliczka na łożinę z roku 1904	—	500	—	—	—	
— Zwrot za korowanie łożiny .	—	6	—	—	—	
2. Subwencye:						
a) od Rady powiatowej	300	—	300	—	300	Rady powiatowa w Śniatynie uchwala z dnia 24. marca 1892 zobowiązała się dostarczyć pomieszczenia dla szkoły, pomieszczenia dla instruktora i 300 K. rocznie subwencji (LW. 16.391/1892).
b) od c. k. Rządu	1.000	1.000	1.000	—	1.000	
c) z funduszków krajowych	1.590	1.043	1.700	—	1.700	Więcej o: 1.0 K głównie z powodu podwyższenia płacy instruktora.
Razem	4.690	4.276	4.700	—	4.700	
Wydatki.						
1. Płace:						
Instruktor	1.200	1.200	1.440	—	1.440	Więcej z powodu długoletniej służby.
2. Utrzymanie lokalu	250	78	250	—	250	
3. Opał	200	178	220	—	220	Więcej wedle potrzeby.
4. Oświetlenie	30	23	30	—	30	
5. Usługa	60	—	60	—	60	
6. Materiał	1.200	1.064	1.200	—	1.200	
7. Wynagrodzenie uczniów	600	606	600	—	600	
8. Środki naukowe i uzupełnie- nie inwentarza	300	7	300	—	300	
9. Rozmaite wydatki administra- cyjne i kancelaryjne	200	126	200	—	200	
10. Na pokrycie reszty kosztów utrzymania ubogich uczniów	650	994	400	—	400	Wstawia się z powodu koniecznej potrzeby.
Razem	4.690	4.276	4.700	—	4.700	

59. Leżajsk. Krajowa szkoła koszykarska.

Dochody.	Kwota uchwalona na rok 1906	Wniosek na rok 1907.				Razem	Uzasadnienie.
		Wy- nikłość w roku 1905	Zwy- czajne	Nadzw- yczajne	K o r o n y		
1. Ze sprzedaży wyrobów szkol- nych	1.100	2.630	2.800	—	2.800	<i>Więcej z powodu rozwoju szkoły. Rada gminna aktem notaryalnym z dnia 13. stycznia 1903 L. R. 16.975 zobowiązała się do bezpłatnego dostarczania pomieszczenia dla szkoły i pomieszczenia dla instruktora, tudzież do płacenia 200 K. rocznie gotówką. (LW. 97.049/902).</i>	
— Zaliczka na łozinę z r. 1904	—	400	—	—	—		
— Ze sprzedaży faszyn sztangli i odpadków	—	265	—	—	—		
2. Subwencye:						<i>Rada powiatowa w Łańcucie aktem notaryalnym z d. 27. grudnia 1902 L. R. 2.637 zobowiązała się do płacenia zasiłku rocznego w kwocie 200 K. na czas istnienia szkoły. (LW. j. w.).</i>	
a) od gminy	200	200	200	—	200	<i>Kasa zaliczkowa i oszczędności w Łańcucie aktem notaryalnym z dnia 27. grudnia 1902 L. R. 2.638 zobowiązała się do płacenia zasiłku rocznego 100 K na czas istnienia szkoły (LW. j. w.). <i>Więcej o 215 K głównie z powodu wyższej płacy instruktora.</i></i>	
b) od Rady powiatowej	200	200	200	—	200		
c) od kasy zaliczkowej w Łańcucie	100	300	100	—	100		
d) od c. k. Rządu	1.000	700	1.000	—	1.000		
e) z funduszów krajowych	1.117	597	1.332	—	1.332		
Razem	3.717	5.292	5.632	—	5.632		

Wydatki.

1. Płace:

a) instruktor	1.200	1.281	1.440	—	1.440	<i>Więcej z powodu przeniesienia instruktora z Rudek gdzie pobierał 1.440 K.</i>
b) administrator	240	240	240	—	240	
2. Utrzymanie lokalu	50	52	50	—	50	
3. Opał	180	93	180	—	180	
4. Oświetlenie	75	98	100	—	100	<i>Więcej wedle potrzeby.</i>
5. Usługa	72	55	72	—	72	
6. Materiał	1.000	1.816	1.800	—	1.800	<i>Więcej z powodu rozwoju szkoły.</i>
7. Wynagrodzenie uczniów	500	1.264	1.300	—	1.300	
8. Środki naukowe i uzupełnienie inwentarza	200	81	250	—	250	
9. Różne inne wydatki	200	233	200	—	200	
— Pokrycie niedoboru funduszu stypendyjnego	—	79	—	—	—	
Razem	3.717	5.292	5.632	—	5.632	

60. Nieznanowice. Krajowa szkoła koszykarska.

Dochody.	Kwota uchwalona na rok 1906	Wniosek na rok 1907.				Razem	Uzasadnienie.
		Wy- nikłość w roku 1905	Zwy- czajne	Nadzw- yczajne	K o r o n y		
1. Ze sprzedaży wyrobów szkolnych	7.800	9.676	9.300	—	9.300	Więcej z powodu rozwoju szkoły i wzrostu produkcji koszykarszy pracujących przy szkole.	
2. Subwencje :							
a) od Rady powiatowej	400	400	400	—	400	Rada powiatowa w Bochni uchwała z dnia 14. lipca 1899 L. 1.626 zobowiązała się przez 6 lat dawać począwszy od r. 1900 corocznie na utrzymanie szkoły 400 K (LW. 2.770/1900).	
b) Od JWP. Zdzisława Włodka datek na opał i oświetlenie	400	400	400	—	400	JW. Zdzisław Włodek za czynszem 1000 K. rocznie odstępuje szkole osobny budynek a na pokrycie kosztów opału i oświetlenia składa 400 K. rocznie (L. W. 101.372/903).	
c) od c. k. Rządu	1.000	1.000	1.000	—	1.000		
d) z funduszków krajowych	1.340	441	1.840	—	1.840	Więcej o 500 K z powodu wyższego kredytu na rozmaite wydatki i produkcję.	
Razem	10.940	11.917	12.940	—	12.940		

Wydatki.

1. Płace :						
a) instruktor	1.200	1.200	1.200	—	1.200	
b) administrator	240	240	240	—	240	
2. Czynsz za najem budynku	1.000	1.000	1.000	—	1.000	
3. Opał i oświetlenie	400	176	400	—	400	
4. Materiał	4.200	4.223	5.500	—	5.500	} Więcej stosownie do większej produkcji jak poz. 1 doch.
5. Wynagrodzenie uczniów	3.600	3.440	4.000	—	4.000	
6. Środki naukowe i uzupełnienie inwentarza	200	11	200	—	200	
7. Rozmaite wydatki administracyjne i kancelaryjne	100	685	400	—	400	Więcej wedle potrzeby.
— Zaliczka na zakupno łożyny w r. 1906	—	942	—	—	—	
Razem	10.940	11.917	12.940	—	12.940	

61. Nizniów. Krajowa szkoła koszykarska.

Dochody.	Kwota uchwalona na rok 1906	Wy-nikłość w roku 1905	Wniossek na rok 1907.			Uzasadnienie.
			Zwy- czajne	Nadzwyczajne	Razem	
			K o r o n y			
1. Ze sprzedaży wyrobów szkolnych	3.300	3.742	3.300	—	3.300	
— Za sprzedaną łożynę	—	144	—	—	—	
2. Subwencje:						
a) od Rady powiatowej	500	500	500	—	500	Wydział powiatowy deklaracją z dnia 8. października 1901 r. L. 3.228/00 zobowiązał się dawać coroczną subwencję w kwocie 500 K. (LW. 71.011/1900). Więcej o 50 K z powodu wyższego kredytu na utrzymanie budynku i oświetlenie.
b) od c. k. Rządu	1.200	1.200	1.200	—	1.200	
c) z funduszu krajowego	1.420	1.341	1.470	—	1.470	
Razem	6.420	6.927	6.470	—	6.470	
Wydatki.						
1. Płace:						
a) instruktor	1.200	1.200	1.200	—	1.200	
b) administrator	240	240	240	—	240	
c) katecheci	160	80	160	—	160	
2. Wynajem budynku	500	500	500	—	500	Pomieszczenia dla szkoły dostarcza bezpłatnie WP. Jan Urbański. Wstawiony zaś kredyt służy jako VI i ostatnia rata na pokrycie kosztów adaptacji budynku, gdyż przyrzeczono opłacać Wydziałowi pow. przez 6 lat po 500 K rocznie za u'okowanie szkoły (LW. 17.114/1901). ad 3) i 5) Więcej wedle potrzeby.
3. Utrzymanie budynku	100	127	130	—	130	
4. Opał	470	420	470	—	470	
5. Oświetlenie	100	69	120	—	120	
6. Usługa	100	—	100	—	100	
7. Materiał	1.800	1.880	1.800	—	1.800	
8. Wynagrodzenie uczniów	1.300	1.414	1.300	—	1.300	
9. Środki naukowe i uzupełnienie inwentarza	250	27	250	—	250	
10. Rozmaite inne wydatki	200	160	200	—	200	
— Reszta kosztów utrzymania ubogich uczniów	—	810	—	—	—	
Razem	6.420	6.927	6.470	—	6.470	

62. Tarnobrzeg. Krajowa szkoła koszykarska.

(przeniesiona z Wielowisi).

Dochody.	Kwota uchwalona na rok 1906	Wy-nikłość w roku 1905	Wniosek na rok 1907.			Razem	Uzasadnienie.	
			Zwy-czajne	Nadzwyczajne				
			K	o	r	o	n	y
1. Ze sprzedaży wyrobów szkolnych	3.000	3.702	1.500	—	1.500		<i>Mniej</i> ze względu na początkujących uczniów.	
— Za sprzedaną łożynę i inne	—	106	—	—	—		Gmina zobowiązała się dostarczać szkole lokalu, opału, oświetlenia i usługi, Rada powiatowa subwencję 300 K, a JWP. Zdzisław hr. Tarnowski 3 sagi drzewa opałowego i 10 kóp wikliny na pniu (LW. 105951/05).	
2. Subwencye:								
a) od gminy	100	100	—	—	—			
b) od Rady powiatowej	200	200	300	—	300			
c) od c. k. Rządu	1.000	900	900	—	900			
d) z funduszków krajowych	940	290	600	500	1.100		<i>W zwyczajnych mniej</i> o 340 K głównie z powodu, iż odpadł dodatek na mieszkanie instruktora i kredyt na opał, oświetlenie i usługę	
Razem	5.240	5.298	3.300	500	3.800		<i>W nadzwyczajnych więcej</i> o 500 K z powodu wstawienia kredytu na materyał ze względu na początkujących uczniów.	
Wydatki.								
2. Płace:								
b) instruktor	1.400	750	1.200	—	1.200		<i>Mniej</i> z powodu zamianowania nowego instruktora.	
a) administrator	240	200	240	—	240			
2. Utrzymanie lokalu	100	24	60	—	60			
— Opał	100	40	—	—	—	}	<i>Opada</i> z powodu j. w.	
— Oświetlenie	40	55	—	—	—			
— Usługa	60	7	—	—	—			
3. Materyał	1.400	1.222	1.000	500	1.500	}	<i>Mniej</i> ze względu na początkujących uczniów.	
4. Wynagrodzenie uczniów	1.600	1.454	500	—	500			
5. Środki naukowe i uzupełnienie inwentarza	100	16	100	—	100			
6. Rozmaite inne i wydatki kancelaryjne	200	409	200	—	200			
— Zaliczka Zarządowi na zakupno łożyny w r. 1906	—	1.121	—	—	—			
Razem	5.240	5.298	3.300	500	3.800			

63. Wojsław. Krajowa szkoła koszykarska.

Dochody.	Kwota uchwalona na rok 1906	Wy- nikłość w roku 1905	Wniosek na rok 1907.			Uzasadnienie.
			Zwy- czajne	Nadzw- yczajne	Razem	
			K o r o n y			
1. Ze sprzedaży wyrobów szkol- nych	1.600	848	1.000	—	1.000	<i>Mniej</i> z powodu mniejszej pro- dukcji.
— Rozmaite	—	30	—	—	—	
2. Subwencje:						
a) od Rady powiatowej	400	400	400	—	400	
b) od WP. Stefana Sękow- skiego	100	—	100	—	100	Oprócz gotówki dostarcza WP- Sękowski lokalu, opału, oświe- tlenia i usługi.
c) od c. k. Rządu	1.000	1.200	1.000	—	1.000	
d) z funduszków krajowych	690	263	870	—	870	<i>Więcej</i> o 180 K, głównie z po- wodu wyższego kredytu na opał i oświetlenie.
Razem	3.790	2.741	3.370	—	3.370	

Wydatki.

1. Płace:						
a) instruktor	1.080	1.080	1.080	—	1.080	
b) administrator	200	150	200	—	200	
c) nauczyciel pomocniczy ry- sunków	240	240	240	—	240	
2. Opał	250	46	280	—	280	
3. Oświetlenie			50	—	50	
4. Usługa	120	96	120	—	120	
5. Materiał	1.000	323	700	—	700	} <i>Mniej</i> z powodu mniejszej pro- dukcji.
6. Wynagrodzenie uczniów	600	224	400	—	400	
7. Środki naukowe i uzupełnie- nie inwentarza	100	86	100	—	100	
8. Rozmaite inne wydatki	200	202	200	—	200	
— Zaliczka Zarządowi na po- krycie należności biernych w r. 1906	—	294	—	—	—	
Razem	3.790	2.741	3.370	—	3.370	

64. Zator. Krajowa szkoła koszykarska.

Dochody.	Kwota uchwalona na rok 1906	Wniosek na rok 1907.				Uzasadnienie.
		Wynikłość w roku 1905	Zwyczajne	Nadzwyczajne	Razem	
		K o r o n y				
1. Ze sprzedaży wyrobów szkolnych	3.000	2.437	2.900	—	2.900	<i>Mniej ze względu na wynikłość r. 1905.</i>
— Zaliczka na łożę z r. 1904	—	600	—	—	—	
— Za odstąpione materiały	—	4	—	—	—	
2. Subwencye:						
a) od gminy	360	360	360	—	360	Rada gminna uchwałą z dnia 2. grudnia 1899 zobowiązała się płacić 360 K rocznie, aż do czasu zwinięcia szkoły. (LW. 9.158/905).
b) od Rady powiatowej	200	200	200	—	200	
c) od c. k. Rządu	1.200	1.200	1.200	—	1.200	
d) z funduszków krajowych	1.220	681	1.200	—	1.200	<i>Mniej o 20 K wedle potrzeby.</i>
Razem	5.980	5.482	5.860	—	5 860	

Wydatki.

1. Płace:						
a) instruktor	1.200	1.200	1.200	—	1.200	Ponadto instruktor otrzymuje pomieszkowanie w naturze.
b) administrator	300	240	300	—	300	
2. Wynajem lokalu	950	757	800	—	800	
3. Opał	120	98	120	—	120	
4. Oświetlenie	60	53	60	—	60	
5. Usługa	30	—	30	—	30	
6. Materiał	1.600	1.536	1.600	—	1.600	
7. Wynagrodzenie uczniów	1.400	1.135	1.400	—	1.400	
8. Środki naukowe i uzupełnienie inwentarza	120	159	150	—	150	<i>Więcej wedle potrzeby.</i>
— Zaliczka Zarządowi na zakupno nowych modeli w r. 1906	—	100	—	—	—	
9. Rozmaite inne i wydatki kancelaryjne	200	204	200	—	200	
Razem	5.980	5.482	5.860	—	5.860	

65. Lwów. Krajowy centralny kurs koszykarski.

Dochody.	Kwota uchwalona na rok 1906	Wniosek na rok 1907.				Uzasadnienie.
		Wy- nikłość w roku 1905	Zwy- czajne	Nadzwyczajne	Razem	
		K o r o n y				
1. Ze sprzedaży wyrobów szkolnych (modeli)	4.500	—	4.200	—	4.200	
2. Subwencje:						
c) od c. k. Rządu	1.500	—	2.400	—	2.400	
d) z funduszków krajowych	8.260	—	9.980	—	9.980	Więcej o 1.720 K, głównie z powodu dodatku na mieszkanie dla kierownika, wyższego kredytu na czynsz, nowego kredytu na utrzymanie lokalu i mniejszego dochodu ze sprzedaży wyrobów.
Razem	14.260	—	16.580	—	16.580	
Wydatki.						
1. Płace:						
a) kierownik i nauczyciel rysunków:						
α) płaca	3.000					
β) dodatek na mieszkanie	600	3.000	—	3.600	—	3.600
b) instruktor:						
α) płaca	1.560					
β) dodatek osobisty	480	2.040	—	2.040	—	2.040
c) dwóch przodowników po 720 K	1.440	—	1.440	—	1.440	
d) nauczyciele stylistyki i buchalteryi	480	—	480	—	480	
2. Lokal:						
a) czynsz najmu	1.500	—	2.400	—	2.400	Więcej z powodu podniesienia czynszu.
b) utrzymanie lokalu	—	—	300	—	300	
3. Opał, oświetlenie i usługa	600	—	720	—	720	
4. Materiały warsztatowe	2 000	—	2.000	—	2.000	
5. Przybory szkolne		—	400	—	400	
6. Utrzymanie dwóch seryi uczniów po 5 przez 5 miesięcy	2.500	—	2.500	—	2.500	
7. Uzupelnienie inwentarza	500	—	400	—	400	Wedle potrzeby.
8. Wydatki kancelaryjne i rozmaite inne	200	—	300	—	300	
Razem	14.260	—	16.580	—	16.580	

66. Grybów. Kraj. naukowy warsztat kołodziejski.

Dochody.	Kwota uchwalona na rok 1906	Wnioszek na rok 1907.				Uzasadnienie.
		Wynikłość w roku 1905	Zwyczajne	Nadzwyczajne	Razem	
1. Ze sprzedaży wyrobów szkolnych	7.000	7.904	7.500	—	7.500	Więcej na podstawie wynikłości za rok 1905.
2. Zwroty za wykończenie i dostawę wyrobów	1.000	1.051	1.000	—	1.000	Zwrot wydatku do poz. 7.
— Zaliczka na materiał drzewny z r. 190	—	200	—	—	—	Gmina dostarcza bezpłatnie opału, oświetlenia i usługi.
3. Subwencje:						
a) od Rady powiatowej	200	200	200	—	200	
b) od c. k. Rządu	3.600	3.400	3.400	—	3.400	
c) z funduszków krajowych	6.430	4.434	4.670	3.240	7.910	W zwyczajnych więcej o 1.480 K głównie z powodu podwyżki płacy przodownika kowalskiego, podwyżki dodatku osobistego kierownikowi, nowego kredytu na stróża i większego kredytu na materiał drzewny i wynagrodzenie za robotę. Nadzwyczajne jak na rok 1906.
Razem	18.230	17.189	16.770	3.240	20.010	
Wydatki.						
1. Płace:						
a) kierownik:						
α) płaca . . . 1.800 K.						
β) dod. osobisty 500 »						
b) przodownik kowalski	2.100	1.800	2.300	—	2.300	Więcej z powodu podniesienia się płac w prywatnych warsztatach.
c) przodownik kołodziejski	1.200	1.200	1.440	—	1.440	
d) pomocnik kołodziejski	840	840	1.080	—	1.080	
e) pomocnik kowalski	840	—	840	—	840	
f) administrator	480	480	480	—	480	
g) nauczyciel nauk dopełniających	460	460	460	—	460	
h) katecheta	100	100	100	—	100	
i) stróż szkolny	—	—	180	—	180	Kredyt konieczny z powodu, że szkła mieści się w nowym osobnym budynku.
2. Utrzymanie lokalu	240	145	240	—	240	Mniej wedle potrzeby. Dostarczany bowiem opał przez gminę jest niewystarczający.
3. Opał	240	—	200	—	200	
4. Materiał kołodziejski	1.200	1.509	1.600	—	1.600	
5. Materiał żelazny	2.400	2.201	2.400	—	2.400	
6. Węgiel i koks	600	626	600	—	600	Stosownie do produkcji.
7. Roboty koszykarskie, lakiernicze, tapicerskie i dostawa wyrobów	1.000	980	1.000	—	1.000	
8. Wynagrodzenie uczniów	1.800	2.587	2.300	—	2.300	
9. Środki naukowe i przybory	240	134	300	—	300	Więcej wedle potrzeby.
10. Uzupełnienie inwentarza	600	229	600	—	600	
11. Ubezpieczenie od ognia	150	111	150	—	150	
12. Rozmaite inne	500	662	500	—	500	
— Zaliczka na uzupełnienie narzędzi w nowym budynku	—	400	—	—	—	
13. Spłata pożyczki komun. 54.000 K. na budowę szkoły:						
a) w kapitale IV. i V. rata . . . 752.16 K.						
b) 4 1/2% odsetki 2.356.91 »						
c) dodatek administracyjny . 130.93 »	3.240	2.725	—	3.240	3.240	Wedle planu umorzenia do LW. 82.965/1905 pozostaje z końcem r. 1907 dług w kapitale 52.185 K 27 h.
Razem	18.230	17.189	16.770	3.240	20.010	

67. Grzymałów. Krajowy naukowy warsztat kołodziejski.

Dochody.	Kwota uchwalona na rok 1906	Wenikłość w roku 1905	Wniosek na rok 1907.			Uzasadnienie.	
			Zwyczajne	Nadzwyczajne	Razem		
1. Ze sprzedaży wyrobów	7.000	9.408	7.000	—	7.000		
— Rozmaite zwroty	—	112	—	—	—		
2. Subwencye:							
a) od Rady powiatowej	1.000	—	1.000	—	1.000		
b) od c. k. Rządu	3.400	3.400	3.400	—	3.400		
c) z funduszu krajowego	4.874	4.188	5.234	—	5.234		
Razem	16.274	17.108	16.634	—	16.634	<p><i>W zwyczajnych więcej o 1.860 K, głównie z powodu podwyżki płacy instruktora kowalskiego, kołodziejskiego, pomocnika kowalskiego, nauczyciela nauki dopełn. wyższego kredytu na materiał żelazny, wykończenie wyrobów i rozmaite.</i></p> <p><i>W nadzwyczajnych mniej o 1.500 K, gdyż odpadł kredyt na materiał drzewny.</i></p>	
Wydatki.							
1. Płace:							
a) instruktor kierujący i nauczyciel rysunków	1.800	1.600	1.800	—	1.800		
b) instruktor kowalski	1.200	1.680	1.440	—	1.440		
c) instruktor kołodziejski	1.200	1.200	1.440	—	1.440		
d) pomocnik kowalski	840	526	1.080	—	1.080		
e) administrator:							
a) płaca	1 200 K.						
β) dodat. na pomieszkanie	300 »	1.400	1.400	1.500	—	1.500	Więcej z powodu drożyzny.
f) nauczyciel nauki dopełn.	330	330	400	—	400		
g) katecheta	100	58	100	—	100		
2. Opał	140	69	180	—	180	Więcej z powodu drożyzny.	
3. Oświetlenie	100	71	100	—	100		
4. Usługa	264	264	264	—	264		
5. Materiał drzewny	3.500	2.059	2.000	—	2.000	Mniej gdyż odpadł kredyt nadzwyczajny na materiał zapasowy.	
6. Materiał żelazny	2.000	3.077	2.600	—	2.600	Więcej na podstawie wynikłości z r 1905.	
7. Koks	400	340	400	—	400		
8. Roboty lakiernicze i tapicerskie	1.200	2.657	1.500	—	1.500		
9. Wynagrodzenie uczniów	1.000	852	900	—	900		
10. Środki naukowe i uzupełnienie inwentarza	340	280	350	—	350	Wedle potrzeby.	
11. Ubezpieczenie od ognia	60	78	80	—	80		
12. Rozmaite inne wydatki	400	567	500	—	500		
Razem	16.274	17.108	16.634	—	16.634		

68. Kamionka strumiłowa. Krajowa szkoła kołodziejska i ciesielska.

Dochody.	Kwota uchwa- lona- na rok 1906	Wy- nikłość w roku 1905	Wniosek na rok 1907.			Uzasadnienie.
			Zwy- czajne	Nadzw- yczajne	Razem	
			K o r o n y			
1. Ze sprzedaży wyrobów szkol- nych:						
a) kołodziejsko-kowalskich .	9.000	9.393	9.360	—	9.360	Więcej na podstawie wyników za r. 1905.
b) ciesielskich	500	418	500	—	500	
— Ze sprzedaży narzędzi bednar- skich	—	14	—	—	—	
— Zwrot zaliczek na płacę	—	96	—	—	—	
2. Subwencje:						
a) od c. k. Rządu	3.600	3.600	3.600	—	3.600	Jak na r. 1906.
b) z funduszy krajowych	11.900	12.444	11.900	—	11.900	
Razem	25.000	25.965	25.360	—	25.360	
Wydatki.						
1. Płace:						
a) kierownik:						
α) <i>płaca</i> 3.600 K.						
β) <i>I. dod. pięciol.</i> 300 »						
γ) <i>dod. na mieszk.</i> 600 »	4.500	4.500	4.500	—	4.500	1. dodatek pięcioletni w kwocie 300 K pobiera kierownik od 1. marca 1903 r.
b) nauczyciel fachowy ry- sunków i nauki dopeł- niającej	2.400	2.400	2.400	—	2.400	
c) instruktor kowalski	1.840	1.840	1.840	—	1.840	
d) » kołodziejski	1.440	1.440	1.440	—	1.440	
e) » ciesielski	1.440	1.440	1.440	—	1.440	
f) przodownik kołodziejski	840	840	840	—	840	
g) » kowalski	430	520	840	—	840	Więcej z powodu obsadzenia po- sady stałym przodownikiem.
h) pomocnik kołodziejski	360	360	360	—	360	
i) katecheta obrz. rz. kat	100	67	100	—	100	
k) » » gr. kat.	100	100	100	—	100	
2. Wynajem budynku	1.200	1.200	1.200	—	1.200	
3. Opał	240	102	240	—	240	
4. Oświetlenie	200	70	200	—	200	
5. Usługa	240	240	240	—	240	
6. Materiał drzewny	1.200	1.269	1.200	—	1.200	
7. » żelazny	2.400	2.105	2.400	—	2.400	
8. Węgiel i koks	800	702	800	—	800	
9. Wynagrodzenie uczniów	1.500	2.029	1.500	—	1.500	
10. Roboty lakiernicze, tapicer- skie, koszykarskie i t. p.	2.000	2.893	2.000	—	2.000	
11. Środki naukowe, przybory do rysowania i pisanie, i uzupełnienie inwentarza	1.200	812	1.000	—	1.000	Mniej wedle potrzeby.
12. Ubezpieczenie od ognia bu- dynek i inwentarza	120	273	120	—	120	
13. Koszta leczenia uczniów	—	—	200	—	200	Wydatek ten pokrywany był dotąd z poz. 14.
14. Wydatki administracyjne, kancelaryjne i inne nieprze- widziane	400	763	400	—	400	
Razem	25.000	25.965	25.360	—	25.360	

69. Tłumacz. Krajowa szkoła zawodowa kołodziejska.

Dochody.	Kwota uchwalona na rok 1906	Wy- nikłość w roku 1905	Wniosek na rok 1907.			Uzasadnienie.			
			Zwy- czajne	Nadzw- yczajne	Razem				
			K	o	r	o	n	y	
1. Ze sprzedaży wyrobów szkol- nych	6.000	6.719	6.100	—	6.100				
— Zaliczka na spłatę długów z r. 1904	—	1.000	—	—	—				
2. Subwencye:									
a) od Rady powiatowej	1.000	—	1.000	—	1.000				
b) od c. k. Rządu	3.600	2.300	3.200	—	3.200				
c) z funduszków krajowych	5.800	7.743	8.210	532	8.742				
Razem	16.400	17.762	18.510	532	19.042				
Wydatki.									
1. Pła ce:									
a) kierownik	2.700	2.700	2.700	—	2.700				
b) nauczyciel rysunków:									
α) płaca	1.700 K.								
β) dodatek na mieszkanie	300 »	2.000	2.000	2.000	—	2.000			
c) przodownik:									
α) płaca	1.200 K.								
β) dodatek na mieszkanie	240 »	1.350	1.350	1.440	—	1.440			Więcej z powodu podwyższenia dodatku na mieszkanie.
d) przodownik kowalski:									
α) płaca	1.200 K.								
β) dodatek na mieszkanie	200 »	1.200	1.200	1.400	—	1.400			Więcej z powodu przyznania dodatku na mieszkanie.
e) pomocnik kowalski	400	—	400	—	400				
f) » kołodziejski	360	158	360	—	360				
g) nauczyciel do nauk wie- czornych	480	480	400	—	400				Stosownie do potrzeby
h) katecheci obu obrząd- ków	240	200	240	—	240				
2. Lokal:									
a) wynajem mieszkania dla kierownika i przodo- wników	540	—	540	—	540				
b) utrzymanie budynku	150	418	200	—	200				Więcej wedle potrzeby.
Do przeniesienia	9.420	8.506	9.680	—	9.680				

Wydatki.	Kwota uchwa- lona na rok 1906	Wniosek na rok 1907.				Uzasadnienie.
		Wy- nikłość w roku 1905	Zwy- czajne	Nadzw- yczajne	Razem	
Z przeniesienia .	9.420	8.506	9.680	—	9.680	
c) instalacja oświetlenia e- lektrycznego	—	—	—	532	532	Połączenie zakładu z miejscową elektrownią.
3. Opał	300	77	350	—	350	} Więcej wedle potrzeby.
4. Oświetlenie	200	296	230	—	230	
5. Usługa	300	320	300	—	300	
6. Materiał drzewny	1.200	1.242	1.200	—	1.200	
7. „ żelazny	1.200	2.432	2.000	—	2.000	
8. Węgiel i koks	600	963	800	—	800	
9. Wykończenie wyrobów (ro- boty rymarskie, lakiernicze, tapicerskie i t. d.)	1 000	1.570	1.400	—	1.400	Stosownie do poz. 1 doch.
10. Wynagrodzenie uczniów	600	539	700	—	700	
11. Środki naukowe	600	274	600	—	600	
12. Uzupełnienie inwentarza	400	517	400	—	400	
13. Ubezpieczenie od ognia	—	—	250	—	250	Wydatek ten pokrywany był dotychczas z poz. 14.
14. Rozmaite wydatki admini- stracyjne	580	1.026	6 0	—	600	Więcej wedle potrzeby.
Razem .	16.400	17.762	18.510	532	19.042	

70. Stanisławów. Krajowa szkoła stolarska.

Dochody.	Kwota uchwalona na rok 1906	Wynikłość w roku 1905	Wniosek na rok 1907.			Uzasadnienie.
			Zwyczajne	Nadzwyczajne	Razem	
			K o r o n y			
— Zaliczka stała na fundusz obrotowy z r. 1904	—	500	—	—	—	
1. Ze sprzedaży wyrobów szkolnych	7.000	8.106	8.000	—	8.000	Więcej na podstawie wynikłości z r. 1905.
— Zwrot za drobne naprawy w budynku	—	42	—	—	—	
2. Subwencye:						
a) od gminy	1.600	1.600	1.600	—	1.600	
b) od Rady powiatowej	200	200	200	—	200	
c) z Kasy oszczędności	200	100	200	—	200	
d) od c. k. Rządu	5.000	4.300	5.000	—	5.000	
e) z funduszów krajowych	14.410	8.313	10.370	3.000	13.370	W zyczejnych więcej o: 1.760 K głównie z powodu podwyższenia dodatku osobistego kierownikowi, przyznania nauczycielowi ry. sunków tudzież wermistrzom stolarstwa i tokarstwa dodatków na mieszkanie, podwyżki płacy nauczycielowi snycerstwa i pomocnikowi kancelaryjnemu, nowego kredytu na leczenie uczniów i wyższych kredytów na utrzymanie budynku i oświetlenie.
Razem	28.410	23.161	25.370	3.000	28.370	W nadzwyczajnych mniej o: 2.800 K gdyż odpadły kredyty na materiał zapasowy i boczne schody.
Wydatki.						
1. Płace:						
a) kierownik i nauczyciel fachowy:						
α) płaca	2.700 K					
β) dod. osobisty 800 »						
γ) I. dod. pięciol. 200 »	3.500	3.500	3.700	—	3.700	Więcej z powodu podwyższenia dodatku osobistego. I. dod. pięcioletni pobiera kierownik od 1. marca 1903 r.
b) nauczyciel fachowy rysunków:						
α) płaca	1.920 K					
β) dod. na mieszk. 300 »	1.920	1.840	2.220	—	2.220	Więcej z powodu przyznania dodatków na mieszkanie.
c) wermistrz stolarstwa:						
α) płaca	1.440 K					
β) dod. na mieszk. 200 »	1.440	1.440	1.640	—	1.640	
Do przeniesienia	6.860	6.780	7.560	—	7.560	

Wydatki.	Kwota uchwalona na rok 1906	Wniosek na rok 1907.				Uzasadnienie.
		Wy- nikłość w roku 1905	Zwy- czajne	Nadzw- yczajne	Razem	
		K o r o n y				
Z przeniesienia .	6.860	6.780	7.560	—	7.560	
d) wermistrz tokarstwa:						
a) płaca . 1.440 K						
β) <u>dod. na mieszk. 200</u> >	1.440	1.320	1.640	—	1.640	Więcej z powodu przyznania dodatku na mieszkanie.
e) nauczyciel snycerstwa .	1.200	1.200	1.440	—	1.440	Więcej z powodu dobrej kwalifikacyii zwiększonych czynności.
f) przodownik stolarstwa .	1.200	840	1.200	—	1.200	
g) pomocnik kancelaryjny .	360	360	480	—	480	Więcej z powodu zwiększonych czynności.
h) nauka stylistyki, niemieckiego, polskiego i rachunków	800	820	800	—	800	
i) katecheci obu obrządków	100	152	100	—	100	
2. Utrzymanie budynku	450	614	600	—	600	Więcej z powodu potrzeby postawienia nowych pieców w stolarni.
3. Opał	600	657	600	—	600	
4. Oświetlenie	450	493	500	—	500	Więcej na podstawie wynikłości z r. 1905.
5. Usługa	600	600	600	—	600	
6. Materiał drzewny	4.000	1.867	2.000	—	2.000	Mniej gdyż odpada kredyt nadzwyczajny na materiał zapasowy.
7. Materiały dodatkowe (bajcy, okucia, lustra i t. p.)	1.800	2.276	2.600	—	2.600	Więcej stosownie do produkcji.
— Roboty tapicerskie	—	196	—	—	—	
8. Wynagrodzenie za robotę	2.600	2.881	2.800	—	2.800	
9. Środki naukowe i przybory	750	559	750	—	750	
10. Uzupełnienie inwentarza	500	505	500	—	500	
11. Ubezpieczenie od ognia	300	84	300	—	300	
12. Koszta leczenia uczniów	—	—	300	—	300	Wydatek ten pokrywany był dotychczas z poz. 13.
13. Rozmaite inne	600	957	600	—	600	
14. Na budowę IV. i V. rata pożyczki hipot. 50.000 K	3.000	—	—	3.000	3.000	
— Urządzenie bocznych schodów	800	—	—	—	—	Odpada jako kredyt jednorazowy.
Razem .	28.410	23.161	25.370	3.000	28.370	

71. Kalwarya. Krajowa szkoła stolarska.

Dochody.	Kwota uchwalona na rok 1906	Wnioszek na rok 1907.				Razem	Uzasadnienie.
		Wy- nikłość w roku 1905	Zwy- czajne	Nadzw- yczajne	K o r o n y		
1. Ze sprzedaży wyrobów szkolnych	4.000	2.889	4.000	—	4.000		
2. Rozmaite	—	91	100	—	100	Na podstawie wyników z r. 1905.	
— Zaliczka na wieczorny kurs majstrów z r. 1904	—	1.300	—	—	—	Gmina zobowiązała się dawać od r. 1903 przez cały czas istnienia szkoły po 200 K rocznie subwencji (LW. 56516/1903).	
3. Subwencje:							
a) od gminy	200	—	200	—	200		
b) od c. k. Rządu	5.000	4.400	4 400	—	4.400		
c) z funduszków krajowych	24.650	23.787	15.850	1.870	17.720	W zwyczajnych więcej o: 1.180 K głównie z powodu niższej subwencji państwowej, wyższego kredytu na konserwację budynków, ubezpieczenie od ognia i wypadków, tudzież podwyżki płacy przodownika stolarskiego i nauczyciela rysunków. W nadzwyczajnych mniej o: 8.110 K gdyż odpadają jednorazowe kredyty na odpylacz i wentylację, studnię i preliminuje się niższe raty na spłatę pożyczki 34.000 K.	
Razem	33.850	32.467	24.550	1.870	26.420		
Wydatki.							
1. Płace:							
a) kierownik:							
α) płaca	2.700 K						
β) dodatek osobisty	300 »						
γ) I. dod. pięcioletni	200 »	3.200	3.200	3.200	—	3.200	
b) wermistrz dla stolarstwa maszynowego i tokarstwa	1.800	1.160	1.800	—	1.800		
c) wermistrz dla stolarstwa szkolnego meblowego:							
α) płaca	1.320 K						
β) dod. na mieszkanie	500 »	1.620	1.620	1.620	—	1.620	
d) wermistrz snyderstwa	1.200	1.200	1.200	—	1.200		
e) przodownik stolarski	900	840	1.000	—	1.000	Więcej z powodu długoletniej służby.	
f) nauczyciel rysunków zawodowych	1.440	1.200	1.500	—	1.500	Więcej z powodu przyznania nadwyżki.	
g) nauka przedmiotów pomocniczych:							
α) rysunki	600	320	600	—	600		
β) język polski i korespondencja przemysł.	300	84	300	—	300	Wedle potrzeby.	
— język niemiecki	300	84	—	—	—		
γ) rachunki i geometrya	400	184	300	—	300		
δ) rachunkowość przemysłowa	400	184	200	—	200		
ε) religia	160	136	160	—	160		
— śpiew	—	15	—	—	—		
h) maszynista	1.500	1.100	1.500	—	1.500		
i) pomocnik przy kotle	450	333	450	—	450		
k) stróż i służący	450	400	450	—	450		
2. Konserwacja budynków i ogrodzenia	200	53	400	—	400	Więcej z powodu potrzeby postawienia osobnej piwnicy dla kierownika.	
Do przeniesienia	14.520	11.929	14.680	—	14.680		

Wydatki.	Kwota uchwalona na rok 1906	Wy- nikłość w roku 1905	Wnioszek na rok 1907.			Uzasadnienie.
			Zwy- czajne	Nadzw- yczajne	Razem	
			K o r o n y			
Z przeniesienia .	14.520	11.929	14.680	—	14.680	
3. Opał:						
a) maszynowy	1.600	1.958	1.600	—	1.600	
b) budynku szkolnego	400		400	—	400	
4. Oświetlenie, konserwacja te- goż i przybory	50	95	100	—	100	Więcej na podstawie wynikłości z r. 1905.
5. Materiał drzewny	1.200	723	1.200	—	1.200	
6. Materiały dodatkowe (oku- cia, lustra, bajcy i t. d.)	1.200	995	1.200	—	1.200	
7. Wynagrodzenie za robotę	1.600	713	1.600	—	1.600	
8. Środki naukowe i przybory	500	334	500	—	500	
9. Uzupełnienie inwentarza	400	335	400	—	400	
— Zaliczka na pokrycie reszty kosztów urządzenie war- sztatów	—	727	—	—	—	
10. Smary i artykuły techniczne do urządzeń mechanicznych	—	—	300	—	300	Kredyt konieczny ze względu na urządzenie maszynowe.
11. Ubezpieczenie:						
a) budynków i inwentarza od ognia	—	501	560	—	560	
b) robotników od wypadków	—	—	160	—	160	
12. Rozmaite inne	1.000	807	450	—	450	Mniej z powodu iż na ubezpie- czenie od ognia i wypadków które pokrywano dotychczas z tej pozycji preliminuje się osobne kredyty.
13. Kurs wieczorny dla majstrów — Zaliczka na kurs majstrów w r. 1905/6	1.400	1.696	1.400	—	1.400	
— Przystąpienie do odpylania ma- szyn i wentylacja w aku- mulatorach	3.000	—	—	—	—	Odpada kredyt nadzwyczajny jako jednorazowy.
14. Spłata pożyczki komunalnej 34.000 K na wewnętrzne urządzenie maszynowe:						
a) w kapitale III i IV. rata 458 20 K						
b) 4% ₀ odsetki 1.328 73 »						
c) dodatek adm i- nistracyjny 83 07 »	1.980	1.980	—	1.870	1.870	Mniej gdyż wedle planu umo- rzenia do LW. 1.687/1906 tyle wynoszą raty a z końcem r. 1907 pozostaje dług w kapita- le 33.102 K 86 h.
— Reszta kosztów budowy	5.000	6.300	—	—	—	Odpada kredyt nadzwyczajny na studnię jako jednorazowy.
— Reszta kosztów urządzenia maszynowego	—	2.298	—	—	—	
Razem	33.850	32.467	24 550	1.870	26.420	

72. Jaworów. Krajowy naukowy warsztat dla wyrobu zabawek.

Dochody	Kwota uchwalona na rok 1906	Wy- nikłość w roku 1905	Wniosek na rok 1907.			Uzasadnienie.
			Zwy- czajne	Nadzw- yczajne	Razem	
k o r o n y						
1. Ze sprzedaży wyrobów szkol- nych	14.200	7.047	21.000	—	21.000	Więcej z powodu wprowadze- nia działu maszynowego.
2. Zwroty za opakowanie i do- stawę	800	190	800	—	800	Zwrot wydatku do poz. 9.
— Za sprzedany materiał i zwroty	—	22	—	—	—	
— Zaliczka zwrotna z fund. krajowego na spłatę długów za materiały z r. 1904	—	1.000	—	—	—	
— Zaliczka na uzupełnienie in- wentarza z r. 1904	—	1.381	—	—	—	
— Pożyczka chwilowa	—	1.000	—	—	—	
3. Subwencye :						
a) od gminy ryczałt na opał oświetlenie i usługę	1.000	1.000	1.000	—	1.000	
b) od Rady powiatowej	—	200	200	—	200	
c) od c. k. Rządu	4.000	1.700	4.000	—	4.000	
d) z funduszy krajowych	19.485	37.435	10.940	12.760	23.700	W zwyczajnych mniej o 635 K, głównie z powodu wyższego dochodu ze sprzedaży wy- robów.
Razem	39.485	50.975	37.940	12.760	50.700	W nadzwyczajnych więcej o 4.900 K, gdyż w miejsce kre- dytu na odpyłacz i materiał zapasowy wchodzi kredyt na 3 tokarnie maszynowe, kilka maszyn, budowę szopy i su- szarni.
Wydatki.						
1. Pła ce :						
a) kierownik administra- cyjny	2.400	2.400	2.400	—	2.400	
b) instruktor :						
α) płaca	1.800 K					
β) dodatek na mieszkanie	400 »	2.200	2.200	2.200	—	2.200
c) nauczyciel rysunków :						
α) płaca	1.440 K					
β) dodatek na mieszkanie	360 «	1.800	1.440	1.800	—	1.800
d) pomocnik kancelaryjny	1.200	600	960	—	960	
e) pomocnik do rzeźbiarstwa	480	360	480	—	480	
— » » »	360	—	—	—	—	
f) » » tokarstwa	360	360	480	—	480	
g) » » stolarstwa	360	360	480	—	480	
h) » » wykończa- nia i malowania robót	480	430	480	—	480	
— pomocnik w magazynie	—	430	—	—	—	
Do przeniesienia	9.640	8.580	9.280	—	9.280	

Wniosok na rok 1907.

Wydatki.	Kwota uchwa- lona na rok 1906	Wy- nikłość w roku 1905	Wniosok na rok 1907.		Razem	Uzasadnienie.	
			Zwy- czajne	Nadzw- yczajne			
			K o r o n y				
Z przeniesienia	9.640	8.580	9.280	—	9.280		
i) werkmistrz maszynowy	2.400	—	2.400	—	2.400		
k) pomocnik maszynowy	—	—	480	—	480	Kredyt konieczny z powodu, że werkmistrz sam nie może obsługiwać motoru i maszyn.	
2. Utrzymanie budynku	—	—	300	—	300	Kredyt konieczny ze względu na budynek szkolny.	
3. Opał	1.185	446	500	—	500		
4. Oświetlenie		42	300	—	300		
5. Usługa		360	480	—	480		
6. Materiał drzewny	6.000	606	8.000	—	8 000	Stosownie do rozwoju produkcji.	
7. Materiały dodatkowe	4.000	1.025	4.000	—	4.000		
8. Wynagrodzenie za robotę	6.000	5.207	7 000	—	7.000		
9. Koszta opakowania i dostawy wyrobów	800	520	800	—	800		
10. Środki naukowe i przybory szkolne	500	107	600	—	600	Więcej z powodu większej liczby ubogich uczniów.	
11. Uzupełnienie inwentarza	3.200	1.343	800	—	800	Mniej, gdyż odpadł kredyt nadzwyczajny na odpylacz do maszyn.	
12. Utrzymanie maszyn w ruchu	1.800	—	1.800	—	1.800		
13. Ubezpieczenie od wypadków	—	—	400	—	400	Kredyt konieczny ze względu na urządzenie maszynowe.	
14. Rozmaite inne	600	902	800	—	800	Więcej wedle potrzeby.	
-- Zwrot częściowy pożyczki chwilowej z r. 1904	—	1.300	—	—	—		
— Zaliczka na spłatę długów z r. 1905	—	4.442	—	—	—		
— Zaliczka na studnię, splantowanie podwórza i szopę	—	2.199	—	—	—		
— Zaliczka zwrotna na fundusz obrotowy	—	5.000	—	—	—		
15. Spłata pożyczki komun. 56.000 K. na budowę szkoły							
a) w kapitale VII.							
VIII. rata	838·33 K						
b) 4½% odsetki	2.388 96 »						
c) dodatek administracyjny	132·71 »	3.360	3.360	—	3.360	3.360	Wedle planu umorzenia do LW. 98.144/1903 z końcem r. 1906 pozostaje dług w kapitale 52.875 K 45 h.
16. Dalsze wewnętrzne urządzenie maszynowe	—	15.536	—	3.200	3.200	Kredyt na 3 tokarnie maszynowe i kilka maszyna.	
17. Budowa szopy i suszarni	—	—	—	6.200	6.200	Kredyt konieczny ze względu na potrzebną większą ilość materiałów.	
Razem	39.485	50.975	37.940	12.760	50.700		

73. Kołomyja. Krajowa szkoła garncarska.

Dochody.	Kwota uchwalona na rok 1906	Wnioszek na rok 1907.				Razem	Uzasadnienie.
		Wy- nikłość w roku 1905	Zwy- czajne	Nadzw- yczajne	K o r o n y		
1. Ze sprzedaży wyrobów szkol- nych	4.000	1.200	2.000	—	2.000	Mniej z powodu mniejszej pro- dukcji.	
2. Ze sprzedaży materiałów	50	84	50	—	50	Gmina dostarcza bezpłatnie po- mieszczenia dla szkoły wraz z opałem i oświetleniem a za usługę dodaje służącemu 96 K. Rada powiatowa przeznacz 100 K na stypendya dla uc- zniów.	
3. Subwencye:							
a) od c. k. Rządu	6.000	6.000	6.000	—	6.000		
b) z funduszów krajowych	9 790	11.502	12 330	2 800	15.130	W zwyczajnych więcej o 2.540 K, głównie z powodu mniej- szego dochodu ze sprzedaży wyrobów, dodatku pięcioletnie- go dla nauczyciela rysunków i wyższego kredytu na środki naukowe i asekurację. W nad- zwyczajnych więcej o 2.800 K, z powodu wstawienia kre- dytu na modele pieców i na ratę od pożyczki zaciągną- ną się mającej na rozszerzenie budynku.	
Razem	19.840	18.786	20.380	2.800	23.180		
Wydutki.							
. Płace:							
a) kierownik:							
α) płaca	3.600 K						
β) dod. na mieszk.	600 »						
γ) I. dod. pięciol.	400 »						
δ) II. » »	400 »	5.000	5.000	5.000	—	5.000	
						Pobiera II. dodatek pięcioletni od 1 stycznia 1904 r.	
b) nauczyciel rysunków:							
α) płaca	2.400 K						
β) dod. na mieszk.	400 »						
γ) I. dod. pięciol.	300 »						
δ) II. » »	240 »	3.100	3.100	3.340	—	3.340	
						Więcej z powodu przypadającego II. dodatku pięcioletniego z ro- cznych 300 kor., od 13. mar- ca 1907 r.	
c) przodownik do nauki mode- lowania:							
α) płaca	1.800 K						
β) dod. na mieszk.	300 »	2.100	1.740	2.100	—	2.100	
d) instruktor do nauki ka- flarstwa:							
α) płaca	1.440 K						
β) dod. na mieszk.	300 »						
γ) I. dod. pięciol.	160 »						
δ) II. » »	160 »	2.060	2.060	2.060	—	2.060	
						Pobiera II. dodatek pięcioletni od 1 stycznia 1905 r.	
e) przodownik do nauki to- czenia i formowania:							
α) płaca	1 440 K						
β) dod. na mieszk.	300 »	1.740	1.740	1.740	—	1.740	
Do przeniesienia	14.000	13.640	14 240	—	14.240		

Wydatki.	Kwota uchwalona na rok 1906	Wniosek na rok 1907.				Uzasadnienie.
		Wynikłość w roku 1905	Zwyczajne	Nadzwyczajne	Razem	
Z przeniesienia .	14.000	13.640	14.240	—	14.240	
f) nauka przedmiotów pomocniczych	300	243	300	—	300	
g) katecheta obrz. rz.-kat.	100	100	100	—	100	
h) „ „ gr.-kat.	100	100	100	—	100	
i) pomocnik kancelaryjny	360	360	360	—	360	
2. Rąbanie drzewa od gminy	80	69	80	—	80	
3. Usługa	850	811	850	—	850	
4. Materiał	500	305	350	—	350	Na podstawie wynikłości z r. 1905 i stosownie do poz. 1. doch.
5. Opał techniczny	500	435	500	—	500	
6. Wynagrodzenie za robotę	1.000	718	700	—	700	
7. Wynagrodzenie robotników dziennych	350	427	450	—	450	
8. Środki naukowe i przybory	500	705	700	300	1.000	W zwyczajnych więcej o 200 K, z powodu większej liczby uczniów. <i>Kredyt nadzwyczajny</i> 300 K wstawia się na modele pieców.
9. Uzupełnienie inwentarza	400	251	300	—	300	Mniej z powodu mniejszej produkcji.
10. Ubezpieczenie od ognia	300	317	350	—	350	Więcej wedle potrzeby.
11. Rozmaite inne	500	305	400	—	400	Mniej z powodu mniejszej produkcji.
12. Kurs nauki strycharstwa	—	—	600	—	600	
13. Na rozszerzenie budynku I. półroczna rata pożyczki	—	—	—	2.500	2.500	
Razem .	19.840	18.786	20.380	2.800	23.180	

74. Podgórze. Krajowe kursa dla przemysłu ceramicznego.

Dochody.	Kwota uchwalona na rok 1906	Wniosek na rok 1907.				Razem	Uzasadnienie.
		Wy- nikłość w roku 1905	Zwy- czajne	Nadzw- yczajne			
		K	o	r	o		
— Za naczynia poremskie	—	20	—	—	—	<p>Gmina uchwała z dnia 30. listopada 1899 obowiązała się dawać przez 6 lat począwszy od roku 1900 subwencję po 1.000 K rocznie z końcem więc r. 1905 zobowiązanie ustało. (LW. 49.256/1900).</p> <p>Rada powiatowa w Wieliczce wedle sprawozdania z dnia 5. października 1899 L. 5.191 postanowiła przyczynić się do utrzymania datkiem rocznym w kwocie 200 K i przeznaczyła na stypendya również 200 K (LW. 49.256/900).</p> <p><i>W zwyczajnych więcej</i> o: 1.310 K głównie z powodu iż odpadła subwencya gminy i z powodu niższej subwencji państwowej.</p> <p><i>W nadzwyczajnych mniej</i> o 1000 K gdyż odpadł kredyt na piece laboratoryjne.</p>	
1. Subwencye:							
— od gminy	1.000	1.000	—	—	—		
a) od Rady powiatowej	20)	—	200	—	2.00		
b) od c. k. Rządu	5.000	4.000	4.000	—	4.000		
c) z funduszów krajowych	11.518	8.402	11.828	—	11.828		
Razem	17.718	13.422	16.028	—	16.028		
Wydatki.							
1. Płace:							
a) kierownik	3.600	3.600	3.600	—	3.600		
b) wynagrodzenie nauczycieli	4.498	3.666	4.498	—	4.498	Wynagrodzenie płatne jest po 3 K i po 5 K za godzinę udzielonej nauki.	
c) laborant	1.740	480	800	—	800		
2. Wynajem lokalu	2.400	2.400	2.400	—	2.400		
3. Opał lokalu i pieców technicz.	600	457	750	—	750	Więcej z powodu zaprowadzenia pieców technicznych.	
4. Oświetlenie	360	494	400	—	400	Więcej wedle potrzeby.	
5. Usługa	480	480	480	—	480		
6. Środki naukowe i uzupełnienie inwentarza.	2.000	1.201	1.400	—	1.400	Mniej gdyż na r. 1906 preliminowano więcej z powodu pozostałych należności.	
7. Rozmaite inne wydatki	500	483	500	—	500		
8. Na 3 miesięczne kursa odlewnia form i szklenia	540	161	600	—	600	Więcej wedle potrzeby.	
9. Na stypendya na kursa prak.	—	—	600	—	600	Kredyt konieczny celem utrzymania frekwentantów kursów	
— Na budowę pieców laboratoryjnych.	1.000	—	—	—	—	Odpada jako kredyt jednorazowy.	
Razem	17.718	13.422	16.028	—	16.028		

75. Witków. Krajowy naukowy warsztat szewski.

Dochody.	Kwota uchwalona na rok 1906	Wy- nikłość w roku 1905	Wnioski na rok 1907.			Zusadnienie.
			Zwy- czajne	Nadzw- yczajne	Razem	
			K o r o n y			
1. Ze sprzedaży wyrobów	3.000	3.198	3.300	—	3.300	
— Zapas funduszu obrotowego z r. 1904.	—	768	—	—	—	
— Zaliczka na spłatę długu za narzędzia z r. 1904	—	228	—	—	—	
— Rozmaite	—	15	—	—	—	JE. Stanisław hr. Badeni daje budynek i 6 sągów drzewa na opał.
2. Subwencye:						
a) od c. k. Rządu	1.600	1.600	1.600	—	1.600	
b) z funduszy krajowych	3.482	3.394	4.772	—	4.772	Więcej o: 1.290 K głównie z powodu wstawienia kredytu na II. pomocnika instruktora, podwyższenia płacy instruktora i wstawienia kredytu na opał.
Razem	8.082	9.203	9.672	—	9.672	
Wydatki.						
1. Płace:						
a) kierownik warsztatu	720	720	600	—	600	Mniej z powodu zamianowania nowego kierownika.
b) instruktor fachowy	1.200	1.200	1.440	—	1.440	Więcej z powodu długoletniej służby.
c) I. pomocnik instruktora	1.200	1.200	1.200	—	1.200	
d) II. pomocnik instruktora	—	—	960	—	960	Kredyt konieczny ze względu na większą liczbę uczniów.
e) nauczyciele pomocniczy	720	510	720	—	720	
f) katecheta obrz. rzym. i grecko kat.	200	200	200	—	200	
2. Utrzymanie lokalu	150	64	150	—	150	
3. Opał	—	—	100	—	100	Więcej z powodu prowadzenia kuchni dla uczniów.
4. Oświetlenie	100	47	100	—	100	
5. Usługa	192	192	252	—	252	Więcej z powodu jak poz. 3.
6. Materiał	2.500	2.225	2.800	—	2.800	
7. Wynagrodzenie uczniów	500	—	500	—	500	
— Reszta kosztów utrzymania uczniów w internacie	—	1.397	—	—	—	
8. Środki naukowe i uzupełnienie inwentarza	400	547	450	—	450	Więcej wedle potrzeby.
— Zaliczka Zarządowi na maszynę do szycia	—	200	—	—	—	
9. Rozmaite drobne wydatki	200	357	200	—	200	
— Zapas funduszu obrotowego jako zaliczka na r. 1906	—	344	—	—	—	
Razem	8.082	9.203	9.672	—	9.672	

76. Stary Sącz. Krajowy naukowy warsztat szewski.

Dochody.	Kwota uchwa- lona na rok 1906	Wniosek na rok 1907.				Uzasadnienie.
		Wy- nikłość w roku 1905	Zwy- czajne	Nadzw- yczajne	Razem	
1. Ze sprzedaży wyrobów	11.000	11.310	11.000	—	11.000	Dochód ze sprzedaży wyrobów pokrywa koszty produkcji tj. materiał i robociznę, a zyski idą na spłatę zaliczki zwrotnej udzielonej na fundusz obrotowy.
— Zapas funduszu okrotowego z roku 1904	—	1 300	—	—	—	
— Za sprzedane dodatki i inne	—	22	—	—	—	
— Zwrot pożyczki z funduszu stypendyjnego funduszowi obrotowemu z r. 1904	—	92	—	—	—	
2. Subwencye:						
a) od Rady powiatowej	600	600	600	—	600	Gmina uchwałą z dnia 29 listopada 1898 odmówiła dalszego subwencyonowania tego zakładu.
b) od Rządu	1.400	1.400	1.400	—	1.400	
c) z funduszków krajowych	3 296	3.206	3.296	—	3.296	Rada powiatowa w Nowym Sączu uchwałą dnia 14. sierpnia 1899 r. L. 1450 zobowiązała się dawać subwencję 600 K rocznie. (LW. 46.184/1900). Jak na r. 1906.
Razem	16.296	17.930	16.296	—	16.296	

Wydatki.

1. Płace:						
a) kierownik warsztatu	600	600	600	—	600	
b) instruktor	1.800	1.800	1.800	—	1.800	
c) przodownik	1.200	1.200	1.200	—	1 200	
2. Wynajem i utrzymanie lokalu	700	626	700	—	700	
3. Opał	200	173	200	—	200	
4. Oświetlenie	100	59	100	—	100	
5. Usługa	96	96	96	—	96	
6. Materiał	9.000	8.156	9.000	—	9.000	} Stosownie do poz. 1. doch.
7. Wynagrodzenie uczniów	2.000	2.743	2 000	—	2.000	
8. Środki naukowe i uzupełnienie inwentarza	400	524	400	—	400	
9. Rozmaite inne wydatki	200	128	200	—	200	
— Z fund. obrot. spłata V. i VI. raty pożyczki fund. kraj. do rubr. IX, poz 71 doch.	—	160	—	—	—	
— Pożyczka chwilowa z fund. obrot. funduszowi stypend.	—	449	—	—	—	
— Zwrot za buciki	—	14	—	—	—	
— Zapas funduszu obrotowego jako zaliczka na rok 1906	—	1 202	—	—	—	
Razem	16.296	17.930	16.296	—	16.296	

77. Dobczyce. Krajowa szkoła szewska.

Dochody	Kwota uchwalona na rok 1906	Wniosek na rok 1907.				Razem	Uzasadnienie.
		Wy- nikłość w roku 1905	Zwy- czajne	Nadzwyczajne			
		K	o	r	o		
1. Ze sprzedaży wyrobów szkolnych	6.000	3.610	6.000	—	6.000		
— Za sprzedany materiał, dodatki i zwroty portoryów	—	28	—	—	—		
2. Subwencje:							
a) od Rady powiatowej	200	200	200	—	200	Gmina ma dostarczać bezpłatnie pomieszczenia dla szkoły, opału oświetlenia i usługi.	
b) od c. k. Rządu	1.000	1.000	1.000	—	1.000		Na mocy uchwały Rady powiatowej z dnia 15. grudnia 1897.
c) z funduszków krajowych	3.010	3.077	3.010	600	3 610	W zwyczajnych jak na rok 1906. W nadzwyczajnych więcej o 600 K, z powodu wstawienia kredytu na maszynę do obrębiania dziurek.	
Razem	10.210	7.915	10.210	600	10.810		

Wydatki.

1. Płace:						
a) kierownik warsztatu	600	600	600	—	600	
b) instruktor fachowy	1.200	1.200	1 200	—	1.200	
c) pomocnik instruktora	1.080	1.080	1.080	—	1.080	
d) nauczyciel	480	480	480	—	480	
e) katecheta	120	95	120	—	120	
— Gminie za wynajem lokalu	—	200	—	—	—	
— Gminie za opał, światło i usługę	—	281	—	—	—	
2. Materiał	4.500	2.828	4.500	—	4.500	Stosownie do poz. 1 doch.
3. Wynagrodzenie uczniów za robotę	1.500	500	1.500	—	1.500	
4. Środki naukowe	200	109	200	—	200	
5. Uzupelnienie inwentarza	300	264	300	600	900	Więcej z powodu wstawienia nadzwyczajnego kredytu na zakupno maszyny do obrębiania dziurek.
6. Rozmaite inne i kancelaryjne	230	278	230	—	230	
Razem	10.210	7.915	10.210	600	10.810	

78. Kołomyja. Krajowa szkoła szewska.

Dochody.	Kwota uchwalona na rok 1906	Wy- nikłość w roku 1905	Wniosek na rok 1907.			Uzasadnienie.
			Zwy- czajne	Nadzw- yczajne	Razem	
K o r o n y						
— Zapas kasowy z r. 1904	—	603	—	—	—	
1. Ze sprzedaży wyrobów szkol- nych	3 000	2.318	3 000	—	3.000	
2. Za robotę z obcych mate- ryałów	—	—	120	—	120	
— Za odsprzedany materiał i zwroty	—	114	—	—	—	
3. Subwencye:						
a) od Rady powiatowej	300	—	300	—	300	Gmina na mocy uchwały z 29. lipca 1903 dostarczać ma bez- płatnie lokal, opału, oświetle- nia i usługi. (LW. 91.476/1903). Rada powiatowa uchwałą z dnia 11. sierpnia 1902 zobowiązała się wstawiać do budżetu na szkołę po 300 K rocznie. (LW n. jw.). W zwyczajnych więcej o 650 K, głównie z powodu wstawienia dodatków na mieszkanie dla instruktora i I. pomocnika. W nadzwyczajnych mniej o 550 K, gdyż w miejsce kredytu na 3 maszyny wchodzi kredyt na wzory obuwia i książki pomocnicze.
b) od c. k. Rządu	1.400	800	1.400	—	1.400	
c) z funduszków krajowych	3.590	1.963	3.440	250	3.690	
Razem	8.290	5.798	8 260	250	8.510	
Wydatki.						
1. Płace:						
a) kierownik warsztatu	600	500	600	—	600	
b) instruktor fachowy:						
a) płaca	1.440 K					
b) dod. na mieszk.	400 »	1.440	1.400	1.840	—	1 840
c) I. pomocnik instruktora:						} Więcej z powodu przyznania dodatków na mieszkanie.
a) płaca	1.000 K					
b) dod. na mieszk.	300 »	1.000	1.000	1.300	—	
d) II. pomocnik instruktora	1.000	—	1.000	—	1.000	
2. Materiał	2.000	2 113	2 500	—	2.500	} Stosownie do poz. 1 doch.
3. Wynagrodzenie uczniów za robotę	1.000	132	500	—	500	
4. Środki naukowe i uzupełnie- nie inwentarza	1.100	237	350	250	600	} W zwyczajnych więcej o 50; K, z powodu rozwoju szkoły. Kre- dyt nadzwyczajny wstawia się na zakupno dobrych wzorów obuwia i książki pomocnicze Więcej wedle potrzeby.
5. Rozmaite wydatki i kancela- ryjne	150	170	170	—	170	
— Zaliczka na pokrycie należą- tości biernych z r. 1905	—	246	—	—	—	
Razem	8.290	5.798	8.260	250	8.510	

79. Krosno. Krajowa szkoła tkacka.

Dochody.	Kwota uchwalona na rok 1906	Wniasek na rok 1907.				Uzasadnienie.	
		Wynikłość w roku 1905	Zwyczajne	Nadzwyczajne	Razem		
		K o r o n y					
— Ze sprzedaży wyrobów szkolnych	—	—	—	—	—	Nie prelinuje się z powodu, że szkoła sporządza wyroby na rachunek akcyi Towarz. produkcyjnego i handlowego w Zańcucie, które w zamian dostarcza bezpłatnie przędzy tak na wyrób, jakoteż do celów naukowych i opłaca wynagrodzenie uczniów.	
1. Ze sprzedaży kartonów	800	391	800	—	800		
— C. k. Rada szkolna kraj. na modele	—	107	—	—	—		
— Rozmaite	—	2	—	—	—		
— Saldo gotówki fund. obrot. z r. 1904	—	3.000	—	—	—		
2. Subwencye:							Gmina miasta Krosna daje budynek dla szkoły. Mniej o 1.310 K, głównie z powodu, że odpadły trzy dodatki pięcioletnie kierownika.
a) od c. k. Rządu	8.000	8.000	8.000	—	8.000		
b) z funduszów krajowych	10 660	10.548	9.350	—	9 350		
Razem	19 460	22.048	18.150	—	18.150		
Wydatki.							
<i>A) Szkoła:</i>							
1. Płace:							
a) kierownik (płaca)	4.800	4.800	3.600	—	3.600	Mniej, gdyż z powodu śmierci b. kierownika odpadły 3 dodatki pięcioletnie w sumie 1.200 K.	
b) nauczyciel rysunków:							
a) płaca 2.400 K						Pobiera II dodatek pięcioletni w kwocie 800 K. od dnia 1. kwietnia 1902.	
β) dod. na mieszk. 400 »							
γ) I. dod. pięciol. 300 »							
δ) II. » 300 »	3.400	3.578	3.400	—	3 400		
c) instruktor w tkalni ręcznej:						Mniej z powodu przyjęcia nowego instruktora.	
a) płaca 1.440 K							
β) dod. na mieszk. 260 »	1.760	1.760	1.700	—	1.700		
d) przodownik	1.080	1.080	1 200	—	1.200	Więcej z powodu drożyzny.	
e) nauczyciele przedmiotów-pomocniczych	1.500	1.366	1 500	—	1.500		
f) pisarz w kancelaryi kierownika i pomocnik rysunków	1 080	1.080	960	—	960	Mniej z powodu przyjęcia nowego pisarza.	
2. Opał	1.300	1.511	1.300	—	1.300	Mniej na podstawie wynikłości za rok 1905.	
3. Oświetlenie	260	202	210	—	210		
4. Usługa	600	600	600	—	600		
5. Środki naukowe	700	235	700	—	700		
6. Uzupelnienie inwentarza	400	280	400	—	400		
7. Ubezpieczenie inwentarza	360	38	360	—	360		
8. Rozmaite inne wydatki, przybory rysunkowe i próbki do dekompozycyi	1.000	1.328	1.000	—	1.000		
— Saldo kasowe fund. obrot. na r. 1906	—	3.000	—	—	—		
Suma A)	18.240	20.858	16.930	—	16.930		

Wniosek na rok 1907.

Wydatki.	Kwota uchwa- lona na rok 1906	Wy- nikłość w roku 1905	Wniosek na rok 1907.		Razem	Uzasadnienie.			
			Zwy- czajne	Nadzw- yczajne					
			K	o	r	o	n	y	
Z przeniesienia	18 240	20.858	16 930	—	16 930				
B) Pracownia do wyrabiania wzorów i wybijania kartonów.									
1. Płace:									
a) wynagrodzenie kierownika	240	240	240	—	240	Kierownik i nauczyciel rysunków wykonują do tkanin szkice i obliczają jak one do danych maszyn zastosowane być mają, nadto dozoruja wykonanie deseni na carta rigata z których wybija się kartony.			
b) wynagrodzenie nauczyciela rysunków	160	160	160	—	160				
c) wynagrodzenie przodownika	120	120	120	—	120				
2. Materiał, desenie i wynagrodzenie za robotę	700	670	700	—	700				
Suma B)	1.220	1.190	1.220	—	1.220				
Razem	19.460	22.048	18.150	—	18.150				

80. Gliniany. Krajowy naukowy warsztat tkacki.

Dochody.	Kwota uchwalona na rok 1906	Wniosek na rok 1907.				Razem	Uzasadnienie.
		Wy- nikłość w roku 1905	Zwy- czne	Nadzw- yczajne			
		K	o	r	o		
— Ze sprzedaży wyrobów	—	32	—	—	—	Nie preeliminuje się z powodu, że szkoła sporządza wyroby na rachunek akcji. Towarzystwa wyrobów tkackich i sukienicznych w Łańcucie, które w zamian tak na wyrób jakoteż do celów naukowych dostarcza bezpłatnie przędzy i opłaca wynagrodzenie uczniów.	
— Zwrot za drzewo	—	30	—	—	—		
— Zwrot za materiały	—	119	—	—	—		
1. Subwencye:							
a) od gminy na lokal, opał i oświetlenie	240	240	240	—	240	W zwyczajnych mniej o 848 K, głównie z powodu, że odpadł kredyt na wynajem lokalu. W nadzwyczajnych więcej o 2.475 K z powodu wstawienia raty na spłatę pożyczki.	
b) od Rady powiatowej w Przemyslanach	100	100	100	—	100		
c) od c. k. Rządu	2.500	2 500	2.500	—	2.500		
d) z funduszków krajowych	3.407	2.984	2 559	2.475	5.034		
Razem	6.247	6.005	5.399	2.475	7.874		
Wydatki.							
1. Płace:							
a) kierownik i instruktor fachowy:							
α) <i>płaca</i>	1.800						
β) <i>dod. na mieszkanie</i>	300						
γ) <i>I. dod. pięcioletni</i>	160						
δ) <i>II. dod. pięcioletni</i>	160	2.420	2.120	2.420	—	2.420	
b) przodownik	720	720	840	—	840	Pobierz II. dodatek pięcioletni od 1. stycznia 1905 r.	
c) nauczyciel pomocniczy	240	240	240	—	240	Więcej z powodu drożyzny.	
d) katecheta obrz. rzym. i gr. katol.	200	200	200	—	200		
— Wynajem lokalu	1.068	1.140	—	—	—		
2. Konserwacja i asekuracja budynku	—	—	100	—	100	Z powodu zakupna własnej realności odpada czynsz najmu a wstawia się kredyt na konserwację i asekurację budynku.	
3. Opał	280	277	280	—	280		
4. Oświetlenie	125	111	125	—	125		
5. Usługa	94	98	94	—	94		
6. Środki naukowe	700	896	700	—	700		
7. Uzupełnienie inwentarza	200		200	—	200		
8. Rozmaite inne	200	203	200	—	200		
9. Na zakupno realności rata wstępna od pożyczki 35.000 K.	—	—	—	2.475	2.475	Z powodu, iż dotychczasowy lokal groził zawaleniem się, zakupiono realność za 28.000 K, reszta służyć ma na potrzebne adaptacje w budynku.	
Razem	6.247	6.005	5.399	2.475	7.874		

81. Gorlice. Krajowy naukowy warsztat tkacki.

Dochody.	Kwota uchwalona na rok 1906	Wy-nikłość w roku 1905	Wniosek na rok 1907.			Uzasadnienie.			
			Zwy-czajne	Nadzwyczajne	Razem				
			K	o	r	o	n	y	
— Ze sprzedaży wyrobów szkolnych	—	—	—	—	—	—	—	—	Nie preliniuje się z powodu, że szkoła sporządza wyroby na rachunek Akc. Tow. dla wyrobów tkackich i sukienicznych w Łańcucie, które w zamian dostarcza bezpłatnie przędzy tak na wyrób jakoteż do celów naukowych i opłaca wynagrodzenie uczniów za robotę.
— Zwrot mylnie przeniesionego zapasu z r. 1904	—	9	—	—	—	—	—	—	
— Zwrot od gminy połowy kosztów usługi	—	48	—	—	—	—	—	—	
1. Subwencye:									
a) od gminy ryczałt na pomieszkanie, opał i oświetlenie dla instruktora	300	600	300	—	300	300	—	300	Gmina pismem z dnia 18 kwietnia 1901 r. l. 5.841 (LW. 28 848/901) zobowiązała się zamiast dawania pomieszkania dla instruktora w naturze płacić na ten cel ryczałt w kwocie 300 K rocznie. Również pismem z dnia 21. grudnia 1905 l. 4.618 zobowiązała się zamiast dostarczania szkole opału, oświetlenia i usługi w naturze płacić na to 460 K rocznie.
b) od gminy ryczałt na opał oświetlenie i usługę szkoły	—	—	460	—	460	460	—	460	
c) od Rady powiatowej	400	800	400	—	400	400	—	400	Rada powiatowa w Gorlicach uchwałą z dnia 14. lipca 1892 zobowiązała się dawać 400 K. rocznie subwencji.
d) od c. k. Rządu	900	900	900	—	900	900	—	900	W zwyczajnych więcej o: 488 K głównie z powodu nowego kredytu na przodownika, w nadzwyczajnych mniej o: 200 K gdyż odpadł kredyt na krosna.
e) z funduszy krajowych	1.790	706	2.078	—	2.078	2.078	—	2.078	
Razem	3.390	3.063	4.138	—	4.138	4.138	—	4.138	
Wydatki.									
1. Płace:									
a) intruktor:									
a) Płaca	1.440 K								
β) dodat. na pomieszkanie	300	1.740	1.740	1.740	—	1.740	—	1.740	Dodatek na pomieszkanie pokrywa gmina jak poz 1 a) doch.
b) Przodownik	—	40	480	—	480	480	—	480	Z powodu pomieszczenia warsztatu w dwóch odrębnych lokalach.
2. Donajem lokalu	500	333	500	—	500	500	—	500	
3. Opał			450	—	450	450	—	450	
4. Oświetlenie	350	123	80	—	80	80	—	80	
5. Usługa			288	—	288	288	—	288	
6. Środki naukowe i uzupełnienie inwentarza	600	318	400	—	400	400	—	400	Mniej gdyż odpadł kredyt nadzwyczajny na zakupno dwóch krosien.
7. Rozmaite inne wydatki	200	169	200	—	200	200	—	200	
— Zaliczka na pokrycie należności biernych z r 1905	—	340	—	—	—	—	—	—	
Razem	3.390	3.063	4.138	—	4.138	4.138	—	4.138	

82. Kosów. Krajowy naukowy warsztat tkacki.

Dochody.	Kwota uchwalona na rok 1906	Wniosek na rok 1907.				Razem	Uzasadnienie.
		Wy- nikłość w roku 1905	Zwy- czajne	Nadzw- yczajne	K o r o n y		
— Ze sprzedaży wyrobów szkol- nych	—	—	—	—	—	—	Nie preliminuje się z tego po- wodu, że szkoła sporządza wyroby na rachunek miejsco- wego Tow. tkaczy, które w zamian dostarcza bezpłatnie przędzy ta na wyrób, jakoteż do celów naukowych i opłaca wynagrodzenie uczniów.
1. Subwencje:							
a) od gminy	80	80	80	—	80		
b) od Rady powiatowej	300	300	300	—	300		
c) od c. k. Rządu	1.800	1.700	1.700	—	1.700		
d) z funduszków krajowych	3.700	3.467	4.160	—	4.160	Więcej o: 460 K głównie z po- wodu II dodatku pięcioletnie- go instruktora, podwyższenia wynagrodzenia za usługę i mniejszej subwencji państwo- wej	
Razem	5.880	5.547	6.240	—	6.240		
Wydatki.							
1. Płace:							
a) kierownik:							
α) płaca	1.800 K						
β) dodatek na miesz.	300 <						
γ) I pod. pięciol.	160 >						
δ) II. > >	160 >	2.260	2.260	2.420	—	2.420	Pobiera II. dodatek pięcioletni w kwocie 160 K od 1. sty- cznia 1907 r.
b) przodownik	840	840	840	—	840		
c) pomocnik warsztatowy	480	—	480	—	480		
d) nauczyciel rysunków, ra- chunkowości i korespon- dencyi kupieckiej	440	392	440	—	440		
e) katecheta	80	80	80	—	80		
f) pomocnik administr.	300	300	300	—	300		
— Lokal	—	—	—	—	—	—	Pomieszczenia dla warsztatu do- starcza Tow. tkackie.
2. Opał	280	272	320	—	320	Więcej z powodu rozszerzenia warsztatu.	
3. Oświetlenie	160	117	160	—	160		
4. Usługa	240	240	360	—	360	Więcej z powodu jak poz. 2.	
4. Środki naukowe i uzupeł- nienie inwentarza.	500	467	500	—	500		
6. Rozmaite inne wydatki	300	279	340	—	340	Więcej wedle potrzeby.	
— Na budowę studni	—	300	—	—	—		
Razem	5.880	5.547	6.240	—	6.240		

83. Łańcut. Krajowy naukowy warsztat tkacki im. Franciszka Józefa.

Dochody.	Kwota uchwalona na rok 1906	Wy- nikłość w roku 1905	Wniosek na rok 1907.			Uzasadnienie.		
			Zwy- czajne	Nadzw- yczajne	Razem			
			K	r	o	n	y	
— Ze sprzedaży wyrobów szkol- nych	—	—	—	—	—	—	—	Nie prelinuje się z tego po- wodu, że szkoła sporządza wyroby na rachunek miejsco- wego akcyj. Towarzystwa dla wyrobów tkackich i sukienni- czych, które w zamian dostar- cza bezpłatnie przędzy tak na wyrób, jakoteż do celów nau- kowych i opłaca wynagrodze- nie uczniów.
— Zapas kasowy z r. 1904 jako zaliczka na resztę czynszu . . .	—	214	—	—	—	—	—	
1. Subwencye:								
a) od gminy	500	500	500	—	—	—	500	
b) od Rady powiatowej	600	600	600	—	—	—	600	
c) od c. k. Rządu	1.500	1.500	1.500	—	—	—	1.500	
d) z funduszków krajowych . . .	3.590	8.075	3.780	—	—	—	3.780	Więcej o: 190 K z powodu wyż- szego kredytu na inwentarz i rozmaite.
Razem	6.190	10.889	6.380	—	—	—	6.380	
Wydatki.								
1. Płace:								
a) instruktor:								
α) płaca	1.800	K.						
β) I. dod. pięciolet. 160 " . . .	160	"						
γ) II. dod. pięciolet. 160 " . . .	160	"	2.120	2.480	2.120	—	2.120	Pobiera II. dodatek pięcioletni w kwocie 160 K rocznie od 1 stycznia 1905 r.
b) przodownik	960		960	960	960	—	960	
2. Akc. Towarz. dla wyrobów tkackich i sukienniczych; subwencya na pomieszczenie szkoły i instruktora	1.600		800	1.600	—	—	1.600	
3. Opał i oświetlenie	800		517	800	—	—	800	
4. Usługa	360		360	360	—	—	360	
5. Środki naukowe i uzupełnie- nie inwentarza	200		412	300	—	—	300	Więcej z powodu potrzeby spra- wienia tkarni. Więcej wedle potrzeby.
6. Ubezpieczenie od ognia	—	—	—	40	—	—	40	
7. Rozmaite wydatki	150		360	200	—	—	200	
— Na budowę szkoły	—	5.000	—	—	—	—	—	
Razem	6.190	10.889	6.380	—	—	—	6.380	

84. Rychwałd. Krajowy naukowy warsztat tkacki.

Dochody.	Kwota uchwalona na rok 1906	Wniosek na rok 1907.				Razem	Uzasadnienie.
		Wy- nikłość w roku 1905	Zwy- czajne	Nadzw- yczajne	K o r o n y		
— Ze sprzedaży wyrobów szkol- nych	—	—	—	—	—	—	Nie prelinuje się z tego po- vodu, że szkoła sporządza wy- roby na rachunek miejscowe- go Towarzystwa tkaczy, które w zamian dostarcza bezpłat- nie przędzy tak na wyrób, jakoteż do celów naukowych, i opłaca wynagrodzenie uc- zniów.
1. Subwencye:							Gmina dostarcza bezpłatnie po- mieszczenia dla warsztatu wraz z opałem, oświetleniem i u- stugą
a) od c. k. Rządu	1.000	1.000	1.000	—	1.000		
b) z funduszków krajowych	2.680	2.510	2.680	—	2.680	Jak na r 1906.	
Razem	3.680	3.510	3.680	—	3.680		

Wydatki.

1. Płace:							
a) instruktor fachowy:							
a) płaca	1 440	K					
β) dod. osobisty	200	n					
b) przodownik warsztatowy	840		840	840	—	840	
c) nauczyciel czytania, pisa- sania i rachunków	600		600	600	—	600	
d) katecheta	100		100	100	—	100	
2. Środki naukowe i uzupełnie- nie inwentarza	300		78	300	—	300	
3. Ubezpieczenie od ognia in- wentarza szkolnego	40		15	40	—	40	
4. Rozmaite inne wydatki	160		237	160	—	160	
Razem	3.680		3.510	3.680	—	3.680	

85. Rakszawa. Krajowa szkoła sukiennicza.

Dochody.	Kwota uchwalona na rok 1906	Wniosek na rok 1907.				Razem	Uzasadnienie.
		Wy- nikłość w roku 1905	Zwy- czajne	Nadzw- yczajne	K o r o n y		
— Ze sprzedaży wyrobów szkol- nych	—	—	—	—	—	Nie preliminuje się z tego powodu, że szkoła sporządza wyroby na rachunek Towarzystwa produkcyjnego i handlowego w Łancucie, które w zamian dostarcza wszelkich materiałów potrzebnych tak do wyrobów jak i do celów naukowych i opłaca wynagrodzenie uczniów.	
— Rozmaite	—	145	—	—	—		
1. Od kierownika za oświetle- nie w mieszkaniu	50	50	50	—	50		
2. Subwencje:							
a) od Rady powiatowej	1.000	1.000	1.000	—	1.000		
b) od c. k. Rządu	7.000	6.300	7.000	—	7.000		
c) z funduszków krajowych	13.870	21.480	14.450	2.550	17.000		W zwyczajnych więcej o 930 K, głównie z powodu podwyżki płacy przodownika w tkalni ręcznej, maszynisty i pomocnika w tkalni mechanicznej, nowego kredytu na podatek od benzyny i podwyżki kredytu na opał, stróża nocnego i asekurację. W nadzwyczajnych więcej o 2.200 K. gdyż w miejsce kredytu 350 K na podłogi, wchodzi kredyt 2.550 K na piwnice, kadz do farbowania i dynamometr.
Razem	21.920	28.975	22.500	2.550	25.050		
Wydatki.							
1. Płace:							Więcej z powodu długoletniej służby.
a) kierownik	3.600	3.600	3.600	—	3.600		
b) nauczyciel teorii zawo- dowej	2.400	2.400	2.400	—	2.400		
c) instruktor tkactwa	1.800	1.800	1.800	—	1.800		
d) „ farbiarstwa	1.800	1.800	1.800	—	1.800		
e) przodownik w tkalni rę- cznej	960	960	1.200	—	1.200		
f) pomocnik warsztatowy w tkalni ręcznej	480	480	480	—	480		
g) pomocnik warsztatowy w farbiarni	480	480	480	—	480		
h) nauka przedmiotów po- mocniczych	720	720	720	—	720		
i) nauka religii	200	160	200	—	200		
k) pomocnik kancelaryjny i nauczyciel buchalteryi i stylistyki	1.200	1.200	1.200	—	1.200		
l) stróż nocny	300	300	360	—	360		
2. Utrzymanie lokalu	800	895	500	—	500	Więcej z powodu podwyższenia dotychczasowego wynagrodzenia.	
3. Opał	1.600	1.154	1.700	—	1.700	Mniej, gdyż odpadł nadzwyczajny kredyt 350 K na podłogi w mieszkaniach instruktorów, a kredyt zwyczajny podwyższono ze względu na nowy budynek mieszczący internat.	
4. Oświetlenie	400	379	400	—	400	Więcej wedle potrzeby.	
5. Usługa	480	480	480	—	480		
6. Gospodyni dla internatu	360	—	360	—	360		
7. Środki naukowe, przybory szkolne i uzupełnienie in- wentarza	700	1.596	700	—	700		
8. Ubezpieczenie od ognia	300	299	350	—	350	Więcej ze względu na nowy budynek, mieszczący internat.	
9. Tkalnia mechaniczna:						Więcej na podstawie wyników z r. 1905.	
a) maszynista	360	480	480	—	480		
b) pomocnik	360	480	480	—	480		
c) części wymienne	720	1.034	720	—	720		
d) benzyna i oliwa	1.260	1.231	1.260	—	1.260		
e) podatek od benzyny	—	—	190	—	190	Wstawiono na opłacenie podatku za czas od 1/X 1906 do 31/XII 1907.	
Do przeniesienia	21.280	21.928	21.860	—	21.860		

Wnioszek na rok 1907.

Wydatki.	Kwota uchwa- lona na rok 1906	Wy- nikłość w roku 1905	Wnioszek na rok 1907.		Razem	Uzasadnienie.
			Zwy- czajne	Nadzw- yczajne		
			K o r o n y			
Z przeniesienia	21.280	21.928	21.860	—	21.860	
f) inne	200	191	200	—	200	
10. Rozmaite inne	440	1.253	440	—	440	
11. Na budowę piwnic, kadź do farbowania i dynamometr	—	—	—	2.550	2.550	Wstawia się na kadź do farbo- wania sztuk 400 K, na nowy dynamometr 400 K i na do- budowanie piwnic 1 750 K.
— Na budowę internatu	—	5.000	—	—	—	
— Urządzenie internatu dla 15 uczniów	—	603	—	—	—	
Razem	21.920	28.975	22.500	2.550	25.050	

86. Zakopane. Krajowa szkoła koronkarska.

Dochody.	Kwota uchwalona na rok 1906	Wy- nikłość w roku 1905	Wniosek na rok 1907.			Uzasadnienie.
			Zwy- czajne	Nadzw- yczajne	Razem	
			K o r o n y			
1. Ze sprzedaży wyrobów szkolnych	4.000	2.705	4.000	—	4.000	
— Za sprzedany materiał i inne	—	246	—	—	—	
2. Subwencje:						
a) od c. k. Rządu	1.600	1.600	1.600	—	1.600	Więcej o 1.600 K głównie z powodu wyższego czynszu za lokal, podwyżki kredytu na nauczycielkę rysunków, środki naukowe i usługę
b) z funduszy krajowych	4.700	3.710	6.310	—	6.310	
Razem	10.300	8.261	11.910	—	11.910	
Wydatki.						
1. Płace:						
a) kierowniczka	1.680	819	1.680	—	1.680	Etat i płace zmienione z powodu reorganizacji szkoły.
b) nauczycielka rysunków	480	480	1.200	—	1.200	
c) nauczycielka pomocn. I.	840	840	1.200	—	1.200	
d) » » II.	520	390	540	—	540	
— » » III.	480	480	—	—	—	
e) katecheta	100	100	100	—	100	
f) nauczyciel czytania, pisan- nia i rachunków	240	240	240	—	240	
g) pomocnik kancelaryjny	360	360	360	—	360	
2. Wynajem lokalu	1.000	950	1.800	—	1.800	
3. Opał	300	374	300	—	300	
4. Oświetlenie	120	28	120	—	120	
5. Usługa	200	200	240	—	240	Więcej wedle potrzeby
6. Materiał	600	187	600	—	600	
7. Wynagrodzenie uczennic	2.800	1.539	2.800	—	2.800	
8. Środki naukowe	200	101	350	—	350	Więcej z powodu potrzeby zaopatrzania szkoły w kolekcje nowych wzorów i fotografii koronek.
9. Uzupełnienie inwentarza	100		100	—	100	
10. Różne wydatki	280	373	280	—	280	
— Zaliczka na wyższy czynsz w r. 1906	—	800	—	—	—	
Razem	10.300	8.261	11.910	—	11.910	

87. Bobowa. Krajowa szkoła koronkarska.

Dochody.	Kwota uchwalona na rok 1906	Wy- nikłość w roku 1905	Wniosek na rok 1907.			Razem	Uzasadnienie.
			Zwy- czajne	Nadzw- yczajne	K o r o n y		
1. Ze sprzedaży wyrobów szkol- nych	1 000	819	1.200	—	1.200	Więcej z powodu rozwoju szkoły.	
2. Subwencje:							
a) od gminy	150	75	150	—	150	W myśl deklaracji z dnia 9. lipca 1904 gmina daje 150 K rocznie na koszt lokalu, opału i usługi. (LW. 88.337/1904).	
b) od Rady powiatowej	200	—	200	—	200		
c) od c. k. Rządu	1.400	1.000	1.000	—	1.000		
d) z funduszków krajowych	790	1.107	1.140	—	1.140	Więcej o 350 K głównie z po- wodu niższej subwencji pań- stwowej i wyższe o kredytu na lokal, opał oświetlenie i usługę.	
Razem	3.540	3.001	3.690	—	3 690		

Wydatki.

1. Płaca nauczycielki	1.440	1.200	1.440	—	1.440	
2. Wynajem lokalu z opalem i usługą	400	400	600	—	600	Wedle potrzeby.
3. Oświetlenie	100					
4. Materiał	300	95	300	—	300	
5. Wynagrodzenie uczennic	800	1.088	800	—	800	
6. Środki naukowe i uzupełnie- nie inwentarza	300	43	300	—	300	
7. Rozmaite inne wydatki	200	175	150	—	150	Mniej wedle potrzeby.
Razem	3.540	3.001	3.690	—	3.690	

88. Maków. Krajowa szkoła hafciarska.

Dochody.	Kwota uchwalona na rok 1906	Wniosek na rok 1907.				Uzasadnienie.		
		Wy- nikłość w roku 1905	Zwy- czajne	Nadzw- yczajne	Razem			
		K	o	r	o	n	y	
1. Ze sprzedaży wyrobów szkol- nych	2.300	1 702	2.300	—	2.300			
— Rozmaite zwroty	—	3	—	—	—			
2. Subwencje:								
a) od gminy	96	96	96	—	96			
b) od Rady powiatowej	50	—	50	—	50			
c) od c. k. Rządu	1.400	1.200	1.200	—	1.200			
d) z funduszów krajowych	2 164	2.609	2.954	—	2.954			Więcej o 790 K głównie z po- wodu nowego kr-dytu na po- mocnicę rachunkową i kan- celaryjną i przyznanie kier- ownicze dodatku na mie- szkanie.
Razem	6.010	5.610	6.600	—	6.600			
Wydatki.								
1. Płace:								
a) nauczycielka kierująca :								
α) płaca	1440 K.							
β) dod. na mieszkanie	200 »	1.440	1.440	1.640	—	1.640		Więcej z powodu przyznania dodatku na mieszkanie.
b) nauczycielka pomocnicza	960	840	960	—	960			
c) pomocnica rachunkowa i kancelaryjna	—	—	600	—	600			Kredyt konieczny z powodu zwiększonych czynności kie- rowniczkich.
d) katecheta	200	200	200	—	200			
e) ryczałtowy zwrot kosztów podróży za fachowy nad- zór	400	400	400	—	400			
2. Opał, oświetlenie i usługa	360	360	360	—	360			Stowarzyszenie pożyczkowe »Wzajemna pomoc« w Mako- wie, dostarczało na mocy umowy do L. W. 3611/895 dwóch pokoi za zwrotem ko- szków opału i usługi w kw- cie 100 K rocznie. Od roku zaś 1902 podniósł się ten ry- czałt na 360 K rocznie.
3. Materiał	900	1.015	1.000	—	1.000			
4. Wynagrodzenie uczniom	1.100	1.095	1.100	—	1.100			
5. Środki naukowe i uzupeł- nienie inwentarza	400	140	200	—	200			} Stosownie do potrzeby.
6. Rozmaite inne wydatki	250	120	140	—	140			
Razem	6.010	5.610	6.600	—	6.600			

89. Lwów. Krajowa ceramiczna stacya doświadczalna przy c. k. szkole politechnicznej.

Dochody.	Kwota uchwalona na rok 1906	Wniosek na rok 1907.				Uzasadnienie.
		Wy- nikłość w roku 1905	Zwy- czajne	Nadzw- yczajne	Razem	
		K o r o n y				
1. Dochody własne:						
a) opłata za badanie materiałów	700	1.140	700	—	700	
b) dochód ze sprzedaży typowych wyrobów, wzorów, zastosowania szkliv, polew farb, emalji i nowych technik Stacyi	100	299	100	—	100	
— Za sprzedane przyrządy laboratoryjne	—	159	—	—	—	
2. Dotacja z funduszu kraj.	9.660	9.949	9.660	—	9.660	Jak na r. 1906.
Razem	10.460	11.547	10.460	—	10.460	

Wydatki.

1. Płace:						
a) Kierownik:						
α) płaca	4.000 K					
β) dod. aktywalny	720 >					
γ) I. dod. pięcioletni	400 >					
δ) II. dod. pięcioletni	400 >					
ε) III. dodatek pięcioletni	400 >	5.920	5.920	5.920	—	5.920
b) Adjunkt	720	979	720	—	720	Kierownik pobiera III. dodatek pięcioletni od dnia 26. maja 1901.
c) Laborant;						
α) płaca	1.440 K					
β) dod. na mieszkanie	300 >	1.740	1.740	1.740	—	1.740
2. Opał lokalu stacyi	300	338	300	—	300	
3. Usługa	720	720	720	—	720	
4. Uzupełnienie ingrediencyi ceramicznych	200	247	200	—	200	
5. Opał pieców technicznych	240	281	240	—	240	
6. Gaz do oświetlenia i do celów technicznych	200	247	200	—	200	
— Zaliczka Zarządowi stacyi na zakupno aparatów, przyrządów i sprzętów do laboratoryum	—	400	—	—	—	
7. Biblioteka i czasopisma	160	41	160	—	160	
8. Koszta kancelaryjne, frachty i portorya	160	153	160	—	160	
9. Wydatki nieprzewidziane	100	481	100	—	100	
Razem	10.460	11.547	10.460	—	10.460	

90. Lwów. Krajowa mechaniczna stacya doświadczalna przy c. k. szkole politechnicznej.

Dochody.	Kwota uchwalona na rok 1906	Wy- nikłość w roku 1905	Wniosek na rok 1907.			Uzasadnienie.		
			Zwy- czajne	Nadzw- yczajne	Razem			
			K	r	o	n	y	
1. Opłata od stron za przeprowa- dzone badania	2.000	1.876	2.000	—	2.000			
— Zaliczka na dalsze uzupeł- nienie inwentarza z r. 1904	—	1.599	—	—	—			
— Rozmaite	—	10	—	—	—			
2. Dotacya z funduszków kra- jowych	3.140	3.140	3.140	—	3.140			Jak na rok 1906.
Razem	5.140	6.625	5.140	—	5.140			

Wydatki.

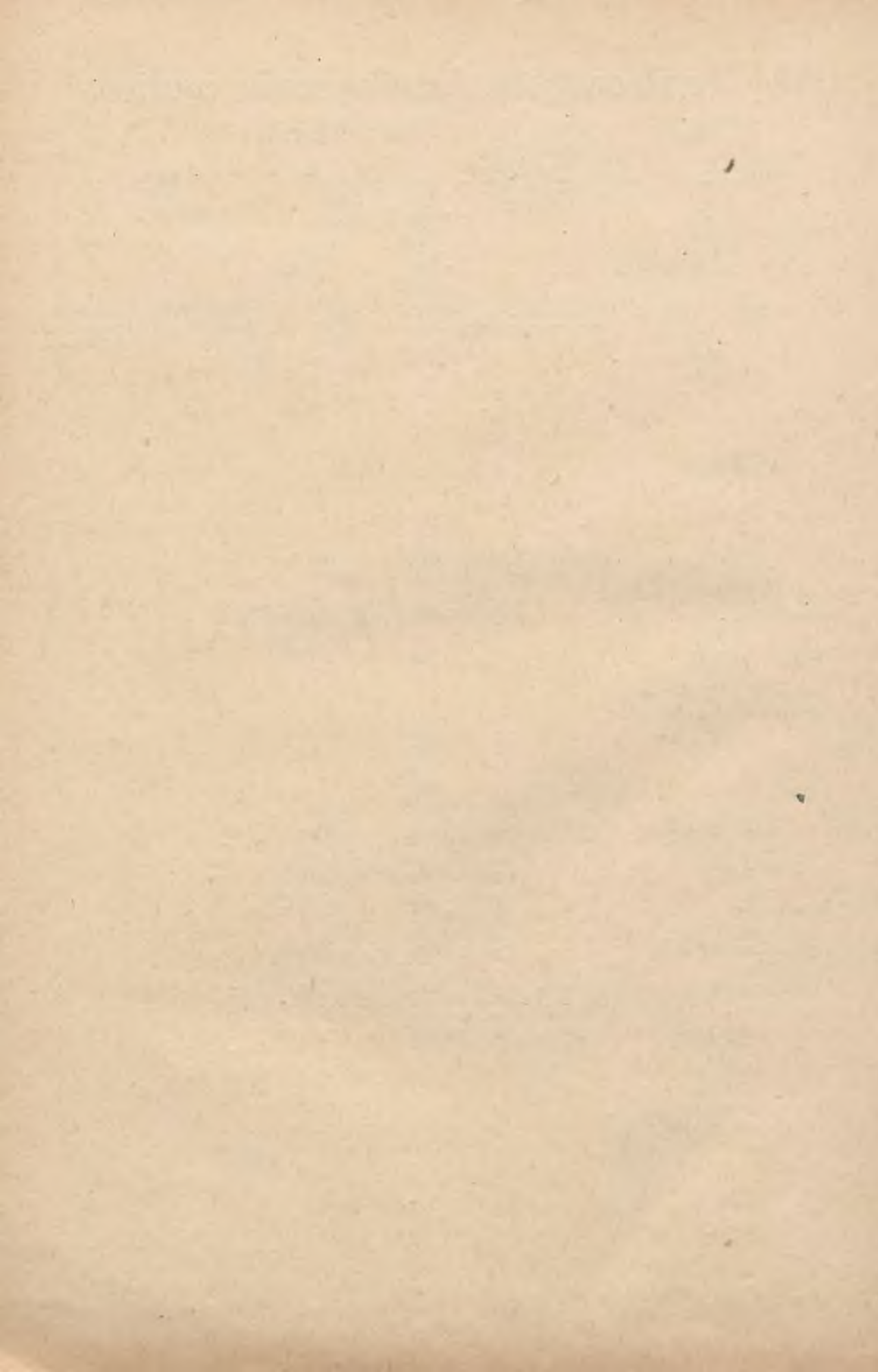
1. Płace:							
a) kierownik	1.200	1.200	1.200	—	1.200		
b) asystent	1.600	1.600	1.600	—	1.600		
c) laborant	1.440	1.440	1.440	—	1.440		
2. Opał, gaz i woda	100	100	100	—	100		
3. Uzupełnienie inwentarza	200	104	200	—	200		
— Zaliczka kierownikowi na przyrządy do badania lin drucianych	—	1.663	—	—	—		
4. Wydatki laboratoryjne	400	153	400	—	400		
5. Rozmaite	200	365	200	—	200		
Razem	5.140	6.625	5.140	—	5.140		

91. Drohowyże. Krajowa szkoła rzemiosł.

Dochody.	Kwota uchwalona na rok 1906	Wniosek na rok 1907.				Uzasadnienie.
		Wy- nikłość w roku 1905	Zwy- czajne	Nadzwyczajne	Razem	
		K o r o n y				
1. Subwencye:						
a) Z fund. St. hr. Skarbka	—	—	5.000	—	5.000	
b) z funduszy krajowych.	—	—	28.000	—	28.000	Z powodu przeniesienia szkoły rzemiosł w Drohowyżu na etat krajowy z dniem 1. listopada 1906 r.
Razem	—	—	33.000	—	33.000	

Wydatki.

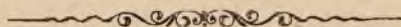
1. Dyrektor	—	—	4.600	—	4.600
2. Dwóch nauczycieli do nauki zawodowej	—	—	5.600	—	5.600
3. Nauka dopełniająca	—	—	2.080	—	2.080
4. Wynagrodzenie 7-miu wermistrzów po 1.680 K	—	—	11.760	—	11.760
5. Maszynista	—	—	1.680	—	1.680
6. Dozorca i palacz	—	—	960	—	960
7. Remuneracya za magazyn	—	—	1.200	—	1.200
8. Posługa w biurze	—	—	320	—	320
9. Środki naukowe	—	—	3.000	—	3.000
10. Uzupełnienie inwentarza	—	—	1.200	—	1.200
11. Wydatki kancelaryjne i inne	—	—	600	—	600
Razem	—	—	33.000	—	33.000

CZEŚĆ II.

~~1844~~

PRELIMINARZ OGÓLNY

Liczba		Poszczególnienie	Wniosek na rok 1907		
rubryki	pozycyi		zwy-	nadzwyczajne	razem
			czajne	czajne	
		K o r o n y			
Wydatki.					
XII.					
I. Szkolnictwo przemysłowe i handlowe.					
<i>A) Szkoły przemysłowe uzupełniające.</i>					
1		W Białej	6.880	—	6.880
2		„ Bochni	3.034	—	3.034
3		„ Brodach	4.102	—	4.102
4		„ Brzesku	2.555	—	2.555
5		„ Brzeżanach	3.092	—	3.092
6		„ Buczacz	3.300	—	3.300
7		„ Chrzanowie	3.170	—	3.170
8		„ Drohobyczu	5.621	—	5.621
9		„ Gorlicach	3.618	—	3.618
10		„ Jarosławiu	3.754	—	3.754
11		„ Jasle	3.335	—	3.335
12		„ Kałuszu	3.020	—	3.020
13		„ Kętach	2.583	—	2.583
14		„ Kołomyi I. im. Sobieskiego	4.380	—	4.380
15		„ „ II. im. St. Szczepanowskiego	5.006	—	5.006
16		„ Krakowie na Kleparzu	8.805	—	8.805
17		„ „ przy ul. Lubomirskiego	4.730	—	4.730
18		„ „ na Smoleńsku	4.010	—	4.010
19		„ „ „ Kazimierzu	5.300	—	5.300
20		„ „ „ przy ul. Dietla	4.350	—	4.350
21		„ Krośnie	3.315	—	3.315
Do przeniesienia			87.960	—	87.960

Preliminarz na rok 1907.

Wydatek netto fund. kraj. na rok 1907	Wy- nikłość z roku 1905	Kwota uchwalona na rok 1906	W y j a ś n i e n i a	
K o r o n y				
			Na rok 1907 preliniuje się ogółem w rubr. XII. wydatki w sumie . . . 1,145.032 K w porównaniu więc z budżetem roku 1906 (brutto zestawionym) w sumie . . . 1,072.684 „	
			preliniuje się na r. 1907 ogółem <i>więcej</i> o . . . 72.348 K głównie z powodu większych wydatków na szkoły zawodowe (grupa B) i szkoły przemysłowe uzupełniające (grupa A).	
			Z preliniowanych wydatków na rok 1907 w sumie j. w. 1,145.032 K po strąceniu dochodów z subwencji rządowych, czynników miejscowych i ze sprzedaży wyrobów w sumie . . . 403.352 „	
			przypada na fundusz krajowy wydatek na rok 1907 (netto) w sumie w porównaniu więc z budżetem roku 1906 (netto) w sumie . . . 692.495 K	
			<i>mniej</i> przeniesione do nowej rubr. XIV. emerytury i dary z ła- ski 3.470 „ . . . 689.025 „	
			okazuje się netto wydatek funduszu krajowego na rok 1907 ogółem <i>większy</i> o . . . 52.655 K	
			a to na podstawie niżej zamieszczonych wyjaśnień.	
2.060 944 1.168 955 1.222 1.100 970 1.921 1.168 1.266 1.325 1.360 817 1.230 1.703 2.853 1.415 1.340 1.825 1.474 1.269	2.060 1.092 873 — 903 1.100 386 1.660 1.060 844 1.222 1.200 800 2.426 — 7.900 1.143	6.920 3.168 3.368 — 2.918 3.300 3.300 4.810 3.600 3.956 3.180 2.856 2.085 3.940 4.236 7.200 3.870 3.870 4.110 4.170 3.392	Poz. 1—54 (szkoły przemysłowe uzupełniające) preliniuje się na r. 1907 w ogóle <i>więcej</i> o . . . 23.183 K a to z powodu:	
			a) otwarcia nowych szkół w Brzesku i Turce o . . . 5.611 K	
			b) podwyżek wynagrodzenia za kierownictwo o . . . 800 „	
			c) większych wydatków na naukę o . . . 14.535 „	
			d) większych wydatków na przybory szkolne i środki naukowe o . . . 2.818 „	
			razem <i>więcej</i> o . . . 23.764 K	
			Natomiast preliniuje się na wydatki administracyjne <i>mniej</i> o . . . 581 „	
			zatem ogółem <i>więcej</i> j.w. o . . . 23.183 K a to na podstawie wyjaśnień zamieszczonych w 54 szczegółowych preliniarzach tych szkół.	
29.385	24.669	78.249		

Liczba		Poszczególnienie	Wniosek na rok 1907		
rubryki	pozycyi		zwy- czajne	nadzw- yczajne	razem
			K o r o n y		
XII.		Z przeniesienia	87.960	—	87.960
	22	We Lwowie im. św. Anny	6.035	—	6.035
	23	" " " " Antoniego	4.745	—	4.745
	24	" " " " króla Sobieskiego	5.600	—	5.600
	25	" " " " Elżbiety	2.865	—	2.865
	26	" " " " Konarskiego	4.820	—	4.820
	27	" " " " św. Marcina	5.695	—	5.695
	28	" " " " Mickiewicza	3.905	—	3.905
	29	" " " " Piramowicza	2.865	—	2.865
	30	" " " " Staszica	5.695	—	5.695
	31	" " " " Bernsteina (izrael.)	4.700	—	4.700
	32	W Łańcucie	2.626	—	2.626
	33	" Myślenicach	2.606	—	2.606
	34	" Nowym Sączu	5.812	—	5.812
	35	" Nowym Targu	2.804	—	2.804
	36	" Podgórzu	4.934	—	4.934
	37	" Przemysłu I. w śródmieściu	4.882	—	4.882
	38	" " II. na przedmieściu lwow.	3.462	—	3.462
	39	" Rzeszowie	5.036	—	5.036
	40	" Samborze	3.351	—	3.351
	41	" Sanoku	3.040	—	3.040
	42	" Stanisławowie	6.280	—	6.280
	43	" Starym Samborze	2.748	—	2.748
	44	" " Sączu	2.892	—	2.892
	45	" Stryju	3.582	—	3.582
	46	" Tarnopolu	3.390	—	3.390
	47	" Tarnowie	5.570	—	5.570
	48	" Tarnobrzegu	2.832	—	2.832
	49	" Turce (nad Stryjem)	3.056	—	3.056
	50	" Wadowicach	3.100	—	3.100
	51	" Wieliczce	3.300	—	3.300
	52	" Złoczowie	4.232	—	4.232
	53	" Żółkwi	2.760	—	2.760
	54	" Żywcu	3.200	—	3.200
		<u>Suma wydatków poz. 1—54</u>	220.380	—	220.380
	55	Na uzupełnienie przyborów i na druki 1.500 K subwencya państwowa 1.000 "	2.500	—	2.500
	56	Na nagrody za najlepsze rysunki	1.000	—	1.000
	57	Na nowo założyc się mające szkoły i kursa handlowe 3.000 K subwencya państwowa 4.000 "	7.000	—	7.000
		Do przeniesienia	230.880	—	230.880

Preliminarz na rok 1907.

Wydatek netto fund. kraj. na rok 1907	Wy- nikłość z roku 1905	Kwota uchwalona na rok 1906	W y j a ś n i e n i a
K o r o n y			
29.385	24.669	78.249	}
2.028		5.925	
1.635		4.425	
1.900		4.640	
953		2.865	
1.585	12.333	4.005	
1.953		4.425	
1.293		3.945	
953		2.865	
1.913		4.665	
950	950	4.700	
1.071	1.015	2.570	
886	805	2.620	
2.152	763	5.092	
960	881	2.838	
1.483	1.275	4.312	
1.952		3.550	
1.342	2.486	3.422	
2.496	1.380	3.736	
1.361	1.420	3.490	
1.172	875	2.990	
2.736	2.486	5.600	
998	800	2.600	
872	896	2.892	
992	955	3.670	
1.018	1.177	3.544	
2.030	722	4.910	
934	834	2.796	
1.306	800	—	
818	773	3.164	
1.225	1.224	3.300	
1.812	1.404	3.432	
880	880	2.760	
1.200	1.200	3.200	
76.244	63.003	197.197	}
1.500	1.201	2.500	
1.000	832	1.000	
3.000	1.587	6.500	W zwyczajnych <i>więcej</i> o 500 K na otwarcie nowych szkół w Dębicy, Jaworowie, Krzeszowicach, Leżajsku i Trembowli.
81.744	66.623	207.197	

Liczba		Poszczególne	Wniosek na rok 1907		
rubryki	pozycyi		zwy-	nadzw-	razem
			czajne	czajne	
		K o r o n y			
XII.		Z przeniesienia	230,880	—	230,880
	58	Na nieprzewidziane oddziały równorzędne	1,000	—	1,000
	59	Na wykonanie w kraju wzorów i modeli dla szkół	—	2,400	2,400
		Suma grupy A	231,880	2,400	234,280
		<i>B) Szkoły zawodowe, warsztaty naukowe i kursa majeterskie.</i>			
		<i>a) Zakłady krajowe:</i>			
	60	Kraj. szkoła koszykarska w Brzezowcu	4,382	—	4,382
	61	Kraj. szkoła koszykarska w Brzostku (przeniesiona z Warzyc)	4,000	500	4,500
	62	Kraj. szkoła koszykarska w Dynowie	3,740	—	3,740
	63	" " " " Dżurowie	4,700	—	4,700
	64	" " " " Leżajsku	5,632	—	5,632
	65	" " " " Nieznanowicach	12,940	—	12,940
	66	" " " " Niżniowie	6,470	—	6,470
	67	Kraj. szkoła koszykarska w Tarnobrzegu (przeniesiona z Wielowsi)	3,300	500	3,800
	68	Kraj. szkoła koszykarska w Wojsławiu	3,370	—	3,370
	69	" " " " Zatorze	5,860	—	5,860
	70	Kraj. centralny kurs koszykarski we Lwowie	16,580	—	16,580
	71	Kraj. nauk. warsztat kołodziejski w Grybowie:			
		a) na utrzymanie 16,770 K			
		b) na budowę IV. i V. rata pożyczk. komun. 54,000 K 3,240 "	16,770	3,240	20,010
	72	Kraj. nauk. warsztat kołodziejski w Grzymałowie	16,634	—	16,634
	73	Kraj. szkoła kołodziejska i ciesielska w Kamionce strumiłowej	25,360	—	25,360
	74	Krajowa szkoła zawodowa kołodziejska w Tłumaczu	18,510	532	19,042
	75	Kraj. szkoła stolarska w Stanisławowie:			
		a) na utrzymanie 25,370 K			
		b) na budowę IV i V. rata pożyczki hipot. 50,000 K 3,000 "	25,370	3,000	28,370
	76	Kraj. szkoła stolarska w Kalwarii:			
		a) na utrzymanie 24,550 K			
		b) na urządzenie maszynowe III. i IV. rata pożyczki hipotecznej 34,000 K 1,870 "	24,550	1,870	26,420
		Do przeniesienia	198,168	9,642	207,810
			231,880	2,400	234,280

Preliminarz na rok 1907.

Wydatek netto fund. kraj. na rok 1907	Wy- nikłość z roku 1905	Kwota uchwalona na rok 1906	W y j a ś n i e n i a
K o r o n y			
81.744	66.623	207.197	} Jak na rok 1906.
1.000	—	1.000	
2.400	2.400	2.400	
85.144	69.023	210.597	Wydatki w tej grupie A w poz. 58 i 59 pokrywa tylko fundusz krajowy.
1.282	2.329	4.312	} <i>Poz. 60—96</i> włącznie (krajowe szkoły zawodowe i warsztaty naukowe) prelininuje się na rok 1907 wogóle <i>więcej</i> o 56.337 K a to na podstawie wyjaśnień, zamieszczonych w 37 szczegółowych prelininarzach.
{ 600	436	5.740	
500			
1.440	691	3.590	
1.700	1.043	4.690	
1.332	597	3.717	
1.840	441	10.940	
1.470	1.341	6.420	
{ 600	290	5.240	
500			
870	263	3.790	
1.200	681	5.980	
9.980	10.964	14.260	
{ 4.670	4.434	18.230	
3.240			
5.234	4.188	16.274	
11.900	12.444	25.000	
{ 8.210	7.743	16.400	
532			
{ 10.370	8.313	28.410	
3.000			
{ 15.850	23.787	33.850	
1.870			
88.190	79.985	206.843	
85.144	69.023	210.597	

Liczba		Poszczególnienie	Wniosek na rok 1907		
rubryki	pozytywi		zwy- czajne	nadzw- yczajne	razem
			K o r o n y		
XII.		Z przeniesienia	231.880	2.400	234.280
			198.168	9.642	207.810
77		Kraj. nauk. warsztat dla wyrobu zabawek w Jaworowie:			
		a) na utrzymanie 37.940 K			
		b) na budowę szkoły VII. i VIII. rata poź. kom, 56.000 K . . . 3.360 "			
		c) na dalsze urządzenie maszynowe 3.200 "			
		d) na budowę szopy i suszarni . . . 6.200 "	37.940	12.760	50.700
78		Kraj. szkoła garncarska w Kołomyi:			
		a) na utrzymanie { 20.380 K 300 "			
		b) na rozszerzenie budynku I. półroczna rata pożycz. 2.500 "	20.380	2.800	23.180
79		Kraj. kursa dla przemysłu ceramicznego w Podgórzu	16.028	—	16.028
80		Kraj. nauk. warsztat szewski w Witkowie	9.672	—	9.672
81		" " " " " Starym Sączu	16.296	—	16.296
82		Kraj. szkoła szewska w Dobczycach, (względnie w Kopyczyńcach)	10.210	600	10.810
83		Kraj. szkoła szewska w Kołomyi	8.260	250	8.510
84		Krajowa szkoła tkacka w Krośnie	18.150	—	18.150
85		Kraj. nauk. warsztat tkacki w Glinianach:			
		a) na utrzymanie 5.399 K			
		b) na zakupno realności rata wstępna od poź. 35.000 K . . . 2.475 "	5.399	2.475	7.874
86		Kraj. nauk. warsztat tkacki w Gorlicach	4.138	—	4.138
87		" " " " " Kosowie	6.240	—	6.240
88		" " " " " Łańczucie	6.380	—	6.380
89		" " " " " Rychwałdzie	3.680	—	3.680
90		Kraj. szkoła sukiennicza w Rakszawie:			
		a) na utrzymanie 22.500 K			
		b) na budowę piwnic, kadź do farbowania i dynamometr. . . 2.550 "	22.500	2.550	25.050
91		Kraj. szkoła koronarska w Zakopanem	11.910	—	11.910
92		" " " " " Bobowej	3.690	—	3.690
93		Kraj. szkoła hafciarska w Makowie	6.600	—	6.600
94		Kraj. keramiczna stacya doświadczalna przy c. k. szkole politechnicznej we Lwowie	10.460	—	10.460
		Do przeniesienia	416.101	31.077	447.178
			231.880	2.400	234.280

Preliminarz na rok 1907.

Wydatek netto tund. kraj. na rok 1907	Wy- nikłość z roku 1905	Kwota uchwalona na rok 1906	W y j a ś n i e n i a
K o r o n y			
85.144	69.023	210.597	
88.190	79.985	206.843	
{ 10.940 12.760	37.435	39.485	
{ 12.330 2.800	11.502	19.840	
11.828	8.402	17.718	
4.772	3.394	8.082	
3.296	3.206	16.296	
{ 3.010 600	3.077	10.210	
{ 3.440 250	1.963	8.290	Wyjaśnienie jak na poprzedniej stronie.
9.350	10.548	19.460	
{ 2.559 2.475	2.984	6.247	
2.078	706	3.390	
4.160	3.467	5.880	
3.780	8.075	6.190	
2.680	2.510	3.680	
{ 14.450 2.550	21.480	21.920	
6.310	3.710	10.300	
1.140	1.107	3.540	
2.954	2.609	6.010	
9.660	9.949	10.460	
218.362	216.109	423.841	
85.144	69.023	210.597	

Liczba		Poszczególnienie	Wniosek na rok 1907		
rubryki	pozycyi		zwy-	nadzwy-	razem
			czajne	czajne	
			K o r o n y		
XII.		Z przeniesienia	231.880	2.400	234.280
			416.101	31.077	447.178
95		Kraj. mechaniczna stacya doświadczalna przy c. k. szkole politechnicznej we Lwowie.	5.140	—	5.140
96		Kraj. szkoła rzemiosł w Drohowyżu	33.000	—	33.000
		<u>Suma wydatków poz. 60—96.</u>	454.241	31.077	485.318
97		Na druki dla szkół zawodowych i wydawnictwo wzorów	3.000	—	3.000
98		Koszta inspekcji i nadzoru szkół przemysłowych	6.000	—	6.000
99		Zaliczki na płace funkcyjaryuszy w kraj. szkołach przemysłowych i w biurze kraj. Komisji przemysłowej	4.000	—	4.000
100		Na nowe warsztaty zawodowe powstać mające w r. 1907	6.000	—	6.000
101		Nauczyciel wędrowny dla majsterskich kursów szewskich	2.400	—	2.400
102		Nauczyciele wędrowni dla tkactwa, koszykarstwa i innych	4.000	—	4.000
103		Na kursa majsterskie	14.000	—	14.000
		Razem a)	493.641	31.077	524.718
		b) Zakłady subwencyonowane.			
104		Subwencya dla szkoły koszykarskiej w Czerwonej Woli 2.400 K subwencya państwowa 2.200 „	4.600	—	4.600
105		Subwencya dla pracowni koszykarskiej w Albigowej 500 K subwencya państwowa 400 „	900	—	900
106		Subwencya dla pracowni koszykarskiej w Biline 600 K subwencya państwowa 400 „	1.000	—	1.000
107		Subwencya dla pracowni koszykarskiej w Chyszewicach 500 K subwencya państwowa 300 „	800	—	800
108		Subwencya dla pracowni koszykarskiej w Milczycach 500 K subwencya państwowa 300 „	800	—	800
		Do przeniesienia	8.100	—	8.100
			231.880	2.400	234.280

Preliminarz na rok 1907.

Wydatek netto fund. kraj. na rok 1907	Wy- nikłość z roku 1905	Kwota uchwalona na rok 1906	W y j a ś n i e n i a
K o r o n y			
85.144	69.023	210.597	
218.362	216.109	423.841	
3.140	3.140	5.140	} Wyjaśnienie jak na poprzedniej stronie.
28.000	—	—	
249.502	219.249	428.981	
3.000	500	2.500	<i>Więcej</i> o 500 K na nowe wzory.
6.000	1.344	6.000	
4.000	2.943	4.000	Jak na rok 1906.
6.000	101	6.000	
2.400	1.051	2.400	
4.000	1.117	4.000	<i>Więcej</i> o 2.000 K z powodu rozszerzenia działów nauki.
14.000	1.214	12.000	
288.902	227.519	465.881	Wydatki tego poddziału a) w pozycjach od 97 do 103 włącznie, tudzież wszystkie nadzwyczajne wydatki, pokrywa sam fundusz krajowy.
2.400	2.400	4.600	
500	600	900	
600	800	1.000	Jak na rok 1906.
500	600	800	
500	600	800	
4.500	5.000	8.100	
85.144	69.023	210.597	

Liczba		Poszczególnienie	Wniosek na rok 1907		
rubryki	pozycyi		zwy- czajne	nadzw- yczajne	razem
K o r o n y					
XII.		Z przeniesienia	231.880	2.400	234.280
			8.100	—	8.100
	109	Subwencya dla Towarzystwa Muzeum prze- mysłowego w Rzeszowie na pracownię koszykarską w Przewrotnem . 600 K subwencya państwowa . . . 300 „	900	—	900
	110	Subwencya dla szkoły koszykarskiej w Rud- kach: a) na utrzymanie 1.200 K subwencya państwowa . . . 1.300 „	2.500	—	2.500
		b) na budowę	—	—	—
	111	Subwencya dla szkoły koszykarskiej w Sie- kierzycach 400 K subwencya państwowa . . . 400 „	800	—	800
	112	Subwencya dla szkoły koszykarskiej w Trem- bowli 400 K subwencya państwowa . . . 300 „	700	—	700
	113	Subwencya dla pracowni koszykarskiej w Wa- rzycach	800	—	800
	114	Subwencya dla krajow. Związku przemysło- wego na pracownię koszykarską w Wie- lowi	800	—	800
	115	Subwencya dla pracowni koszykarskiej w Żu- rawnie 600 K subwencya państwowa . . . 400 „	1.000	—	1.000
	116	Subwencya dla pracowni garncarskiej w Tou- stem 800 K subwencya państwowa . . . 300 „	1.100	—	1.100
	117	Subwencya dla Towarzystwa tkackiego św. Sylwestra w Korczynie . . . 1.100 K subwencya państwowa . . . 1.400 „	2.500	—	2.500
	118	Subwencya dla kraj. Związku przemysło- wego na warsztat tkacki w Wilamowi- cach 1.760 K subwencya państwowa . . . 1.200 „	2.960	—	2.960
		Do przeniesienia	22.160	—	22.160
			231.880	2.400	234.280

Preliminarz na rok 1907.

Wydatek netto fund. kraj. na rok 1907	Wy- nikłość z roku 1905	Kwota uchwalona na rok 1906	W y j a ś n i e n i a
K o r o n y			
85.144	69.023	210.597	
4.500	5.000	8.100	
600	600	900	} Jak na rok 1906.
1.200	252	2.700	} Na rok 1907 preliniuje się <i>mniej</i> o 200 K z powodu niższej subwencji państwowej.
—	5.000	—	
400	—	800	} Jak na rok 1906.
400	—	800	} <i>Mniej</i> o 100 K albowiem na rok 1907 preliniuje się subwencyę krajową 400 K, zaś od c. k. Rządu 300 K.
800	—	—	
800	—	—	
600	840	1.000	} Jak na rok 1906.
800	800	1.100	
1.100	1.100	3.900	} W zwyczajnych <i>mniej</i> o 1.400 K ponieważ przyrzeczono wypłacać Towarzystwu subwencyę ogółem 2.500 K a na poczet tego wpływa subwencya państwowa 1.400 K, skutkiem czego subwencya krajowa wynosi 1.100 K a nie 2.500 K jak uchwalono w r. 1906.
1.760	1.108	3.560	} W zwyczajnych <i>mniej</i> o 600 K z powodu preliniowania niższej subwencji państwowej.
12.960	14.700	22.860	
85.144	69.023	210.597	

Liczba		Poszczególnienie	Wniosek na rok 1907		
rubryki	pozycyi		zwy-	nadzwyczajne	razem
			czajne	czajne	
		K o r o n y			
XII.		Z przeniesienia	231.880	2.400	234.280
			22.160	—	22.160
119		Subwencya dla produkc. warsztatu tkackiego w Budzanowie 880 K subwencya państwowa 400 „	1.280	—	1.280
120		Subwencya dla pracowni powroźniczej w Stryju	800	—	800
121		Subwencya dla szkoły koronkarskiej w Kańczudze 1.800 K subwencya państwowa 1.400 „	3.200	—	3.200
122		Subwencya dla szkoły koronkarskiej w Jaworowie 1.200 K subwencya państwowa 500 „	1.700	—	1.700
123		Subwencya dla szkoły koronkarskiej SS. Miłosierdzia w Przeworsku	600	—	600
124		Subwencya dla szkoły praktycznych robót kobiecych przy szkole św. Scholastyki w Krakowie 5.000 K Subwencya państwowa 2.400 „	7.400	—	7.400
125		Subwencya dla szkoły robót utrzymywanej przez Towarzystwo „Pracy kobiet“ we Lwowie 1.400 K subwencya państwowa 1.600 „	3.000	—	3.000
126		Subwencya dla szkoły robót u PP. Benedyktynek w Przemyślu. 1.000 K subwencya państwowa 700 „	1.700	—	1.700
127		Subwencya dla Towarzystwa „Pracy kobiet“ w Kołomyi 1.600 K subwencya państwowa 1.500 „	3.100	—	3.100
128		Subwencya dla Stowarzyszenia „Pracy kobiet“ w Przemyślu 600 K subwencya państwowa 700 „	1.300	—	1.300
129		Subwencya dla Spółki przemysłowej robót kobiecych „Trud“ we Lwowie	1.000	—	1.000
130		Subwencya dla Stowarzyszenia konfekcyi damskiej im. św. Józefa we Lwowie	1.000	—	1.000
131		Subwencya dla warsztatu kapeluszniczego w Myślenicach	1.680	—	1.680
132		Subwencya dla szkoły rzemieślniczej OO. Salezjanów w Oświęcimie	4.000	—	4.000
		Do przeniesienia	53.920	—	53.920
			231.880	2.400	234.280

Preliminarz na rok 1907

Wydatek netto fund. kraj. na rok 1907	Wy- nikłość z roku 1905	Kwota uchwalona na rok 1906	W y j a ś n i e n i a
K o r o n y			
85.144	69.023	210.597	
12.960	14.700	22.860	
880	880	1.280	
800	800	800	Jak na rok 1906.
1.800	1.722	3.200	
1.200	1.200	2.000	W zwyczajnych <i>mniej</i> o 300 K z powodu preliminowania niższej subwencji państwowej.
600	600	600	Jak na rok 1906.
5.000	4.000	8.400	
1.400	1.400	3.400	Preliminuje się <i>mniej</i> z powodu niższej subwencji państwowej.
1.000	840	2.000	
1.600	1.600	3.600	
600	420	1.300	
1.000	500	1.000	
1.000	500	1.000	Jak na rok 1906.
1.680	711	1.680	
4.000	4.000	4.000	
35.520	33.873	57.120	
85.144	69.023	210.597	

Liczba		Poszczególnienie	Wniosek na rok 1907		
rubryki	pożyczki		zwy- czajne	nadzw- yczajne	razem
			K o r o n y		
XII.		Z przeniesienia	231,880	2,400	234,280
			53,920	—	53,920
133		Subwencya dla Towarzystwa „Powściągliwość i Praca“ w Miejscu Piastowem	3,000	—	3,000
134		Subwencya dla Muzeum przemysłowego we Lwowie:			
		a) na utrzymanie	8,000	—	8,000
		b) na umorzenie pożyczki 100,000 K na budowę	—	5,000	5,000
135		Subwencya dla Muzeum przemysłowego w Krakowie	8,000	—	8,000
		Razem b)	72,920	5,000	77,920
		c) C. k. szkoły państwowe subwencyonowane ze skarbu krajowego.			
136		C. k. szkoła przemysłu drzewnego w Kołomyi	2,200	—	2,200
137		C. k. szkoła przemysłu drzewnego w Zakopanem:			
		a) na utrzymanie	3,600	—	3,600
		b) na adaptację budynku	—	—	—
138		C. k. szkoła ślusarska w Świątnikach:			
		a) na utrzymanie	3,108	—	3,108
		b) na kurs majsterski	800	—	800
139		C. k. szkoła zawodowa przemysłu żelaznego w Sułkowicach			
		a) na utrzymanie	1,024	—	1,024
		b) na kurs majstrów	1,000	—	1,000
		c) spłata pożyczki 8,000 K na budowę hali maszynowej:			
		α) w kapitale V. i VI. rata 1.600 K			
		β) 3 ⁰ / ₀ odsetki 108 „	—	1,708	1,708
		Do przeniesienia	11,732	1,708	13,440
			231,880	2,400	234,280

Preliminarz na rok 1907.

Wydatek netto fund. kraj. na rok 1907	Wy- nikłość z roku 1905	Kwota uchwalona na rok 1906	W y j a ś n i e n i a
K o r o n y			
85.144	69.023	210.597	
35.520	33.873	57.120	
3.000	2.000	2.000	W zwyczajnych <i>więcej</i> o 1.000 K z powodu rozwoju zakładu.
8.000	9.000	8.000	Jak na rok 1906.
5.000	—	—	W nadzwyczajnych <i>więcej</i> o 5.000 K z powodu wstawienia raty od pożyczki 100.000 K przez gminę m. Lwowa na pokrycie kosztów budowy Muzeum przemysłowego zaciągnąć się mającej, a którą spłacać będzie fundusz krajowy a to w myśl uchwały sejmowej z 15. listopada 1905.
8.000	6.000	6.000	W zwyczajnych <i>więcej</i> o 2.000 K z powodu przeprowadzić się mającej reorganizacji Muzeum.
59.520	50.873	73.120	Wydatki tego podziału b) w pozycjach 113, 114, 120, 123 i od 129 do 135 wł. pokrywa sam fundusz krajowy.
2.200	2.200	2.200	} Jak na rok 1906.
3.600	3.400	3.600	
—	—	1.800	W nadzwyczajnych odpada 1.800 K jako kredyt jednorazowy.
3.108	2.802	3.108	} Jak na rok 1906.
800	800	800	
1.024	2.015	1.024	} Jak na rok 1906.
1.000	—	1.000	
1.708	1.804	1.780	W nadzwyczajnych <i>mniej</i> o 72 K z powodu niższych odsetek w miarę spłaty kapitału. Z końcem r. 1907 pozostaje dług w kapitale 3.200 K.
13.440	13.021	15.312	
85.144	69.023	210.597	

Liczba		Poszczególnienie	Wniosek na rok 1907		
rubryki	pozycyi		zwy- czajne	nadzw- yczajne	razem
K o r o n y					
XII.		Z przeniesienia	231.880	2.400	234.280
			11.732	1.708	13.440
139a)		C. k. szkoła mechaniczno-ślusarska w Tarnopolu III. i ostatnia rata z przyrzeczonych 45.000 K na budowę szkoły	—	—	—
		Razem c)	11.732	1.708	13.440
		Do tego suma a)	493.641	31.077	524.718
		" " " b)	72.920	5.000	77.920
		<u>Suma grupy B</u>	<u>578.293</u>	<u>37.785</u>	<u>616.078</u>
		<i>C) Szkoły handlowe.</i>			
140		Wyższa szkoła handlowa w Krakowie:			
		a) na utrzymanie	16.000	—	16.000
		b) na umorzenie pożyczki 70.000 K na budowę	—	3.500	3.500
		c) na pokrycie niedoboru funduszu emerytalnego nauczycieli	1.414	—	1.414
141		Akademia handlowa we Lwowie	16.000	—	16.000
		<u>Suma grupy C</u>	<u>33.414</u>	<u>3.500</u>	<u>36.914</u>
		<i>D) Stypendya przemysłowe i handlowe.</i>			
142		Na stypendya przemysłowe:			
		a) zasiłki dla kandydatów kształcących się na nauczycieli szkół przemysłowych i handlowych uzupełniających	4.000	—	4.000
		b) stypendya przemysłowe	35.000	—	35.000
143		Stypendya dla młodzieży handlowej	6.000	—	6.000
		<u>Suma grupy D</u>	<u>45.000</u>	<u>—</u>	<u>45.000</u>
		II. Zasiłki i pożyczki na cele przemysłowe i handlowe.			
144		Zasiłki bezzwotne na cele przemysłowe	24.000	—	24.000
		Do przeniesienia	24.000	—	24.000
			888.587	43.685	932.272

Preliminarz na rok 1907.

Wydatek netto fund. kraj. na rok 1907	Wy- nikłość z roku 1905	Kwota uchwalona na rok 1906	W y j a ś n i e n i a
K o r o n y			
85.144	69.023	210.597	
13.440	13.021	15.312	
—	15.000	15.000	W nadzwyczajnych odpada 15.000 K z powodu iż ostatnią ratę uchwalono w r. 1906.
13.440	28.021	30.312	
288.902	227.519	465.881	
59.520	50.873	73.120	
361.862	306.413	569.313	
16.000	16.000	16.000	Jak na rok 1906.
3.500	—	—	Pozycya nowa 3.500 K z powodu wstawienia I. raty na spłatę pożyczki 70.000 K przez gminę m. Krakowa zaciągnąć się mającej, którą przyznaje się jako bezzwrotną subwencję na budowę gmachu wyższej szkoły handlowej w Krakowie, a to w myśl uchwały sejmowej z 6. lipca 1901 i 22. listopada 1905.
1.414	1.414	1.414	} Jak na rok 1906.
16.000	16.000	16.000	
36.914	33.414	33.414	Wszystkie wydatki tej grupy C pokrywa sam fundusz krajowy.
4.000	3.262	3.600	W zwyczajnych <i>więcej</i> o 400 K z powodu że na urządzane kursa zgłasza się większa ilość kandydatów.
35.000	35.412	32.000	W zwyczajnych <i>więcej</i> o 3.000 K na podstawie wyników z r. 1905 i z powodu licznie napływających podań ubogich uczniów.
6.000	3.600	5.000	W zwyczajnych <i>więcej</i> o 1.000 K z powodu potrzeby kształcenia większej ilości uczniów w kierunku handlowym.
45.000	42.274	40.600	Wszystkie wydatki tej grupy D pokrywa sam fundusz krajowy.
24.000	14.707	20.000	W zwyczajnych <i>więcej</i> o 4.000 K z powodu, że podania o bezzwrotne zasiłki samoistnych producentów znacznie się zwiększyły, tak że dotychczasowy kredyt (niepodwyższany od r. 1899) nie wystarcza już na obecne potrzeby.
24.000	14.707	20.000	
528.920	451.124	853.924	

Liczba		Poszczególnienie	Wniosek na rok 1907			
rubryki	pozycywi		zwy- czajne	nadzw- yczajne	razem	
K o r o n y						
XII.		Z przeniesienia	888.587	43.685	932.272	
			24.000	—	24.000	
	144a)	Zasilek dla spółki stolarskiej w Krakowie na nabycie maszyn	—	—	—	
	145	Na wydawnictwo „Przewodnika przemysłowego“	2.000	—	2.000	
	146	Dotacya kraj. funduszu przemysłowego (IV. rata z 35-lecia)	—	100.000	100.000	
	147	Subwencya dla „Krajowego Związku przemysłowego we Lwowie“ za pośrednictwo w sprzedaży wyrobów krajowych	30.000	—	30.000	
	148	Subwencya dla „Ligi pomocy przemysłowej“ we Lwowie	—	10.000	10.000	
	149	Liga pomocy przemysłowej na urządzenie ruchomych wystaw	—	6.000	6.000	
	149a)	Liga pomocy przemysłowej na wydawnictwo „Skorowidza przemysłowo-handlowego Król. Galicyi“	—	—	—	
	150	Na cele lustracji Spółek przemysłowo-wytwórczych (do rozp. Wydziału kraj.)	4.800	—	4.800	
	151	Zasilki na wystawy przemysłowe	—	8.000	8.000	
			Suma działu II.	60.800	124.000	184.800
			III. Komisya kraj. dla spraw przemysłowych.			
	152	Prenumerata czasopism i zakupno dzieł	400	—	400	
	153	Biuro Komisji kraj. dla spraw przemysłowych:				
	a) koszta podróży, diety i inne wydatki członków i urzędników komisji	10.000	—	10.000		
	b) sekretarz:					
	α) płaca 4.800 K					
	β) dodatek aktywalny 840 „	5.640	—	5.640		
	c) referent techniczny:					
	α) płaca 3.600 K					
	β) dodatek aktywalny 720 „	4.320	—	4.320		
	d) aplikant	1.400	—	1.400		
	e) mundant	600	—	600		
	f) referent dla oddziału statystycznego (z poborami adjunkta conceptowego):					
	α) płaca 2.800 K					
	β) dodatek aktywalny 600 „	3.400	—	3.400		
	g) pomoc kancelaryjna w oddziale statystycznym	1.200	—	1.200		
	h) ryczałt na badania, ankiety i t. p.	1.000	—	1.000		
	Suma działu III.	27.960	—	27.960		
	Ogółem suma wydatków	977.347	167.685	1,145.032		

Preliminarz na rok 1907.

Wydatek netto fund. kraj. na rok 1907	Wy- nikłość z roku 1905	Kwota uchwalona na rok 1906	W y j a ś n i e n i a
K o r o n y			
528.920	451.124	853.924	
24.000	14.707	20.000	
—	—	4.000	W nadzwyczajnych odpada 4.000 K jako kredyt jedno- razowy na r. 1906.
2.000	2.000	2.000	
100.000	100.000	100.000	Jak na rok 1906.
30.000	30.000	30.000	
10.000	10.000	10.000	
6.000	—	6.000	
—	—	6.000	W nadzwyczajnych odpada 6.000 K jako kredyt jedno- razowy na r. 1906. Jak na rok 1906.
4.800	4.800	4.800	
8.000	6.900	8.000	
184.800	168.407	190.800	Wszystkie wydatki tego działu II. pokrywa sam fun- dusz kraj.
400	400	400	
10.000	11.212	10.000	
5.640	5.640	5.640	
4.320	4.320	4.320	Jak na rok 1906.
1.400	1.400	1.400	
600	600	600	
3.400	—	3.400	
1.200	—	1.200	
1.000	—	1.000	
27.960	23.572	27.960	Wszystkie wydatki tego działu III. pokrywa sam fund. kraj. Pensye, emerytury i dary z łaski w łącznej sumie 6.012 K, przeniesiono do nowej rubryki XIV.
741.680	643.103	1,072.684	

Liczba		P o s z c z e g ó l n i e n i e	Wniosek	
rubryki	pozycyi		zwy- czajne	Korony
			Dochody.	
XII.				
I. Szkolnictwo przemysłowe i handlowe.				
<i>A) Szkoły przemysłowe uzupełniające.</i>				
			Subwenc. czynników państwo- miejsc.	Subwenc. państwo- wa
			K o r o n y	
1	W Białej		2.760	2.060
2	" Bochni		1.000	1.090
3	" Brodach		1.800	1.134
4	" Brzesku		800	800
5	" Brzeżanach		700	1.170
6	" Buczaczu		1.100	1.100
7	" Chrzanowie		1.100	1.100
8	" Drohobyczu		1.470	2.230
9	" Gorlicach		1.200	1.250
10	" Jarosławiu		1.088	1.400
11	" Jaśle		840	1.170
12	" Kałuszu		400	1.260
13	" Kętach		816	950
14	" Kołomyi I. im. Sobieskiego		1.800	1.350
15	" " II. " S. Szczepanowskiego		1.803	1.500
16	" Krakowie: na Kleparzu		2.852	3.100
17	" " przy ul. Lubomirskiego		1.415	1.900
18	" " na Smoleńsku		1.380	1.290
19	" " " Kaźmierzu		1.825	1.650
20	" " przy ul. Dietla		1.474	1.402
21	" Krośnie		700	1.346
	Do przeniesienia		28.323	30.252
				58.575

Preliminarz na rok 1907.

na rok 1907		Dochód netto fund. krajowego na rok 1907	Wy- nikłość z roku 1905	Kwota uchwalona na rok 1906	W y j a ś n i e n i a
nadzwyczajne	razem				
K o r o n y					
					<p>Na rok 1907 preliniuje się z powodu budżetowania brutto dochody w rubryce XII. w sumie . 407.812 K w porównaniu więc z budżetem r. 1906 zestawionym brutto w sumie 390.439 „</p> <p>preliniuje się na r. 1907 ogółem <i>więcej</i> o 17.373 K głównie z powodu preliniowania wyższych subwencji państwowych i subwencji niektórych gmin na szkoły przemysłowe uzupełniające (grupa A), tudzież z powodu większych dochodów ze sprzedaży wyrobów w krajowych szkołach zawodowych (grupa B poddział a).</p>
				4.860	
				2.084	
				2.484	
				—	
				1.809	
				2.200	
				2.200	
				2.890	
				2.400	
				2.558	
				2.010	
				1.628	
				1.390	
				2.870	
				2.824	
				4.800	
				2.580	
				2.580	
				2.740	
				2.780	
				2.046	
				51.733	

Poz. 1—54. (szkoły przemysłowe uzupełniające) na podstawie wyjaśnień zamieszczonych w 54 preliminarzach szczegółowych tych szkół.

Liczba		P o s z c z e g ó l n i e n i e	Wniosek		
rubryki	pozycyi		zwy- czajne		Korony
			Subwenc. czynników miejsc.	Subwenc. państwo- wa	
		K o r o n y			
XII.		Z przeniesienia	28.323	30.252	58.575
22	We	Lwowie im. św. Anny	2.027	1.980	4.007
23	"	" " " " Antoniego	1.630	1.480	3.110
24	"	" " " " Sobieskiego	1.900	1.800	3.700
25	"	" " " " Elżbiety	952	960	1.912
26	"	" " " " Konarskiego	1.585	1.650	3.235
27	"	" " " " św. Marcina	1.952	1.790	3.742
28	"	" " " " Mickiewicza	1.292	1.320	2.612
29	"	" " " " Piramowicza	952	960	1.912
30	"	" " " " Staszica	1.912	1.870	3.782
31	"	" " " " M. Bernstaina (izr.)	2.800	950	3.750
32	W	Łańcucie	540	1.015	1.555
33	"	Myślenicach	800	920	1.720
34	"	Nowym Sączu	1.600	2.060	3.660
35	"	Nowym Targu	844	1.000	1.844
36	"	Podgórzu	1.781	1.670	3.451
37	"	Przemysłu I. w śródmieściu	1.200	1.730	2.930
38	"	" II. na przedm. lwow.	800	1.320	2.120
39	"	Rzeszowie	950	1.590	2.540
40	"	Samborze	500	1.490	1.990
41	"	Sanoku	738	1.130	1.868
42	"	Stanisławowie	984	2.560	3.544
43	"	Starym Samborze	800	950	1.750
44	"	Starym Sączu	1.100	920	2.020
45	"	Stryju	1.480	1.110	2.590
46	"	Tarnopolu	1.200	1.172	2.372
47	"	Tarnowie	1.580	1.960	3.540
48	"	Tknobrzegu	1.000	898	1.898
49	"	Turce nad Stryjem	800	950	1.750
50	"	Wadowicach	1.400	882	2.282
51	"	Wieliczce	850	1.225	2.075
52	"	Złoczowie	800	1.620	2.420
53	"	Żółkwi	1.000	880	1.880
54	"	Żywcu	800	1.200	2.000
Suma dochodów poz. 1—54			68.872	75.264	144.136
55	Subwencya państwowa na uzupełnienie przyborów i druki				1.000
56	Subwencya państwowa na nowo założyć się mające szkoły i kursa handlowe				4.000
Suma grupy A)					149.136
Do przeniesienia					149.136

Preliminarz na rok 1907.

na rok 1907		Dochód netto fund krajowego na rok 1907	Wy- nikłość z roku 1905	Kwota uchwalona na rok 1906	W y j a ś n i e n i a
nadzwyczajne	razem				
K o r o n y					
				51.733	
				3.950	
				2.950	
				3.093	
				1.910	
				2.670	
				2.950	
				2.630	
				1.910	
				3.110	
				3.750	
				1.555	
				1.710	
				3.346	
				1.841	
				2.958	
				2.375	
				2.111	Wyjaśnienie jak na poprzedniej stronie.
				2.398	
				1.995	
				1.864	
				3.350	
				1.700	
				1.996	
				2.560	
				2.372	
				3.255	
				1.898	
				—	
				2.282	
				2.075	
				2.116	
				1.880	
				2.000	
—	144.136	—	—	130.293	
—	1.000	—	—	1.000	
—	4.000	—	—	4.000	Jak na r. 1906.
—	149.136	—	—	135.293	
—	149.136	—	—	135.293	

Liczba		P o s z c z e g ó l n i e n i e				Wniosek
rubryki	pozycyi					zwy- czajne
						Korony
XII.		Z przeniesienia				149.136
		<i>B) Szkoły zawodowe, warsztaty naukowe i kursa majsterskie.</i>				
		a) zakłady krajowe:				
			Za sprze- daży wyro- bów i inne	Subwenc. czynnik. miejsc.	Subwenc. państwo- wa	Razem
			K o r o n y			
57		Krajowa szkoła koszyk. w Brze- zowcu	1.500	800	800	3.100
58		Krajowa szkoła koszyk. w Brzostku (przeniesiona z Wawrzyc)	1.500	400	1.500	3.400
59		Krajowa szkoła koszykarska w Dy- nowie	1.300	200	800	2.300
60		Krajowa szkoła koszyk. w Dżu- rowie	1.700	300	1.000	3.000
61		Krajowa szkoła koszykarska w Le- żajsku	2.800	500	1.000	4.300
62		Krajowa szkoła koszyk. w Niezna- nowicach	9.300	800	1.000	11.100
63		Krajowa szkoła koszyk. w Ni- żniowie	3.300	500	1.200	5.000
64		Krajowa szkoła koszyk. w Tarno- brzegu (przeniesiona z Wie- lowi)	1.500	300	900	2.700
65		Krajowa szkoła koszyk. w Woj- sławiu	1.000	500	1.000	2.500
66		Krajowa szkoła koszykarska w Za- torze	2.900	560	1.200	4.660
67		Krajowy centralny kurs koszy- karski we Lwowie	4.200	—	2.400	6.600
68		Krajowy naukowy warsztat koło- dziejski w Grybowie	8.500	200	3.400	12.100
69		Krajowy naukowy warsztat koło- dziejski w Grzymałowie	7.000	1.000	3.400	11.400
70		Krajowa szkoła kołodziejska i cie- sielska w Kamionce strum.	9.860	—	3.600	13.460
71		Krajowa szkoła zawodowa koło- dziejska w Tłumaczu	6.100	1.000	3.200	10.300
72		Krajowa szkoła stolarska w Sta- nislawowie	8.000	2.000	5.000	15.000
73		Krajowa szkoła stolarska w Kal- waryi	4.100	200	4.400	8.700
74		Krajowy naukowy warsztat dla wyrobu zabawek w Jaworowie	21.800	1.200	4.000	27.000
		Do przeniesienia	96.360	10.460	39.800	146.620
						149.136

Preliminarz na rok 1907.

na rok 1907		Dochód netto fund. krajowego na rok 1907	Wy- nikłość z roku 1905	Kwota uchwalona na rok 1906	W y j a ś n i e n i a
nadzwyczajne	razem				
K o r o n y					
—	149.136	—	—	135.293	
				3.100	
				4.390	
				2.300	
				3.100	
				2.600	
				9.600	
				5.000	
				4.300	
				3.100	
				4.760	
				6.000	
				11.800	
				11.400	
				13.100	
				10.600	
				14.000	
				9.200	
				20.000	
—	—	—	—	138.350	
—	149.136	—	—	135.293	

Poz. 57—93 (krajowe szkoły zawodowe i warsztaty naukowe) prelininuje się na podstawie wyjaśnień zamieszczonych w 37 szczegółowych preliminarzach.

Liczba		P o s z c z e g ó l n i e n i e					Wniosek
rubryki	pozycyi						zwy- czajne
							Korony
			Ze sprze- daży wyro- bów i inne	Subwenc. czynnik. miejsc.	Subwenc. państwo- wa	Razem	
			K o r o n y				
XII.		Z przeniesienia	96.360	10.460	39.800	146.620	149.136
	75	Krajowa szkoła garncarska w Ko- łomyi	2.050	—	6.000	8.050	
	76	Kraj. kursa dla przemysłu kera- micznego w Podgórzu	—	200	4.000	4.200	
	77	Kraj. naukowy warsztat szewski w Witkowie	3.300	—	1.600	4.900	
	78	Kraj. naukowy warsztat szewski w Starym Sączu	11.000	600	1.400	13.000	
	79	Krajowa szkoła szewska w Dob- czycach	6.000	200	1.000	7.200	
	80	Krajowa szkoła szewska w Ko- łomyi	3.120	300	1.400	4.820	
	81	Krajowa szkoła tkacka w Kro- śnie	800	—	8.000	8.800	
	82	Krajowy naukowy warsztat tkacki w Glinianach	—	340	2.500	2.840	
	83	Krajowy naukowy warsztat tkacki w Gorlicach	—	1.160	900	2.060	
	84	Krajowy naukowy warsztat tkacki w Kosowie	—	380	1.700	2.080	
	85	Krajowy naukowy warsztat tkacki w Łańcucie	—	1.100	1.500	2.600	
	86	Krajowy naukowy warsztat tkacki w Rychwałdzie	—	—	1.000	1.000	
	87	Krajowa szkoła sukiennicza w Ra- kaszawie	50	1.000	7.000	8.050	
	88	Krajowa szkoła koronkarska w Za- kopianem	4.000	—	1.600	5.600	
	89	Krajowa szkoła koronkarska w Bo- bowej	1.200	350	1.000	2.550	
	90	Krajowa szkoła hafciarska w Ma- kowie	2.300	146	1.200	3.646	
	91	Krajowa ceramiczna stacya do- świadczalna we Lwowie	800	—	—	800	
	92	Krajowa mechaniczna stacya do- świadczalna we Lwowie	2.000	—	—	2.000	
	93	Krajowa szkoła szemiosł w Dro- howyżu	—	5.000	—	5.000	
		Suma dochodów poz. 57—93	132.980	21.236	81.600	235.816	235.816
					Do przeniesienia		235.816 149.136

Preliminarz na rok 1907.

na rok 1907		Dochód netto fund. krajowego na rok 1907	Wy- nikłość z roku 1905	Kwota uchwalona na rok 1906	W y j a ś n i e n i a
nadzw- yczajne	razem				
K o r o n y					
—	149.136	—	—	135.293	
—	—	—	—	138.350	
				10.050	
				6.200	
				4.600	
				13.000	
				7.200	
				4.700	
				8.800	
				2.840	
				1.600	
				2.180	Wyjaśnienie jak na poprzedniej stronie.
				2.600	
				1.000	
				8.050	
				5.600	
				2.750	
				3.846	
				800	
				2.000	
				—	
—	235.816	—	—	226.166	
—	235.816	—	—	226.166	
—	149.136	—	—	135.293	

Liczba		P o s z c z e g ó l n i e n i e	Wniosek
rubryki	pozycyi		zwy-
			czajne
			Korony
XII.		Z przeniesienia	149.136
			235.816
94		Zwroty zaliczek na płace od funkcyonaryuszy w krajowych szkołach przemysłowych i w biurze kraj. Komisyi przemysłowej	2.000
94a)		Subwencya państwowa na majsterskie kursa szewskie	—
94b)		Subwencya od gminy m. Sieniawy na majsterski kurs murarski	—
		<u>Razem a)</u>	<u>237.816</u>
		b) Zakłady subwencyonowane (subwencye państwowe).	
95		Subwencya dla szkoły koszykarskiej w Czerwonej Woli	2.200 K
96		„ „ pracowni koszykarskiej w Albigowej	400 „
97		„ „ „ „ „ Bilince	400 „
98		„ „ „ „ „ Chyszewicach	300 „
99		„ „ „ „ „ Milczycach	300 „
100		„ „ Muzeum przemysłowego w Rzeszowie na pracownię koszykarską w Przewrotnem	300 „
101		Subwencya dla szkoły koszykarskiej w Rudkach	1.300 „
102		„ „ „ „ „ Siekierczycach	400 „
103		„ „ „ „ „ Trembowli	300 „
104		„ „ pracowni koszykarskiej w Żurawnie	400 „
105		„ „ „ „ „ garncarskiej w Toustem	300 „
106		„ „ Tow. tkackiego św. Sylwestra w Korczynie	1.400 „
107		„ „ Kraj. Związku przemysłowego na warsztat tkacki w Wilamowicach	1.200 „
108		Subwencya dla produkcyjnego warsztatu tkackiego w Budzanowie	400 „
109		Subwencya dla szkoły koronkarskiej w Kańczudze	1.400 „
110		„ „ „ „ „ Jaworowie	500 „
111		Subwencya dla szkoły praktycznych robót kobiecych i kursów handlowych przy szkole św. Scholastyki w Krakowie	2.400 „
112		Subwencya dla szkoły robót utrzymywanej przez Towarzystwo „Pracy kobiet“ we Lwowie	1.600 „
113		Subwencya dla szkoły robót u PP. Benedyktynek w Przemysłu	700 „
114		Subwencya dla Towarz. „Pracy kobiet“ w Kołomyi	1.500 „
115		„ „ „ „ „ Przemysłu	700 „
115a)		„ „ warsztatu kapeluszniczego w Myślenicach	— „
		<u>18.400 K</u>	
		Razem b)	18.400
		Do tego suma a)	237.816
		Suma grupy B	<u>256.216</u>
		Do przeniesienia	405.352

Preliminarz na rok 1907.

na rok 1907		Dochód netto fund krajowego na rok 1907	Wy- nikłość z roku 1905	Kwota uchwalona na rok 1906	W y j a ś n i e n i a	
nadzwyczajne	razem					
K o r o n y						
—	149.136	—	—	135.293		
—	235.816	—	—	226.166		
—	2.000	2.000	3.548	1.500		
—	—	—	2.000	—		
—	—	—	300	—		
—	237.816	2.000	5.848	227.666		
				2.200		} Jak na rok 1906.
				400		
				400		
				300		
				300		
				300	} Wyjaśnienie przy poz. 112 wydatków.	
				1.500		
				400		
				800		
				400		
				300	} Jak na rok 1906.	
				1.400		
				1.800	Stosownie do wysokości spodziewanej subwencji państwowej.	
				400	} Jak na rok 1906.	
				1.400		
				800		
				3.400	} Stosownie do wysokości spodziewanej subwencji państwowej.	
				2.000		
				1.000	} Na rok 1907 nie prelimituje się subwencji państwowej.	
				2.000		
				700		
				3.000		
—	18.400	—	—	25.200		
—	237.816	2.000	5.848	227.666		
—	256.216	2.000	5.848	252.866		
—	405.352	2.000	5.848	388.159		

Liczba		P o s z c z e g ó l n i e n i e	Wniosek
rubryki	pozycyi		zwy- czajne
			Korony
XII.		Z przeniesienia	405.352
		II. Zwroty pożyczek na cele przemysłowe.	
116		Przemysł, Konwent PP. Benedyktynek, zwrot pożyczki na budowę szkoły robót kobiecych w kwocie 10.000 K spłacalnej w 17 ratach od r. 1897 po 600 K rocznie (17 i ostatnia rata w r. 1913 w kwocie 400 K) XI. rata	—
117		Śniatyn, Wydział powiatowy, zwrot pożyczki na zakupno realności dla kraj. szkoły koszykarskiej w Dźurowie w kwocie 6.000 K spłacalnej w 15 ratach od r. 1898 po 400 K rocznie X. rata	—
117a)		Kańczuga, szkoła koronkarska, zwrot pożyczki na fundusz obrotowy w kwocie 600 K spłacalnej w 5 ratach od r. 1902 po 120 K rocznie V. i ostatnia rata	—
118		Stary Sącz, krajowy naukowy warsztat szewski, zwrot pożyczki na fundusz obrotowy w kwocie 800 K spłacalnej w 10 ratach od r. 1903 po 80 K półrocznie IX. i X. i ostatnia rata	—
118a)		Rudki, szkoła koszykarska, zwrot pożyczki na uprawę łożyny w kwocie 1.200 K spłacalnej w 3 ratach od roku 1904 po 400 K rocznie III. i ostatnia rata	—
119		Rudki, Wydział powiatowy, zwrot pożyczki na poparcie produkcji wyrobów okolicznych w kwocie 1.000 K spłacalnej w 5 ratach od r. 1905 po 200 K rocznie III. rata	—
120		Świątniki, c. k. szkoła ślusarska, zwrot pożyczki na fundusz obrotowy w kwocie 2.000 K spłacalnej w 5 ratach od r. 1906 po 400 K rocznie II. rata	—
121		Maków, krajowa szkoła hafciarska, zwrot pożyczki na fundusz obrotowy w kwocie 1.000 K spłacalnej w 5 ratach od r. 1907 po 200 K rocznie I. rata	—
122		Jaworów, krajowy naukowy warsztat dla wyrobu zabawek, zwrot pożyczki na fundusz obrotowy w kwocie 5.000 K spłacalnej w 10 ratach od r. 1907 po 500 K rocznie I. rata	—
		Suma działu II.	—
		Ogółem suma dochodów	405.352

Preliminarz na rok 1907.

na rok 1907		Dochód netto fund. krajowego na rok 1907	Wy- nikłość z roku 1905	Kwota uchwalona na rok 1906	W y j a ś n i e n i a
nadzwyczajne	razem				
K o r o n y					
—	405,352	2.000	5.848	388,159	
600	600	600	600	600	Jak na r. 1906.
400	400	400	800	400	
—	—	—	120	120	<i>Mniej</i> o 120 K z powodu, iż ostatnią ratę spłacono w r. 1906.
160	160	160	160	160	Jak na r. 1906.
—	—	—	400	400	<i>Mniej</i> o 400 K z powodu wstawienia ostatniej raty pożyczki do budżetu r. 1906.
200	200	200	200	200	Jak na rok 1906.
400	400	400	—	400	
200	200	200	—	—	W myśl ustanowionych warunków spłaty preliniuje się na r. 1907 pierwsze raty udzielonych pożyczek.
500	500	500	—	—	
2.460	2.460	2.460	2.280	2.280	
2.460	407.812	4.460	8.128	390.439	

